CENGİZ ÖZAKINCI

United States of

İRTİCA 1945-1999

Soğuk Savaş Dönemi'nden Yeni Dünya Düzeni'ne
TÜRKİYE'DE İRTİCA VE EMPERYALİZM

otopsi

otopsi yayınevi: 1
bilimsel araştırmalar: 1

ISBN 975-8410-00-8

Dizgi: Otopsi yayınevi
Baskı ve cilt: Mart Matbaası
Kapak filmleri: Filmon
Kapak fotoğrafı: Güneş gazetesi / 1991

ABD'ye Şükran: 2 Ağustostan itibaren Irak işgali altında bulunan Kuveyt'in ABD öncülüğündeki müttefik kuvvetlerce kurtarılmasından sonra bir Kuveytli, ABD bayrağını öperek şükranlarını sundu.

1979'da yazdığı ve basımdan önce el konulan ilk kitabı *Marksist açıdan Kemalist Devrim* ve yayımladığı *Yeni Demokratik İşçi Birliği* imzalı bildiriler nedeniyle yargılanıp 5 yıl tutsak kalan Cengiz Özakıncı (1954), özgürlüğüne kavuştuktan sonra görsel, yazılı, sözel iletişim, dil ve felsefe üzerinde yoğunlaşmış; İbrani, Grek, Latin, Arap, Göktürk yazı ve dilleri üzerinde çalışmaktadır. Elinizdeki *United States of İrtica: 1945-1999* adlı kitabından başka, din dilinin ulusallaştırılması konusunu dilbilim, kökenbilim ve anlambilim açısından irdeleyen *Dil ve Din* ve toplatma istemiyle yargılanan *İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi; Nomos ve Aydın* adlı kitapları ve çeşitli dergi, gazete, radyo ve televizyonlarda yayımlanmış pek çok yazı, söyleşi ve konuşmaları vardır. Görsel sanatların resim, grafik ve sanatsal fotoğraf dallarında yapıtlar veren ve sergiler açan Özakıncı'nın sanat felsefesine ilişkin kuramsal yazıları, sanat eleştirileri ve öyküleri, Gösteri, Argos, İn Vivo, İkibine Doğru gibi dergilerde yayımlanmıştır.

İçindekiler

Giriş / 17-50

1969 KANLI PAZAR'DAN
1999 MERVE KAVAKÇI'YA
UNITED STATES OF İRTİCA

16 Şubat 1969: İslamcı Mehmet şevket Eygi, Kanlı Pazar ve ABD / 20

1969-1999: İlk Amerikancı Türbancı Şule Yüksel Şenler'den,
Amerikan Uyruklu Son Türbancı Merve Kavakçı'ya / 33

5 Mart 1999: Merve Kavakçı'nın Amerika'ya Bağlılık Andı / 40

Amerikano-İslamcı Bir Dallas Dizisi / 42

Amerika'nın "Melting Pot"u, "eritme kazanı" / 43

Amerika'nın "Dine Baskıyı İzleme Bürosu" / 49

Birinci Bölüm / 51-76

1984: RUSYA'DA GERİYE DÖNÜŞ
VE TÜRKİYE'DE İRTİCA

Orwell'in "1984"ünden Rusya'nın 1984'üne:
Bir "geriye dönüş"ün öyküsü / 51

Temmuz 1984: SSCB, ABD'ye boyun eğiyor / 58

Ağustos 1984: Türkiye'de irtica ve bölücülük silaha sarılıyor / 61

İrticayla bölücülüğün işbirliği: İBDA-C ve PKK / 67

İkinci Bölüm / 77-126

1945-1984:
SOĞUK SAVAŞ DÖNEMİ'NDE
TÜRKİYE'DE İRTİCA VE ABD

ABD: "In god we trust" / 77

1945: Türkiye Sovyetler'e karşı ABD'den yardım istiyor / 80

1945: İrticanın kuramcısı ABD / 80
24 Aralık 1945: Papa, Panislamist ABD'yi kutsuyor / 82
1946: Necip Fazıl, Büyük Doğu, irtica ve ABD / 83
1946: Bir irtica kuramcısı; ABD Büyükelçisi Bullitt / 85
1947: İrticanın başı ABD dinci eğitim istiyor / 86
ABD, Hitler'in Panislamist Turancılığını devralıyor / 91
Nazi ajanı mürteciler ABD'nin buyruğuna giriyor / 94
1951: ABD güdümlü İslam Demokrat Partisi / 96
1956: ABD Dışişleri Bakanı J.F.Dulles din devleti istiyor / 97
27 Mayıs 1960: Ordu, ABD güdümlü irticayı bastırıyor / 100
İrticayı körükleyen ABD, Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı / 101
12 Eylül 1980: ABD'nin "Yeşil Kuşak" Darbesi / 103
16 Haziran 1983: 12 Eylül "imam-vali", "imam-bürokrat" istiyor / 110
1984: Soğuk Savaş biterken Türkiye'de irtica ve bölücülük / 113
Bölücü PKK ve Amerikan İslamcısı Necip Fazıl / 115
İrtica ve bölücülük: Batı'nın yıpratıcı kozları / 124

Üçüncü Bölüm / 127-142
1984-1989:
YENİ DÜNYA DÜZENİ'NİN OLUŞUM SÜRECİNDE
ABD-AVRUPA BİRLİĞİ ÇATIŞMASI VE TÜRKİYE'DE İRTİCA
Soğuk Savaş Dönemi'nde ABD- Avrupa ilişkileri / 127
1960-1970: Fransa ABD'yi Avrupa'dan kovmak istiyor / 128
1965-1970 ABD-Avrupa Birliği Çatışması ve MNP'nin doğuşu / 130
Amerikancı irtica Avrupa'ya karşı / 131
Erbakan'ın MNP'si Amerikancı / 132
ABD-Avrupa-Rusya üçgeninde Türkiye ve irtica / 134
1985: Avrupa Devleti doğuyor / 135
1989: Avrupa-Rusya yakınlaşması / 136
1989: ABD, Avrupa-Rusya yakınlaşmasına karşı / 137
1990: ABD Türkiye'nin AB'ne girmesine karşı / 138
Yeniden ABD güdümlü Panislamizm / 140

Dördüncü Bölüm / *143-188*

1990-1995:
ABD GÜDÜMLÜ İRTİCA,
HİLAFETÇİ DARBE PEŞİNDE

1989: ABD laikliğe ve Atatürkçülüğe karşı,
Nurculuktan ve Nakşibendilikten yana / 145

1990: İrtica aydınları öldürmeye başlıyor / 147

1993: İmamlar orduda subay olacak / 154

Kasım 1993: Avrupa-Rusya yakınlaşmasına karşı RP-ABD uzlaşması / 157

Kasım 1993: I. Din Şurası, Hilafete giden yolu açıyor / 160

ABD Hilafetin yeniden kurulmasını istiyor / 161

1994: Kissinger Türkiye'de tekke açıyor: irtica orduya çengel atıyor / 162

27 Mart 1995: Emekli Genelkurmay Başkanı D. Güreş,
Türkiye gazetesini, TGRT'yi ve İhlas Holding'i övüyor / 170

13 Nisan 1994: Erbakan: "Sert mi yumuşak mı, tatlı mı kanlı mı?" / 175

Şevki Yılmaz: "Ya oyla ya kanla" / 177

Erbakan: "Rap rap sesleriyle geliyoruz" / 177

1989-1995: İrtica ve polis / 180

Sonuç / 188

Beşinci Bölüm / 189-218

1995-1997: 28 ŞUBAT'IN OLUŞUM SÜRECİ
VE YENİ ULUSAL SAVUNMA ÇİZGİSİ

1995 MİT irtica raporu / 189

Şubat 1996: Ordu irticaya tavır alıyor / 192

Ordu-RP kavgası / 194

Temmuz 1996: ABD Refah'ı iktidara getiriyor / 196

Ocak 1997: Sincan'da tanklar geçiyor / 201

28 Şubat 1997: MGK kararları ve Yeni Ulusal Savunma Çizgisi / 203

28 Şubat MGK kararları / 206

28 Şubat kararlarında irtica ve İran / 209

Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi ve
Humeyni Devriminde ABD'nin etkisi /210

Suudi-Amerika da irticayı ve bölücülüğü kışkırtıyor / 215
Sonuç / 219-228
Belgeler / 229-314
MİT İrtica Raporu-1995 / 227-236
Genelkurmay Siyasal İslam Raporu 237-250
Genelkurmay İrtica Brifingi / 251-266
Genelkurmay Batı Harekat Konsepti / 267-282
Anayasa Mahkemesi'nin MNP'yi Kapatma Kararı / 283-314

Kaynakça / 315-319

Dikkat edin! Dünya hayatı sizleri birbirinizi kandırmaya sürüklemesin ve kimse sizi Tanrı'yla, "Allah" adını öne sürerek aldatamasın.

Kur'an; Lokman Suresi / 33. Ayet

Luther! Bu akıl almaz keşiş, "akıl almazlığı" yüzünden kiliseye saldırdı ve -böylelikle- onu ayağa kaldırdı yeniden!.. Katolikler, Luther adına şenlikler kutlasalar, oyunlar düzenleseler yeridir!..[1]

Friedrich Nietzsche

[1] Friedrich Nietzsche, "Ecce Homo"(Kişi Nasıl Kendisi Olur), Say y. 2. Basım, Temmuz 1983. çev: Can Alkor. Sf. 134

Engels, parti programına dine savaş açmak anlamında açık bir tanrıtanımazlık bildirisi konmasına karşı çıktı; Blanqui'ci Communardların[2] dine karşı gürültülü savaş açmalarını bir aptallık örneği saydı ve böyle bir savaşın dine ilgiyi canlandırmak için en iyi yol ve anarşist bir tutum olduğunu söyledi. "Dine karşı savaş açmak" der Engels, "Bismark'ı aratmamak, yani Bismark'ın rahiplere karşı savaş deliliğini yinelemektir". "Kahrolsun din, yaşasın tanrıtanımazlık," diyenlere, Marx: "Bu doğru değil, bu sığ bir görüş" der...[3]

Dinsel önyargılarla savaşırken son derece dikkatli olmalıyız; kimileri dinsel duyguları inciterek bu savaşımda çok zarara yol açıyorlar. Savaşımı aşırı sertleştirmekle yalnızca halkın öfkesini uyandırabiliriz; böyle savaşım yöntemleri, halkın mezheplere bölünmesinin sürmesine vesile olur...[4]

İnananların dinsel duygularını incitmekten kaçınmaya dikkat etmek gerekir; çünkü bu yalnızca dinsel bağnazlığın artmasına yarar...[5]

V. İ. Lenin

---

[2] 1871 Paris Komünü'ne katılmış ya da desteklemiş kişiler.

[3] Bkz: V.I. Lenin, "Din Üstüne", çev: Ferhat Gelendeş, Başak y. 2 Basım, 1989. sf. 21, 22, 25, 27.

[4] Bkz: V.I. Lenin, age. sf. 44.

[5] Bkz: V.I.Lenin, age, sf. 46. Rus Komünist Partisi (Bolşevik) Taslak Programı'ndan.

sevgili anneme
canım kızım Bengü'ye
ve sevgili Süheyla'ya

GİRİŞ

1969 KANLI PAZAR'DAN 1999 MERVE KAVAKÇI'YA UNİTED STATES OF İRTİCA

MNP-MSP-RP-FP çizgisinde yayın yapan Akit gazetesi, 24 Kasım 1998 günlü sayısında, emekli Harp Akademileri Komutanı Org. Kemal Yavuz'un *irtica da tıpkı bölücülük gibi Amerika'nın Türkiye'ye karşı kullandığı bir kozdur* saptamasına; *bu ucuz polemikler peşinde koşan politikacıların ağzına yakışacak insafsız bir yargıdır* diyerek yanıt veriyordu. Abdurrahman Dilipak'la birlikte türban yürüyüşünden dolayı yargılanan Yeni Şafak gazetesi yazarı Ahmet Taşgetiren'e göre, İslamcılık Batının elinde Türkiye'ye karşı kullanılan bir koz olmayıp, yurt çıkarlarını savunan anti-emperyalist bir akımdı; buna karşılık *İslam'a karşı topyekün savaş açan* 28 Şubat kararları, *İslamcılığı yok etmek isteyen* ABD'nin buyruğuyla gerçekleşmişti. Yazı özetle şöyleydi:

Batı ile elele verip İslam'a savaş açanlar üzerine

Bir süredir seslendirilen bir temel yanılgıyı değerlendirmek istiyorum. Seslendiren kişi Emekli Org. Kemal Yavuz. Eski Harp Akademileri Komutanı... Sayın Yavuz'un

düşünceleri zaman zaman medyada bıçkın kalemler tarafından da paylaşılıyor.

Düşünce şu:

"PKK terörü gibi irtica da dış güçler tarafından Türkiye'ye karşı kullanılan bir karttan ibaret."

Sayın Yavuz, **dış güç olarak burada ABD'yi (Evet, ABD'yi) gösteriyor** (...) Türkiye'deki İslami oluşumları seçip, PKK terörünün gündemde olduğu bir zamanda iki oluşumu paralel bir biçimde Amerikan inisiyatifiyle bağlantılı göstermek, **bir kurmay beyine değil, ucuz polemikler peşindeki bir politikacı ağzına yakışır** ancak. Dolayısıyla bu değerlendirmelerin Sayın Yavuz'un söyleminde **oldukça hafif** kaldığını belirtmeliyiz. (...)

Sanki Türkiye'deki İslami oluşum, başından beri **Milli Mücadele'nin milli çizgisine sahip** çıkmıyor, Milli Mücadele sonrasında gelişen **Batılılaşmacı yönelişe karşı** tavır koymuyormuş gibi. (...)

Türkiye-Amerika ilişkilerini, getirip İslami oluşumları gölgelemek için kullanmak kadar **insaf dışı bir yaklaşım** olamaz. Bu yaklaşımda eğer **bir kurmaya yakışmayacak sağlıksızlıklar sözkonusu değilse, gerçekten ucuz politika vardır**... Amerikan politikasının, bölgesel planda daha çok **İslam karşıtı** bir zeminde oturduğunu, siyasal yapılanışları özellikle **bölgedeki Amerikan çıkarlarını sorgulayan İslami çizgiyi yok etmek** üzere tanzim ettiğini kim görmezden gelebilir? 28 Şubat sürecinin bile böyle bir global yaklaşımın **dümen suyunda** oluştuğu yadsınabilir mi? Bu arada belki bir ayrıntı söz konusudur: **"Vur deyince öldürmeyin"** diyor Amerika... **"28 Şubat mantığı içinde İslami tüm birikimin kökünü kazımak gerçekçi değilse, neden iletişim sağlanabilir bir İslami çizgi bulunmasın"** diyor... (...)

Türkiye'de Amerika'ya kafa tutarak iktidar olup da bunu sürdürebilen bir kahraman geldi mi bugüne kadar? (...) Keşke diyorum bugüne kadar Batı'nın dümen suyundan çıkmayanlar, Türkiye'deki İslami çizgi kadar **milli çıkarla-**

ra önem verselerdi. Keşke Batıcılar, Batı ile elele verip, **milli, İslami çizgiyi çökertmek için** uğraşmasaydı...[1]

İslamcı yazar Ahmet Taşgetiren'in İslamcılığı Batı yayılmacılığına karşıt, ulusal bağımsızlıkçı bir akım olarak tanımlayıp, İslamcılığa karşı olanları Batının maşası olarak gösterdiği bu yazısı, Yaşar Kaplan adlı bir başka İslamcı yazarın MNP-MSP-RP-FP çizgisinde yayın yapan Akit gazetesinde yayımlanan 21.7.1996 günlü şu yazısını anımsattı:

Bizim solcular hain, gafil ve namussuzdur

Türk solu, Türkiye'yi karıştırmak ve hep geri kalmış ülkeler arasıda tutmak isteyen dış güçlerin emellerine hizmet etmekten başka bir misyon üstlenmemiştir. Yani Türk solu her zaman dünya sağının (kapitalist, emperyalist ağaların) hizmetinde olmuş ve doğrusu efendilerine gönüllü olarak verdikleri hizmetlerde kusur etmemiştir. Solcular sadisttirler, muzırdırlar, namussuz ve nankördürler. Gafildirler, haindirler. Hatta denebilir ki bunların dünyada en çok zevk aldıkları şey ihanet etmektir.

İslamcı yazarların kendilerini Batı karşıtı gösterip kendilerinden başka herkesi Batının uşağı olarak damgaladıkları bu gibi yazıları yayımlandığında, FP'nin türbanlı milletvekili Merve Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı içmiş bir Amerikan yurttaşı olduğu ortaya çıkmış değildi. Türkiye'deki İslamcı akımın Soğuk Savaş döneminde Amerika'nın Sovyetlere karşı kullandığı bir koz olduğu, 1945'ten bu yana sayısız kanıtlarla ortada olan bir gerçekliktir. Elinizdeki çalışma, bu kullanımın kimilerinin sandığı gibi Soğuk Savaş Dönemi'yle birlikte sona ermiş olmadığını[2], kesintisiz olarak bugüne dek sürdüğünü bel-

[1] Bkz: Akit gazetesi, 24.11.1998.

[2] Bkz: Engin Ardıç, Değinmeler, Dincilerin Hüzünlü Çelişkisi: "Sovyet komünist imparatorluğuna karşı stratejik olarak oluşturmaya çalıştığı "yeşil

gelerle ortaya koymakta ve *İslamcılığın Batının elinde Türkiye'ye karşı kullanılan bir koz olduğu* saptamasının, İslamcı yazarların sandığı gibi *ucuz polemikler peşinde koşan politikacıların ağzına yakışır, insaf dışı bir değerlendirme* olmadığını, tersine *yadsımaya kalkanı ezecek ağırlıkta bilimsel bir gerçeklik* olduğunu gözler önüne sermektedir. Şimdi, bir giriş tadımlığı olarak, Türkiye'deki İslamcı akımın Batı yayılmacılığının başını çeken Amerika'ya bağlılığını yadsınmaz biçimde ortaya koyan *1969 Kanlı Pazar* olayına şöyle bir gözatalım:

16 Şubat 1969: İslamcı Mehmet Şevket Eygi, Kanlı Pazar ve ABD

Yazıları RP'nin -ve o kapatıldıktan sonra da FP'nin- savunuculuğunu yapan Milli Gazete'de yayımlanan İslamcı yazar Mehmet Şevket Eygi, yukarıda görüşlerini aktardığımız Ahmet Taşgetiren, vb. gibi kendilerine İslamcı denilen pek çok yazarın ilkörneğidir. Tıpkı diğer İslamcı yazarlar gibi yazılarında sık sık "Biz Müslümanlar milletimizi, vatanımızı ve devletimizi gerçekten seviyoruz"[3] diyen Mehmet Şevket Eygi'nin, 1969 yılında Bugün gazetesinde yayımlanan başyazıları, Türkiye'deki İslamcılığın Amerikan güdümünde palazlanmış bir akım olduğunu gösteren başlı başına birer kanıttır.

---

kuşak" girişiminden vazgeçti Amerika... Gerek kalmadı, çünkü komünizm bitti, Sovyet imparatorluğu da dağılma sürecinde"... Engin Ardıç'ın 1991-1992'de yaptığı bu saptamaların geçersizliği, o günlerden bugüne yaşanan sayısız olayda ortaya çıkmıştır. İlk kez 1970'li yıllarda Zbignew Brezinski'nin ortaya attığı sanılan "Yeşil Kuşak" stratejisi, 1. Dünya Savaşı'nda Hitler Almanyasının ve bundan da önce 1. Dünya Savaşı öncesi Osmanlı'yı Panislamizme-Pantürkizme sürükleyen Almanya'nın yaşama geçirmek istediği bir stratejiydi. Amerikalılar bu stratejiyi kendileri yaratmamış, Almanlardan devralmışlardır. Elinizdeki kitabın ikinci bölümünde bu konu işlenmektedir.

[3] Bkz: Milli Gazete, 26.2.1994.

1962 Küba Bunalımı sırasında Türkiye'ye yerleştirdiği füzeleri sökerek ülkemizi Sovyet yayılmasına karşı korunaksız bırakan ABD; daha sonra 1964-1965'te patlak veren *Kıbrıs Bunalımı* sırasında Türk ordusunun adaya çıkmasını *6'ıncı Filoyu üstünüze saldırtırız* diyerek önlemiş ve Türkiye Cumhuriyeti devleti her bunalımda ulusal çıkarlarımıza karşıt bir tutum takınan ABD ile ilişkilerini 1960'lı yıllarda adım adım gevşeterek Avrupa ülkeleriyle ve Sovyetler Birliği'yle yakın ilişkiler kurmaya yönelmişti. İşte Amerika, 1969 yılında *Türk-Sovyet* ve *Türk-Avrupa* ilişkilerinin gelişiminden kaygı duyduğu böyle bir ortamda, Akdenizde görev yapan 6'ıncı Filosunu İstanbul'a gönderiyordu. Yüksek öğrenim gençliği, 6'ıncı Filo erlerini karaya çıkartmamaya ve bu filoyu Türkiye'den kovmaya and içmişti. Sahibi bulunduğu *Bugün* adlı İslamcı gazetede başyazılar yayımlamakta olan Mehmet Şevket Eygi, yazılarıyla etkisi altına aldığı Müslümanları, ABD'nin 6. Filosuna karşı gösteriler yapan Türk gençlerinin üzerine saldırtmış, iki kişinin ölümüne ve yüzlerce kişinin yaralanmasına neden olmuştu.

10 Şubat 1969 günlü gazeteler, Amerikan 6. Filosunun İstanbul'a geleceğini duyururken, buna karşı gösteri yapmaya davranacak gençlerin daha filo gelmeden tutuklanmaya başlandığını yazıyordu:

> **6'ncı Filo Bugün İstanbul'da**
> **Tutuklamalar filo gelmeden başladı**
>
> Polis Amerikan 6. Filosunun İstanbul limanını ziyaretini protesto etmek maksadıyla gençlik teşekkülleri tarafından bastırılan resimli broşürlerden 20 bin adedini toplamış, bu arada Necmi Demir ve Yusuf Gömleksiz isimli iki öğrenciyi de tutuklamıştır.[4]

Aynı gün, İslamcıların "mücahid" (kutsal savaşçı) yazarı ve örgütçüsü Mehmet Şevket Eygi'nin gazetesi *Bugün,*

[4] Bkz: Hürriyet gazetesi, 10.2.1969.

"*Kara Ahmet Moskof Pehlivanlarına Karşı*" adlı bir roman yayımlıyor ve 1965'te Türkiye'nin Kıbrıs çıkmasını önleyen Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a gelişini şöyle duyuruyordu:

> Amerikan 6. Filosunun Türkiye'de bulunması Türkiye'nin zararına değildir.[5]

Oysa, zararınaydı. Çünkü yıl, Rusya'nın Kars ve Ardahan'dan toprak ve Boğazlardan üs istediği 1945 değildi. Sovyetler Birliği, 1945'teki bu yanlış tutumları nedeniyle Türkiye'yi ABD'nin kucağına ittiklerini söyleyip, bundan dolayı özür dileyeli çok oluyordu. Yıl 1969'du ki, Amerika 60'ların başından bu yana Türkiye'nin ulusal çıkarlarına karşıt bir tutum takınmış; yerleştirdiği füzeleri sökerek Türkiye'yi Rusya'ya karşı korunmasız bırakmış; Kıbrıs'a çıkmasını önlemiş; Türkiye'nin gereksindiği ağır sanayi yatırımları için tek dolar vermemiş ve bunun üzerine Türkiye Cumhuriyeti devleti, ABD'den biraz uzaklaşarak Sovyetler'le ve Avrupa ülkeleriyle iyi ilişkiler kurmayı kendi çıkarları için uygun bulmuştu. Sovyetler Birliği bu yıllarda Türkiye'nin Kıbrıs'taki çıkarlarını onaylıyor ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin *ya taksim ya federasyon* isteğini destekliyordu.[6] Amerikan 6'ıncı Filosu'nun 1969'da

---

[5] Bkz: Bugün gazetesi, 10.2.1969. Refik Özdilek'in yazısı.

[6] Bkz: Nazım Güvenç, "Kıbrıs Sorunu, Yunanistan ve Türkiye", Çağdaş Politika y. 1. Basım. :"Amerika Dışişleri Bakanlığı'nda hazırlanan 22 Mart 1947 tarihli bir belgede, Kıbrıs'ın Yunanistan'a geçmesine Amerikan hükümetinin muhalefet etmeyeceği bildiriliyordu. (Sf. 122) Johnson, İnönü'ye gönderdiği mektupta "Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahelesine Amerika'nın en acil bir şekilde tepki göstereceğini" söylüyordu. (Sf. 138) Türkiye 1964'ten beri *taksim* yanında *federasyon* tezini de ortaya atmaya başlamıştı. Bu, Enosis'e (adanın Yunanistan'a bağlanmasına) karşı olan Sovyetler Birliği için daha kabul edilebilir bir çözümdü. Bunun sonucu olarak zamanın Dışişleri Bakanı F. C. Erkin'in Eylül 1964'teki Moskova gezisinde, Sovyetler, Ada'da *Rum çoğunluk, Türk azınlık* değil de iki ulusal topluluğun varlığını kabul ettiler. Sovyetler Birliği Dışişleri Bakanı Gromiko, 7 Aralık 1964'te yapılan Birleşmiş Milletler Genel Kurul toplantısında bunu savunduğu gibi,

Türk-Sovyet ilişkilerinin iyiye gittiği böyle bir dönemde İstanbul'a gelişi, Türkiye'yi Sovyet yayılmasına karşı korumak amacıyla değil, tersine Sovyetler'den aldığı yardımlarla demir-çelik fabrikaları kurmaya başlamış bir Türkiye Cumhuriyeti devletine göz dağı vermek ve Türkiye'nin tıpkı Atatürk dönemindeki gibi iyi komşuluk ilişkileri kurmaya başladığı Sovyetler'le arasını yeniden açmak içindi. İşte yüksek öğrenim gençliği, Amerikan 6. Filosu'nun İstanbul'a gelişine böyle bir ortamda karşı çıkıyordu. Ertesi gün, gazeteler olanları şöyle duyurdu:

> Karadan askeri kuvvetler ve polis, denizden de donanmaya ait hücumbotlarımızın muhafazası altında Amerikan 6. filoya bağlı gemiler dün sabah Dolmabahçe ve Beşiktaş açıklarına demirlemişlerdir.[8]

---

22 Ocak 1965'te İzvestiya gazetesine verdiği demeçte de: "Adada yaşayan iki toplumun özel durumlarını içine alıp iki ayrı eyaletten kurulmuş tek ve bağımsız federal bir Kıbrıs Hükümeti kurmanın mümkün olabileceğini" belirtmişti. (...) Sosyalist Arnavutluk da 1965'te yapılan Birleşmiş Milletler genel görüşmelerinde Türk tezi doğrultusunda oy kullanan beş ülkeden biri olmuştu. Enver Hoca, 1967'de yapılan Halk Cephesi Kurultayı'nda Kıbrıs konusunda şunları söylemişti: "Türkler Kıbrıs'ta yaşayan kardeşlerinin hak ve çıkarlarına karşı yapılacak her saldırıya aynı biçimde karşı koymaya hazırdır. Arnavut milleti, Türklerin kanuni haklarını korumak amacıyla giriştikleri mücadelede kendilerine daima yardımcı olmuş ve gelecekte de olacaktır" (...) Sosyalist Arnavutluk başbakanı Mehmet Şehu da: "Arnavut Silahlı Kuvvetleri, Türk kardeşlerinin her an emrindedir." demişti. (sf. 144-145)

[7] Bkz: Doğan Avcıoğlu, Milli Kurtuluş Tarihi, Tekin y. İst. 1994, cilt 4, sf 1639: "Demirel Rusya ile İnönü'nün başlattığı ilişkileri sürdürür. Batı ülkelerinden kredi sağlanamayan İskenderun Demir-Çelik, Seydişehir Alüminyum, İzmir Rafinerisi gibi büyük tesisler için Rusya'dan krediler alır. Rus uçaklarının Türkiye'den uçarak Araplara malzeme götürmesine izin verir. ABD'nin İncirlik üssünü Orta Doğu müdahelelerinde kullanılmasına karşı duyarlık gösterir."

[8] Bkz: Hürriyet gazetesi, 11.2.1969.

Aynı gün, Mehmet Şevket Eygi'nin İslamcı *Bugün* gazetesi ise şöyle yazıyordu:

> 6. filo geldi ve demirledi. Solcular karşılarında orduyu görünce sinip oturdular.[9]

Bu sinip oturma çok kısa sürmüş, öğrenci önderlerinden Harun Karadeniz, "olaylara meydan vermeden direneceğiz" demiş; öğrenciler "Bağımsız Türkiye" diye bağırarak yürümüş; polis yürüyüşçülere saldırınca 15 öğrenci yaralanmış ve 20 öğrenci gözaltına alınmıştı.[10] Ertesi gün Eygi'nin İslamcı gazetesi *Bugün,* şu başlıkla çıkıyordu:

> Tarihimizin en kara günü: Bayezıt kulesine kızıl bayrak asıldı.[11]

"Milliyetçi-mukaddesatçı" İslamcılara göre *tarihimizin en kara günü,* Türk öğrencilerin Kıbrıs'a çıkmamızı önlemekle görevli Amerikan 6. Filosunu İstanbul'dan kovmaya kalktıkları gündü. Demek İslamcılar Türk tarihinde bundan daha kara bir gün göremiyorlardı. Amerikan 6. Filosunun erleri aylardır denizlerde kadınsız dolaşıyorlardı. İstanbul'a gelmiş, karaya çıkıp genelevlere uğramak için can atıyorlardı. Karşılarına Türk öğrenciler dikilmiş, sizi karaya çıkartmayız, defolun evlerinize: *Yankee Go Home!* diye bağırıyorlardı. İslamcılar için, Amerikalılara *go home* çeken bu yurtsever Türk gençleri, Türk tarihinin yüz karasıydılar. Mehmet Şevket Eygi'nin İslamcı *Bugün* gazetesi, Türk öğrencilerin Amerikan denizcilerine karşı bu tutumunu "tehdit" ve "tecavüz" olarak değerlendiriyordu:

> Kızılcıklar dün de **tehdit** ve **tecavüze** devam ettiler.[12]

---

[9] Bkz: Bugün gazetesi, 11.2.1969.

[10] Bkz: Hürriyet gazetesi, 12.2.1969.

[11] Bkz: Bugün gazetesi, 12.2.1969.

Olaylar böyle gelişirken, İslamcıların büyük mücahidi Mehmet Şevket Eygi, aldığı bir hapis cezasından kurtulmak üzere hacca gidenlerle birlikte kapağı Arabistan'a atmış, oradan gönderdiği yazılarla, Amerikan 6'ncı Filosunu korumak üzere Türk gençlerine karşı cihad çağırıları yapıyordu.

Namaza Davet

> (...) Bir müddetten beri kılmaya başladığımız CEMAAT-İ KÜBRA İLE SABAH NAMAZLARI'nın faydasını hepimiz gördük. Önümüzde 16 Şubat Pazar günü büyük bir cemaat halinde sabah namazı kılmak üzere bütün mümin kardeşlerimi Bayezıt camii şerifinde toplanmaya davet ediyorum. Aziz kardeşlerim! Koşunuz! Cemaate koşunuz! 16 Şubat Pazar günü, gün doğmadan Bayezıt camiinde toplanınız! Kafirler bizim cemaatimizi görünce hapı yutar zaten.[13]

Yüksek öğrenim gençliği 6'ıncı Filoya karşı 16 şubat Pazar günü Taksim'de buluşacaklarını duyurunca; Eygi de Müslümanları o gün camide toplanmaya ve kafir olarak adlandırdığı gençlere karşı bir gövde gösterisinde bulunmaya çağırıyordu. İslamcı "mücahid" (kutsal savaşçı) Eygi'ye göre Türk genelevlerinde Türk kadınlarıyla yatmaya gelen Amerikan 6'ncı Filosunun erleri "kafir" değillerdi, ancak bunları karaya çıkartmamak için direnen Türk öğrencileri "kafir" idiler. İstanbul'da ulusal onuru dorukta, ulusal bilinci yüksek, Amerika'ya alabildiğine öfkeli ve duvarları Atatürk'ün *"Geldikleri gibi giderler"* özdeyişiyle donatan Türk gençliğiyle karşılaşan 6'ıncı filo komutanları, erlerinin ancak sivil giyisilerle ve gün batımından sonra kente inmesine onay vermişlerdi:

> Altıncı Filoya mensup subay ve erler dün akşam saat 19'dan itibaren motorlarla askeri kordon altındaki Dolma-

[12] Bkz: Bugün gazetesi, 13.2.1969.

[13] Bkz: Bugün gazetesi, 14.2.1969.

> bahçe rıhtımına çıkıp muhtelif vasıtalarla şehire dağılmışlardır. Çoğu sivil giyimli olan Amerikan Bahriyelileri gruplar halinde İstiklal caddesinde dolaşmışlar, gece kulüpleri ve pavyonlara giderek eğlenmişlerdir. Filo komutanı otellerde kalanların dışında diğer bahriyelilerin en geç 01:00'de gemilere dönmelerin emretmiştir.[14]

Amerikalı askerlerin İstanbul'da eğlence yerlerine doluştukları duyulur duyulmaz bu kez de kız öğrencilerimizin ayranı kabarmış, Çemberlitaş Kız Talebe Yurdu öğrencileri Bayezıt Meydanı'nda toplanarak yürüyüşe geçmişlerdir:

> Protestocu genç kızların önde giden grubu, üzerinde **"Ya istiklal ya ölüm"** yazılı siyah renkte bir bayrak taşımışlar, arkada ise diğer dövizler yer almıştır.Bu dövizlerde ise şu ibareler yer almıştır:
>
> **Türkiye 6'ın filonun genelevi değildir!**
> **ABD, seni istemedik, istemiyoruz, istemeyeceğiz!**
> **Halide Edip, bayrağını yıllar sonra taşıyoruz!**
>
> Yol boyunca kendilerini izleyenlere çeşitli bildiriler de dağıtan genç kızlar, bu bildirilerinde halen İstanbul limanında demirli bulunan Amerikan altıncı filosuna şiddetle çatmışlar, bildirinin bir yerinde **"Birinci kurtuluş Savaşında Türk erkeği ile omuz omuza çarpışan Türk kadını, bugün yine görevinin bilincindedir!"** denilmiştir.[15]

Amerikan erleri İstanbul barlarında eğlenir, İstanbul otellerinde cinsel gereksinimlerini karşılarken, Türk gençlerinin saldırısına uğramaktan çok korkuyor, korunmaya ne denli özen gösterseler de kimileri gençlerin saldırısından kurtulamıyordu. Bu saldırılar iki kişiyi çok tedirgin ediyordu. Biri, Amerikan 6'ıncı filosunun komutanı, diğeri ise İslamcı "mücahid" Meh-

[14] Bkz: Hürriyet gazetesi, 12.2.1969

[15] Bkz: Hürriyet gazetesi, 14.2.1969

met Şevket Eygi... Eygi'nin İslamcı gazetesi, ertesi gün şu başlıklarla çıktı:

> Kızılları **boğmanın** vakti geldi. **Kızıl emperyalizmin para ile tutulmuş uşaklarını** en ufak kıpırdanışta **gebertmek için and içildi.**
>
> Namaza Davet: Yarın Bayezıt camii şerifinde büyük bir cemaat halinde sabah namazı kılınacaktır. Bütün Müslümanlara duyurulur.[16]

Eygi'nin İslamcı gazetesine göre, askerlerin cinsel açlığını ve eğlence gereksinimini gidermek üzere İstanbul'a gelen Amerikan 6'ıncı Filosunu Türkiye'den kovmak kafirlikti ve bu gazete, 6'ıncı Filo erlerinin geneleve gitmesini önlemeye kalkışacak Türk çocuklarını en ufak bir davranışlarında *gebertmek* üzere Müslümanlara and içirmişti. İslamcılığı "Amerikan pezevenkliği" düzeyine düşüren *Bugün* gazetesinde, Eygi'nin *cemaat-i kübra ile sabah namazları* adını verdiği eylem, Müslümanların bir camide toplanarak vaazlarla Amerikan askerine dönüştürüldükleri ve Amerikan uşaklığının utanmazca ibadet düzeyine yükseltildiği bir eylemdi. Gazete bir gün sonra şu başlıkla çıktı:

> Kızıl uşaklar istikbalimizi dinamitliyor.[17]

İslamcılar Amerika'yı kendi istikballeri olarak niteliyor, geleceklerini Amerika'ya bağlamış bulunuyordu. İslamcılar Amerika'ya karşı çıkan Türk gençlerini İslamcıların geleceğini dinamitlemiş sayarak gebertmeye and içiyordu. Oysa o günlerde Kıbrıs'ta Rumlar Müslüman Türkleri doğruyor ve İslamcıların uğruna kan dökecek denli çok sevdikleri Amerika, Türk ordusunun Kıbrıs'a Müslüman Türkleri kurtarmaya gitmesine karşı çıkarak; *Kıbrıs'a gitmeye kalkarsanız 6'ncı Filo-*

[16] Bkz: Bugün gazetesi, 15.2.1969.

[17] Bkz: Bugün gazetesi, 16.2.1969.

muz size ateş açarak Kıbrıs'taki Müslüman Türkleri soykırımdan kurtarmanızı önleyecektir, diyordu.[18] İslamcılar, Kıbrıs'taki Müslüman Türklerin soykırımdan kurtulmasına engel olan Amerikan 6'ıncı Filosunu bağırlarına basıyor, onu yurdumuzdan kovmak isteyen gençleri ise *Moskof uşağı kızıl kafirler* diye suçluyordu; ne ilginçtir ki, o dönemde Moskova Kıbrıs'taki Müslüman Türklerin Rumlardan ayrılarak *federasyon* yolu ile kendi devletlerini kurmasını savunuyordu. İşte İslamcılar, Kıbrıs'taki Müslüman Türklerin *federasyon* yoluyla soykırımdan kurtulmasını savunan Sovyetler'e ve eğer Türkiye Kıbrıs'a asker çıkaracak olursa ordusuyla Türkiye'nin yanında yer alacağını açıklayan Sosyalist Arnavutluk'a "kafir" diye karşı çıkıp; *Kıbrıs'taki Müslüman Türk kıyımını önlemeye kalkarsanız 6'ıncı Filomuzu üstünüze saldırtırız*, diyen Amerika'yı *ehl-i kitap, dindar, İslamı koruyan ülke* diyerek canla başla savunuyorlardı. İslamcı *Bugün* gazetesinin sahibi ve başyazarı Mehmet Şevket Eygi, geneleve gitmek ve Türkiye'ye gözdağı vermek üzere İstanbul'a gelen 6'ıncı Filo erlerini Türk gençlerinin elinden kurtarmak için cihad çağırısı yapıyordu. Müslüman bir söylemle Amerikan uşaklığı yapan cihad çağırısı şöyleydi:

Cihada Hazır Olunuz:

> Bilmiş olunuz ki büyük fırtına patlamak üzeredir. Müslümanlar ile kızıl kafirler arasında topyekün savaş kaçınılmaz hale gelmiştir. İmtihan günleri gelip çatmıştır. Müslüman kardeşim sen bu savaşta bitaraf kalamazsın. Komünizm küfrüne karşı **derhal silahlan!** Stalin'in ve benzeri **deccallerin** (Eygi, Atatürk'ü böyle anıyor-) **piçleri** olan **kızıl veledler** bütün Müslümanları karşılarında bulmalıdırlar. Onlarda taş, sopa, demir, molotof kokteyli mi var? Biz de

[18] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin."Türkiye ve Avrupa Topluluğu", Ümit y. Ank. 1993, c II, sf. 12-15: Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahelesi. ABD başkanı Johnson'un İnönü'ye gönderdiği **Türkiye'nin müdahelesi halinde 6. Filonun bunu engelleyeceği** ..mektubuyla engelleniyordu.

aynı silahları kullanmaktan aciz değiliz. Herkes vazifesine koşsun. Komünistler ve onları destekleyen hain şahıs ve zümreler kahredilsin! **Deccaller** (Eygi, Atatürkçülerden böyle sözediyor-) yıkılsın! Ey necip millet, uyan ve davran! Üç buçuk **soysuz** (Eygi, Amerikan askerlerini Türkiye'den kovmaya kalkan soylu Türk gençlerini **soysuz** olarak niteliyor-) nelere cüret ediyor! **Hamle kafirlerden gelsin.** (Eygi, Amerikan askerleriyle çatışacak Türk gençlerine **kafir** diyor-) Gelir gelmez **savaş kösleri** çalsın. Bayraklar yükselsin hareket başlasın. Ey **deccal veledleri!** (Eygi, Atatürkçü gençleri böyle adlandırıyor-) Ayağınızı denk alın, Allah'ın kulları geliyor! Kalkın ey ehli İslam, davranın! Müslümanlar **komünizmle çarpışan devlet kuvvetlerine yardımcı** olsunlar. **Komünistlerin amansız düşmanı olan Genelkurmay Başkanı Cemal Tural Paşa, anti komünist faaliyetlerinde milletçe desteklensin. Kaderi ilahi bu kumandana tarihi bir hizmet verirse, müslümanlar ona yardımcı olsunlar. Bilsinler ki seçimsiz başa geçecek iktidar, onları doğrayacaktır.** Vesselam alel mücahidin. Medine, Mescid-i Nebevi, 9 Şubat 1969. NOT: Birşeyler olursa, silahlar patlar patlamaz vazifeye koşmaya çalışacağız. İnşaallah **kızıl kafirler**in, **deccal uşağı dinsizlerin** (Eygi, Atatürkçülerden böyle söz ediyor-) tepelerine birer intihar uçağı gibi ineceğiz.[19]

Görüleceği üzere, İslamcı Mehmet Şevket Eygi, Müslümanları 6'ıncı Filoya karşı gösteri yürüyüşü yapacak Türk gençlerinin üzerine saldırıp, bu çatışmaların bir darbeye yol açmasını istiyordu. Eygi'nin istediği oydu ki, Müslümanlar, Amerikan 6'ıncı Filosuna karşı gösteri yapacak olan öğrenci topluluğunun karşısına taş, sopa, demir, bıçak, molotof kokteyli ile dikilsinler; ilk saldırının karşıdan gelmesini beklesinler; ilk saldırı gelince de öğrencilerin üstüne çullansınlar; 65 yaşında olan ve yaş sınırı nedeniyle emekliliğine bir kaç gün kalmış bulunan Genelkurmay Başkanı Cemal Tural da bu kargaşalıkta

[19] Bkz: Bugün gazetesi, 16.2.1969.

bir darbe yapıp yönetime el koyarak yaş sınırı nedeniyle emekli olmaktan kurtulup yıllarca ülkeyi Eygi'nin Amerikano-İslamcı çizgisinde yönetsin... Eğer silahlar patlarsa, İslamcı Eygi de sıvışmış bulunduğu Mekke'den çabucak dönüp 6'ıncı Filoyu kovmak isteyen Türk gençlerinin üzerine intihar uçağı gibi dalışlar yapacaktır. İslamcı mücahid Eygi, Müslümanları ABD'ye karşı gösteri yapan gençlerin üzerine saldırtınca seçimsiz bir iktidarın oluşacağını (darbe) ve bu iktidarın da ABD'ye karşı olan Atatürkçülerle Komünistleri doğrayacağını açık açık duyurmaktadır.

Ve sonunda olan olmuş, 16 Şubat 1969 günü, İslamcı Eygi'nin çağırısıyla toplanıp silahlanarak Türk gençlerinin üzerine çullanan bilisiz Müslümanlar, 2 kişiyi öldürmüş iki yüzden çok kişiyi ağır biçimde yaralamıştır. İşte Türk Tarihi'ne *Kanlı Pazar* olarak geçen ve Müslümanım diyen herkesin yüzünü kızartması gereken utanç verici olay budur. Olaydan bir gün sonra Eygi'nin gazetesi şöyle başlık atmıştır:

> Kızıllara unutulmaz bir ders veren halk, polisi ve askeri omuzlarda taşıdı.[20]

Gelgelelim, olaylar Eygi'nin istediği gibi *Amerikano-İslamcı* bir darbeyle sonuçlanmamıştı. O dönemde ABD ile çıkarları çatışmakta olan Türkiye Cumhuriyeti'nin, devletçe belirlenmiş bulunan Sovyetler'e ve Avrupa'ya yakınlaşma çizgisini sürdüren AP, İslamcı Eygi'nin bir darbeyle yönetime gelmesine umut bağladığı Genelkurmay Başkanı Cemal Tural'ı yaş sınırından emekli etmiş ve yerine Memduh Tağmaç'ı atamıştı. İslamcı darbeci Eygi, "Kader-i ilahi bu kumandana tarihi bir hizmet versin, seçimsiz bir iktidar ile komünistleri doğrasın" dediği Cemal Tural'ın olaydan yirmi gün sonra emekli edilmesine ateş püsküren yazılar yayımladı:

[20] Bugün gazetesi, 17.2.1969.

Komünistler bayram ediyorlar; çünkü AP Komünizmin düşmanlarını harcıyor: Cemal Tural emekli oluyor.[21]

Müslümanları camilerde toplayıp Amerika'ya bağlılık antları içtirmiş olan İslamcıların çirkin yüzleri *Kanlı Pazar Olayı*'nda apaçık gözler önüne serilince, basında Eygi'nin Müslümanları Amerikan çıkarları doğrultusunda kullandığına ilişkin eleştiriler çıkmaya başladı. Buna çok öfkelenen Eygi, erdemli bir Müslümanın ağzıya hiç yakışmayacak bayağı sövgülerle dolu bir yazı yayımlayarak Amerika'yı ve 6'ıncı Filoyu savunmak uğruna "cihad" etmeyi Tanrı'nın bir buyruğu imiş gibi gösteren şöyle bir yanıt verdi:

Kıblemize havlayan köpekler

Müslümanlara saldıran bir komünist it havlıyor:

-"Müslümanlar 6. Filo'yu kıble ittihaz ederek namaz kıldılar!.."

-"Müslümanlar ABD emperyalizmine alet oluyorlar!.."

Bu Moskof itine "HOŞT!" demek lazım. (..)

Rusya ve Çin, Allah'ı inkar ediyor; **Amerika ise Allah'a inanıyor. Dini var. Amerika'da İslamiyeti yayabilmek hürriyeti var. Amerika inançlarımıza hürmet ediyor. Amerika ehvendir** (zararsızdır)**, ehaftır** (hafiftir)**.** Rusya kızıl kafirdir, **Amerika ise ehli kitaptır.**

Ey **deccalın ismine sığınıp** (Eygi, Atatürk'ün adını ağızlarına alanlara böyle diyor-) gölgesinde yürüyen küfür çomarı. Biz senin **kör deccalın** gibi nice deccalları tepelemiş, onların nice azgın itlerini **gebertip** ayaklarından sürümüşüz. Kıblemize dil uzattın. Hesapsız bırakılmayacaksın. Burnunu sürte sürte anandan emdiğin sütü burnundan fitil fitil getireceğiz. Çünkü o süt sana helal değil; haramzade köpek![22]

---

[21] Bugün gazetesi, 10.3.1969.

[22] Bkz: Bugün gazetesi, 30.3.1969.

Bugün bir takım köşeyazarlarının kendisinden alıntılar vererek *Aydın görüşlü ılımlı bir Müslüman örneği* diye övdükleri Mehmet Şevket Eygi'nin 1969'daki söylemi buydu. İşte Türkiye'de İslamcılık, 1969 yılında, böyle bir yazarın böylesi tiksinç, böylesi ulusal onurdan yoksun Amerikancı yazılarıyla savunuluyordu.

Bugün İslamcı denilen bir takım yazarlar, *İslamcılık Amerikanın Türkiye'ye karşı kullandığı bir karttır* saptamasını, *ucuz polemik yürüten politikacıların ağzına yakışacak insafsız bir yargı* olarak niteliyorlar. Yukarıda Türkiye'de İslamcılığın değil Amerikan uşaklığı, daha da kötüsü *Amerikan pezevenkliği* düzeyine düşürüldüğünü kanıtlayan bir olguyu sergiledik: *Kanlı Pazar*...

Kendileri unutuldu sansalar da, üstünü örtüp unutturmaya çalışsalar da, hiçbir biçimde unutulmayacak olan, unutturmayacağımız *Kanlı Pazar Olayı*'nın, kaleminden kan damlayan kışkırtıcı yazarı İslamcı Mehmet Şevket Eygi, sahibi olduğu *Bugün* gazetesinde köşeyazarı olan M. Şahap Tan'ın belgelerle açıkladığı üzere, Suudi Arabistan'dan gönderip yayımlattığı yazılarında, *"Benim gerçek yurdum Türkiye değil Arabistandır"* gibi sözler ediyordu. Onun 1969'da *gerçek yurdum* dediği Suudi Arabistan, Amerika'nın bir yarı-sömürgesiydi. Açık adı *Arap American Company* olan ARAMCO şirketi, Suudi Arabistan'da yönetimden geçim işlerine dek her konuyu en ince ayrıntısına dek belirliyen Amerikalı uzmanlar ve CIA görevlileriyle dolup taşan bir kuruluştu ve bu şirketin en büyük yatırımcısı, Yahudi Roçild ailesiydi. En büyük yatırımcısı bir Yahudi ailesi olduğu içindir ki ARAMCO'nun verdiği paralarla örgütlenen *Rabıtayı İslamiye* ve *İhvanı Müslimin* (Müslüman Kardeşler) örgütü, yayınlarında Yahudi karşıtı tek söz edemiyordu. İşte Mehmet Şevket Eygi, o yıllarda bütçesi bir Yahudi ailesinin denetiminde bulunan ARAMCO'nun beslediği *Müslüman Kardeşler* örgütünün, dolayısıyla Yahudi-Amerikan-Arap işbirliğinin bir mücahidi durumundaydı. Suudi Arabistan'dan sonra Avrupa'ya gidip

oradaki günlerini Yahudi-Amerikan-Arap şirketi ARAMCO'ca beslenen Müslüman Kardeşler örgütünün şemsiyesi altında geçirmişti.[23] Müslümanları camilerde toplayıp Amerikan 6'ncı Filosuna karşı direniş yapan Türk gençlerine saldırttıktan sonra, Mehmet Şevket Eygi'nin bankadaki hesabına 350 000 dolar yatırılmıştı: *Cidde > Hollanda Bankası, Konte No: 86473 / 4936 - 8.3.1969 - München Commerzbank A.G. > "Jurnalist" Mehmet Şevket Eygi: 350 000 USD...* [24] Müslümanları yazılarıyla ve örgütlediği toplu namazlarla, vaazlarla Amerika'nın askerlerine dönüştürüp Türk gençlerinin üzerine saldırttıktan sonra adına 350 000 dolar (günümüz ölçütleriyle 140 milyar lira) yatırılan Mehmet Şevket Eygi'nin, 6'ncı Filoya karşı direnen Türk yüksek öğrenim gençliğini *para karşılığı Moskof'a satılmış itler* diye nitelendirmesi, Türkiye'deki İslamcılık akımının ulusal erdem yoksunluğunu göstermesi bakımından önemlidir. *Türkiye'de İslamcılık Amerika'nın kullandığı bir karttır* saptamasına karşı çıkıp; *bu ancak ucuz polemik peşinde koşan politikacıların ağzına yakışacak insaf dışı bir yargıdır; İslamcılık Kurtuluş Savaşı'nın millici yönünü koruyan anti-emperyalist bir akımdır* diyenler, Mehmet Şevket Eygi'lerin ve Amerika'ya bağlılık yemini ederek Amerikan uyruğuna geçmiş türbanlı FP milletvekili Merve Kavakçı gibilerinin yoldaşlarıdır. Bu gibileri erdemli Müslüman yurttaşlarımızdan ayırmak için kendilerine *6'ncı Filo İslamcıları* demek yeterlidir.

1969-1999: İlk Amerikancı türbanlı Şule Yüksel Şenler'den Amerikan uyruklu son türbancı Merve Kavakçı'ya

Türkiye'de türban eylemini ilk başlatan kişi de Kanlı Pazar Olayı'nı kışkırtan Mehmet Şevket Eygi'den başkası de-

[23] Bkz: M. Şahap Tan, "Bugün'ün Dervişi Mehmet Şevket Eygi Kimdir?- Belgelerle" Garanti y. İst. 1970.

[24] Bkz: M. Şahap Tan, age, sf. 79.

ğildi. Mehmet Şevket Eygi'nin Amerika'ya karşı çıkan Türkleri gebertmeye, boğmaya and içmiş olan *Bugün* gazetesinde köşeyazıları yazan Şule Yüksel Şenler, o yıllarda Eygi ile birlikte İstanbul'dan yola çıkıp Anadolu'yu il il dolaşarak kadınları *başlarına türban bağlamazlarsa cehennemde yanacakları* yönünde doldurmaya başlamıştı. O günlerde "türban"ın adı daha "türban" değildi; bu örtüye, Mehmet Şevket Eygi'nin *6'ıncı Filo savunucusu* yoldaşlarından Şule Yüksel Şenler'in adıyla özdeşleştirilerek *Şule Baş* deniliyordu.[25] Mehmet Şevket Eygi, Türkiye'de *Şule Baş*'lı, eşdeyişle *Amerika'ya karşı çıkan Türk gençlerini boğmaya, gebertmeye and içmiş: 6'ıncı Filo İslamcısı* kadınlar yetiştirmek istiyordu. Şule Yüksel Şenler, Eygi ile birlikte karış karış dolaştığı Anadolu'da bir yandan kadınların başlarını bağlaması için yırtınıyor, öte yandan *Bugün* gazetesinde Amerika'nın *ehven* (uzlaşılabilir, zararsız) ve *Müslüman dostu* bir ülke olduğunu söyleyerek, yoldaşı Eygi ile birlikte 6'ıncı Filoyu savunuyordu. Türkiye'de türban, ilk kez *Amerikancı 6'ıncı Filo İslamcılığının üniforması* olarak ortaya çıkmıştı. Demek ki, 1969'un ilk türban çığırtkanı Şule Yüksel Şenler ile 1999'un son türban çığırtkanı *Şule Baş Türban*'lı Merve Kavakçı'nın iki ortak yönü vardı: Biri Amerikancılık, biri türban... 6'ıncı Filo savunucusu Şule Yüksel Şenler'in 6'ıncı Filoyu korumak için cihat çağırıları yayımlayan "mücahid gazeteci" Eygi ile birlikte başlattıkları ilk türban çığırtkanlığından otuz yıl sonra bugün karşımıza çıkan *Merve Kavakçı Olayı*, Türkiye'deki İslamcılık akımının Amerika'ya nasıl göbekten bağlı olduğunu bir kez daha yadsınamaz bir biçimde gözler önüne sermesi bakımından önemlidir.

Merve Kavakçı, geçmişte RP'nin CIA ile ilişkilerini yürüten Abdullah Gül'ün yardımcısıydı. Kapatılan RP'nin uluslararası ilişkiler sorumlusu olan Abdullah Gül, RP'nin CIA ile ilişkilerini yürütüyordu:

[25] Bkz: Milliyet gazetesi, 10.5.1999. "Türkiye'nin başındaki ağrı"

CIA Başkanı'nın RP randevusu

Kısa bir süre önce Ankara'yı ziyaret eden **CIA Başkanı John Deutch**'un RP lideri Erbakan ile görüşmek için randevu istediği ortaya çıktı. Erbakan'ın sıcak baktığı bu görüşmeye partisinin dış ilişkilerden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Kayseri Milletvekili **Abdullah Gül'ü gönderdiği** saptandı. Erbakan'ın bir süre önce gerçekleştirdiği **ABD gezisinin de mimarı olan Gül, CIA Başkanı Deutch ile görüşmesinin hemen ardından ABD'ye gitti.** Gül'ün halen ABD'de olduğu ve önümüzdeki günlerde Ankara'da olacağı bildirildi. **CIA Başkanı Deutch'un Gül ile görüşmesinde** RP'nin başta Güneydoğu olmak üzere Türkiye'nin temel sorunlarına ilişkin görüş ve çözüm önerileri konusunda ayrıntılı bilgi aldığı öğrenildi. **CIA Başkanı Deutch'un Gül'e**, özellikle partisinin iktidara gelmesi halinde ABD ve Batı ülkeleriyle ilişkilerde uygulayacağı stratejiye ilişkin sorular yönelttiği de kaydedildi. **Gül'ün de bu konuda CIA Başkanı Deutch'a**, Türk-ABD ve Türk-Avrupa ilişkilerinde bugünkü çizginin dışında çok ciddi değişiklik olmayacağı yönünde **güvence verdiği** öğrenildi. RP'nin, ABD, İngiltere ve Almanya başta olmak üzere Batılı ülkelerin Ankara'daki Büyükelçileri ile ilişkilerini de Gül sağlıyordu. / Turan Yılmaz. Ankara.[26]

Nasıl ilk türban çığırtkanı Şule Yüksel Şenler, 6'ıncı Filo mücahidi Mehmet Şevket Eygi'nin sağ kolu idiyse, son türban çığırtkanı Amerikan yurttaşı *Şule Baş Türbanlı* Merve Kavakçı da RP'nin CIA ile ilişkilerini CIA Başkanlarıyla yüz yüze görüşmeler yaparak yürüten ve RP kapatıldıktan sonra FP'nin Genel Başkan Yardımcısı olan Abdullah Gül'ün sağ koluydu. Abdullah Gül, CIA Başkanlarıyla yüzyüze görüşüp yönetime geldiklerinde ABD çıkarlarına aykırı davranmayacaklarına ilişkin güvenceler verirken, *Şule Baş Türbanlı* Merve

[26] Bkz: Hürriyet gazetesi, 12 Ağustos 1996.

Kavakçı da ona yardım ediyordu.[27] *Şule Baş Türbanlı* Merve Kavakçı, Amerika'da bulunduğu dönemlerde Türkiye'nin kötülenmesine, karalanmasına karşı tepki gösteren Türklerin "Gel, sen de bizimle birlikte Türkiye'yi savun" çağrılarına kulaklarını tıkıyor ve Amerika'da yaşayan Türklerin Türkiye'yi savunma toplantılarına katılmıyordu:

> Yemin etmek için TBMM Genel Kurulu'na türbanla gelip olay çıkaran Fazilet Partili Merve Kavakçı'ya ABD'deki komşuları da büyük tepki gösterdi. Kavakçı ailesinin yaşadığı **Dallas**'a bağlı Richardson ilçesinde faaliyet gösteren Kuzey Teksas Türk Amerikan Derneği Başkanı Şaduman Gürbüz: **"Teksas'ta yıllardır Türkiye aleyhinde faaliyet gösteren Ermeni ve Kürtlerin karalama, suçlama ve iftira kampanyalarına yanıt vermeye çalışıyoruz. Şimdi başımıza bir de Merve Kavakçı çıktı.** (...) Bizi en çok sinirlendiren, Merve'nin Türkiye'ye hizmet edeceğini iddia etmesi... Bunca yıldır koca Teksas eyaletinde ne Merve'yi ne de babası Yusuf Ziya Kavakçı Bey'i Türkiye ve Türkler aleyhindeki kampanyalara karşı yaptığımız çalışmalarda bir kez dahi yanımızda göremedik. **Toplantılarımıza, faaliyetlerimize davet etmemize rağmen hiç katılmadılar.** Burada Türkiye'ye hizmet etmeye yanaşmayan Merve, şimdi çıkmış Türkiye'ye hizmet edeceğini nasıl söyleyebiliyor?" dediler.[28]

Oysa, Amerikan uyruğuna geçmiş türbancı Merve Kavakçı'nın Amerika'da bulunduğu dönemlerde çağrıldığı Türkiye'yi savunma toplantılarına katılmayışında şaşılacak hiç bir yan yoktu. Çünkü Merve Kavakçı, RP adına Amerika'daki İslamcı örgütlerin toplantılara katılarak Türkiye'yi kafir diye karalamayı, dinsiz diye suçlamayı, din düşmanı olarak gösterme-

---

[27] Bkz: Hürriyet gazetesi, 6. 5.1999. "Merve'nin tehlikeli bağlantıları var"

[28] Bkz: Hürriyet gazetesi, 6.5.1999

yı, yıkılması gereken bir devlet olarak tanıtmayı iş edinmiş, bunu sürdürüyordu:

> TBMM'ye türbanla girerek olay yaratan Merve Kavakçı, terörist HAMAS örgütünün destekçisi bir örgütün ABD'deki kongresinde yaptığı konuşmada: "Türkiye'de sözde Müslüman bir devletle mücadele ediyoruz." dedi. Kasım Cindemir-Washington.[29]

Merve Kavakçı'nın adı başlangıçta FP'nin İstanbul Milletvekili adayları arasında yer almıyordu. Kavakçı, aday listelerinin Yüksek Seçim Kurulu'na verilmesinden bir gün önce gece yarısı aday yapılmıştı. Kimlik belgesine başı türbanlı bir fotoğrafı yapıştırılacak olursa başvurusunun YSK'nca geri çevrilebileceği düşüncesiyle, Kavakçı'nın belgeleri YSK'na fotoğrafsız olarak sunulmuştu. Son anda bir gece yarısı adı aday listesine yazılan Kavakçı'nın, Milletvekili seçildikten sonra Genel Kurul toplantısına katılması da yine böyle son anda olmuştu. TBMM Genel Kurulu'ndaki and içme toplantısını izleyen Genelkurmay Başkanı ve komutanlar, türbanlı MHP Milletvekili Nesrin Ünal'ın başı açık biçimde and içtiğini gördükten sonra gitmişler; komutanlar gider gitmez de Merve Kavakçı, Nazlı Ilıcak'ın kolunda içeriye girmiş ve Atatürk'ün kurduğu Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde *Amerikancı 6'ncı Filo İslamcılığı'nın üniforması olan Şule Baş Türban*'a karşı olaylar böyle başlamıştı.[30] Türk ulusunun, aralarında Amerika'nın da bulunduğu birleşmiş Batılı saldırganlara karşı Atatürk önderliğinde kanlarını canlarını vererek kurdukları Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde, *Amerikan 6'ncı Filosunu Türk gençlerine karşı korumak üzere cihat çağrısı yaparak İslamcılığı Amerikan pezevenkliği düzeyine düşüren ve Amerikan uşaklığını ibadet düzeyine yükseltenlerin bir üniforması olan Şule Baş Tür-*

[29] Bkz: Hürriyet gazetesi, 6.5.1999

[30] Bkz: Milliyet gazetesi, 3.5.1999, "Başını açan vekile alkış"

ban'a karşı çıkılmasından daha doğal ne olabilirdi? Olaylar üzerine bir demeç veren Cumhurbaşkanı Demirel, Merve Kavakçı'nın dış güçlerle bağlantılı bir ajan provokatör olduğunu söyleyince ortalık birden gerildi. Demirel, TRT-1'de yayımlanan "Politikanın Nabzı" konuşmasında şöyle diyordu:

> Bu, günlerdir **planlanan bir hadise**dir. Ne işi var Meclis'in içinde? Meclis'in kuralını bilmeden mi gelmiş oraya? Vatandaşlarıma sesleniyorum. Başını bağlamak isteyen kişiye, niçin bağlıyorsun diyen kimse yok. Kimsenin kimseye bir şey dediği yoktur. Bunlar adetlerdir, ananelerdir. Adetlere, ananelere bir şey dediğimiz yok. Size başınızı bağlamayın diyen yok. İlla ki ben bunu Meclis içinde bağlayacağım diyorsanız, oranın kuralları var. Başkası size uyacak değil, siz başkasına uyacaksınız. **Bu aslında provokatörlüktür. Bu tip ajan provokatörler çok görülmüştür.**[31]

Atatürk önderliğinde kazandığımız ulusal bağımsızlık savaşının içinde kurulan Meclis'e, başında *Amerikan 6'ıncı Filo İslamcılığının üniforması olan Şule Baş Türban*'la gelme densizliğini göstererek bir anda Türkiye'nin gündemine oturan Merve Kavakçı da, bunun üzerine bir basın toplantısı yaparak Cumhurbaşkanı'nca kendisine yöneltilen ajan-provokatör suçlamasını şöyle yanıtlıyordu:

> Ben sadece **milletime** karşı sorumluyum. **Provokatör** sıfatı bana değil and içmeme mani olanlara daha çok yakışır. Başını örten bizlerin mücadelesi **Amerika'da yıllar önce yaşanan zencilerin insan hak ve özgürlüklerinin elde edilmesi mücadelesi gibi** olacaktır.[32]

---

[31] Bkz: Hürriyet gazetesi, 3.5.1999.

[32] Bkz: Hürriyet gazetesi, 4.5.1999.

Şule Baş Türbanlı Merve Kavakçı, "Ben sadece *millet*ime karşı sorumluyum" dediğinde, Türk kamuoyu onun *Amerikan milletinden* olduğunu, Amerika'ya bağlılık andı içmiş bir Amerikan yurttaşı olduğunu daha bilmiyordu. Türkiye'deki türban çığırtkanlığını Amerika'daki zencilerin mücadelesine benzeten Kavakçı, bu benzetmeyle uyruğu olduğu Amerika'ya CIA'yı bıyık altından gülümsetecek bir selam gönderiyordu. Kavakçı basına verdiği keskin demeçlerle türban olayını büyütüp tırmandırmayı amaçlıyordu. Nitekim, Kavakçı Meclis'te eylem başlatır başlatmaz, Malatya'da türbancı ayaklanmayar patlak vermişti. Tıpkı Rusya'da 1917 Ekim Devrimi Potempkin Zırhlısı'ndaki fasulye isyanından çıkıp dalga dalga tüm ülkeye yayıldığı gibi, Kavakçı da düşlediği Humeyni türü İslamcı Devrimi Meclis'teki türban tartışmasıyla başlatıp tüm Türkiye'ye dalga dalga yaymaya çalışacaktı ki, Fransa'ya uçmak üzere olan Cumhurbaşkanı Demirel, gitmeden önce gazetecilere verdiği son demeçte Merve Kavakçı'nın yabancı ülkelerle bağlantılı olduğunun saptandığını açıkladı:

> O boşu boşuna Meclis'e gelmedi. Onun **bazı ülkelerle ilişkileri** olduğunu saptadık.[33]

ANAP İstanbul Milletvekili Yaşar Topçu da Cumhurbaşkanı'nın açıklamasına katılarak, kendisinin elinde de bu yönde bilgi bulunduğunu, kendisindeki bilgileri Fransa'ya gitmeden önce Cumhurbaşkanı'na ilettiğini açıkladı.[34] O günkü gazeteler Kavakçı'nın Amerika'dayken HAMAS ile dolaylı ilişkisi olduğundan söz ediyorlardı. Ertesi gün, FP Genel Başkanı Recai Kutan, Cumhurbaşkanı Demirel'i suçlayarak, Merve Kavakçı'nın ondan daha *vatanperver* olduğunu söyledi.[35] Gelgelelim Merve Kavakçı'nın gerçekte hangi "*vatan*"ın "*vatan-*

[33] Bkz: Hürriyet gazetesi, 4.5.1999.

[34] Bkz: Milliyet gazetesi, 4.5.1999.

[35] Bkz: Milliyet gazetesi, 5.5.1999.

perver'i, hangi yurdun yurtseveri olduğunu kamuoyu daha öğrenmiş değildi. Basın, Kavakçı'yı sorularla sıkıştırıyor; Kavakçı basını yalanlarla atlatmaya çalışıyordu. Amerika'ya niçin gittiği sorusuna; Türkiye'de tıp öğrenimi görmekteyken türban baskısıyla karşılaşınca okulu bir yılda bırakıp Amerika'ya gittim, yanıtını vermişti. Basın, Kavakçı'nın yalan söylediğini açığa çıkarıp Türkiye'de bir değil dört yıl okuduğunu, ancak bu dört yıl içinde tembellik nedeniyle ikinci sınıftan üçüncü sınıfa geçemediği için okuldan atıldığını ortaya koydu. Kavakçı, ABD vatandaşı olup olmadığı yolundaki soruları yanıtsız bırakıyor; kardeşi Ravza ise Merve'nin ABD yurttaşı olmadığını söylüyordu.[36] "Ben mazlum halkın temsilcisiyim, başımı kesseler de başörtümü açmam" diye yiğitlenen Merve Kavakçı, şehit analarının da kendisi gibi başörtülü olduklarını örnekleyerek; Amerika'yı korumak üzere Türklere savaş açan *6'ıncı Filo İslamcıları'nın üniforması olan Şule Baş Türban*'la, Türkiye'yi korumak üzere ölen askerlerimizin annelerinin başındaki örtüyü bir tutmaya yelteniyordu. Hiç ülkemizi ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının maşası olan bölücülere karşı savunurken vurulup ölmüş askerlerimizin analarının taktığı başörtüyle, *1969 Kanlı Pazar Olayı'nda Amerikan 6'ıncı Filosunu savunmak için cihad çağrıları yapıp Türk gençlerini öldürmeye and içenlerin üniforması olan Şule Baş Türban* denk tutulabilir miydi? Evet, şehit analarının da başörtüsü takıyordu, ancak hiç biri Merve Kavakçı'nın başındaki türbanın öncüsü olan Şule Yüksel Şenler gibi Amerikan 6'ıncı Filo erleri İstanbul genelevlerine özgürce gidebilsinler diye Türk gençlerini *gebertmeye* and içen bir gazetenin yazarı olmadıkları gibi, hiç biri Merve Kavakçı gibi Amerika'ya bağlılık andları içerek Amerikan yurttaşı olmuş da değillerdi.

Şule Yüksel Şenler'in otuz yıl önce taktığı *6'ıncı Filo İslamcılığının bir üniforması* olan *Şule Baş Türban*'ı başına sararak Atatürk'ün kurduğu Meclis'e girip *Türkiye'nin çıkarlarını*

[36] Bkz: Hürriyet gazetesi, 6.5.1999.

Başına sardığı *Amerikan 6'ıncı Filo İslamcılığı*'nın üniforması olan *Şule Baş Türban*'ı Türkiye'deki bütün Müslüman kadınların başına dolamak için savaş veren ve RP'nin CIA ile ilişkilerini yürüten Abdullah Gül'ün yardımcısı olan Merve Kavakçı, içtiği bu Amerika'ya bağlılık andıyla, başındaki türbanın gerçek kaynağına bağlanmış olmaktan başka bir şey yapmış değildi. Çünkü Merve Kavakçı'nın *Şule Baş Türban*'ı, annelerimizin başında bir erdem simgesi olarak ışıldayan ve şehit analarının hem erdemlerini simgelemek hem gözyaşlarını silmek üzere taktıkları, hiç bir siyasi oyunun aracı olmayan başörtüsünden çok başkadır. Merve Kavakçı'nın *Şule Baş Türban*'ı, 30 yıl önce Amerikan 6'ıncı Filosunu korumak için Türk gençlerini *gebertmeye* and içerek iki kişinin öldüğü iki yüzden çok kişinin ağır yaralandığı Kanlı Pazar Olayı'nı kışkırtanların üniformasıdır. O üniformayı başlarında taşıyanlar, yürekten Amerikancı olan İslamcılardır. Bunların Amerika'ya bağlılık andı içip Amerikan yurttaşı olmalarında şaşılacak hiç bir yan yoktur.

Amerikano-İslamcı bir Dallas dizisi

Şule Baş Türbanlı Merve Kavakçı'nın babası Yusuf Ziya Kavakçı, 1982'de Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanı iken çağrılı olarak gittiği İran Devrimi'nin Üçüncü Yılı Törenleri'nde Türkiye'ye karaçalan bir konuşma yaptığı için MİT bildirimiyle görevden alınmış ve önce Libya'ya, oradan da Amerika'ya gidip *Dallas Merkez Camii ve Kuzey Teksas İslam Birliği'nin Ruhani Lideri ve İmamı* olmuş.[38] *Şule Baş Türbanlı* Merve Kavakçı da Amerika'da, babasının yanında, *Dallas*'ta

---

the United States when required by law; that I will perform work of national importance under civilian direction when required by the yaw; and that I take this obligation freely without any mental reservation or purpose of evasion; so help me god."

[38] Bkz: Milliyet gazetesi, 4.5.1999. "Bol soruşturmalı bir aile"

yaşıyormuş. Demek ki, gerek Merve Kavakçı gerekse babası, Amerika'nın Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı olduğunu biliyorlardı. Çünkü, son dönem ABD Başkanlarından George Bush, 1992 yılında *Dallas*'ta, yani Merve Kavakçı'nın ve babasının yaşadığı yerde yaptığı bir konuşmada, ABD'yi *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek kalıtçısı ve önderi* olarak niteleyerek şöyle diyordu:

> **Biz dini inançlara sahip bir partiyiz. Ülkemizi Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek mirasçısı ve lideri olarak ayakta tutmaya kararlıyız. Biz Allah'a inanıyoruz ve biz okullarda ibadetin geri getirilmesine önem veriyoruz...** [39]

İşte *Dallas*'lı Merve Kavakçı, bir yandan Türkiye'de kadınların başına *Amerikan 6'ıncı Filo İslamcılığının üniforması* olan *Şule Baş Türban*'ı dolamak için savaş verirken, bir yandan da herkesçe ve bütün *Dallas*'lılarca *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı* olarak bilinen Amerika'ya bağlılık andı içerek, *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı Amerika*'nın yurttaşı oluyor ve içtiği andla, Dünya Yahudi-Hırstiyan Birliği'nin Başı Amerika'nın buyruğunda savaşlara bile katılacağına ilişkin *Tanrı'yı tanık göstererek* söz veriyordu. Bütün bunların İslam inancının gerekleriyle en küçük bir ilgisi dahi yoktur. Bu gibi davranışların İslam adı altında ve İslam adına yapılması, İslama yönelik en çirkin aşağılamadır.

Amerika'nın "melting pot"u; "eritme kazanı"

Amerikan ulusçularına göre Amerika bir *"melting pot"* (eritme kazanı)'ydı. Bu eritme kazanının içinde türlü soylardan ve ülkelerden gelen kişiler vardı ve bunlar Amerikan kazanında eriyip *Görkemli Amerika*'yı oluşturuyorlardı. Bu kurama göre,

[39] Bkz: Türkiye gazetesi, 24. 08. 1992, Dış Haberler Servisi.

Amerikan yurttaşları Amerika'ya gelmeden önceki kökenlerine göre ayrıştırılamaz bir bütün içinde erimiş bulunuyorlardı. Gelgelelim, uygulamada bu kuramı yalanlayan olaylarla sık sık karşılaşılmaktaydı. Amerika şu ya da bu ülkeye savaş açtığında, savaş açılan ülkeden gelip Amerikan yurttaşı olmuş olanlar sözde ayırdedilemeyecek denli erimiş bulundukları o kazandan her nasılsa kolayca seçilip ayrılabiliyor ve doğdukları ülkeye karşı ABD üniforması altında öz kardeşlerini öldürmek üzere savaş alanlarına sürülebiliyordu. Örneğin 2. Dünya Savaşı yıllarında Japonya'ya savaş açan Amerika, Japonya'dan gelip Amerikan yurttaşı olanları bu kazanın içinden seçip çıkarmış, tümünün taşınır taşınmaz tüm varlıklarına el koymuş, tümünü tutsak evlerinde toplamış ve içlerinden en genç olanlarını ön saflarda çarpışmak üzere savaşa göndermiştir.[40] Şimdi, İslamcı Merve Kavakçı, Türkiye'de Milletvekili adayı olduktan bir süre sonra gidip böyle bir ülkenin; *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı* Amerika'nın yurttaşı olmuş... İslamcıların bir yandan Amerika'yı *Büyük Şeytan* diye niteleyip, böylelikle Müslüman yığınlara kendilerini Amerikan karşıtı imiş gibi gösterirken, öte yandan kapalı kapılar ardında Amerika'ya bağlılık andları verip gizlice Amerikan yurttaşı olmaları, Müslümanlığın hangi kuralıyla, Kur'an'ın hangi ayetiyle ya da doğruluğuna inandıkları hangi hadisle nasıl bağdaştırılabilir?

Şule Baş Türban'lı Merve Kavakçı'nın üyesi ve Milletvekili olduğu Fazilet Partisi, şimdi onun Amerika'ya bağlılık andı içmiş olmasını İslam kurallarına ve erdemine uygun bir davranış olarak gösterebilmek ve böylece kendilerine oy veren Müslümanların gözünde saygınlıklarını koruyabilmek sancısıyla kıvranmaktadır. Bu partinin başı Recai Kutan, Kavakçı'nın ABD yurttaşlığına geçmesini savunarak: "Canım ABD, Türkiye'nin dostu değil mi? Ne var Türkiye uyrukluğunu yadsıyıp Amerika'ya bağlılık andı içerek Amerikan yurttaşı olmuş-

[40] Bkz: İrfan Erdoğan, Korkmaz Alemdar, "İletişim ve Toplum", Bilgi y, Mayıs 1990, sf. 144

sa?" diyor. Oysa *Şule Baş Türbanlı* Merve Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı içmesini en keskin dille savunabilecek tek kişi, Necip Fazıl Kısakürek'in *"Islamcıların Yahudisi"*[41] olarak nitelendirdiği Milli Gazete yazarı Mehmet Şevket Eygi'dir ve Merve Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı içmesini İslam'la bağdaştırma yükümlülüğü, doğası gereği en başta ona düşmektedir. Çünkü hem bugün Merve Kavakçı'nın başına dolanarak Meclis'e sokulan *Şule Baş Türban*'ı otuz yıl önce Şule Yüksel Şenler'in başına dolayıp yaygınlaştırmak için çırpınan ilk kişi Mehmet Şevket Eygi'dir; hem de Merve Kavakçı'lara otuz yıl öncesinden başlayarak Amerika'ya bağlılık duygusu aşılayan kişi Mehmet Şevket Eygi'dir. Merve Kavakçı'ların başındaki *Şule Baş Türban* da yüreklerindeki Amerika'ya bağlılık andı da, Mehmet Şevket Eygi'nin otuz yıl önce attığı tohumların meyveleridir. Bu yüzden Merve Kavakçı'nın başında *"1969: Made in M.Ş. Eygi+USA"* damgalı *Şule Baş Türban*'la Amerika'ya bağlılık andı içmesini İslam adına savunmak yükümlülüğü, *Kanlı Pazar* olayını yazılarıyla kışkırtan ve 6'ıncı Filoyu korumak için cihad çağrıları yayımlayan Mehmet Şevket Eygi'nin üzerindedir. Eygi, 1969'da Araplar kendisine Müslümanların kutsal kenti Mekke'de yaşama olanağı vermişken bu olanağı tepip Arabistan'dan Almanya'ya gitmesini Kur'an'a uydurarak şöyle açıklıyordu:

> Kur'an'ı Kerim'de bir Ayet-i Kerime'de Cenab-ı Hak **ilk harfi "A" ile başlayan büyük bir Hıristiyan devletin Müslüman olacağını** buyuruyor. Bu millet olsa olsa asil, temiz; biz Müslümanlara *ahlak ve karakteriyle en* yakın olan **Alman** milletidir.[42]

Çıkardığı *Bugün* adlı gazetede Hitler'i dahi örnek bir Müslüman olarak gösteren yazılar basmaktan çekinmeyen Meh-

---

[41] Bkz: M. Şahap Tan, "Bugün'ün Dervişi", Garanti y. İst. 1970. Sf. 35

[42] Bkz: M. Şahap Tan, age, sf. 108.

met Şevket Eygi, Kur'an'ı özgün Arapçasından en az kırk kez okumuş olmama karşın benim bir türlü göremediğim şu ayetin hangisi olduğunu Fazilet Partisi'ne ve Merve Kavakçı'ya bildirirse, Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı da o ayete göre savunulabilecektir. Öyle ya, Almanya'nın başında "A" olduğu gibi, Amerika'nın başında da "A" vardır. Belki de Eygi'nin 1969'da Almanya'ya "hicret" ettiğinde Almanya sandığı o ülke Amerika'dır. Üstelik Amerika'ya kısaca ABD diyoruz ve Kur'an'da "ABD" sözcüğü *tapınmak, kulluk etmek* anlamına geliyor. Belki bu da Müslümanların ABD'ye "abd" olmaları, eşdeyişle Amerika'ya tapınmaları, kulluk etmeleri gerektiği yolunda bir Tanrı buyruğu olarak yorumlanabilir. Fazilet Partisi ve Merve Kavakçı, eğer Kur'an'ı Eygi'nin yaptığı gibi kendi "heva"larına uydurmaktan çekiniyorlarsa, bu durumda Eygi'nin 1969'da yayımlanan şu yazısını yineleyerek Amerika'ya bağlılık andını İslam'la bağdaştırabilirler:

Kıblemize havlayan köpekler

Müslümanlara saldıran bir komünist it havlıyor:

-"Müslümanlar 6. Filo'yu kıble ittihaz ederek namaz kıldılar!.."

-"Müslümanlar ABD emperyalizmine alet oluyorlar!.."

Bu Moskof itine "HOŞT!" demek lazım. (..)

Amerika Allah'a inanıyor. Dini var. Amerika'da İslamiyeti yayabilmek hürriyeti var. Amerika inançlarımıza hürmet ediyor. Amerika ehvendir (zararsızdır), **ehaftır** (hafiftir). **Amerika ehli kitaptır.**[43]

Evet, Merve Kavakçı'nın Amerika'ya bağlılık andı içerek Amerikan yurttaşı olmasını eleştiri konusu edecek benim gibi yazarlara, Merve Kavakçı'nın ve üyesi bulunduğu Fazilet

[43] Bkz: Bugün gazetesi, 30.3.1969

Partisi'nin verebileceği yanıt, Eygi'nin otuz yıl önce kendisini Amerikan uşaklığıyla suçlayanlara verdiği bu yanıtı yinelemekten başka bir şey olmayacaktır: Çünkü Amerika *dindardır*. Çünkü Amerika *Ehl-i Kitap*'tır. Çünkü Amerika İslamiyet'in yayılmasına ses çıkartmaz. Çünkü Amerika Müslümanlığa saygılıdır. Çünkü Amerika *ehven*dir. Çünkü Amerika *ehaff*'tır...

Amerika'yı İslam'ın koruyucusu olarak göstermeyi iş edinen Türkiye gazetesi 1994'te şöyle bir başlık atmıştı:

Amerika'da inanç hürriyetini böyle yaşıyorlar!

Amerikan Ordusundaki 29 Müslüman subay dini eğitim sertifikalarını törenle aldılar. Ve haklarında ne kovuşturma yapıldı, ne eleştiri.. Sadece üstlerince tebrik edildiler. Washington'daki diploma töreninde görüştüğümüz Müslüman subay ve askeri uzmanlar ilk vazifelerinin ordudaki diğer Müslüman askerlerin daha rahat ibadet edebilmelerine imkan sağlamak olduğunu söyledi. Namaz kılmaları için birliklerinde özel yerler verilecek; rahatlıkla namaz kılabilmeleri için mesai saatlerinde gerekli düzenlemelere gidilecek. Cuma namazlarının topluca kılınabilmesi için gerekli kolaylıklar sağlanacak.

Türban "No problem"

Başını inancına göre örten Amerikalı askeri uzman Sabirah Halilullah, arkadaşımız Mesut Hazar'a, komutanlarından hiçbir baskı görmediğini ve çok rahat çalıştığını söyledi. Hanım subay, halkın yüzde 68'i bizim başörtülü çalışmamızı destekliyor, diye konuştu. (..) Sistem, herkesin dini ihtiyacını karşılayabilmesine imkan veriyor. Hatta dindarlık teşvik ediliyor. [44]

[44] Bkz: Türkiye gazetesi, 26.10.1994

Gazetede Amerikalı zenci kadın subay Sabirah Halilullah'ın üniformasının üstüne taktığı türbanla bir fotoğrafı da vardı. Amerikalı kadın subayın türbanı, 30 yıl önce Şule Yüksel Şenler'in Anadolu'ya yaymaya çalıştığı türbanın bir eşiydi. Milletvekili adayı olduktan sonra Amerika'ya bağlılık andı içip Amerikan yurttaşı olarak Meclis'e gelen Merve Kavakçı'nın başındaki Şule Baş Türban ile bu Amerikalı kadın subayın başındaki türban da aynıydı. Gelgelelim İhlas Holding'in çıkardığı Amerikan güdümlü Türk-İslam Sentezi'nin sözcüsü Türkiye gazetesinin Türkiye'deki Müslümanlara Amerika'yı sevimli göstermek amacıyla yayımladığı bu haberin gerçek dışı olduğu iki yıl sonra Milliyet gazetesinin verdiği bir haberde açığa çıktı:

Amerikan ordusunda türban tartışması

> Türban tartışması Amerikan ordusuna sıçradı. Darlane Summers isimli Müslüman kadın asker, görev sırasında türban kullanmakta ısrar ettiği gerekçesiyle askeri mahkemeye verildi.Georgia eyaletindeki Fort Stewart Üssü'nün Sözcüsü Binbaşı Susan Oliver, Summers'ın İslamiyet emirlerini yerine getirmek için kendilerinden bir dizi istekte bulunduğunu, eğitim sırasında türban, uzun kollu gömlek ve pantolon giyilemeyeceği kendisine bildirildiğini açıkladı. Konu bir emir komuta meselesidir, dini inançla bir ilgisi yoktur, dedi.[45]

Amerika böyledir işte. Bir yandan Türkiye'yi orta çağ karanlığına itmek için gerici Türk gazetelerine uydurma haberler yazdırarak Amerika'da kadın askerlerin türbanlı dolaştıkları yalanını yayar, öte yandan türban taktı diye Amerikan ordusundaki bir kadın subayı mahkemeye verir. Amerika kendisi dışındaki tüm ülkelerin gericilik batağında kıvranmasını ister ve bu yüzden tüm ülkelerin gericilerini korur, kollar, besler, palazlan-

[45] Bkz: Milliyet gazetesi, 8.6.1996

dırır, ilericilerin üstüne saldırtır. 1998'de ABD Temsilciler Meclisi'nin aldığı bir karar Amerika'nın yeryüzündeki tüm gerici-yobazların sığınağı olma yolunda dev bir adım attığını göstermektedir:

Amerika'da Dine Baskıyı İzleme Bürosu

Dini gruplara baskı uygulayan **ülkelerin cezalandırılmasını** öngören bir yasa tasarısı, ABD Temsilciler Meclisi'nde 41'e karşı 375 oyla kabul edildi. Dine baskı uygulayan **ülkelere yaptırım** uygulanmasını öngören yasa tasarısının yürürlüğe girmesi halinde Dışişleri Bakanlığı'na bağlı **"Dine Baskıyı İzleme Bürosu"** oluşturulacak. Yasayı ihlal eden ülkeler **ihracat kısıtlaması, vize yasağı, insani olmayan ABD yardımının kesilmesi gibi yaptırımlara** çarptırılabilecekler. Tasarıyı destekleyenler; **"ABD, bu yasa tasarısını kabul ederek dünyanın dört bir yanında insanların sırf dini inançları sebebiyle işkence görmesi, köleleştirilmesi ya da öldürülmesi karşısında artık sessiz kalmayacağını göstermiş olacak"** derken, karşı çıkanlar ise yasanın ABD'yi **Pakistan, Mısır, Suudi Arabistan** ve ***Çin gibi stratejik önem taşıyan ülkelere de yaptırım*** uygulamak zorunda bırakılabileceğini vurguluyorlar.[46]

Ya, işte böyle... Amerika, 1998 yılında Temsilciler Meclisi'de alınan bu kararla, yeryüzündeki tüm dinlerin baş koruyucusu olmaya davranmış bulunmaktadır. Yeryüzünde kendi ülkelerinin ulusal çıkarlarına karşıt eylemler geliştiren tüm yobazlar, mürteciler, ülke yasaları bunların yakasına yapışınca kaçıp Amerika'nın kanatları altına sığınacak ve korunacaklardır. Dahası, Amerika, o ülkelerin yakasına yapışıp, niçin mürtecilere istedikleri herşeyi vermiyorsun bakayım, diyerek yaptırımlar uygulayacaktır. Öyleyse 6'ıncı Filo İslamcılığının üniforması olan *Şule baş Türban* ile Meclis'e giren Merve Kavakçı ve ben-

[46] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 16.5.1998.

zerleri Amerika'ya bağlılık andı içmesin de ne yapsın? Hem ne çabuk unuttunuz, çok değil üç yıl önce Amerikan Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Nicholas Burns, yönetimde Refah Partisi varken şöyle dememiş miydi?:

> Türkiye'yle ilişkilerimizin devamı açısından laikliğin sürmesi gereken bir şey olduğunu daha önce söylediğimizi hiç sanmıyorum.[47]

Ne çabuk unuttunuz; Henry Kissinger çok değil beş yıl önce Türkiye'ye gelip Özbekler Tekkesi'ni açmamış mıydı? ABD Başkanı Bill Clinton'un bir kaç yıl önce "İslamların bir halifesi olsaydı da, ben de onu Beyaz Saray'da bir güzel ağırlayıp tüm Müslümanları kendi güdümüme alsaydım" dediğini de mi unuttunuz yoksa?..

Bu gidişle yeryüzündeki tüm mürtecilerin ortak uluslararası sloganı şu olacak:

"Yaşasın United States of Amerika!.."

Buna karşılık biz de şöyle haykıracağız:

"Kahrolsun United States of İrtica!.."

[47] Bkz: Milliyet gazetesi, 31.7.1996. Yasemin Çongar: "Washington'dan Hoca'ya Teşekkür".

BİRİNCİ BÖLÜM

1984
RUSYA'DA GERİYE DÖNÜŞ VE TÜRKİYE'DE İRTİCA

Orwell'in "1984"ünden, Rusya'nın 1984'üne
Bir "geriye dönüş"ün öyküsü

George Orwell'in 1949'da yayımlanan *"1984"* adlı romanı, "big brother watching you"; ağabeyiniz sizi gözetliyor, tümcesiyle ünlüdür. Orwell, toplumda en küçük bir özgürlüğe dahi yer bırakmayan, her işin en ince ayrıntısına dek gözetim altında tutulacağı katıksız bir baskı düzeninin kurulacağını öngörüyordu bu romanında. Gerçekten de 1984, yeryüzünde uluslararası güçler dengesinin altüst olduğu, kişisoyunun yazgısını derinden etkileyen çok önemli bir yıl oldu. 1945'te Yalta Konferansı'nda[1] Sovyetler Birliği ile Amerika arasında bölüşülmüş olan iki kabadayılı düzen, yaklaşık kırk yıl sonra, Sovyetlerin

[1] 4-11 Şubat 1945'te ABD Başkanı Roosvelt, İngiltere adına Churchill ve Sovyetler Başkanı Stalin'in bir araya gelmesiyle gerçekleşen Yalta Konferansı, bu egemen güçlerin dünyayı kendi aralarında bölüştükleri bir toplantı olmuştur.

yenilmesiyle yıkıldı; böylece ABD, 1984'te yeryüzünün tek egemeni oldu.

Uluslararası güçler dengesinde gerçekleşen bu köklü dönüşümün ilk belirtileri 1980'li yılların başlarında görülmüş, yeryüzünde ABD önderliğindeki bireyci sömürgen Batı yayılmacılığını dizginleyen en önemli güç olan Sovyetler Birliği'nin içten çürüdüğü, yığınların aç olduğu -ekmek kuyruğunda bekleyen Rusların görüntüleriyle birlikte- Batı basınında yer aldığı gibi, başta Hürriyet olmak üzere, 1980'lerin ilk yıllarında, Türk basınında da duyurulmuştu.[2] Tony Cliff'in 1948'de İngiltere'de yayımlanan *Rusya'da Devlet Kapitalizmi* adlı kitabından sonra, Sovyetler Birliği'ndeki düzenin ortaklaşa toplumcu sosyalist bir düzen değil, kamucu sömürgen "devlet kapitalizmi" olduğunu savunan Sovyet karşıtı solcular, SSCB'yi kötüleyen bu gibi yayınları kendi savlarının doğruluğuna kanıt olarak gördüler.[3] Sovyet yanlısı solcularsa, Sovyetler Birliği'nde ortaklaşa toplumcu düzenin kuruluşunun çoktan gerçekleşmiş olduğunu, bir ülkede ortaklaşa toplumcu düzen bir kez kurulduktan sonra bir daha o ülkede bireyci sömürgen kapitalist düzene geri dönüşün olanaksız olduğunu savlayıp, bu gibi kötüleyici yayınların Sovyetler Birliği'ni toplumların gözünden düşürmek için karşı devrimcilerce uydurulmuş yalanlar olduğunu söyleyerek, Sovyet yandaşlığını inatla sürdürüyorlardı. Onlar, sosyalizmin bir kez kurulduğu bir ülkede kapitalizme geri dönüşün olanağı yoktur, diyedursunlar, SSCB Novosibirsk akademisi toplumbilim bölümü başkanı Tatyana Zaslavskaya, 1983 yılı Nisan ayında,

---

[2] Aralık 1979'da Sovyet ordusunun Afganistan'a girmesi, ABD yanlısı ülkelerde SSCB'ye ilişkin kötüleyici yayınların gözle görülür biçimde artmasına yol açmıştı. Bu olay SSCB ile ABD arasındaki "Soğuk Savaş"ı doruğa tırmandırmış; iki dev güç tüm kozlarını Afganistan toprakları üzerinde oynamaya başlamışlardı. ABD, Afganistan'daki İslamcıları örgütleyip savaş araç gereçleriyle donatarak Afganistan'da konuşlanan Sovyet birliklerine saldırtmıştı.

[3] Bkz: Tony Cliff, "Rusya'da Devlet Kapitalizmi", Metis y. 1. basım. Nisan 1990. çev: Ali Saffet-Tarık Kaya.

Rusya'da ortaklaşa toplumcu gidişin bir çıkmaza saplandığını, bireyci sömürgen düzene dönülmezse ülkenin batmasının kaçınılmaz olduğunu savunan bilimsel bir çalışma yayımlamıştı.[4] Zaslavskaya'nın bu çalışması, 3 ağustos 1983 günlü Washington Post gazetesinde yayımlanır yayımlanmaz Batılı gözlemcilerin ilgisini çekmiş: "Ne oluyor? Yoksa sosyalist Rusya kapitalizme mi dönüyor!?" sorusu, aydınlar arasında yoğun tartışmalara yol açmıştı.[5] Gerçekte Zaslavskaya'nın Rusya'da bireyci sömürgen düzene geri dönüşü savunan bu bilimsel çalışması, yönetimden bağımsız bir özgür araştırmanın ürünü olmayıp, Gorbaçov gibi yönetimde yuvalanmış bir takım karşı devrimcilerin Kızılordu'nun tepkisinden çekinerek açıkça dile getiremedikleri görüşleri içeriyordu. Zaslavskaya, 1979'dan sonra Gorbaçov'la çok sık görüşen bir araştırmacıydı.[6] Onun 1983'te ortalığı karıştıran bu çalışması da yine üst düzey yöneticilerden Gorbaçov'un yol göstericiliğiyle, onun yüreklendirmesiyle yayımlanmıştı. Gorbaçov, Zaslavskaya'nın bu çalışması yayımlandıktan bir ay sonra, Mayıs 1983'te görevle Kanada'ya gitmiş; bireyci düzene geri dönüşün, *perestroyka* ve *glastnost*'un gerçek kuramcısı olan SSCB Kanada Büyükelçisi Aleksandr Yakovlev'le Ottawa'da görüşmüş; burada ortaklaşa toplumcu sömürüsüz bir düzenin olanaksızlığı üzerinde görüş birliğine varan Yakovlev'le Gorbaçov, Rusya'da bireyci sömürgen düze-

---

[4] Bkz: Gorbaçov'un Rusyası. YKY, Şubat 1995. Hz: C.Akaş -S.Okyay. sf. 66

[5] Bkz: age- sf. 158

[6] Bkz: Anthony Barnett. "Sovyetler'de Özgürlük". İletişim y. 1. basım. İst 1988. Çev: Dilek Hattatoğlu-Erol Özbek. sf.73: "Artık (1987) Gorbaçov'un baş danışmanlarından biri olan Ermeni ekonomi profesörü Abel Aganbagyan'a, bugünkü (1987) Genel Sekreter (Gorbaçov) ile ilk kez ne zaman karşılaştığı soruldu. Aganbagyan ilk karşılaşmalarının 1979'da, Gorbaçov Politbüro'daki görevinin başına geçtiğinde olduğunu söyledi. (...) Gorbaçov, her görüşten ekonomistler ve uzmanlarla politikaları tartışmak üzere toplantılar yapardı. Aganbagyan'ın anlattığına göre, özellikle de tarım konusunda uzmanlaşmış olan Tatyana Zaslavskaya ile konuşurdu."

nin geri getirilmesini amaçlayan bir çete kurmuşlardı.[7] Gorbaçov, Ottawa'dan ayrılıp Rusya'ya döner dönmez SSCB'nin üst düzey yöneticileri arasında kendileriyle görüş birliği içerisinde olanları birer birer Yakovlev'le birlikte kurdukları karşı devrim çetesine katmaya başladı. Yakovlev de 1983 sonunda Gorbaçov'un çabalarıyla Kanada'dan Rusya'ya dönmüş, Gorbaçov'un oluruyla Bilimler Akademisi IMEMO'nun yöneticiliğine atanmış; burada geriye dönüşün kuramını geliştirmeye koyulmuştu.[8] İleride Gorbaçov'un Dışişleri Bakanı olacak olan Eduard Şevardnadze, 1984'ün ilk aylarında *Gorbaçov-Yakovlev Çetesi*'ne nasıl katıldığını şöyle anlatıyordu:

> "Her şey ama her şey çürüdü, kokuştu. Değiştirmek gerekiyor." **1984 yılının** o kış akşamında, Pitsuna Burnu'nda gezinirken böyle demiştim Gorbaçov'a...[9]

Yakovlev ve Gorbaçov'un Mayıs 1983'te kurdukları karşı devrim çetesine 1984'ün Ocak-Şubat aylarında katılan Şevardnadze, kurmakla, korumakla yükümlü oldukları ortaklaşa sömürüsüz toplumcu düzeni neden kendi elleriyle yıkmaya davrandıklarını da şöyle açıklıyordu:

> Sadece Afganistan savaşı 60 milyar rubleye maloldu. Titizlikle yapılan değerlendirmelere göre, Çin'le yaşanan çatışma sürecinin maliyeti de 200 milyar ruble: Bu ülkenin sınırları boyunca -7500 km.- yirmi otuz yıl süreyle dev boyutlu askeri altyapı oluşturduk. Yıllardır Çekoslovakya, Macaristan ve Polonya'da bulunan birliklerimizin kaça mal olduğunu kim söyleyebilir? Ya da Amerikalıların 1969'da durdurduğu kimyasal silah üretiminin maliyetini? "Soğuk

---

[7] Bkz: Aleksandr Yakovlev, "Sovyetler Birliği'nde Ne Yapmak İstiyoruz?", Afa y. 21. Yüzyıla Doğru Dizisi:14, Haziran 1991, sf. 14.

[8] Bkz: Aleksandr Yakovlev, age, sf. 71.

[9] Bkz: Eduard Şevardnadze, "Gelecek Özgürlüktür". Afa y. Ekim 1992, Çev: Ayşe Karasu, sf. 76

> Savaş", mali ve siyasi açıdan bize nelere maloldu? Bazı değerlendirmelere göre, Batıyla olan ideolojik çatışmanın son yirmi yılı, askeri harcamaları 700 milyar rubleye çıkardı. (...) Büyük bir heyecan ve ateşle ideolojinin putlarına tapınırken, halkımızı, bütün ülkemizi yoksullaştırdık. Bir halkın yoksulluğu da kesinlikle güvenliğin garantisi olamaz. Gerçekçi olmayan, doğası gereği çatışmaya dönük doktrinler ve sistemin dış politikaya ilişkin önemli kararlardaki etkinliği, bize çok ama çok pahalıya maloldu.[10] (...) Ülkedeki gerçek durumla ilgili ulaştığım bilgi sayesinde, hastalığın tek tek insanlarda değil sistemin kendisinde olduğunu kavradım. Ve eğer bazı insanlar bu sisteme karşı düşmanca bir tutum almışsa, bu da o sistemin insan kişiliğini hiçe saymasından kaynaklanıyordu. Çünkü totalitarizm koşulları altında insan haklarının ve özgürlüğün korunması, ülke kalkınmasının güvence altına alınması mümkün değildi.[11]

Sovyetler Birliği'nde geriye dönüşün gerçek kuramcısı Aleksandr Yakovlev, Şevardnadze'den önce bu konuyu dile getirirken, kendi görüşünü şöyle açıklamıştı:

> Sovyet dış siyasetinin en büyük hatası, ABD'ninkine öykünmesi ve askerileşmesidir. O zaman dizginsiz bir silahlanma yarışı başladı. Bu bir zincir oluşturdu. Dişe diş. Giderek daha fazla silah üretir olduk. Ve ne yapmak için? Savaşta bile hepsine ihtiyacımız olacak mıydı? Amerikalıların gerisine düşmemek için nükleer kapasitemizi geliştirmeyi sürdürdük. ABD elektronik bir tank mı geliştirdi? Biz de hemen bir tane edinmeliydik. ABD toplarını elektronik araçlarla mı donatıyordu? Biz de aynısını yapmalıydık. Bu, ülkelere askeri-sanayi kompleksi tarafından dayatılan tamamen gereksiz bir yarış oldu!..[12]

---

[10] Bkz: Eduard Şevardnadze, age. sf. 104

[11] Bkz: Eduard Şevardnadze, age. sf. 76

[12] Bkz: Aleksandr Yakovlev, age. sf. 87-88

1983-1984'te, Rusya'da, Yakovlev, Gorbaçov, Şevardnadze, vb. gibi çok sayıda üst düzey yönetici, Marx'ın kurulması kaçınılmaz dediği ortaklaşa sömürüsüz toplumcu sosyalist düzeni gerçekleştirmenin olanaksız olduğunu kendi deneyimleriyle kavramış bulunuyorlardı. Böyle bir düzenin kurulabilmesi için öncelikle kişilere ürettikleri oranda tüketim olanağının sağlanması gerekiyordu. Gelgelelim ortaklaşa toplumcu düzeni kurmaya yeltenen ülke, bu düzenin kendi ülkelerine sıçramasından korkan bireyci sömürgen ülkelerce düşman olarak görülüyor; bu kuşatılmışlık ortamında kendini dış saldırganlardan koruyabilmek için toplumsal üretimin büyükçe bir bölümünü üstün nitelikte savaş araç gereçleriyle caydırıcı büyüklükte bir ordu beslemeye ayırmak zorunda kalıyordu.[13] Bu durumda, ürettiklerinin büyük bir bölümüne ordu beslemek üzere devletçe el konulan Sovyet yurttaşlarının eline, mutluluklarını sağlamaya yetecek bir gelir geçmiyor; böyle olunca da ortaklaşa toplumcu sömürüsüz düzen, kişilere bireyci sömürgen (kapitalist) düzenin verdiğinden daha üstün bir yaşam düzeyi sağlayamıyordu. Ortaklaşa toplumcu sömürüsüz düzen, ulaşılması gereken bir ülkü olarak güzeldi evet, ancak *-en azından düşmanlarla kuşatılmışlık ve ordu besleme giderlerinin aşırılığı yüzünden-* gerçekleşmesinin olanaksızlığı da açıktı. Oysa, Sovyet Devrimi'nin önder kuramcılarından Lev Davidoviç Bronstein Trotskiy (Troçki), daha 1905'lerde ortaklaşa toplumcu devrimin tek ülkede başarıya ulaşamayacağı kuramını dizgeleştirmiş, *Sürekli Devrim* kavramıyla dile getirdiği bu kuram nedeniyle 1927'de alnına karşı devrimci damgası vurularak partiden atılıp

[13] Sovyet silahlı kuvvetlerinin toplam asker sayısı 1984'te 5 050 000 dolayındaydı. Bunların 1 500 000'i Genelkurmay emrinde ve lojistik destek kuvvetlerindeydi. Bunlara 300 000 kişilik sınır koruma birliklerini ve 260 000 kişilik iç güvenlik birliklerini eklemek gerekir. Öte yandan, gençliğin askeri eğitimine katılan 5 milyon eğitici, sivil savunmada görevli 150 000 insan ve savaşa sokulabilir 16 milyon kişiyi kapsayan DOSAAF Gönüllüler Birliği'nin 25 milyon üyesi sözü edilen sayıların dışındadır. İhtiyatların sayısı da 25 milyona varır. (Bkz: Büyük Larousse, SSCB, savunma)

ülkeden sürülmüş; 1940'ta sürgünde bulunduğu Brezilya'da Stalin'in bir görevlisince başına bir çekiç vurularak öldürülmüştü.[14] Trotskiy'den yıllar sonra, başta Yakovlev ile Gorbaçov olmak üzere Sovyet yöneticilerin çoğu tek ülkede ortaklaşa toplumculuğun başarıya ulaşamayacağını kavramış, sonunda çoğu Trotskiy gibi düşünmeye başlamıştı. Gelgelelim 1980'li yıllara dek bunu yüksek sesle dile getirmekten korktukları gibi, kendi aralarında konuşmaktan bile çekiniyorlardı. 1979 yılında Sovyetler Birliği'nin Afganistan'a asker göndermesinin yol açtığı bütçe sıkıntıları, Sovyet yöneticileri düzenin açmazları üzerine bir kez daha düşünmeye; özlenen düzenin kurulmasının olanaksızlığını hiç değilse kapalı kapılar ardında kendi aralarında dile getirmeye itti. Öylç ki, ABD'nin Pershing II ve Cruise füzelerini Avrupa topraklarına yerleştirip Sovyet topraklarına doğrultmasından sonra, buna karşı koyacak araç gerecin üretimi için bütçeden kaynak aktarımında güçlük çeken çoğu Sovyet yöneticileri, bu kuşatılmışlık ortamında, bu top tüfek yarışında, ortaklaşa toplumcu sömürüsüz düzenin gerçekleşmesinden umutlarını kesmişlerdi.[15]

---

[14] Bkz: Lev Trotskiy, "Rusya'da Sürekli Devrim; Sonuçlar ve Olasılıklar (1905-1906), Rus Devriminin Üç Kavranışı (1939)", Kardelen y. çev: Orhan Koçak, 1. basım. Mart 1990: Trotskiy, bu yazılarında "Rusya'yı burjuva geri dönüşünden kurtaracak ve ona sosyalist inşanın tamamlanması olanağını verecek olan, ancak Batı proletaryasının zaferidir" diyordu. (age, sf. 136) Daha açık bir söyleyişle, Avrupa'da ortaklaşa toplumcu (sosyalist) devrim olmadıkça, Rusya'da devrimin başarıya ulaşması olanaksızdır, geriye dönüş kaçınılmazdır; yeryüzünde bireyci sömürgen ülkelerin kuşatması varken bir tek ülkede ortaklaşa toplumcu düzen kurulamaz, diyordu. Öteki SBKP yöneticileriyse tek ülkede ortaklaşa toplumcu düzen kurulabilir, düşüncesini savunarak, Trotskiy'i karşı devrimci olmakla suçladılar. Gelgelelim yaşanan süreç Trotskiy'i doğruladı.

[15] 1983 sonbaharında geçen "Avrupa füzeler savaşı": Sovyetler'in SS 20 füzelerini koymasından sonra bozulan dengeyi sağlamak için NATO ülkelerinin Pershing II Amerikan füzelerini ve Cruise füzelerini yerleştirmeye karar vermeleri SSCB üzerinde çok etkili oldu... İlk Pershing II'lerin kullanılmaya hazır olduğu Federal Almanya tarafından 1 Ocak 1984'te açıklanmıştı. Bkz: Büyük Larousse. SSCB. savunma, askeri tarih.

Ortaklaşa toplumcu düzen, Platonik, ütopik; gerçekleşmesi olanaksız düşsel bir düzen miydi? Engels'in *Ailenin, Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni* adlı kitabıyla, Platon'un *Devlet* adlı kitabı karşılaştırmalı olarak irdelenirse, bu sorunun yanıtı evet olacaktır. Platon, düşlediği örnek devlet düzeninde en önemli görevi koruyuculara, eşdeyişle üst düzey devlet yöneticilerine vermiş; onlar için şöyle diyordu:

> Kanunların ve toplumun koruyucuları olanlar, koruyucu olmadan koruyucu geçinirlerse, devlet çöktü demektir. Bütün toplumun kaderi onların keyfine kalır.[16]

Kendisine *sosyalist* (ortaklaşa sömürüsüz toplumcu) diyen bir devletin üst düzey yöneticileri, böyle bir düzenin kurulmasının olanaksızlığına kendileri inanmışlarsa, yapacakları tek iş kurup korumakla yükümlü oldukları o düzeni kendi elleriyle yıkmak olacaktı. 1984'de, Sovyetlerde, yönetim aygıtı toplumcu sömürüsüz düzenin gerçekleşmesinin olanaksız olduğunu kavramış yöneticilerin eline geçince, Platon'un öngörüsü gerçekleşti; düzen doğrudan doğruya onu korumakla yükümlü olanlarca yıkıldı.

Temmuz 1984: Rusya ABD'ye boyun eğiyor

9 Şubat 1984'te Başkan Yuri Andropov ölmüş, yerine Çernenko geçmişti. Çok yaşlı, yatalak durumda olan Çernenko, ölmesi durumunda başkanlığın Gorbaçov'a geçmesini sağlayacak bir takım düzenlemeler yaptı. Öyle ki, yeryüzü egemenliğinin tek başına ABD'nin eline geçmesiyle sonuçlanacak köklü dönüşümlerin başladığı 1984'te, Sovyetler Birliği'ni görünüşte Çernenko, gerçekteyse bir yıl önce Yakovlev'le birlikte geriye dönüşü amaçlayan bir çete kurmuş olan Gorbaçov yönetiyordu.

---

[16] Bkz: Platon, "Devlet", Remzi y. çev: Sabahattin Eyüboğlu, M.Ali Cimcoz. 8. basım. Sf. 110

Gorbaçov, kendisi gibi geriye dönüş yanlılarını yönetimde önemli görevlere getirdikten sonra, ülkenin düzenini değiştirmek üzere atağa kalktı. 1984 yılında Avrupa gezisine çıkarak Komünist Partisi yöneticileriyle konuşmalar yapan Gorbaçov, bu görüşmelerde SSCB'nin o güne dek izlediği çizgiye ters görüşler savununca büyük tartışmalara neden olmuş; 1984 Temmuz ayında, Berlinguer'in gömü töreni için gittiği İtalya'da, ortaklaşa toplumcu düzeni kötüleyen konuşmasıyla dinleyenleri şaşırtan Gorbaçov, Rusya'yı bireyci düzene döndüreceklerini bu konuşmasıyla uluslararası kamuoyuna duyurmuştu.[17] Beş ay sonra eşi Raisa'yı da yanına alarak çağrılı olduğu İngiltere'ye giden Gorbaçov, İngiltere'de yaptığı konuşmada ortaklaşa toplumcu (sosyalist) üretimi bırakıp bireysel girişimci (kapitalist) üretime geçerek Rusya'nın kapılarını yabancı yatırımcılara ardına dek açacaklarını yineleyip, bu arada Afganistan'daki Sovyet birliklerini uygun koşullarla geri çekeceklerini de duyurunca, İngiltere Başbakanı Thatcher onu ayakta alkışlamış; bu köklü dönüşüme karşı Rusya'da bir direniş ya da ayaklanma olursa kendisini koruyacakları yönünde ona güvence vermişti. Gorbaçov'un 1984 Avrupa gezisi, onun uluslararası düzeyde tanınmasına katkıda bulunmuş; Batılı devletler Rusya'nın ortaklaşa toplumcu düzeni bırakıp bireyci sömürgen (kapitalist) düzene dönüş yaptığını, başka bir deyişle Soğuk Savaş'ta yenilip beyaz bayrak çektiğini somut olarak görmüşlerdi.[18] 1984 Avrupa gezisinden sonra Gorbaçov, Batı basınında *New man in the Kremlin: Kremlin'de yeni adam,* olarak tanıtıldı, övüldü, kutlandı.[19] Bireyci sömürgen (kapitalist) düzene geri dönüş atılımlarını başlatmak üzere, Batı'dan güvence almış olarak ülkesine dönen Gorbaçov, Aralık 1984'te bu kez tüm Rusya'ya seslenerek, düzenin değişeceğini yüksek sesle kendi yurttaşlarına duyurdu.[20]

---

[17] Bkz: Aleksandr Yakovlev, age. sf. 127

[18] Bkz: age- sf. 65

[19] Bkz: age- sf. 48

[20] Bkz: age- sf. 46

1917 Ekim Devrimi'nden sonra yeryüzünde ortaklaşa toplumcu düzenin ilk örneği, anayurdu olarak tanınan Rusya'da, bireyci sömürgen düzene geri dönüş işte böyle başlamış; yaklaşık 70 yıl boyunca izlenen Marxçı-Leninci yörünge terk edilerek, bireyci sömürgen düzene dönüş yoluna girilmişti. Böylece ABD, Sovyetler Birliği'ne karşı yürüttüğü "Soğuk Savaş"ı Temmuz 1984'te kazanmış, kırk yıl boyunca yeryüzünün her yerinde, attığı her adımda karşısına dikilen Rusya'ya sonunda boyun eğdirip, tüm yeryüzünün olduğu gibi Ortadoğu'nun da tek egemeni olmuştu.

Peki, ABD önderliğindeki Batı, Sovyetler Birliği'ni nasıl dize getirdi? Bu sorunun yanıtı çok açıktır. Geçmişte Batılı devletler çok uluslu Osmanlı İmparatorluğu'nu nasıl yıktılarsa öyle: Dinsel gericiliği ve bölücülüğü dışarıdan besleyip kışkırtarak... Batı, Osmanlı'yı devirme çabasında kazandığı tüm beceriyi, deneyimleri Sovyetlere karşı kullanmış; Osmanlı'ya karşı başarılı olan tüm oyunlarını Sovyetler'e karşı da oynamış; Osmanlı'dan sonra Sovyetler'i de dize getirmişti.

ABD önderliğindeki bireyci sömürgen Batı yayılmacılığı, bir yandan Kilise aracılığıyla Sovyetlerdeki Ortodoks Hıristiyan gericileri azdırıp onları düzene başkaldırmaya iterken, öte yandan SSCB çatısı altında toplanan değişik ulusları ayrılık yönünde kışkırtıyordu. Bir yandan Rusya'da yaşayan Yahudilerin Rusya'da edindikleri tüm varsıllıkları, altınları yanlarına alarak İsrail'e ya da Amerika'ya gitme istemlerini kışkırtan ABD, öte yandan Polonya'da koyu Katolik Lech Walesa önderliğindeki dinsel görünümlü ayrılıkçı eylemleri körüklüyor, Rusya'da yaşayan Müslüman Türkleri de ayrılıkçılığa özendiriyordu. 1917 Ekim Devrimi'nden sonra, varlığıyla diğer uluslara bir seçenek sunup onları ortaklaşa toplumculuğa özendirerek Batının uluslararası sömürüsünü kısıtlayıcı bir işlev gören Sovyetler Birliği'ni, dinsel gericilikle bölücülüğü 40 yıl boyunca dışarıdan kışkırtarak 1984'te yıkan ABD önderliğindeki Batı, Sovyetleri alt ettiği 1984'ten sonra, bu kez yeryüzünde yabancı

sömürüsünü dizginleyici ulusal bağımsızlık devriminin ilk başarılı örneğini vermiş olan Türkiye Cumhuriyeti devletini karşısına almış. Sovyetleri yıpratıp yıkmakta kullandığı tüm yöntemleri, bu kez Türkiye üzerinde uygulamaya başlamış; Türkiye Cumhuriyeti devletini de tıpkı Sovyetler Birliği gibi dinsel gericilikle, irticayla, bölücülükle yıpratmaya çalışmaktadır.

Ağustos 1984
Türkiye'de İrtica ve Bölücülük Silaha Sarılıyor

Temmuz 1984'te Rusya ABD karşısında havlu attıktan çok değil bir ay sonra, Ağustos 1984'te, Türkiye'de ilk anda derinliğinin ayırdına varılamayan iki önemli olay gerçekleşti:

Birincisi; 1 Ağustos 1984'te, İslami Büyük Doğu Akıncıları Cephesi adıyla, Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkıp tüm Müslüman ülkeleri kapsayan dine dayalı bir devlet kurarak Osmanlı eyalet düzenini geri getirmeyi amaçlayan toplu tüfekli bir örgüt kuruldu.[21] Kısa adı İBDA-C olan bu tüfekli örgütün kurucuları 1984'ten önce de bu düşünceleri savunan kimselerdi kuşkusuz; ancak düşüncelerini gerçekleştirmek amacıyla Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı topa tüfeğe sarılmak için nedense 1 Ağustos 1984 gününü, demek ki ABD'nin Rusya'ya boyun eğdirip yeryüzüne tek başına egemen olduğu günleri beklemişlerdi.

Avrupa'da Almanya, İsviçre ve Hollanda gibi ülkelerde yuvaları bulunan İBDA-C örgütü, tüm Müslüman ülkeleri kapsayan dine dayalı Osmanlı örneği bir düzen kurmak uğruna savaşıma atılmakla birlikte, örgütlenmesinde *Tolehıldan* gibi

[21] Bkz: Cumhuriyet. 5.1.1999: İBDA-C'nin kurucusu yakalandı: "1 Ağustos 1984'te İBDA-C'yi (İslami Büyük Doğu Akıncıları - Cephesi'ni) kuran ve teokratik düzene (dine) dayalı "Başyücelik Devleti"ni kurmak için laikliğe ve Kemalistlere savaş açtıklarını söyleyen Salih Mirzabeyoğlu (Salih İzzet Erdiş)...Necip Fazıl Kısakürek'in "İslami Büyük Doğu" görüşünü temel aldıklarını belirtti."

Kürtçe ve *ultra force*[22] gibi Amerikanca-İngilizce sözlerden oluşan tüfekli birimler bulunuyordu ve ne ilginçtir ki, Amerikan kaynakları da o günden sonra tıpkı İBDA-C gibi *Yakın Doğu Federasyonu* adı altında Osmanlı'ya benzer dine dayalı bir *eyalet* düzenini yeniden kurulmasını ve Türkiye'nin bilimgüder yönetim ilkesini (laikliği) bırakıp bu *federal* düzende dingüder İslamcı bir kimlikle yer almasını öğütlemeye başladılar.[23] Yine ne ilginçtir ki, Amerika'nın istediği *Yakın Doğu Federasyonu* ile tüfekli irtica örgütü İBDA-C'nin *Başyücelik Devleti* adını verdiği *İslami Büyük Doğu*, içerik olarak tıpatıp örtüşüyordu.

Az sonra belgelerini göstereceğimiz gibi, 1945'ten sonra ABD güdümünde SSCB'ye karşı kullanılmak üzere kurulup beslenen ve 1980'lere dek Türkiye'deki Sovyet yanlısı solculara bıçaklı sopalı saldırılar yapmakla yetinen Türkiye'deki aşırı dinci örgütlerin, bıçağı sopayı bırakıp topla tüfekle donanmaları, Sovyet birliklerinin Aralık 1979'da Afganistan'a girmesinden sonra, ABD'nin Afganistan'daki Sovyet birliklerine karşı savaşacak İslamcılara milyonlarca dolar vermesiyle başlamıştı.[24] Sovyet birliklerinden kaçıp Pakistan'a sığınan 4350 aşırı dinci Afganistanlı, 3-23 Ağustos 1982'de Türkiye'ye getirilip yerleştirilmiş;[25] sonra da ABD, Afganistan'a gidip Sovyet ordusuna kurşun sıkacak aşırı dincilere 1984 yılı içinde, 85 milyon doları açık kaynaklardan, 250 milyon doları CIA'nın örtülü ödeneklerinden olmak üzere, toplam 335 milyon dolar (1999 e-

---

[22] Bkz: Cumhuriyet, 2.1.1999. "İslami Kısas Kıtaları (İKK), Ülkücü Kısas Kıtaları (ÜKK), Altunordu, İBDA-C8, Işık, İntikam, Ultra Force, Tolehıldan ve Ehli Sünnet gibi 9 ayrı cephesi bulunan İBDA-C örgütünün, Almanya, Hollanda, İsviçre gibi ülkelerde bürolarının bulunduğu kaydediliyor."

[23] Bkz: Cengiz Özakıncı, "İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi: Nomos ve Aydın", Bellek y. 1995. sf. 61: CIA eski Türkiye şefi Paul Henze'in 1992 raporu: "Türkiye'yi federalizm büyütecek!".. Ayrıca, bkz: Esquire dergisi, Şubat 1994. "ABD'nin Yakındoğu Federasyonu haritası".

[24] Bkz: Büyük Larousse, Cilt 1, Afganistan, sf. 122

[25] Bkz: agy.

deriyle 116 trilyon 250 milyar lira) vermişti. İşte Türkiye'deki aşırı dincilerin taşı, sopayı, bıçağı bırakıp top tüfek kuşanarak yeşil urbalara bürünüp yeşil sancaklar açarak Afganistan'a koşmalarına neden olan en önemli olay, ABD'nin, aşırı dinci örgütlere CIA aracılığıyla dağıttığı bu yemyeşil dolarlar olmuştu. CIA, gizli uygulamalar için ayrılan bütçesinin %80'ini Afganistan'daki Sovyet birlikleriyle çarpışacak aşırı dinci İslamcılara dağıtmış; Hıristiyan ABD'nin paralı askerleri olarak Türkiye'den Afganistan'a komünist avına koşan aşırı dinci İslamcılar[26], 1984'te, (SSCB Dışişleri Komisyonu Başkanı Gorbaçov'un Avrupa gezisi sırasında Sovyet birliklerini Afganistan'dan çekeceklerini açıklamasından sonra)[27] tüfeklerini bu kez Soğuk Savaş boyunca Amerika'nın tüm isteklerine evet demeyen; *1960 Menderes Yalpası*[28], *1962 Küba Bunalımı*[29],

---

[26] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 26.10.1998: "Osama'nın Türkleri: Osama bin Laden'in 3 bin kişilik ordusu içinde Türklerin de bulunduğu ileri sürüldü. Osama bin Laden, Sovyetler'e karşı çarpışmak üzere gittiği Afganistan'da Mekteb-ül Talimat'ı kurarak dünyanın dört bir yanından savaşçı topladı. 1979 yılında Afganistan'a gittikten birkaç ay sonra aralarında Türklerin de bulunduğu binlerce savaşçıyı Afganistan'a çağırdı. Onlara silah verdi. Sovyet işgali çoktan bitmesine karşın Mısırlılar, Lübnanlılar ve Türklerden oluşan bu ordu halen dağılmış değil."

[27] Bkz: Robin Milner- Gulland, Nikolay Dejevski, "Rusya ve Sovyetler Birliği Tarihi", İletişim y. çev: Metin Çulhaoğlu. 1. basım. İst. 1993. Sf. 181

[28] Başbakan olduğu günden başlayarak, Amerika'nın tüm buyruklarını büyük bir bağlılıkla uygulayan Adnan Menderes, son günlerinde ABD'den beklediği yardımı alamayınca 11 Nisan 1960'da Moskova'ya gideceğini duyurup Kruşçov'u da Türkiye'ye çağırarak SSCB ile yakınlaşmaya davranmış, Gazeteciler Cemiyeti'nde "Çin ve Rusya, ABD'yi geçecek. Zira ABD tüketimci, ötekiler yatırımcı. Yüzde 30 yatırım yapıyorlar." biçiminde konuşarak ABD'ye karşı Sovyetler'e yanaşan bir tavır geliştirmeye başlamış, bunun üzerine 8 Mayıs 1960 günlü New York Times'da "Menderes politikasını değiştirmediği takdirde olayların nasıl gelişeceği bilinmez" biçiminde eleştiriler yayımlanmış, 19 gün sonra da Menderes 27 Mayıs vurgunu ile tutuklanıp yönetimden uzaklaştırılmış ve sonra da yargılanıp asılmıştır. Bkz: Doğan Avcıoğlu, "Milli Kurtuluş Tarihi-4" Tekin y. İst. 1994. sf. 1630, 1631

1964 Johnson Mektubu[30], *1968 Haşhaş Ekimi Yasağı*[31] ve *1974 Kıbrıs Çıkartması*[32] gibi olaylarda yaşandığı üzere, kimi durumlarda Amerika'ya ters düşmeyi göze alabilen ve dahası *1980*

---

[29] 1962 yılı Eylül ayında Sovyet füzelerinin Küba'ya yerleştirilmesi sonucu, ABD ile Sovyet Rusya arasında patlak veren bunalım, bir 3. Dünya Savaşı çıkmasına neden olacak ölçüde büyümüştü. Rusya ile ABD arasındaki tartışmalar sırasında Küba'daki Rus füzelerine karşılık olarak ABD'nin Türkiye'ye yerleştirdiği füzelerin sökülmesi istendi ve bu görüşmeler Küba'ya ve Türkiye'ye danışılmaksızın yürütüldü. Sonuçta Rusya'nın Küba'ya yerleştirdiği füzelerle birlikte, ABD'nin Sovyet yayılmasına karşı koymak üzere Türkiye'ye yerleştirdiği Jüpiter füzeleri de söküldü. Bu durum, Türkiye'de NATO'ya ve ABD'nin koruyuculuğuna duyulan güveni sarstı. Türkiye, Sovyetlere karşı ABD korunmasına güvenemeyeceğini bu bunalım sırasında anlayınca Avrupa Topluluğuna girme kararı aldı. Avrupa Topluluğu ile Türkiye arasında 1964'te imzalanan Ankara Antlaşması, Küba Bunalımı sırasında Türkiye'nin ABD'den soğumasının bir sonucudur. Ayrıntılı bilgi için, bkz: İlhan Tekeli- Selim İlkin, "Türkiye ve Avrupa Topluluğu-I" Ümit y. Ank. 1993. Cilt 1, sf. 177, vd.

[30] 1964'te Türkiye'nin Kıbrıs'a çıkarma girişimini önlemek üzere, ABD Başkanı Lyndon B. Johnson'ın Başbakan İnönü'ye gönderdiği 5 Haziran 1964 günlü mektup, Türkiye'yi tehdit ediyordu. Bunun üzerine İnönü, "Yeni bir dünya kurulur ve Türkiye o dünyada yerini alır" diyerek, SSCB ile yakınlaşmaya yönelmiş. Dışişleri Bakanı Feridun Cemal Erkin'i bu görevle Moskova'ya göndermiştir. İnönü, Süleyman Demirel'in önayak olduğu bir oylamayla Başbakanlıktan düşürüldükten sonra kurulan yeni yönetim de ABD'ye karşı SSCB'ye yakınlaşma çizgisini sürdürmüş, Başbakan Suat Hayri Ürgüplü'nün ilk işi de Moskova'ya gidip SSCB yöneticileriyle görüşmek olmuştur. Bkz: Doğan Avcıoğlu, age. sf. 1636, 1637.

[31] 1968'den sonra ABD Başkanı Nixon, Amerikan gençliğini uyuşturucu alışkanlığından kurtarmak için haşhaş yetiştirici ülkelerde ekimin yasaklanmasını ABD dış politikasının önemli amaçlarından biri olarak duyurmuş; Türkiye'ye haşhaş ekimini yasaklaması yolunda baskı yapmaya başlamış ve Türkiye ABD'nin bu baskısına direnirken 12 Mart'ta ordu yönetime el uzatınca ABD'nin isteğine bir süre uyulmuş, sonra yeniden haşhaş ekimlerine başlanarak ABD'nin buyruğundan çıkılmıştır. Bkz: Doğan Avcıoğlu, age, sf. 1640. Ayrıca, bkz: Aytunç Altındal, "Haşhaş ve Emperyalizm", Havass y. 1.basım, Temmuz 1979.

[32] Kıbrıs çıkartması, ABD'nin karşı çıktığı bir girişimdi. Öyle ki, ABD bu olaydan sonra Türkiye'ye savaş araç gereçleri satımını yasakladı. (Ambargo)

öncesi Sovyetlerle ilişkisi Batıyı ürkütücü boyutlara varmış bulunan[33] Türkiye Cumhuriyeti devletine doğrultmuşlardı.

Ağustos 1984'de Türkiye'de gerçekleşen ikinci önemli olay; tüfekli irtica örgütü İBDA-C'nin kuruluşundan çok değil on beş gün sonra, 15 ağustos 1984'te, bölücü örgüt PKK'nın Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı ilk geniş çaplı bölücü kanlı eylemi, *Şemdinli-Eruh Baskını*'nı gerçekleştirmesi oldu.[34] Kuşkusuz PKK bu eylemden yıllar önce gerçekte *Türkiye'yi değil Türkiye'deki Sovyetçi solu ırk ayrımıyla bölmek* amacıyla kurulmuş ve tıpkı 1984 öncesinin ABD güdümündeki irtica örgütleri gibi Sovyetçi solculara karşı kullanılan, saldırılarının çoğunu *devlete değil Sovyetçi solculara* yönelten bir örgüttü. Ordu birliklerine, güvenlik güçlerine, öğretmenlere, yargıçlara kurşun sıkıp illeri, ilçeleri basmak gibi *doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmaya yönelik* eylemlere girişmek için, tıpkı irtica örgütü İBDA-C gibi, bölücü örgüt PKK da Ağustos 1984'ü, demek ki ABD'nin Rusya'ya boyun eğdirip yeryüzüne tek başına egemen olduğu günleri beklemişti.[35] PKK'-

---

[33] Bkz: Prof. Mahir Kaynak, "Olaylar ve Çözümlemeler", Çukurova y. 1. Basım, Haziran 1995,sf. 69: "1980 öncesinde Türkiye hem sağı hem soluyla, hem ekonomik açıdan, hem de fikir hayatı açısından bağımsızlığa doğru gitmekteydi. Onun ötesinde de Sovyetler Birliği'yle iyi ilişkiler sürdürüyorduk. Bu konuda Batı evvela büyük ölçüde şikayet etti. Mesela başlıkları şöyle sıralayabiliriz: "Türk-Sovyet ilişkileri artık onların NATO'da olup olmadıklarını şüpheye düşürecek kadar ileri bir seviyeye gitti" şeklinde bir takım şikayetleri vardı." Ayrıca, bkz: Aziz Nesin, "Nutuk Makinesi", Adam y. Şubat 1992, sf. 145: "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki politik ilişkiler düzelmeye başlar başlamaz, Rusya'ya ilk koşup gidenler komünistler değil, daha önce Amerika'yla Almanya'yla alış-veriş yapan Türk tüccarları, işadamları olmuştur."(21 Mart 1965-Akşam g). "Dışbakanımız Moskova'da Bnejnev'le, Başbakanımız Ankara'da Sovyet Büyükelçisi Rijov'la votka kadehlerini tokuşturuyor... Sosyalist Devriminin 47'nci yıldönümü kutlama töreninde, İstanbul'daki Sovyet Başkonsolosluğu'nda olacaktınız da görecektiniz,.. tıklım tıklım." (age, sf. 141-143, 25 Kasım 1964- Akşam)

[34] Bkz: İsmail Beşikçi, "Ortadoğu'da Devlet Terörü, Yurt y, 1990, sf. 103.

[35] PKK'nın 15 Ağustos 1984'ten 29 Temmuz 1997'ye dek saldırdığı kamu görevlilerinin sayısı şöyledir: 2 savcı, 1 yargıç, 3 kaymakam, 131 öğretmen,

nın Sovyetçi sol görüntüsünün bir şaşırtmaca olduğu, onun gerçekte ABD önderliğindeki Batının çıkarları doğrultusunda çalışan ve Türkiye'deki Sovyetçi solun TİP'deki birliğini *Kürt solu / Türk solu* ayrımıyla bölüp güçsüzleştirmekle görevli bir örgüt olduğu; Batı ülkelerince kollanıp beslendiği, artık yadsınması olanaksız bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bu nedenle, PKK'nın 15 Ağustos 1984'ten sonra *Sovyetçi solculara değil artık doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletine yönelen* bölücü saldırılarını; ABD önderliğindeki Batının Türkiye Cumhuriyeti devletine yönelttiği *dolaylı* yıkıcı saldırılar biçiminde değerlendirmek zorunludur. ABD, 1984'te başdüşmanı Sovyetleri altettikten sonra, *Soğuk Savaş dönemi boyunca tüm buyruklarını yerine getirmeyen, özellikle 1960'tan sonra iplerini gevşetip bir ölçüde de olsa başına buyruk davranmaya başlayan Türkiye'yi*[36] karşısına almış, bu nedenle 1984'e dek Türkiye'de *devlete karşı değil Sovyetçi solculara karşı* kullanılan Amerikancı İslamcılar ve bölücüler, 1984'ten sonra doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı kullanılmıştır. Tüfekli ayaklanmayı savunan irtica örgütü İBDA-C, 1984'ten sonra artık Sovyetçileri solcuları değil devleti yıkmayı amaçladığını yayınlarında şöyle açıklamıştır:

---

35 imam, 2 müftü, 1 öğretim görevlisi, 6 mühendis, 3 hemşire, 9 belediye başkanı, 4 gardiyan, 89 muhtar, 1 doktor, 94 memur-işçi. Bu 367 saldırı eyleminden 279'u ölüm 88'i yaralanmayla sonuçlanmıştır. PKK bundan başka binlerce er-astsubay-subay öldürmüştür. Yine bu süre içerisinde yakalanan 23315 PKK'lıyla birlikte, toplam 20269 tüfek, 6202 tabanca, 3616574 mermi, 18193 el bombası, 1094 roketatar, 10531 roketatar mermisi, 8498 mayın, 138 havan, 8893 havan mermisi, 48 uçaksavar, 210534 uçaksavar mermisi, 3294 dinamit lokumu, 864 dürbün ele geçirilmiştir. PKK, ele geçirilen bu savaş araç gereçlerinin tümünü Batı ülkelerinden sağlamış, çoğunu Yunanistan üzerinden bağış biçiminde edinmiştir. Bkz: Cüneyt Özdemir, "Eşref Bitlis Olayı: Komutanın Şüpheli Ölümü", İletişim y. 1. basım. 1998, sf. 120-124

[36] Bkz: Nazım Güvenç, "Küreselleşme ve Türkiye", BDS y. 1. Basım. İst. 1998, sf. 226-237.

> Bizim vazifemiz,.. **Türkiye Cumhuriyeti'ni yok etmektir**. Her ne surette olursa olsun **yok etmek** ve Sünni İslam devletini kurmaktır.[37]

Bu gibi açıklamaların yayımlandığı İBDA-C yanlısı *Taraf* dergisi, diğer irtica yayınları gibi Amerikan uydusu Suudi'lerce kurulan Al-Baraka bankasınca verilen ilanlarla besleniyordu. Türkiye Cumhuriyeti'ni yok edeceğiz, bir Sünni İslam devleti kuracağız diyen ve Türkiye Cumhuriyeti devletini tıpkı bölücü PKK gibi *işgalci* olarak niteliyen[38] bu derginin yönetim yeri, İstanbul valiliğinin yüz metre ilerisindeydi ve yapının ön yüzünde valilik penceresinden bakanların hemen görebilecekleri büyüklükte dev boyutlu bir İBDA yaftası sallanıyordu.

Gericilerle bölücülerin işbirliği: İBDA-C ve PKK

11 Haziran 1997 günü Genelkurmay Başkanlığı'nda bir aydınlatma toplantısı (brifing) gerçekleştirildi. Bu toplantıda yapılan açıklamaların bir bölümünde irtica örgütleriyle bölücü örgüt PKK'nın uyum içinde çalıştıkları somut olaylarla örnekleniyordu. Bütünü elinizdeki kitabın ekler bölümünde yer alan bu Genelkurmay açıklamasında irtica örgütleriyle ile bölücüler arasındaki ilişkiler şöyle vurgulandı:

> • İrticai kesim, bölücü terör örgütünün ısrarla dile getirdiği ateşkes, bölgesel özerklik, genel af, olağanüstü halin kaldırılması gibi hassas konuları kendi medya organlarında sık sık tartışmaya açmış, temsilcileri vasıtasıyla da bölücü terör örgütü ve sözde sürgündeki Kürt Parlamentosu üyeleri ile **doğrudan ilişkilere girmiş**lerdir.

---

[37] Bkz: Taraf dergisi, 2-8 Aralık 1994, 2. Dönem, Sayı: 26. Aktaran: Ergün Poyraz, "MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri", MK y. Ank. 1998, sf. 190.

[38] Bkz: Ergün Poylar, age, sf. 193.

- Bölücü terör örgütünün Türkiye'ye yönelik emellerini gerçekleştirmek için, kendilerine **en yakın müttefik olarak radikal İslamcı grupları** gördüğü ve Kuzey Irak'taki kamplarda yapılan eğitimi, **cihat hazırlıkları** olarak lanse ettiği tespit edilmiştir.
- İrticai kesimin yükselişi karşısında bölücü terör örgütünün başı, MED-TV'de yaptığı açıklamada; **ülkemizde irticai faaliyetlerin artmasını, amaçlarının tahakkuku için uygun bir fırsat** olarak değerlendirmiş ve **bu kesimle ilişkilerin daha da geliştirilmesi** gerektiğini açıkça beyan etmiştir.
- Terör örgütünün başı bu beyanı yaparken, irticai görüşe sahip bazı siyasi parti yetkilileri de bölgede taban oluşturmak maksadıyla; PKK terör örgütünün güdümünde bulunan HADEP yetkilileri ile **yoğun temaslarda** bulunmuşlardır. Bu konu televizyonda yayımlanan bir açıkoturumda bizzat HADEP yöneticileri tarafından kamuoyuna duyurulmuştur.
- Bu siyasi partinin irtica yanlısı Diyarbakır İl Başkanı, **bölücü örgüt başının kendi partisinden aday olabileceğini** açıklıkla ifade etmiş ve bu görüş maalesef aynı partinin bazı parlamenterlerince de desteklenmiştir. Benzer olay, **1991 yerel seçimleri öncesinde de, HADEP'le işbirliği yapılmak suretiyle** sergilenmiştir.
- Örgüt (PKK) tarafından Lübnan'da gerçekleştirilen ikinci konferansta alınan kararlar çerçevesinde; **"İmamlar Birliği"** oluşturulmuş, her caminin "Propaganda ve İsyan Merkezi" haline getirilmesi kararlaştırılmıştır. Bu kararlar bazı **camilerde bölücü ve irtica yanlısı bazı imamlar** tarafından hayata geçirilmiştir.
- Terör örgütü, daha geniş kitlelere hitap edebilmek düşüncesi ile, bu kez **"Kürdistan İslam Hareketi"** adlı örgütü hayata geçirmiştir. 1993 yılı Temmuz ayında yapılan Kürdistan İslam Hareketi Kongresi'nde; diğer din ve gruplarla ilişkilerin geliştirilmesi, kadınların savaş içerisinde yer almaları, sözde Kürdistan'ın birleştirilmesi ve eski Kürt medrese ve külliyelerinin tekrar canlandırılması hususlarında bir dizi karar alınmıştır.

- Kuzey Irak'ta faaliyet gösteren ve **şeriat düzenini Türkiye'ye de ihraç etme gayreti içinde olan İran tarafından desteklenen İslami Hareket Partisi** lideri Şeyh Osman, ülkemizde bilinen çevrelerden itibar görmüş ve hacca gönderilmiştir.
- Kuzey Irak'ta **irticai esaslara dayanan bir Kürt devleti kurmayı amaçlayan Şeyh Osman**'ın, Güneydoğu Anadolu bölgesinde de sempatizanları bulunmaktadır. Bu kişi vasıtasıyla bölgede İslami Hareket canlandırılmaya çalışılmaktadır.
- **Bölücü terör örgütünün yan kuruluşu olan Kürdistan İslam Hareketi**'nin hac organizasyonu yaparak hacca personel göndermesi, irticai kesimin sempatisini kazanmak için yapılan bir faaliyet olarak kıymetlendirilmiştir.
- **Avrupa'daki bölücü örgüt büroları ile Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın, Türkiye Cumhuriyeti aleyhinde yapılan eylemleri birlikte organize ettikleri,** yurtiçinde de **Milli Gençlik Vakfı ile HADEP'in Cumhuriyet rejimine karşı ortak mücadele başlattıkları** hakkında önemli tespitler yapılmıştır.
- 26 Nisan 1997 günü bölücü terör örgütü PKK'nın Almanya'nın Düsseldorf kentinde, Ermeni örgütlerinin Bonn'da Türkiye Büyükelçiliği önünde yaptıkları gösterilerden üç gün sonra irticai unsurların Köln'de uydu vasıtasıyla yaptıkları rejim karşıtı propaganda yayınının aynı günlere gelmesi, **Batılı ülkelerde Türkiye'ye karşı Kürt kartından sonra Ermeni ve irtica kartlarının da aynı anda oynanmaya başlandığı** şüphesini beraberinde getirmiştir.
- Türkiye'de etkinliği gittikçe azalan **bölücü terör örgütünün yurtiçinde ve yurtdışında irticai unsurların gerisinde ve desteğinde yer almaya başladığı ve ittifak oluşturma çalışmaları** ile yeni bir çıkış yolu arama gayreti içinde olduğu bugün belirginlik kazanmaktadır.[39]

[39] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 11.6.1997, "Şeyhler Ordusu Kuruldu" başlıklı haber. Ayrıca, bkz: Cumhuriyet gazetesi 12. 6. 1997, "Genelkurmay Başkanlığı'nın medyaya verdiği irticai faaliyetler brifinginin tam metnin ya-

Genelkurmay'ın kamuoyuna açıkladığı *irtica ve bölücülüğün eylem birliği* yeni bir olgu değildi; mürteciler ve bölücüler Osmanlı döneminde de Cumhuriyet döneminin ilk yıllarında da sürekli olarak birlik ve dayanışma içerisinde olmuşlardı. Peki, 1 Ağustos 1984'te Müslüman ülkeleri Türkiye önderliğinde bir araya toplayıp *dinci federal* bir düzen kurmak amacıyla kanlı eylemi benimseyen İBDA-C örgütüyle, 15 Ağustos 1984'te Ortadoğu'da soy ayrımına dayalı bir *federasyon* kurmak amacıyla devlete yönelik kanlı baskın eylemlerine başlayan PKK adlı bölücü örgüt, birbirlerini nasıl değerlendiriyordu?

Ankara DGM Başsavcılığı'nın soruşturması, Ağustos 1984'te kurulan tüfekli irtica örgütü İBDA-C ile Ağustos 1984'te kanlı baskın eylemlerine başlayan PKK arasında bir yakınlık, bir amaç birliği bulunduğunu saptadı. Başsavcı Nuh Mete Yüksel, RP-MGV-İBDA/C-AMGT-PKK ilişkilerini irdelerken, bir takım eski RP yöneticilerince kayırılan, kollanan kanlı dingüder İBDA/C örgütünün, *tekotağlı* (üniter) *bilimgüder* (laik) cumhuriyet düzenini yıkmak için, kanlı *soygüder* bölücü örgüt PKK'yı kendisine yandaş olarak gördüğünü, yayınlarında PKK Başkanı Abdullah Öcalan'ı *terörist* olarak nitelendirmeyip *gerilla komutanı* diye övdüğünü ortaya çıkardı. Ankara DGM Başsavcılığı'nın saptadığına göre; 12 Eylül'den sonra MSP'nin yerini RP, Akıncılar örgütünün yerini İBDA/C, Milli Türk Talebe Birliği'nin yerini MGV almıştı.[40] Gerçekten de, Amerikan İslamcısı Necip Fazıl Kısakürek çizgisini izleyen

---

yımlıyoruz" sf. 10, 11. Ayrıca, bkz: "İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri", Haz: Hikmet Çiçek, Kaynak y. Kasım 1997, sf. 32

[40] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 25.11.1998, sf. 4. Erbakan Tutuklanabilir, başlıklı haberden. Ayrıca, bkz: Cumhuriyet, 2.1.1999: "Birleşik İslam Devleti fikri doğrultusunda çalışan ve 1980'de kapatılan "Akıncı Güç" içerisinde yer alanlarca 1985 yılında kurulan İBDA-C, Türkiye'deki anayasal düzeni silah zoruyla değiştirerek yerine tüm Ortadoğu ülkelerini içine alan federe bir devlet kurmayı amaçlıyor. (...) İBDA-C örgütünün cami bombalama, kalabalık grupları güvenlik güçleriyle çatışmaya zorlama gibi provokatif eylemleri vardır."

kanlı ayaklanmacı irtica örgütü İBDA-C'nin yayınlarında, kanlı bölücü örgüt PKK'ya övgüler düzülüyor; PKK ile çatışmalarda Türk ordusunun askerleri ölmüşse bunu şenliklerle kutlayıp PKK üyeleri ölmüşse açık açık yas tutuyorlardı:

> İBDA-C'liler, Türkiye Cumhuriyeti için; işgalci, dinsiz, parya devlet nitelemelerinde bulunuyor, dergilerinde PKK ve DHKP-C için; aynı uğurda, aynı düşmana karşı savaştığımız gerilla kardeşlerimiz şeklinde hitap ediyorlardı. PKK'nın şehit ettiği her Türk askerinin, her Türk emniyet görevlisinin ardından sevinip bayram ettiklerini, baklava ziyafeti verdiklerini, dergilerinde açık açık sergiliyorlardı. Ölen her PKK'lı için yas tuttuklarını açıklarken, PKK'nın yaralılarına geçmiş olsun dileklerinde bulunmayı bir zevk, bir görev kabul ediyorlardı.[41]

Necip Fazılcı kanlı irtica örgütü İBDA-C'nin yayın organları, PKK'lılardan kendilerine gelen övgü dolu mektupları da yayımlıyorlardı. Örneğin, PKK'lı Mehmet İstek'in İBDA-C'ye gönderdiği mektup şöyleydi:

> Değerli dostlar,
> Derginizin bir sayısı elime geçti, okudum ve çok beğendim. Özellikle İslam devriminin devrimci-radikal yanını,.. tutmanız,.. Kürt ve Kürdistan tanımlarını doğru ele almanız derginizi takdir etmeme neden oldu... Çalışmalarınızda başarılar diliyorum.[42]

15 Ağustos 1984'te devlete yönelik kanlı baskın eylemlerine başlayan bölücü PKK örgütü ile 1 Ağustos 1984'te devlete yönelik kanlı saldırılara başlayan irtica örgütü İBDA-C, Türk ordusunun Güneydoğuda görev yapan birliklerine yaylım ateşi açmakta birbirleriyle yarışıyorlar ve İBDA-C yanlısı bir

[41] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 193.

[42] Bkz: Taraf dergisi, akt: Ergün Poyraz, age, sf. 194.

Taraf dergisi İBDA-C üyelerinin askeri birliklere yönelik saldırılarını, *yaşasın PKK tipi eylemlerimiz* diyerek büyük bir övünçle duyuruyordu.[43]

Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmak amacıyla 1 Ağustos 1984'te kurulan silahlı irtica örgütü İBDA-C'yi savunan *Taraf* dergisi ile 15 Ağustos 1984'te Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmaya yönelik baskın eylemlerine başlayan silahlı bölücü örgüt PKK'yı savunan *Özgür Ülke* dergisi, yayınlarında birbirlerinden övgüyle söz ediyorlardı. Bölücü PKK yanlısı *Özgür Ülke* dergisi, irtica örgütü İBDA-C ile düşün ve eylem birliği içerisinde olduklarını vurgulayarak şöyle diyordu:

> Said-i Nursi'nin Özgür Kürdistan rüyası İBDA-C'nin eliyle gerçekleşecektir. Said-i Kürdi (Kemalistlerin tabiriyle Said-i Nursi) Kürt ve İslam tarihinde yetişen dahi bir ulemadır.(...) Zindandan çıktıktan sonra Kürdistan'ın kurtuluşu için ilim, irfan, plan ve proje yolları arar.(...) Said-i Kürdi, kafasında *özgür Kürdistan* ve *Birleşik İslam Alemi* projesini tasarlarken: **"İslam aleminin kalbinde (Türkiye'de) müstakil (ayrı) bir Kürdistan'ın kurulması ile İslam Alemi o merkez etrafında dönerek bir araya gelecek ve Büyük Federatif İslam Devleti kurulacaktır"** demiştir. Evet, Said-i Kürdi'nin yaklaşık bir asır önce tasarladığı bu değerli plan ve hayati işler bugün gerçekleşiyor. Gerçekten Said-i Kürdi'nin hayali ve gayesi olan İslam Alemi'nin kalbini teşkil eden, birleşik ve özgür bir Kürdistan'ın temeli atılmaya başlamıştır ve bu gayeye yönelik özgürlük mücadelesi başarıyla ilerliyor. Kürt halkı, samimiyetle bağlı olduğu Asr-ı Saadet anlayışıyla, devrimci ve zulme karşı direnişçi ruhu ile İslamiyetin hakiki mecrasına döndürülmüş bulunuyor. (...) Sanırız ki büyük Kürt alimi Said-i Kürdi'nin aziz ruhu, tüm Kürdistan şehitlerinin aziz ruhları gibi, durum karşısında mesrur ve memnun olmaktadır.[44]

---

[43] Bkz: Taraf dergisi, 1 Şubat 1993, sayı: 24, aktaran: Ergün Poyraz, age, sf. 194.

[44] Bkz: Özgür Ülke'den aktaran: İrfan Poyraz, age, sf. 472-473.

PKK yanlısı *Özgür Ülke* dergisi, Said-i Nursi diye anılan bölücü mürteci Said-i Kürdi'nin Türkiye'den kopartılmış ayrı bir Kürt-İslam devleti düşlediğini, mürteci İBDA-C örgütünün de işte bunu gerçekleştirmeye çalıştığını, dolayısıyla bölücü PKK'nın mürteci İBDA-C ile aynı doğrultuda çalışmakta olduğunu duyurduktan sonra; İBDA-C yanlısı *Taraf* dergisi PKK yanlısı Özgür Ülke'nin bu yazısını olduğu gibi basıp onaylayarak, altına şu açıklamayı ekliyordu:

> Yiğit Kürt halkı 70 yıldır faaliyet gösteren Deccal Rejimi'ne karşı varını yoğunu ortaya koyarak mücadele ediyor. Bu uğurda (İBDA-C'nin kuramcı önderi Salih Mirzabeyoğlu'nun dedesi) İzzet Beyleri, (İBDA-C'nin kuramcı önderi Salih Mirzabeyoğlu'nun büyük babası) Hacı Musaları, Şeyh Saidleri, Seyyid Rızaları, Said-i Nursileri şehit verdi. Ve bugün Said-i Nursi'nin rüyası (ayrı bir Kürt devleti ile Birleşik bir İslam Alemi) uğrunda şehitler vererek, kan ve can vererek yılmadan mücadele ediyor. Birleşik İslam Devleti için Kürdistan'ı kurmaya kararlı, inatçı, inançlı. Düğüm burada, yıllardır söylediğimizde: **Müslüman Kürt halkının mücadelesi, Anadolu Merkezli Bağımsız Birleşik İslam Devleti'nin yapı taşıdır.** Kumandan Mirzabeyoğlu dedi ki: **"Gayet açık olarak söylüyorum, bugün İBDA, Said-i Nursi hazretlerinin rüyasını gördüğü bir (ayrı Kürt devleti ile Birleşik İslam Devleti'ni) temsil planındadır ve bu mana da İBDA'nın kadrosudur."** Bu söz **1986'da** söylenmiştir. Ve zaman döne döne bu sözün gerçekleşeceği iklimi bulmuştur. O halde, İslam Devleti için Müslüman Kürt halkına tam destek!...[45]

İkisi de Sovyetler Birliği'nin ABD'ye boyun eğdiği 1984'te Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmak üzere kanlı eylemlere başlayan irtica örgütü İBDA-C ile bölücü örgüt PKK'nın nasıl bir düşün ve eylem birliği içerisinde olduğu, yayınla-

[45] Bkz: Taraf dergisinden aktaran: İrfan Poyraz. age. sf. 474.

rıyla ortada bir gerçektir. Bu iki örgütün aynı yılın aynı ayında (Ağustos 1984) Türkiye Cumhuriyeti devletine savaş açmış olmaları, ikisinin de aynı güçlerden buyruk aldıklarını düşündürtmesi bakımından ilginçtir. Necip Fazılcı İBDA-C örgütünün kuramcısı şair-romancı Salih Mirzabeyoğlu, yayımladığı kitaplarda kendi özgeçmişine ilişkin bilgiler verirken, Kürt kökeni üzerinde durarak[46] şöyle diyordu:

> Mutki Aşireti Reisi Hacı Musa Bey, onun oğlu İzzet Bey, onun oğlu Hacı Muammer Bey, onun oğlu Salih Mirzabeyoğlu...[47](...) Bizim aile, babaannem, babam ve halam, Muş'tan Konya'ya mecburi iskanla sürgün geliyorlar... Şanlı Hamidiye Paşası Hayderanlı aşiret reisi Kör Hüseyin Paşa'nın kızı ve namlı İzzet Bey'in hanımı Latife Hanım, yani babaannem, biri bir, diğeri üç yaşındaki iki çocuğu ve sürgüne yollanan diğer yakınları ile Konya'da...[48] (...) Aklımda hep amcamın oğlu Remzi Yalçın'ı Muş'tan çağırtıp görüşmek vardı.... İBDA hareketinin Şark cephesini tahkim etmek emeliyle...[49] (...) Kürtler, İBDA'ya beni ziyarete gelmişler...Onları benim odaya alıyorum... Bir tepsi içinde tulumba tatlısı var.[50] (...) Birşey yazarken, "Kürtler geliyor!" diyorlar... ellerinde bana sorulmak üzere hazırladıkları ilmi birkaç sualin bulunduğu kağıt... Mektupta benim için, "gelip başımıza bir Haydar olaydı!" deniyor... Yani aşiretin başına geçmem kastediliyor... Ben mahalli mühimliklere değil, misyonumun gerektirdiği şartlara göre yaşamak isterim!..[51]

---

[46] Bkz: Cumhuriyet, 2.1.1999: "İstanbul'da önceki gün 11 adamı ile birlikte yakalanan şeriatçı terör örgütü İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi (İBDA-C) lideri "Kumandan" kod adlı Salih İzzet Erdiş'in (48) babası Şerif Muammer Erdiş'in de Dersim isyanına katıldığı, bu nedenle zorunlu olarak Konya'da ikamet ettiği belirlendi."

[47] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, Tilki Günlüğü, İBDA y. Ekim 1991, sf. 101.

[48] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 383

[49] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 131

[50] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 164

[51] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 229

> (...) Benim "Mutki Aşireti" ile ilgili, eline geçen kitaplardan dikkatimi çekecek olanları göndermesini istediğim Konya İBDA kitabevi sahibi,.. ricamı emir telakki ederek kitapları bana ulaştırıyor.[52] (...) Benden Devlet Başkanlığı bekleniyor gibi hissediyorum kendimi!..[53]

İslami Büyük Doğu adını verdikleri Müslüman ülkeleri kapsayan dine dayalı Osmanlı *eyalet* düzenini *Başyücelik Devleti* adı altında yeniden kurmayı amaçlayan İBDA-C'nin, Kürt kökenli olduğunu açıklayan kuramcısı şair-romancı Mirzabeyoğlu, kimi yazılarında ABD ve Avrupa ülkelerine nasıl baktığını da şöyle sergiliyor:

> Batılı ülkelerden birinde, kamyonuma sandık sandık erzak yüklüyor ve yurda doğru yola çıkıyorum...[54] (...) Amerikan mektebinde mesudum. Çocuklar arasında bir efe...[55]

Tüfekli dingüder İBDA-C'nin önderi şair-romancı Mirzabeyoğlu, yazılarında Necip Fazıl Kısakürek'in ardılı olduğunu vurguluyor. Gerek şiirleriyle, gerek romanlarıyla gerçekten de Necip Fazıl Kısakürek çizgisinde yapıtlar veren Mirzabeyoğlu'nun *İslami Büyük Doğu* düşüncesi, gerçekte tüm irtica örgütlerinin ulaşmak istedikleri ortak bir erekti ve o, bu düşünceyi de *üstadım* dediği Necip Fazıl'dan aldığını söylüyordu. Gelgelelim Mirzabeyoğlu'nun *Başyücelik Devleti* [56] adlı kitabında Anayasa'sını açıkladığı *İslami Büyük Doğu*'nun da, 1945'ten günümüze Türkiye'de şu ya da bu ölçüde etkili olmuş irtica örgütlerinin ortak ereği olan *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği* düşüncesinin de gerçek kuramcısı, Müslüman Necip Fa-

---

[52] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 131

[53] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 414

[54] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 12

[55] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, age, sf. 55

[56] Bkz: Salih Mirzabeyoğlu, "Başyücelik Devleti", İBDA y. Şubat 1995.

zıl Kısakürek ya da bir başka yerli mürteci değil, Hıristiyan A-merika'ydı.

İKİNCİ BÖLÜM

1945-1984 SOĞUK SAVAŞ DÖNEMİNDE TÜRKİYE'DE İRTİCA VE ABD

ABD: "In god we trust"

Amerikan parasının üzerinde "in god we trust": biz Tanrı'ya inanırız, güveniriz, tümcesi yazılıdır. ABD'nin böyle bir tümceyi parasının üzerine yazmış olması, Amerikan toplumunun tinsel biçimlenmesinde paranın ve dinin etkisini dışavur-ması bakımından önemli olduğu gibi, onun yeryüzünde dinsel gericiliğin, irticanın ve yobazlığın başı olduğunu göstermesi bakımından da önemlidir. Öyle ki, hangi ülke dara düşüp Amerika'dan para isteyecek olsa, Amerika o ülkeye "valla billa, biz de in god we trust" dedirtmeksizin tek dolar dahi vermemektedir. Amerika'nın para alış verişini din koşuluna bağlayan tutumunun ilk çarpıcı örneği 2. Dünya Savaşı sırasında Alman yayılmacılığına karşı Sovyet-Amerikan yakınlaşmasında görülmüştür. Hitler Alman-yası, Avrupa'ya savaşla boyun eğdirip egemen olduktan sonra, ABD'nin de özendirmesiyle SSCB'ne saldırmıştır. ABD, iti ite kırdırıp üste çıkmak için yayılmacı bir güç olarak ortaya çıkan Almanya ile güçlenmesinden kaygı duyduğu Sovyetleri birbiriyle savaştırıp ikisini de çaptan düşürmeye çalışmıştır. Almanya'nın saldırısına uğrayan SSCB, 1941 yılında Amerika'ya başvurarak yardım istemiştir. ABD Başkanı Roosevelt, savaşın gidişine bakmış, Almanya'nın Rusya'yı ele geçirmek üzere olduğunu görmüş; Rusya'yı yutan bir Almanya'nın dizginlenmesi olanaksız bir dev olarak ayağa di-

kileceği ve Rusya'yı ele geçirdikten sonra Amerika'ya da saldıracağı belli olunca, Almanya'yı durdurması için SSCB'ne yardım etmek gereğini onaylamış; yardımın birinci bölümünü verirken hiç bir koşul öne sürmeyen Amerika, yardımın ikinci bölümünü verirken tek koşula bağlamıştır: Din!..

Roosvelt, Sovyetler'e yardımın ikinci dilimini verirken Stalin'e: Amerikan halkı Sovyetler Birliği'ni dinsiz, tanrıtanımaz komünist bir devlet olarak tanıyor; bizim size verdiğimiz yardımın ilk dilimine Amerikan kamuoyu *dinsizlere, tanrıtanımaz komünistlere yardım etmemeliyiz* diyerek karşı çıktı; size yardım etmeyi sürdürebilmemiz için Amerikan kamuoyunu *Sovyetler Birliği dine dönüyor* diyerek inandırabilmemiz gerekiyor; eğer SSCB Amerikan yardımının sürmesini istiyorsa, dine karşı tavrını yumuşatmalı, kapattığı Kilise'yi açmalı, Patriklik'i yeniden çalıştırmalı, Rusya'nın tüm duvarlarında yazılı bulunan "Din afyondur" sözünü kaldırmalı ve bütün bunların Amerikan basını aracılığıyla Amerikan kamuoyuna duyurulması gerekmektedir; demiştir. Duvarlarına "Din afyondur" yazan Stalin yönetimindeki SSCB, parasının üstüne "Biz Tanrı'ya inanırız" yazan Roosevelt yönetimindeki ABD'nin yardım için öne sürdüğü bu "dine dönüş" koşulunu kabul etmek zorunda kalmış; Alman saldırısını savuşturabilmek için çok gereksindiği Amerikan yardımını alabilmek uğruna, kapatılmış bulunan Kilise'yi açıp kaldırılmış bulunan Patrikliği çalıştırmaya ve duvarlardaki "din afyondur" yazılarını sildirmeye başlamış; ancak bu somut uygulamaları gördükten ve basın-yayın aracılığıyla Amerikan halkına duyurduktan sonradır ki Amerika, SSCB'ne yardımı sürdürmüştür.

> Averell Harriman ve Lord Baeverbrok'un 26 Eylül 1941'den 1 Ekim 1941'e kadar, yardım münasebetiyle Stalin'le yaptıkları görüşme sırasında, Stalin, her türlü malzeme bakımından geniş ölçüde yardım edilmesi ricasında bulunuyordu. .. Harriman, görüşme sırasında Roosvelt tarafın-

dan not ettirilen bazı hususları Stalin'e bildirmişti. Bu arada Amerikan basınının Sovyet hükümetinin dine karşı takındığı tavra şiddetle hücum ettiği haber verilmiş ve Sovyet hükümeti dine karşı yürüttüğü politikayı mülayimleştirmediği taktirde, Amerikan halkının hoşnutsuzluğunun yardım işinin devamına engel olacağı ihtar edilmişti. Bunun üzerine Stalin, dinsizlik propagandası yapan Tanrısız **Bezbozhnik** adlı derginin yayınını hemen durdurdu. "Din bir millet için afyondur" cümlelerini memleketin her köşesine iri harflerle işlemiş bir hükümetin, birden bire yüz geri edip bu teklifi kabul etmesi; Rusya'daki Hıristiyan Amerikalılar adına Başkan Roosvelt'i sevindirmişti. [1]

Moskova kapılarına dayanan Alman ordularını Amerikan yardımlarıyla püskürten SSCB, Almanları kovalıyoruz diyerek Avrupa'nın yarısını ele geçirmiş; Almanya'nın devleşmesini önlemek için Sovyetler'e yardım eden Amerika, Avrupa'nın yarısını yutan Sovyetlerin devleşmesini önleyememiştir. Savaşın belli bir anından sonra Almanya'ya karşı birlik olan SSCB ve Amerika, savaş biter bitmez, her biri dünyada kendi düzenini yerleştirmeye ve dünyanın tümüne tek başına egemen olmaya çalışan, birinin yayılması ötekinin gerilemesine, birinin yaşaması ötekinin ölmesine bağlı olan, çıkarları bu kertede taban tabana zıt iki dev güç olarak, karşı karşıya gelmişlerdir. 1945 yılında birbirine saldırmayı göze alamayacak denli güçleri birbirine denk olan bu iki dev arasında, dünya halklarını sıcak savaş dışı yollarla kendi güdümleri altına sokmaya dayalı, adına "Soğuk Savaş" denilen bir yıpratma savaşı başlamıştır.

Türkiye Sovyetler'e karşı ABD'den yardım istiyor

1945 yılında Sovyetler Birliği Türkiye'den üs ve toprak isteyince, tıpkı 1941'de Sovyetler Alman saldırısına karşı

[1] Bkz: William C. Bullitt, "Asıl Büyük Dünya", çev: Halit Çakır, Nebioğlu y. İst. 1947. Sf. 23, 24.

ABD'den yardım istediği gibi, Türkiye de, Sovyet yayılmasına karşı ABD'den yardım istemiştir. Amerika nasıl 1941'de kendisinden yardım isteyen Sovyetler'e: "Kapattığın kiliseleri açmazsan, patrikliği çalıştırmazsan, din afyondur sözünü ülke duvarlarından silmezsen, sana tek kuruş dahi vermem" demiş ve ancak bu dinsel koşulları yerine getirdiğini somut olarak gördükten sonradır ki Sovyetler'e yardımı sürdürmüşse; tıpkı bunun gibi, kendisine yardım için başvuran İsmet İnönü yönetimindeki Türkiye'ye de: "Komünizmin ve Sovyet yayılmasının en büyük düşmanı dindir. Atatürkçülüğü, ulusçuluğu, bilimgüder (laik) yönetim biçimini, devletçiliği bırakıp, dingüder bir yönetime dönüşmezseniz, size yardım edemeyiz" demiştir.

1945: İrticanın Kuramcısı ABD

"SSCB komünisttir, dinsizlikle yayılır; komünizmin topluma yayılmasını önleyecek biricik inanç dindir; yığınları dine yönelteceğiz ki komünist olmasınlar" diyen ABD, 1945'ten sonra Sovyet yayılmasından çekinen Batı Avrupa ülkelerine ve Türkiye'ye "dine sımsıkı sarılın" buyruğunu vermiş; SSCB'nin komşusu olan Türkiye'ye de; "Sizin SSCB topraklarında yaşayan milyonlarca soydaşınız ve dindaşınız var; bilimgüderliği (laikliği) bırakıp dingüderliğe sarılarak soy ve din kardeşliğiyle onları kendi önderliğiniz altında toplayıp SSCB'ye karşı ayaklandırarak, ABD'nin koruması altında, tıpkı atalarınızın kurduğu Osmanlı İmparatorluğu gibi yeniden çok büyük bir devlet olabilirsiniz; Osmanlı İmparatorluğu'nun pırıltılı dönemini diriltebilirsiniz" öğüdünü vermiştir. Hıristiyan ABD'nin bilimgüder (laik) Türkiye'yi dingüderliğe kışkırtan ve tüm Müslüman ülkelerin başına geçmeye çağıran bu öğüdü, ilk kez Cemal Kutay'ın çıkardığı Millet dergisinin 31 Ocak 1946 günlü 1.sayısında bir CIA görevlisinin kaleminden şöyle duyurulmuştur:

Türkiye (SSCB'den) bir taarruza uğrarsa, İslam alemi ne yapacaktır?!...

(Bu yazının muharriri, ***Türkiye'yi yakından bilen bir yabancıdır****. Tercümesini koyduğumuz yazıyı,* ***kendi memleketinin gazetelerinden birisi için*** *hazırlamıştır. Ortaya koyduğu* ***fikir ve tez tamamen kendisine ait*** *olarak, fakat zaman zaman ve* ***daha çok Türkiye dışında bahis mevzuu edilen bir meseleyi*** *açıklaması bakımından* ***enteresan*** *bularak sütunlarımıza alıyoruz.)*:

"Türkiye'yi ve dolayısıyla İslam alemini yakından alakalandıran son Rus istekleri dünyada muharrik ve müessir akisler husule getirmiştir. Çok zaman tekrarlanan "cihad" sözü acaba hakiki bir tehlikeyi ifade edecek mahiyette midir? (...) Rusya, İslamlığın dünya üzerinde ne kadar muazzam bir kuvvet ve kudret olduğunu ve onu dikkate almanın ne kadar mühim olduğunu takdir etmese gerekir. Müslümanların yalnız Türkiye ve İran'da bulunduklarını zannedenler, Hint Okyanusu'nda, Malezya denizlerinde ve Türkistan'dan Belçika Kongosu'na kadar, kısaca dünyanın her tarafında üç yüz milyon Müslüman her an dikkate hazır bulunduğunu bilmelidir. Kelime-i Şahadet'in duyulduğu Rus ve Çin Türkistanı, Hindistan, Efganistan, Bülucistan, İran, Arabistan, Suriye, Mısır, Yugoslavya, Arnavutluk ve hatırımıza gelmeyen başka birçok yerler vardır. Dünyanın her bucağına yayılmış olan böyle bir kuvvetin nelere kadir olabileceğini tahmin ve takdir etmek akıllıca bir hareket olur zannındayız.(...) Din, İslam aleminde herşeye hakim ve herşeyin üstünde bir varlıktır. **İslam hayatının Türk davasına ne kadar bağlı olduğunu görmemek kabil değildir.** Dünyanın her tarafına yayılmış olan **İslam aleminin, inkılapçı ve modern İslamlığı temsil eden Türkiyesiz bir mana ifade edemeyeceği** açık bir hakikattir. Farzımahal olarak **İslam milletleri, vaktile İtalya ile Almanya'nın yaptıkları gibi bir birlik teşkil etmeğe muvaffak olsalar, bunun sebep ve amillerini Türkiye'den başka bir yerde a-**

> **ramamalıdır.** (...) Bekledikleri şey yalnız Türkiye'nin yardımıdır."[2]

İşte, Türkiye'de 1923'ten 1945'e dek devletçe kovuşturulup göz açtırılmayan dinsel gericiliğin, irticanın, 1945-1946 yıllarında birden bire devlet gözetiminde palazlanmaya başlaması, CIA Ortadoğu uzmanlarının Türkiye'yi 1945-1946'da SSCB'ye karşı bir *Dünya İslam Birliği* kurmaya yönlendiren bu tasarımıyla bağlantılı, tümüyle ABD'den kaynaklanmış, tümüyle ABD'nce kışkırtılmış bir olaydır.

24.12.1945: Papa, "Panislamist" ABD'yi kutsuyor

Papa XII. Pius, 1945 yılı Noel konuşmasında, Müslümanları Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği kurmaya kışkırtan ABD'yi Tanrı'nın yeryüzündeki tek işgüderi sayarak şöyle kutsuyordu:

> Amerikan milleti parlak hamleler yapmak için yaratılmıştır. Tanrı, mustarip insanlığın kaderini Amerikalılara emanet etmiştir. [3]

Papa XII. Pius, bu kutlama konuşmasını yaparken Amerikalıların Türkiye önderliğinde bir Dünya İslam Birliği kurmak istediğini biliyordu ve bu konuşmasıyla ABD'nin bu Panislamist çabalarını da *Hıristiyanlık adına* onaylamış oluyordu. Nasıl 1914'lerde Enver Paşa Hıristiyan Almanya'nın isteğiyle ve buyruğuyla "Cihad-ı Ekber" (En Büyük Din Savaşı) ilan edip Hıristiyan Almanya'nın güdümünde bir Dünya Türk-İslam Birliği kurmaya iteklendiyse, 1945'te bu kez de Hıristiyan ABD'-

---

[2] Bkz: Millet Mecmuası, 31 Ocak 1946, sf. 12

[3] Bkz: W.C. Bullitt, "Asıl Büyük Dünya", Nebioğlu y. Sf. 126

nin buyruğuyla ve Hıristiyan Papa'nın onayıyla bir Dünya İslam Birliği kurmaya, Panislamizm yapmaya itekleniyordu.

Hıristiyan buyruğuyla İslam Birliği!..

Dinimi koruyan bari Müslüman olsa!..

1946: Necip Fazıl, Büyük Doğu, irtica ve ABD

Türkiye'de 1945'den sonraki dinsel gericilik akımının tüm kollarının bir ölçüde kendisinden beslendiği Necip Fazıl Kısakürek, *Büyük Doğu* dergisini 1943'te yayımlamaya başlamıştı. Ancak bu dergi yayıma başladığı 1943'den 1946'ya dek gerici yaygaralar koparmayan, Oktay Akbal, Suphi Nuri İleri, Hüseyin Cahit Yalçın gibi çok sayıda ilerici, solcu yazarın yazılarına yer veren bir düşün dergisiydi. Bir CIA Ortadoğu uzmanının Türkiye'yi Müslüman ülkelerin önderliğine çağıran yazısı 31 Ocak 1946 günlü Millet dergisinde yayımlanır yayımlanmaz, Necip Fazıl'ın *Büyük Doğu*'su da anında ABD'nin bu isteğini savunan dingüder bir dergi olup çıkmış; ilerici, solcu yazarları bir çırpıda dışlayarak, bilimgüderliği (laikliği) kötüleyen, Atatürk'ü ve Türk Çağdaşlaşma Devrimleri'ni karalayan, Türkiye'deki Müslümanları Hıristiyan ABD'nin buyruğuyla, Hıristiyan ABD'nin güdümünde, Papa'nın da onayladığı bir Dünya İslam Birliği kurmaya çağıran gerici çığırtkan bir dergi olup çıkmıştır. İslamcı dergilere ilişkin incelemesinde, Hanefi Altaş bu durumu şöyle saptıyor:

> 1943-1946 arasında (Necip Fazıl'ın çıkardığı-) "Büyük Doğu", sanat-kültür-edebiyat ağırlıklı bir dergi görüntüsündedir ve dönemin bir çok tanınmış yazarına yer vermiştir. Ancak **1946'dan başlayarak,** bu dergi bütünüyle Cumhuriyet ve Atatürk karşıtı bir çizgiyle ortaya çıkmaktadır. Bu sağ cepheleşmenin temelindeki dergilerde yer alan veya görüşleri savunulan kadro ve kişiler, günümüze kadar etkili olmuş kimselerdir. Necip Fazıl, bugün sağdaki bir çok

ideolojik grup ve parti tarafından benimsenmektedir. Osman Yüksel Serdengeçti de böyledir.[4]

1945-1946'da, Türkiye SSCB'ye karşı ABD yanında yer alınca, yalnızca dingüder dergilerin sayısında bir patlama, yayınlarında bir hırçınlık değil, biricik amaçları salt ABD'nin dingüder buyruklarını Türkiye'ye benimsetici kitaplar yayımlamak olan yayınevlerinin sayısında da bir patlama görülmüştür. Örneğin 1943 yılında kurulan Nebioğlu Yayınevi[5], sanki Türkiye'deki Amerikan elçiliğinden yönetiliyormuş gibi, çoğu Amerikan devlet görevlilerince yazılan ve tüm ülkeleri Sovyetler'e karşı dine sarılmaya çağıran "Soğuk Savaş" kitapları yayımlamış; ne ilginçtir ki, ABD yanlısı SSCB karşıtı "Soğuk Savaş" kitaplarıyla ünlü Nebioğlu yayınevi, çok anlamlı bir biçimde, "Soğuk Savaş"ın SSCB'nin yenilgisiyle sona erdiği 1984'te kapanmıştır. SSCB'ne karşı, parasının üzerine *In god we trust*: *Biz Tanrı'ya güveniriz*, yazacak denli dingüderliğe sarılan ABD, 1945'ten sonra gerek Doğu'da Müslümanlar arasında, gerek Batı'da Hıristiyanlar arasında, bilimgüderliğin (laikliğin) baş düşmanı; irticanın, dinsel gericiliğin, dingüderliğin uluslararası körükleyicisi, kışkırtıcısı ve tüm mürtecilerin, yobazların, papazların, imamların, şeyhlerin besleyicisi olmuştur. Türkiye'de 1945'e dek devletçe sindirilmiş durumda bulunan dinsel gericiliğin, irticanın baş azdırıcısı Amerika'dır. 1945'ten

[4] Bkz: Hanefi Altaş, "Dünden Bugüne Atatürk ve Cumhuriyet Karşıtlığına Dayalı Sağ Cepheleşme", Yeni Hayat dergisi, Ocak 1998, Sayı 39, sf. 3,4.

[5] Nebioğlu yayınevinin 1947'de Amerika'nın eski Moskova Büyükelçisi W.C. Bullitt'ten çevirdiği *Asıl Büyük Dünya* adlı kitapta, yayınevinin önsözü şu biçimdedir: "Dünyamız bir istila, bir tahakküm arifesindedir. İkinci Dünya Savaşının başında Hitler diktatörlüğünün yöneldiği bu gaye savaş sonuna doğru efendi değiştirmiş; Sovyet Rusya'ya geçmiştir... Stalin, Komünizm adına dünyayı fethetme sevdasındadır... Demokrat dünya milletleri, Sovyet Rusya dost düşüncelerle yola gelmediği takdirde, onu kuvvet kullanarak demokrasi kervanına sokacaktır." Yayınevi bu önsözle ABD yandaşı yayın çizgisini açıklamıştır.

bugüne Türkiye'de Müslümanları bilimgüderliğe (laikliğe) karşı kışkırtan gericilerin tümü, güçlerini Amerika'dan almış, sırtlarını Amerika'ya dayamış; Türkiye Cumhuriyeti devleti içinde güçlü bir kanat oluşturan Amerikan işbirlikçilerince korunmuş, kollanmış ve yüreklendirilmişlerdir.

1946: Bir irtica kuramcısı; ABD Büyükelçisi Bullitt

1933-1936 yılları arasında Moskova'da görev yapan Amerikan Büyükelçisi William C. Bullitt'in, 1946'da yayımlanan ve tüm ülkeleri ABD önderliğinde SSCB'ye karşı dingüderliğe çağıran *Asıl Büyük Dünya* adlı kitabı, daha mürekkebi kurumadan Nebioğlu yayınevince Türkçe'ye çevirtilip basılmış, SSCB'ne karşı dine sarılmayı tek yol olarak gösteren ABD görüşü, bu kitapta yer alan şu gibi sözlerle Türkiye'de yayılmıştır:

> Manevi hayatımızı devlet adamlarından ziyade, büyük **din adamlarının kılavuzluğu**na borçluyuz... Düştüğümüz manevi buhrandan çıkmamız, **atom bombasının, dinin ve siyaset adamlarının omuz omuza çalışmaları**yla mümkün olabilir... Stalin'i durdurmakla iş bitmez. **Tanrı'dan başka efendi tanımayan biz** Amerikalılar... Bu mücadelede **kullanılacak en meşru silah, manevi bir kuvvet olan din**dir... Musa, Buda, Konfiçyus, Muhammed, ayrı ayrı yollardan bizi ışığa çıkardılar... Düşmanımız Komünizm **Tanrı'yı inkar esası** üzerine kuruludur,. **Din, komünist diktatörlüğü yok edecek ilahi kudrete sahip**tir...[6]

Sovyetlere karşı geliştirilen bu siyasal dinci Amerikan politikası, 1945-1946'da Sovyet yayılmasından çekinerek Amerika'nın korumasına sığınan tüm Avrupa ülkelerine dayatıldığı gibi, SSCB'nin boğazlarda üs ve Ardahan'da toprak istemleri

---

[6] Bkz: William C. Bullitt, "Asıl Büyük Dünya", Nebioğlu y. 1947, çev: Halit Çakır. Sf. 171, 141, 130, 82.

karşısında ABD'ye yanaşan Türkiye'ye de dayatılmıştır.[7] Öyle ki, Türkiye'de ilkokullara din dersleri konulmasını dahi Amerika istemiştir.

1947: İrticanın başı ABD dinci eğitim istiyor

1945'te Türkiye SSCB'ye karşı ABD'nin yanında yer alınca, Türkiye'nin eğitiminden üretimine dek her konu Amerika'nın istediği doğrultuda yönlendirilmeye başladı. ABD'nin Türkiye'ye dayattığı *1947 Thornburg Raporu*[8] ve *1949 Barker Raporu*[9], Türkiye Cumhuriyeti devletine nasıl bir eğitim ve üretim yolu izlemesi gerektiğini buyuruyordu ve Atatürk'ün kurduğu CHP, Atatürk'ün çizgisini tümüyle dinamitleyip yürürlükten kaldıran bu Amerikan buyruklarını uygulamaya koyuyordu.[10] Cemal Kutay, Ocak 1946'da devlet yardımı alarak yayımlamaya başladığı Millet dergisinin 2 Ocak 1947 günlü 48. sayısında, Amerika'nın Türkiye'ye dayattığı dinci eğitimi överek okuyucularına şöyle seslenmekteydi:

Açık Mektup
Bu Memleketin Bütün Ana-Babalarına İthaf!
Türk Gençliğinin Manevi İnşaası

Önümde **Amerikan** liselerinde daha dinamik ve pratik olmak iddiasıyla hazırlanmış ve büyük alakayı çekerek senatoda taraftar bulmuş bir **müfredat programı** var... Vicdan hürriyetine saygının ve insan haklarının vatanı olan Amerika'da, **ailelerle okul elele vererek** yeni yetişenin manevi cephesini inşa ediyorlar... Anneler, babalar!.. Vicdan

[7] SSCB, 1945 yılında Türkiye'den Kars ve Ardahan ile Boğazlarda üs istemiş; Türkiye bu isteklere karşı koyabilmek için ABD'ye yönelmiştir.

[8] Bkz: Nazım Güvenç, age, sf.227.

[9] Bkz: Nazım Güvenç, age, sf. 236.

[10] Bkz: Mehmet Turgut, "Döne Döne Düşünmek", Boğaziçi y. İst 1993. sf.507

hesaplaşması döneminiz gelmiştir. Yavrularınıza **ebedi ve tek Allah fikrini telkin** ediniz... Allahsız bir nesil yetiştirmeyiniz! **Gençliği Allahsız ve dinsiz yetişmekten kurtarmalıyız!..** - Kutay [11]

Cemal Kutay, Amerika'nın Soğuk Savaş çizgisi doğrultusunda yayımladığı bu açık mektubuyla, Atatürk döneminde gençliğin Allahsız, dinsiz yetiştirildiğini öne sürerek, Türkiye'de bundan böyle dine yönelmiş kuşaklar yetiştirme işine başlanmasını savunuyor; ABD'de yapıldığı gibi Türkiye'de de ilkokullara din dersi konulması düşüncesini tartışmaya açıyordu. ABD'nin Sovyetler'e düşman kuşaklar yetiştirmek amacıyla okullara din dersleri konulması isteği, yalnızca Türkiye'ye değil, Batı Avrupa ülkelerine de dayatılmıştı. Fransa devleti, ABD'nin buyruğuyla okullara zorunlu din dersi koymaya kalkışınca milletvekilleri ikiye bölünmüş, din dersi konulsun diyen Amerikancı Fransız milletvekilleri ile din dersi konulmasına karşıyız diyen bilimgüder (laik)'ler arasında büyük tartışmalar patlak vermişti.[12] Sonunda ABD'nin dediği olmuş; Fransa'da ve diğer Batı Avrupa ülkelerinde okullara zorunlu din dersleri konulmuştu. Türkiye'deki Amerikancı dingüder mürteciler, ABD baskısıyla Avrupa'da okullara zorunlu din dersleri konulmasını alkışlıyor ve Türkiye'nin de tıpkı Fransa, İtalya, Almanya, İngiltere gibi, ABD'nin buyruğunu yerine getirerek ilkokullara zorunlu din dersi koymasını istiyorlardı. Nasıl Stalin 1941'de Alman saldırısına karşı yardım alabilmek için, Amerika'nın "dine dönüş" koşulunu, kiliseyi açarak, patrikliği çalıştırarak,

---

[11] Bkz: Cemal Kutay, "Türkçe İbadet-2". Aksoy y. Haziran 1998. sf. 333

[12] Bkz: Sebilürreşad dergisi, Mayıs 1948, Sayı: 2: "Anadolu Ajansının Paristen bildirdiğine göre, okullarda dini tedrisat yüzünden Fransız kabinesinde ihtilaf çıkmıştır. Başbakanın desteklediği Halkçı Cumhuriyet Partisi bu meselenin bazı bölgelerde mahalli makamlarca halledilmesini istemiştir. Sosyalist Bakanlar da bu hususta mutabık olduklarını söylemişlerse de, bazıları hükümet okullarında dini tedrisatın tamamen yasaklanmasını talep etmişlerdir. Komünistler bu bakanları desteklemişlerdir."

duvarlarından "din afyondur" sözünü silerek -göstermelik de olsa- yerine getirmiş ve Amerikan yardımını ancak böyle alabilmişse, İnönü yönetimindeki Türkiye de, aynen böyle, Amerikan yardımı alabilmek için Amerika'nın dine dönüş koşulunu yerine getirmiş olmak üzere, Şubat 1947'de okullarda din dersi okutulması, son sınıflara seçmeli din dersi konulması, İmam-Hatip meslek okulları açılması ve Yüksek İlahiyat Fakültesi kurulması yönünde yasalar çıkartmış ve ancak Şubat 1947'de bu yasaları çıkartıp Amerika'nın "dine dönüş" koşuluna uyduğunu somut olarak gösterdikten sonradır ki, hemen üç ay içinde, 22 Mayıs 1947'de, ABD Kongresi, Senatosu ve Temsilciler Meclisi, Türkiye'nin yardım başvurusunu onaylamıştır. Amerikan yardımı Türkiye'yi ulusçu bilimgüder bir devlet olmaktan çıkartıp dingüder bir devlete dönüştürme önkoşuluna bağlı olduğu için, 1948 yılında, Milli Eğitim Bakanlığı, ilkokullarda okutulmak üzere *Müslüman Çocuğunun Kitabı* adıyla bir ders kitabı yayımlamış ve böylece Amerikan yardımlarının sürmesi sağlanmıştı.[13] Türkiye'nin dingüder bir Osmanlı devletinden ulusçu bir devlete dönüşmesinin belgesi olan Lozan Antlaşması'na karşı çıkmış ve onaylamamış olan Amerika, Sovyet yayılmasına karşı yardım isteyen Türkiye'yi Atatürk'ün ulusçu çizgisinden kopartmak için, yönetimi Atatürk'ün kurduğu CHP'den alıp, din devletine dönüştürecek başka bir partiye vermek amacıyla çok partili düzene geçilmesini istiyordu. Demokrat Parti Türkiye'yi ABD'nin istediği gibi bir din devletine dönüştürmek üzere kurulmuştu. Ancak CHP, yönetimden düşmemek için ABD'nin din devleti isteğini biz yerine getirirsek Amerika Menderes'in Demokrat Partisine gerek duymaz, Amerika'nın her dediğini yaparsak yönetimde kalırız, düşüncesiyle davranıyordu. CHP'li Ankara Valisi Nevzat Tandoğan'ın yakalanan bir solcuya: "Yahu size de ne oluyor? Bu memlekete

[13] Bkz: Sebilürreşad dergisi. Mayıs 1948. Sayı: 1. Sf: 12.

komünizmi getirmek gerekiyorsa onu da biz getiririz"[14] demesine benzer bir yaklaşımla, CHP'nin 1948'deki Milli Eğitim Bakanı da: "Bu memlekette dinci bir yönetim kurulacaksa, onu da başka bir parti değil biz yaparız" diyordu. Kimse çıkıp; "Biz 1923'ten 1945'e dek tam 22 yıl boyunca Sovyetlere karşı kendi düzenimizi ve toprağımızı kimseden yardım almaksızın tek başımıza, salt Atatürk'ün bilimgüder (laik) yönetim anlayışına dayanarak koruyabildik. Öyleyse niçin şimdi sanki Atatürkçü bilimgüderlik Türkiye'yi Sovyet yayılmasına karşı koymaya yetmiyormuş gibi Hıristiyan ABD'nin buyruğuyla Atatürkçülüğü bırakıp dingüderliğe yönelelim?" diye sormuyordu. Kimse çıkıp: "Dinci bir yönetimin ülkeyi Sovyet yayılmacılığından koruyacak bir yanı yoktur; çünkü Sovyetler yayılmak için gerektiğinde Müslümanlığı da kullanmaktadır. Daha 1920'lerde topladıkları Doğu Halkları Kurultayı'nda Müslümanlığın sosyalizmle uyumluluğunu savunmuş ve Türkiye'yi o yıllarda kurdurdukları İslamcı-Sosyalist *Yeşil Ordu*[15] ile ellerine geçirmeye çalışmışlardı. Sovyet yayılmasının ancak dine sarılmakla önleneceğini söyleyen Amerikalılar, saçmalıyor..." demiyordu. Kimse çıkıp; "Amerika Sovyetlere düşman olduğu denli Atatürkçü ulusçuluğa da düşmandır. Bu düşmanlığı Lozan Antlaşmasını onaylamayarak göstermiştir. Amerika'nın bize dinciliği öğütlemesi, gerçekte Sovyet yayılmasından korumak için değil,

---

[14] Bkz: Büyük Larousse, Tandoğan (Nevzat) maddesi.

[15] Kurtuluş Savaşı yıllarında Çerkes Ethem'in önderliğinde kurulan Yeşil Ordu'nun Nizamnamesinde şunlar yazılıydı: "Madde 13- Yeşilordu, İslamiyetin bütün toplumsal kurallarına dayanarak, asr-ı saadetin ortak içterliğini geri getirmeye ve Batıdan gelen kendini beğenmiş tutkuları Asya'dan atmaya çalışmakla, yolunu Hak yolu, Allah yolu bilir, (...) Madde 19- Yeşilordu, Kızıl Devrim ordularının içten bir kardeşlikle sonsuza dek bağlısı ve yandaşıdır. (...) Madde 21- Yeşilordu Türkiye'de gizli bir genel merkez ile yönetilir. Genel merkez, bütün Yeşilordu örgütünü kurmuş ülkelerle ilişkili olduğu gibi, Moskova ve Kızılordu merkezi ile de ilişkilidir." Bkz: Dr. Fethi Tevetoğlu, "Milli Mücadele Yıllarındaki Kuruluşlar", TTK y. Ank. 1988, sf. 229-230.

tersine bizi Atatürkçü bilimgüder ulusçuluktan uzaklaştırıp kendisine yem yapmak içindir" demiyordu. CHP, ABD'ye boyun eğmişti ve CHP'nin tek başına yönettiği bilimgüder (laik) Türkiye Cumhuriyeti devleti, bundan böyle Hıristiyan Amerika'*nın* buyruklarını uygulayarak dingüderliğe yönelecekti. 1950'de Menderes'in Amerikancı Demokrat Partisi seçimi kazandı ve yönetimi CHP'den devraldı. Ancak, 1945-1950 arası uygulamalarıyla ortadadır ki, seçimleri CHP de kazanmış olsaydı, Türkiye'yi Amerikan isterleri doğrultusunda dincileştirmek yolunda Menderes'in DP'sinden geri kalmayacaktı. Çünkü Menderes'in DP'si kurulmadan önce İnönü'nün CHP'si Türkiye'yi bir Amerikan uydusuna dönüştürmüş bulunuyordu. Orhan Veli, 15 Nisan 1950 günlü Yaprak dergisinde olanları şöyle anlatıyordu:

> Seçimler bitti. Demokrat Parti, Halk Partisi'ni korkunç bir bozguna uğrattı. Oysa ki Halk Partisi, halkı kazanacağını *umarak, fikirleriyle prensiplerinden son zamanlar*da ne fedakarlıklar etmişti. Bütün yayınlarına göz yumulan din dergileri, okullara konan din dersleri, yeniden açılan İlahiyat Fakülteleri, imam-hatip kursları, türbeler, şahsi sermayeye sağlanan imtiyazlar, her türlü irticaa tanınan haklar... Hiçbiri, hiçbiri kâr etmedi. Zavallı Halk Partisi.[16]

---

[16] Aktaran, Çetin Yetkin. "Orhan Veli, İsmet İnönü ve İrtica", Cumhuriyet gazetesi, 18.2.1997: "Gerçekten de İsmet İnönü, 1947 yılında okullarda din dersleri okutulmasını sağlamak amacı ile önce bir parti komisyonu kurdurtmuş, arkasından da konu CHP Meclis Grubu'nda görüşülmüş, sonra da yasalaştırılmıştır. Partinin yayın organı Ulus gazetesinde 16 Şubat 1947'de yer alan şu haber o günlerin havasına ilişkin bir kanı uyandırabilecek nitelikte: "Okullarda din dersleri okutulması ve dini meslek okulları açılması işini incelemek üzere seçilen parti komisyonu toplantılarına başlamıştır. Komisyonun başkanlığına B. Tahsin Banguoğlu, katipliğine de B. Sedat Pek seçilmişlerdir: Cumartesi ve Pazar toplantı yapan komisyon şu kanunları ele almıştır: 1) Okulların son sınıflarına ihtiyari olarak din dersleri konulması, 2) İmam-hatip ve vaiz yetiştirmek üzere orta dereceli meslek o-

1950 yılında, Türk okullarında, *Amerikan Ford Vakfı* yetkili ve uzmanlarınca oluşturulan bir eğitim dizgesi uygulamaya konularak, Türkiye'de Hıristiyan ABD'nin buyruğuyla, bilimgüder (laik) eğitim geriye itilip, dingüder eğitim başlatıldı.[17] Türklere ulusçu eğitim yerine İslamcı eğitim verilmesini buyuran Hıristiyan Amerika, Türkiye'de din işlerini devlet işlerinden ayıran bilimgüder, laik bir yönetim bulunmasına da açıkça karşı çıkıyordu. ABD'ye göre Türkler din-devlet ayırımını bir an önce bırakmalı, Müslüman bir din devletine dönüşerek diğer Müslüman ülkelerin başına geçip ABD'nin SSCB'ye karşı kullanacağı türden bir Dünya İslam Birliği kurmalıydılar.

ABD, Hitlerin Panislamist Turancılığını devralıyor

1900'lerde Avrupa, sonu I. Dünya Savaşı'na varacak bir gerginlik içerisinde bocalarken, Osmanlı İmparatorluğu Avrupa devletlerinin bir yarı-sömürgesi durumundaydı.[18] 1800'lerde daha çok İngiltere ve Fransa'nın yağma alanı olan İmparatorluk, 1900'lerde ağırlıklı olarak Almanya'nın güdümüne girmişti. İngilizleri, Fransızları ve Rusları, Türklerin ve Müslümanların yaşadığı topraklardan kovup yalnızca kendi sömürüsü altına sokmak isteyen Almanya, bir süre önce Osmanlı aydınları arasında kendiliğinden tomurcuklanmış bulunan[19]

---

kulları açılması, 3) Yüksek din adamları yetiştirmek üzere üniversitelerimizde İslam İlahiyat Fakültesi açılması." Ne ki bununla da yetinilmeyerek 1926'da 677 sayılı yasa ile kapatılan tekke ve zaviyelerin yeniden ziyarete açılmasını öngören yasa 1 Mart 1950'de TBMM'den geçirilecektir. (TBMM Tutanak Dergisi, C. XXV / 1, s. 177)

[17] Bkz: Doğan Ergun, "Türk Bireyi Kuramına Giriş: Türk Kültürünün Olanakları", Gerçek y. 1. Basım, Ocak 1991. sf. 92, 93

[18] Bkz: A.D. Noviçev, "Osmanlı İmparatorluğu'nun Yarı-Sömürgeleşmesi", çev: Nabi Dinçer, Onur y. 1. Basım, Ank. 1979.

[19] Bkz: Mümtaz'er Türköne, "Siyasi ideoloji olarak İslamcılığın doğuşu", İletişim y. 2. Basım, İst. 1994.

Panislamist, Pantürkist, Turancı[20] eğilimleri körükleyerek; Osmanlı devletini Alman çıkarları doğrultusunda yayılmacılığa kışkırtıyordu:

> On yüzyıldır iki ulusun (Almanların ve Türklerin) bir tek ortak düşmanı olmuştur: Slavlar (Ruslar) (...)İkisinin de kendisini Moskova imparatorluğunun tehdidinden koruması gerekir. Rus devi ayakta durduğu sürece Almancılık, ülkenin coğrafi konumu ve etnik ve coğrafi yapısı nedeniyle yalıtılma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Aynı şekilde Pantürkçü düşünceler de Moskova canavarı ezilene kadar geliştirilip gerçekleştirilemez, çünkü Türkçülük hareketinin geri almak istediği Sibirya, Kafkasya, Kırım, Afganistan vb. gibi bölgeler, dolaylı ya da dolaysız Rus yönetimi altındadır.[21]

Almanya, Müslümanları kendi yayılmacı-sömürgen (emperyalist) çıkarları doğrultusunda kullanmayı Kayzer Wilhelm'den bu yana deneyegelmişti. Kayzer Wilhelm, Selahattin Eyyubi'nin türbesine gidip "Dünyanın tüm ezilen Müslüman halkları, Almanya'yı en yakın dostunuz sayın!" diye söylevler çekmiş, Anadolu'da; "Wilhelm Mekke'ye gidip gizlice hacı olmuş, Alman halkı toptan İslam'a dönmüş" biçiminde söylentiler yayılarak Müslümanlar arasında Alman yandaşlığının ilk tohumları atılmıştı.[22] *Daha sonra Hıristiyan Almanya 1. Dünya* Savaşı'nda Müslümanları kendi buyruğu altında savaştırabil-

---

[20] Bkz: Şevket Süreyya Aydemir, "Suyu Arayan Adam". Remzi y. 7. basım. İst. 1979. Sf. 152: "Turan konusunu ele alan bir kitap, bir Türk ismi altında İstanbul'lu bir Musevi vatandaşımız tarafından yazılmıştı. Kitabın ismi: Turan. Yazan: Tekin Alp adını kullanan Levi Kohen'di."

[21] Bkz: Jacob M. Landau, "Tekinalp: Bir Türk yurtseveri (1883-1961)", çev: Burhan Parmaksızoğlu, İlhan Pınar, Oya Engin, Natali Medina. İletişim y. 1. Basım. İst. 1996. Sf. 204-204.

[22] Bkz: Burhan Oğuz; "Yüzyıllar boyunca Alman Gerçeği ve Türkler", İst. 1983.

mek için 10 Kasım 1914'te yapılan bir gizli anlaşma ile Osmanlı'ya 5 milyon altın vermiş ve Müslümanların Halifesi Osmanlı, Hıristiyan Almanya'dan aldığı bu 5 milyon altın karşılığında yeryüzündeki tüm Müslümanları Hıristiyan Almanya'nın komutası altında savaşa sürmek için "Cihad-ı Ekber" (Büyük Cihad: Büyük inanç savaşı) ilan etmişti.[23] Gelgelelim Almancı Enver Paşa'nın Orta Asya Türk illerini Rus egemenliğinden çıkarıp Osmanlı bayrağı altında birleştirerek Alman güdümüne sokma çabaları başarısızlığa uğramış ve Osmanlı İmparatorluğu Almanya ile birlikte 1. Dünya Savaşı'ndan yenik çıkmıştı.[24] Almanların Müslüman Türkleri İslam bayrağı altında birleştirip Rüslara saldırtarak yeryüzüne egemen olma düşleri 1. Dünya Savaşı'nda Enver Paşa bozgunuyla suya düşmüş, ancak bu tasarı 2. Dünya Savaşı öncesinde Rusya'ya saldırmayı kuran Hitler Önderliğindeki Nazi Partisi'nce yeniden diriltilmişti. Türkiye'yi kendi çıkarları doğrultusunda savaşa sürmek isteyen Hitler Almanyası, *Hitler'in sünnetli bir Müslüman olduğu* söylentisini Türkiye'ye yaymış, Müslümanları Hitler'in güdümüne sokmaya çabalıyordu. Türkiye *Rus egemenliğinde yaşayan Müslüman Türkleri din ve soy birliği çevresinde kendi önderliği altında toplayarak* Almanların vereceği top, tüfek, uçak ve tanklarla Rusya'ya güneyden saldıracak olursa, Hitler Rusya'nın işini kolayca bitirecek ve *Urallar'dan Atlantik'e* dek geniş topraklar üzerinde Almanya'nın borusu ötecekti. Alman-

---

[23] Bkz: Osmanlı ile Almanya arasında 10 Kasım 1914'te imzalanan gizli anlaşma metni, Cumhuriyet, 12.8.1996: "Belge konusunda görüşünü aldığımız Bülent Tanör, şu değerlendirmeyi yaptı: "Aynı tarihlerde Almanya, Osmanlı'ya Cihad-ı Ekber (En Büyük Cihad) lan ettirmişti. Bu Cihad-ı Ekber o kadar Alman işiydi ki, bazı Avrupalı tarihçiler "Made in Germany Cihad" (Alman işi Cihad) diye bahsederler. Demek ki, Alman emperyalizmi Osmanlı'yı Cihan Savaşı'na sokma çabasında hem paraya hem dine, maneviyata oynamış görülmektedir. Cumhuriyet'te açıklanan belgelerin bende ilk uyandırdığı çağrışım bu olmuştur" dedi.

[24] Bkz: Şevket Süreyya Aydemir, "Suyu Arayan Adam", Remzi y. 7. basım, İst. 1979.

ya'nın 1. Dünya Savaşı sırasında gerçekleştiremediği bu tasarıyı 2. Dünya Savaşı'na doğru bu kez Hitler uygulamak istiyordu. 1934 yılında Münih'te Hitler'in buyruğuyla bir Anti-Siyonistler ve Anti-Komünistler toplantısı düzenlenmiş, bu gizli toplantıya Türkiye'den Cevat Rıfat Atilhan çağrılmıştı.

Nazi ajanı mürteciler ABD'nin buyruğuna giriyor

Naziler yenildikten sonra Nazi ajanlığını bırakıp Amerikan İslamcılığına yatay geçiş yapan mürteci Sebilürreşat dergisinin yüzbaşılıktan emekli kuramcısı Cevat Rifat Atilhan, Nazilerin örgütlediği bu gizli toplantıya 1934'te nasıl katıldığını şöyle anlatıyor:

> 1933 senesinde dünyanın her köşe bucağındaki temiz ve sağduyulu insanlar (Nazi ajanları-eb) büyük bir harp felaketinin yaklaşmakta olduğunu ve bunun siyonizmle, komünizmin nihai hedeflerinin gerçekleşmesi beklenilen bir fırsat olduğunu görüyor, hissediyorlardı.(...) İşte dünya mütefekkirleri bu tehlikeleri yakından gördükleri içindir ki, uzun asırların lakaydi ve sükunetinden sonra, ilk defa 1934 senesi Mart ayının 4. gününe kadar devam etmek üzere "Dünya Siyonist, Komünist ve Mason düşmanları" (Almancı Hitlerciler-eb) bir kongre toplayarak,.. gereken teşebbüsleri yapmaya karar verdiler...
>
> 4 Mart 1934'te, Münih'te Königshof otelinin muhteşem salonlarında, Avrupa, Asya, Amerika ve hatta Afrika'dan gelmiş yirmi küsur milletin murahhaslarıyla yapılan bu büyük ve tarihi toplantıya, ittifakla beni reis seçmelerinin heyecan ve zevkini hala (Haziran 1948) muhafaza etmekteyim.[25]

[25] Bkz: Sebilürreşat dergisi, Cilt 1, Sayı: 4, Haziran 1948.

Orta Asya'da Sovyet yönetimi altında bulunan Müslüman Türkleri Türkiye önderliğinde birleştirip güneyden saldırtarak Rusya'yı yenmek ve sonunda Türkleri de Rusları da Alman Nazi İmparatorluğu'nun kölesine dönüştürmek düşüncesi, 1940'lı yıllarda Türkiye'deki Cevat Rifat Atilhan gibi Alman uşaklarınca Türkçü-İslamcı bir örtü altında savunuluyordu. Kudüs Müftüsü Hacı Emin El-Hüseyin'le kişisel arkadaşlık kurmuş olan Hitler, bu müftünün; "Hitler'in doğum günü ile Hazreti Muhammed'in doğum günleri aynı güne tesadüf etmektedir. Hitler sünnetlidir, Müslümandır" gibi sözlerini dünya Müslümanları arasında yayarak yandaş topluyordu.[26] *Almanya'nın güdümünde Türkiye önderliğinde bir Dünya İslam-Türk Birliği* örgütleyip Sovyetlere saldırtmak için çok çalışan Hitler, bunu gerçekleştiremeden, belki de gerçekleştiremediği için yenilmişti. ABD, başlangıçta Sovyetlere karşı uygun bulduğu bu Nazi güdümlü İslam Birliği tasarısına, Sovyetler yenilecek olursa Nazilerin ABD'nin karşısına Sovyetlerden çok daha büyük bir güç olarak dikileceği gerçeğini görür görmez karşı çıkmış, o andan sonra Nazilere karşı Sovyetlere yardım ederek Almanya'nın yenilmesi için çalışmış ve sonunda Almanya yenilmiş; gelgelelim bu kez de Sovyetler Avrupa'nın yarısını yutarak ABD'nin karşısına eskisinden daha güçlü bir dev olarak dikilince, Almanya'yı yenmek için Sovyetlerle birlikte çalışmış olan ABD, Almanya yenildikten bu kez kendisi Sovyetlere karşı Nazilerin Panislamist İslam kozunu benimseyip uygulamaya başlamıştır. Nasıl 1945'e dek Nazi Almanyası *Türkiye önderliğinde bir Dünya Türk-İslam Birliği* örgütleyip Sovyetlere saldırtmaya çabalamışsa, 1945'ten sonra da bu kez Amerika tıpkı geçmişte Nazilerin yaptıkları gibi *ABD güdümünde Türkiye önderliğinde bir Dünya Türk-İslam Birliği* örgütleyip, tıpkı Nazilerin yapmayı düşündükleri gibi bu birliği Sovyetlere saldırtmak için çabalamaya başlamıştır. 1945'ten önce Alman ajanı olarak Alman çıkarları doğrultusunda böyle bir birlik örgütle-

[26] Bkz: M. Şahap Tan, Bugün'ün Dervişi, Garanti y. İst. 1970. Sf. 109

mek için çırpınmış olan Cevat Rifat Atilhan gibi mürteciler, 1945'ten sonra çıkardıkları *Sebilürreşat* gibi dergilerle aynı Türk-İslam Birliği'ni bu kez Amerika'nın buyruğuyla, Amerikan çıkarları doğrultusunda kurmak için, Adnan Menderes'in bu görevle donanmış Demokrat Partisi'ne yardım etmeye başlamışlardır. Geçmişte Müslümanları Hitler'in buyruğunda savaşa sürmek için çalışmış olan eski Nazi ajanı emekli yüzbaşı Cevat Rifat Atilhan, 1948 yılında yayımlanmaya başlanan Sebilürreşat adlı dergide *Amerikan güdümünde Türkiye önderliğinde Sovyetlere karşı bir Dünya Türk İslam Birliği örgütlenmesi* düşüncesini kamuoyuna benimsetmeye ve Menderes'in Demokrat Partisi'ne bu doğrultuda yandaşlar kazandırmaya çalışmıştır. Menderes'in *Demokrat Partisi* seçimleri kazandıktan sonra eski Nazi ajanı Cevat Rifat Atilhan'ın çığırtkanlığını yaptığı *ezanı Türkçe'den Arapça'ya döndürme* işini hemen gerçekleştirmiş, ancak ABD'nin istediği *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği*'ni ABD'nin beklediği çabuklukta gerçekleştiremeyince, bu CIA tasarısını gerçekleştirmek üzere bu kez Cevat Rifat Atilhan 1951 yılında *İslam Demokrat Partisi* adıyla bir parti kurmuştur.[27]

1951: ABD güdümlü İslam Demokrat Partisi

Ahmet Emin Yalman, *Turkey In My Time* adlı kitabında yüzbaşılıktan emekli eski Nazi casusu Atilhan'ın kurduğu Panislamist parti için şunları söylüyor:

---

[27] Bkz: Ergün Poyraz, age. sf. 24: "Dini siyasete açıkça alet etmek isteyen ilk parti. 27 Ağustos 1951'de İDP (İsla Demokrat Partisi) adıyla, kurucular adına Cevat Rifat Atilhan'ın savcılığa verdiği dilekçe ile kuruluyor. ancak İDP. kurulduktan altı ay sonra açılan bir dava sonrası. Cemiyetler Kanunu'nun 33. maddesine göre 20 Ekim 1952'de İstanbul 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin kararıyla kapatılıyordu."

İslam Demokrat Partisi: Bu grup Kudüs Müftüsü Haj Amin el-Husseini ile yakın işbirliği yapan ve Nazi Ajanı olan Cevat Rifat Atilhan adında emekli bir yüzbaşı tarafından sevk ve idare edilmekteydi.[28]

Menderes'in Demokrat Partisi, ABD'nin buyurduğu doğrultuda Türkiye'yi adım adım bilimgüder (laik) ulusçu yönetimden kopartıp dingüder İslamcı bir devlete dönüştürmek için elinden geleni ardına koymuyordu. Ezanı Türkçe'den Arapça'ya döndürdükten sonra, ülkede yasaklanmış bulunan tarikatları besleyip diriltmeye ve Atatürk ilkelerini karalamaya koyulan bu parti, Türkiye'yi din devletine dönüştürme işini ABD'nin beklediği çabuklukta gerçekleştirememişti. Eski Nazi yeni ABD ajanı emekli yüzbaşı Cevat Rifat Atilhan'ın kurduğu Amerikancı Panislamist irtica partisi, Menderes'in *Demokrat Partisi*'nin adının başına bir *İslam* sözcüğü ekleyerek *İslam Demokrat Partisi* adıyla ortaya çıkmıştı. Amerika Menderes'e *din devletine dönüş* buyruğunu çabucak yerine getiremeyecek olursa, bu işi kurdurduğu yeni partiyi yönetime getirerek gerçekleştireceğini, eğer yönetimi bu partiye kaptırmak istemiyorsa Türkiye'yi din devletine dönüştürmek için elini çabuk tutması gerektiğini böylece göstermiş oldu. Menderes yönetimi, varlığı ve güçlenmesi Demokrat Parti'yi ABD açısından gereksiz kılacak olan İslam Demokrat Partisi'ni "bu memlekette gavur buyruğuyla Panislamizm yapmak gerekiyorsa onu da biz yaparız" diyerek kapattı ve bir daha ABD'nin gözünden düşmemek için Türkiye'yi ABD isterleri doğrultusunda din devletine dönüştürme çabalarını hızlandırdı.

[28] Bkz: Ahmet Emin Yalman, "Turkey In My Time", sf. 250-251'den aktaran, Ergün Poyraz, age, sf. 25.

1956: ABD Dışişleri Bakanı Dulles din devleti istiyor

Avrupa'da savaş başladığı sırada (1938) Kiliseler Federal Konseyi'nde görevli olan John Foster Dulles, Kasım 1952'de ABD Başkanı Eisenhower'ın Dışişleri Bakanı olup Ocak 1953'te göreve başlayınca, SSCB'yi güneyden kuşatacak örgütler kurmak üzere, Ortadoğu ülkelerine bir inceleme gezisine çıkmış; SSCB'ye karşı oluşturulacak dinci bir bağlaşımın önderi olarak Türkiye'yi seçmişti. Yıllar sonra Brezinski tarafından "Yeşil kuşak" adı altında yeniden ortaya atılacak olan J.F. Dulles'ın görüşü Menderes yönetimince benimsenince, 24 Şubat 1954'te Türkiye ile Irak, Dulles'ın çabalarıyla SSCB'ye karşı Bağdat Paktı'nı kurmuşlardı. ABD Dışişleri Bakanı J. F. Dulles, geçmişte *Kiliseler Konseyi'nde görev yapmış dini bütün bir Hıristiyan* olarak, SSCB'nin din ile durdurulacağını, din ile yıkılacağını savunuyordu. Müslümanlar Müslümanlığa sarılıp bir Dünya İslam Birliği kurmalıydılar ki, dinsiz SSCB'ye karşı din bayrağı altında birleşebilsinler. Dulles'a göre Müslüman ülkeleri birleştirme işini yapabilecek tek devlet Türkiye'ydi. Gelgelelim Türkiye Atatürk'ün bilimgüder (laik) yönetim anlayışını bırakmaksızın Müslüman ülkeler arasında Hıristiyan ABD'nin istediği türden bir İslam Birliği örgütleyemezdi. ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın Türkiye'yi dingüderliğe itekleyen demeçleri, namazlarını Kabe'ye değil Beyaz Saray'a dönerek kılacak denli Amerika'ya tapan gerici basında büyük tantanalarla aktarılıyordu. 1947'de yayımlanmaya başlayan dinsel gerici Serdengeçti dergisi, Mart 1956'da yayımlanan 21. sayısında, "Yıllardan Sonra" başlığı altında, ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın Türkiye'yi bilimgüder laik yönetim ilkesini terkedip din devleti kurmaya çağıran şu demecini yayımlıyordu:

Amerika Hariciye Vekili F. Dulles'ın Beyanatı

> **"Din ve siyaset birbirinden ayrılmaz. Dünya meselelerini halletmek hususunda seçeceğimiz yol, dini görüştür.** Ümit ediyoruz ki Sovyet liderleri iş işten geçmeden Allah fikrine bağlılığın vatanperverliğin beşeri haysiyet ve vakarın daima kalplerde yaşayacağına inansınlar."[29]

ABD Dışişleri Bakanı Dulles'ın 1956'da verdiği "din ve siyaset birbirinden ayrılmaz. Dünya işlerini çözümlemekte seçeceğimiz yol dini görüştür" demeci, yönetime geleli altı yıl olmasına karşın ABD'nin istediği din devletine dönüşü daha gerçekleştirememiş olan Menderes'in Demokrat Partisi'ne bir uyarıydı. Amerika'nın Dışişleri Bakanı düzeyinde yaptığı bu uyarı Menderes yönetimince bir buyruk olarak algılanmış ve Menderes'in buyruğuyla partide *Anayasa'dan laik yönetim ilkesi atılarak yerine din devleti ilkesi konulması* için çalışmalar başlatılmıştı. Türkiye ABD'nin isteğiyle laik yönetimi bırakacak, ABD'nin isteğiyle din devletine dönüşecek, ABD'nin isteğiyle Dünya İslam Birliği kuracak ve ABD'nin isteğiyle başına geçeceği bu Dünya İslam Birliği'ni Sovyetleri yıkma yönünde çalıştıracaktı. İsmet Bozdağ olanları şöyle anlatır:

> İçlerinde Konya Milletvekili Fahri Ağaoğlu'nun da bulunduğu bir grup, Anayasa'nın (laik yönetim biçimini vurgulayan) 14'üncü maddesini değiştirerek, **devleti laiklik ilkesinin dışına çıkartmak** istiyorlardı. (...) 1957 Seçimleri sonrası Konya Milletvekili Fahri Ağaoğlu'nun yeni bir Anayasa taslağı hazırladığını ve bu taslakta (Laiklik maddesinin kaldırılarak, yerine) **"Türkiye Cumhuriyeti devletinin dini İslamdır"** maddesinin bulunduğunu işitmiştik. (...) Bağdat Paktı'nın bir toplantısı için (Menderes'le birlikte) Bağdat'a gitmiştik. Menderes:

[29] Bkz: Serdengeçti dergisi, Mart 1956. Sayı: 21

-"... Biz buraya niye geldik?.. **Amerika'nın ve İngiltere'nin arkaladığı bir bölge yapısının müzakeresinde** bulunmaya.. **İslam zemini üzerinde bir anlaşma yapmak ve bütün Ortadoğu Müslümanlarını bir araya getirmek** niçin mümkün olmasın? **Türkiye buna öncülük** yapabilir mi? Konuyu Ankara'ya dönüşte yeniden ele alalım.. Hatırlat bana..."

(...) Menderes'in bu konuda Mazlum Kayalar'ı görevlendirdiğini öğrendim. (...) (Menderes şöyle demişti:)

- "Aynı dine bağlı, aynı kültürü paylaşan milletler ve ülkeler arasında niçin uzun ömürlü anlaşmalar yapamayalım?.. Sizden bu konu üzerinde çalışmanızı ve belki birkaç proje üretemenizi rica ederim. **Bu çalışmaların şimdilik gizli kalması gerektiğini** anlayacağınızdan eminim."[30]

27 Mayıs 1960: Ordu, ABD güdümlü irticayı bastırıyor

Görüldüğü üzere, ABD Dışişleri Dulles 1956'da Türkiye'ye "dinle siyaset birbirinden ayrılmaz, din yolunu izleyin" buyruğunu verince, Başbakan Menderes ve Demokrat Parti milletvekilleri kolları sıvayıp ABD'nin buyruğunu yerine getirmeye kalkışıyorlar. Ancak gizlice!.. Çünkü, Anayasa'dan laiklik ilkesini çıkartıp Türkiye'yi din devletine dönüşmeye kalktıkları an ülkede kan gövdeyi götürebilirdi. Nitekim ülkenin Amerikan buyruğuyla irticaya sürüklendiğini, Amerikan buyruklarıyla Atatürkçü ulusçu bilimgüder yönetim anlayışından uzaklaştırılıp adım adım Osmanlı gibi dingüder bir devlete dönüştürüldüğünü ve Menderes'in orduya, subaylara çengel atarak onları bu gerici gidişe karşı çıkamaz duruma getirmeye çalıştığını gören Türk Silahlı Kuvvetleri, 27 Mayıs 1960'da yönetime el koyarak, Türkiye'nin ABD buyruğuyla din devletine dönüştürülmesini önlemiş, irticayı bir süre için sindirerek, ül-

[30] Bkz: İsmet Bozdağ, "Değişim Şafağı", Emre y. Eylül 1993. Sf. 110-120

kede Atatürk'ün ulusçu, usçu, bilimgüder yönetim anlayışını yeniden kurmuştur.

Buraya dek gösterdiğimiz belgelerle ortada bir gerçektir ki; ABD 1945'ten başlayarak Türkiye'yi din devletine dönüştürüp Müslüman ülkelerin başına geçirerek Sovyetlere saldırtmak tasarısını bir an dahi elinden bırakmamıştır. Türkiye'de 1945'-ten sonraki irticanın babası, yol göstericisi, "üstadı" Amerika olduğu gibi, Türkiye'de 1945'ten sonra Atatürkçülüğün, laikliğin, bilimgüder, usçu, ulusçu yönetim biçiminin baş düşmanı da yine Hıristiyan Amerika olmuştur. Türkiye'yi din devletine dönüştürerek İslam ülkelerinin önderi yapmak düşüncesi *1945 ABD* damgalı bir düşüncedir ve o günden bu güne Türkiye'de bu düşünceyi güden herkes, bilerek ya da bilmeyerek Hıristiyan Amerika'nın uşağı durumuna düşmektedir.

İrticayı körükleyen ABD Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı

Türkiye'deki irtica örgütlerinin, Müslümanları Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD'nin kuklasına dönüştürdükleri, Müslümanları Hıristiyanların Yahudilerin buyruğuna koştukları gerçeği, kendisi de bir İslamcı olan Atasoy Müftüoğlu'nca şöyle doğrulanmıştır:

> Cumhuriyet sonrası İslamî akımları değerlendiren **Atasoy Müftüoğlu,** bir İslamcı olarak, bunların hepsinin **"Sağcı ve Amerikancı olması koşuluyla tüm iktidar sahipleriyle uzlaşabildiği"** saptamasını yapmıştır.
>
> Müftüoğlu; **"Türkiye'deki İslami eğilimler, Türkiye'nin içerisinde bulunduğu tüm paktları samimiyetle onaylayabilmişlerdir. Türkiye'deki gövdeleşmiş gelenekçi eğilimler (İslamcı akımlar-) solcu kafirlere karşı**

sağcı kafirlerin yanında yer almayı bir ibadet haline getirmişlerdir" diyor.[31]

Gerçekten de irtica örgütleri Müslümanları "solcu kafirler"e karşı "sağcı kafirler"in uşağı olarak kullanmışlardır ve yalnızca Cumhuriyetten sonra değil, Osmanlı döneminde de bu hep böyle olmuştur. Müslümanlığı çarpıtarak, Müslümanların din duygularıyla oynayarak, onları görünüşte Siyonizm'e, Yahudilere, Hıristiyanlara karşı savaşa çağıran irtica örgütleri, gerçekte karşıymış gibi göründükleri Yahudilerin ve Hıristiyanların maşasıdırlar. İrticanın hilali kazınınca altından istavroz çıkmakta ve Yahudi yıldızı parlamaktadır. Türkiye'de 1945'ten sonraki irticanın yerli öncülerinden Necip Fazıl'ın *İslami Büyük Doğu*'sunun da, gerçek adı Said-i Kürdi olan Said-i Nursi'nin Nurculuğunun da, onun Fethullah Gülen, vb. gibi izdaşlarının da, Necmettin Erbakan'ın MNP-MSP-RP-FP çizgisinin de, Aydınlar Ocağı'nın savunduğu Türk-İslam Sentezi'nin de gerçek kuramcısı, yukarıda belgelerini sergilediğimiz üzere, Yahudi-Hıristiyan Birliğinin başı olan ABD'dir. Kendilerini "Batı karşıtı Müslümanlar" diye gösterip, bilimgüder laikleri "Yahudilerin ve Hıristiyan Batı'nın uşakları" diye suçlayan irticacıların tümü, Ocak 1946'da Cemal Kutay'ın Millet dergisinde yayımlanan Hıristiyan ABD tasarısını uygulamayı iş edinmiş, Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nce maşa olarak kullanılmış kimselerdir. Çünkü Türkiye'yi bilimgüder (laik) yönetimden koparıp dingüder bir İslam Devleti olmaya ve Dünya İslam Birliği kurmaya kışkırtan ABD, kendisini *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı* olarak tanımlamaktadır. Son dönem ABD Başkanlarından George Bush, 1992 yılında verdiği bir demeçte, ABD'yi *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek kalıtçısı ve önderi* olarak nitelerken şöyle diyordu:

---

[31] Bkz: İkibine Doğru, 11 Mart 1990, K. Deniz Öğüt ve Selami İnce, "Bütün Yönleriyle İslamcı Örgütler"

George Bush: "Biz Allah'a İnanıyoruz"

ABD Başkanı George Bush: **"Biz dini inançlara sahip bir partiyiz. Ülkemizi Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin tek mirasçısı ve lideri olarak ayakta tutmaya kararlıyız. Biz Allah'a inanıyoruz ve biz okullarda ibadetin geri getirilmesine önem veriyoruz"** dedi.[32]

İşte Türkiye'de irticayı kışkırtan, körükleyen ABD budur: *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği*'nin başı!..

Türkiye'de 1945'ten bu yana Müslümanları örgütleyip yönetimi ele geçirerek bilimgüder (laik) düzeni yıkıp, yerine bir din devleti kurarak Dünya İslam Birliği oluşturmaya çalışan tüm mürteciler, gerçekte Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD'nin kendilerine verdiği buyrukları yerine getirmek için çabalamaktadırlar. Bu gerçek, Müslümanlar açısından çok acıdır; ancak ne yapalım ki gerçek budur. Necmettin Erbakan'ın 1960 sonlarında kurduğu Milli Nizam Partisi de ABD'nin Türkiye'den din devletine dönüş beklentisini yerine getirmeyi amaçlayan, Soğuk Savaş döneminin NATO istekleri doğrultusunda kurulmuş bir örgüttü. ABD güdümlü NATO'nun beslemesi olarak kurulan irtica örgütlerinin Müslüman söylemlerine kanan Müslümanlar bu acı gerçeği bilmiyor olabilirler, ancak irtica örgütlerinin yöneticileri, kendi işverenlerinin Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD olduğunu çok iyi bilmektedirler. Onların Siyonizm'e, Yahudiliğe, Hıristiyanlığa ve Batı'ya karşı savurdukları tüm ağız dolusu sövgüler, yalnızca kendilerinin Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin uşağı oldukları gerçeğini bilisiz Müslümanlardan gizleyebilmek için başvurdukları bir aldatmacadır. Müslümanlığını bir gösteriş aracı olarak kullanan ve Türkiye'nin İslam ülkelerinin önderi olması gerektiğini savunan Nakşibendi çorbacısı Turgut Özal'ın, "Amerika, *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği*'nin sürdürücüsü ve önderidir" diyen

[32] Bkz: Türkiye gazetesi, 24. 08. 1992, Dış Haberler Servisi.

ABD Başkanı George Bush ile nasıl canciğer kuzu sarması olduğu, nasıl ona kardeşim diye seslendiği anımsanırsa; Müslüman-Türk mürtecilerinin, *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği*'nin kuklası oldukları gerçeği, daha kolay kavranacaktır.

12 Eylül 1980: ABD'nin "Yeşil Kuşak" Darbesi ve Türkiye'de irticanın yükselişi

Sovyetler Birliği'nin Aralık 1979'da Afganistan'a ordu birlikleri göndererek yönetime kendi yandaşlarını oturtması, ABD ile SSCB arasındaki Soğuk Savaş'ı doruğa tırmandıran bir olaydı. İki dev güç, son kozlarını var güçleriyle oynarken Amerika yandaşı Türkiye'de gerçekleşen 12 Eylül 1980 vurgunu, özünde, Türkiye Cumhuriyeti devletini Atatürkçü görünerek Atatürk çizgisinden kopartıp, ABD Ortadoğu uzmanlarının 1945'lerde ortaya attığı *Türk-İslam Sentezi* çizgisine oturtmak amacıyla girişilmiş, ABD onaylı bir karşı devrim, bir irtica eylemiydi:

> ABD, İslam'ı Soğuk Savaş yıllarında kendi çıkarları için kullanmıştır. RAND firmasının askeri stratejistlerinden Albert Wohlstetter'ın oluşturduğu stratejiye göre Pakistan, Türkiye ile İslam kuşağının Körfez ve Çin'le bütünleşmesi sağlanmalıdır. Wohlstetter'a göre bir istikrarsızlık unsuru olan İslamiyet, Türkiye gibi müttefik ülkelerde kontrol altına alınmalı, düşman ülkelerde -Sovyetler Birliği gibi- teşvik edilmelidir.[33] RAND için hazırlanan doktrin, daha sonra ABD'nin resmi doktrini haline gelmiştir. ABD Başkanlarından Jimmy Carter'ın ulusal güvenlik işleri danışmanı Zbigniew Brezinski: "Müslü-manlığın komünizme kalkan oluşturduğunu" söylüyordu. Rusya'yı Yeşil Kuşak'la çev-

[33] Bkz: Ufuk Güldemir, Çevik Kuvvet'in Gölgesinde Türkiye: 1980-1984, İstanbul, Tekin y. 1987., sf. 67.

relemek fikri de ABD kökenlidir. Türkiye'nin 12 Eylül 1980 askeri darbesinden sonra Çin, Pakistan, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır, Tunus ve Suudi Arabistan'la ilişkilerin sıklaştırılması, bazı nedenler yanında, bu çerçevede gündeme gelmiştir.[34]

Amaçlarından en önemlisi Türkiye Cumhuriyeti devletini Atatürk'ün bilimgüder (laik) çizgisinden ayırıp, Sovyetler'e karşı Amerika'nın dayattığı dingüder "Yeşil Kuşak" çizgisine oturtarak, Türkiye'de Sovyet yandaşlığının yayılmasını din yoluyla önlemek ve Sovyet yayılmasına karşı bir din kalkanı oluşturmak olan 12 Eylül yönetimi, ne denli bir yandan Erbakan'ın MSP'sini kapatıp yargılıyor ve Atatürkçülük söylevleri çekiyorsa da, öte yandan Erbakan'ın MNP'den bu yana savunduğu bir takım dinci atılımları gerçekleştirmeye çalışıyordu. Bir yandan Erbakan'ı "Niçin İslam Ortak Pazarı istiyorsunuz, niçin okullarda zorunlu din dersi istiyorsunuz, niçin yasaların din kurallarına uydurulmasını istiyorsunuz; bütün bunlar 163. maddeye aykırıdır" diye yargılayan 12 Eylül yönetimi, öte yandan kendi elleriyle okullara zorunlu din dersi koyuyor, Başbakan Bülent Ulusu'yu İslam Konferansı'na gönderiyor, orada Türkiye öncülüğünde bir İslam Ortak Pazarı kurulmasını savunuyor ve Türkiye'de yasaların şeriata uydurulacağına ilişkin bir anlaşmayı imzalıyordu.[35] 12 Eylül yönetimi MSP'yi kapatmış yöneticilerini yargılıyordu evet, gelgelelim MSP'lilerin yargılama günleri hep Cuma'ya denk getiriliyor ve MSP'liler Mamak'taki askeri birliğin camisinde topluca Cuma namazı kılabiliyorlardı. Mamak'taki tümen camisinin imamı, ülkeyi şeriat düzenine döndürmekle suçlanan MSP yöneticilerine şöyle vaaz veriyordu:

---

[34] Bkz: Haluk Geray, "Yeni Dünya Düzeni Senaryoları ve Türkiye", Cumhuriyet gazetesi, 20.2.1995.

[35] Bkz: Ergün Poyraz, "MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri". MK y. 1998. sf. 74, 75.

> Bir müminin birinci vazifesi, şeriat-ı garrayı Muhammediyyeyi ihya etmek, diriltmektir. Eğer o şeriat yürürlükten kaldırılmışsa, onu yürürlüğe koymak için cihad etmektir. Kur'an nizamını tekrar yürürlüğe koymak için fiilen mücedele etmek zorundayız. Bunu hapis ya da idam korkusuyla yapmaktan kaçanlar, Allah katında büyük cezaya çarptırılacaklardır.[36]

İşte 12 Eylül yönetimi bir yandan MSP'lileri şeriatçı diye yargılayan, öte yandan tümen camilerinde şeriat vaazları çektiren böyle bir yönetimdi. 12 Eylülcüler MSP'lilere şunu demek istiyorlardı: "Yahu size ne oluyor!? Bu memlekete gavur buyruğuyla şeriat getirmek gerekirse onu da biz yaparız!" Sovyetler'e karşı Yeşil Kuşak tasarımı gereğince Amerika'nın Türkiye'yi din devletine dönüştürmesi ve İslam ülkelerinin önderi yapması gerekiyordu ve Amerika 12 Eylül yönetiminden bu doğrultuda çalışmalar bekliyordu. Taha Parla, 12 Eylül'ü irdeleyen yazılarında, Amerika'nın Türkiye'den din devleti beklentisini şöyle değerlendirmektedir:

Laiklik ve Türk-İslam-Nato Sentezi

> (...) Türkiye, 12 Eylül 1980'den sonra laiklik konusunda 1920'lerin gerisine düşmüştür. (...) (12 Eylül öncesinde-) MHP'nin devletçi dinciliğiyle MSP'nin daha köktenci dinciliği, seçmenden sırasıyla **yüzde 7** ve **yüzde 9**'dan fazla oy alamamıştır. Kısacası **1980'lere gelinirken din, sosyolojik bir olgu olarak ciddi bir yükseliş grafiği çizmekte değildi**. (...) Dinin siyasetteki yeri,.. bir toplumsal ahlak sistemi ve ideolojik manipulasyon aracı olarak büyütülmüş ve meşrulaştırılmıştır. .. Sonuçta her türden dinsel görüş ve grup, bu meşruiyet şemsiyesinin altında hareketlenme olanağı bulmuştur. .. **Bu plan Türkiye'ye de özgü değildir. Amerikan sosyal bilimlerinde üretilen "yeniden**

[36] Bkz: Ergün Poyraz, age. sf. 74.

gelenekselleşme" tezleri, daha doğrusu "yeniden gelenekselleştirme" ideolojisi, ABD güdümündeki Batı emperyalizminin nüfuz bölgesindeki Üçüncü Dünya ülkelerinde yürütülen politikaların rehberi olmuştur. .. Din kutusunun içi Asya'da İslamiyet'le, Latin Amerika'da Hıristiyanlıkla doldurulmaktadır. Bu bakımdan **"Türk-İslam Sentezi"**, .. Soğuk Savaş'ın örtük sürekliliği çerçevesinde Türkiye'deki demokratik ve sol gelişmeleri durdurmak üzere tasarlanmış bir **"Türk-İslam-NATO Sentezi"**dir. Buradaki din, **NATO'nun denetimindeki devletin denetimi altındaki din**dir... Devletçi-dinci kadrolar büyük sayılar halinde, **imam-hatipli polis şefleri, kaymakamlar, valiler** olarak, devlet yönetiminde Silahlı Kuvvetlere ortak olmaya hazırlanmaktadır...[37]

12 Eylül'den sonra kamu yaşamında birçok önemli değişiklik meydana geldi. Bunlardan biri de din-devlet ilişkisi konusunda 60 yıldır sürmekte olan bir kültür savaşının ve siyasi mücadelenin taraflarının ve bunların güç konumlarının değişmesidir. 1980-1986 yönetimleri klasik Kemalist laiklik ilkesini hiç değilse kısmen ve fiilen terketmişler; dini devletin gözetiminde tekrar kamu yaşamının, hatta siyasi yaşamın sınırları içine almışlardır. (...) 12 Eylül'den sonra meydana geldiğini düşündüğüm değişiklik, yönetimlerin ve bürokrasinin klasik Kemalist laik çizgiyi bırakarak, **Türk-İslam Sentezi** adı altında (vurgu Türk'te) oluşmaya başlayan dinci bir milliyetçiliğe (vurgu milliyetçilikte) razı gelişleridir. (...)**1980'lere kadar neredeyse bir "alt kültür" statüsünde kalan dinin, ortodoks devletçi türü, artık "resmi ideoloji" ... olmak yoluna girmiş bulunuyor.** (...) Devlet kontrolünde dinci milliyetçilik, 1980'ler Türkiyesi'ne özgü birşey de değil.(...) (Soğuk Savaş boyunca, SSCB'ye karşı ABD yandaşı olan) **Üçüncü Dünya ülkelerinde "vesayetçi demokrasilerle modernleşme" tezleri ve politikalarının tutmadığı görülünce, geliştirilen "bürokratik otoriter yönetimlerle yeniden gelenekselleşme"**

[37] Bkz: Taha Parla, "Türkiye'nin Siyasal Rejimi, 1980-1989", İletişim y. 3. basım. Sf. 217-221.

> **tezleri ve politikalarıyla uyum, belki de irtibat içinde. İkinci sınıf Amerikan Akademisyenlerince "sosyal bilimsel" dayanak kazandırılan bu tezler, ABD'li ve yerli uygulamacılar tarafından yalnızca sola değil, genel olarak demokrasiye karşı kullanılan devlet politikalarına dönüştürülüyor.**[38]

12 Eylül yönetimi, Amerika'nın Türkiye'ye 1945'ten başlayarak; "bilimgüderliği (laikliği) bırakın, dingüder İslamcı bir devlet olun, diğer Müslüman ülkelerin önderliğini yaparak Sovyetlere karşı bir Dünya İslam Birliği kurun, Sovyetler Birliği'ndeki Müslüman Türklere de el atın, onları Sovyet yönetiminden kurtarın, Osmanlı gibi yayılın..." gibi öğütlerini gerçekleştirmeyi ülkü edinen "Türk-İslam Sentezi"ni benimsemiş askeri bir yönetimdi. 1982 Anayasası bu Amerikancı-İslamcı akımın ürünüydü ve 12 Eylül'den sonra Türk-İslam Sentezi yandaşlarınca yayımlanan Türkiye gazetesi, ABD'nin Türkiye'den din devleti beklentisini kamuoyuna yayın yoluyla benimsetmeyi kendisine görev edinmişti:

> 12 Mayıs (1986) da 270 000 tirajla bir yayın hamlesi yaptığını ilan eden Türkiye gazetesinin başyazısı. Gazetenin 10 yayın prensibinden 6.cısı şöyle:
>
> Lider ülke idealini benimsemek: Türk devletleri tarihin hemen her devrinde bulunduğu bölgenin liderliğini yapmıştır. Osmanlı devletinin kuruluşu da, imparatorluk haline geçişi de, o günkü dünyanın mecbur kıldığı şartlardan doğmuştur. Bugün de devletimize yakışan lider olmaktır. Biz bugünden yarına varolan bir millet değil, **milletlerin peşinden gittiği liderlik tecrübesi olan dualı bir milletiz.**[39]

---

[38] Bkz: Taha Parla, age, sf. 200-204

[39] Bkz: Taha Parla, age, sf. 204-205

Sanki yerli bir düşünceymiş gibi sunulan bu görüşler, daha önce aktardığımız gibi, 1. Dünya Savaşı'nda Almanların Enver Paşa aracılığıyla gerçekleştirmeye çalıştığı, daha sonra Hitler'ce gerçekleştirilmeye çalışılan, ABD ile Sovyetler arasında Soğuk Savaş patlak verince ABD tarafından benimsenen *Hıristiyan güdümlü Panislamizm*'den başka bir şey değildi ve bir CIA görevlisinin 31 Ocak 1946 günlü Millet dergisinde yayımlanan görüşlerinin kırk yıl sonra yinelenmesinden oluşuyordu. ABD 1945'ten başlayarak Türkiye'yi din devletine dönüştürmek amacını hiç terketmemiş, 1947'de ABD'li diplomat William C. Bullitt, 1956'da ABD Dişişleri Bakanı J.F. Dulles aracılığıyla yinelemiş ve 1970'li yılların sonuna doğru Zbignew Brezinski, vb. gibi ABD'li danışmanlar aracılığıyla "Yeşil kuşak" adı altında tazelemişti. 1945 yılından bu yana Türkiye'nin Amerikan güdümünde Dünya İslam Birliği kurmak üzere kollarını sıvamasına en çok dua edenler de ABD güdümlü Vatikan Papaları olmuştu. 12 Eylül yönetiminin *ABD damgalı, Vatikan onaylı Türk-İslam Sentezi*'ni benimsediği gerçeğini, bu akımın sözcüleri de doğruluyor ve Aydınlar Ocağı Başkanı, Nokta dergisinin 22 Şubat 1987 günlü sayısında şöyle diyordu:

> Evet, Türk-İslam Terkibi tezimizin **1980 sonrasında Devlet katında bir kabul ve itibar gördüğü** doğrudur. Çünkü bu aklın ve ilimin ortaya koyduğu bir vakıadır. Nitekim **Atatürk Yüksek Kurulu'nun Türk-İslam Sentezi'ni benimsemesi**, bizim için sevindirici olmuştur. Niye böyle oluyor? Sağa sola bakıyorlar, başka çıkış yolu bulamayınca bu fikre geliyorlar.[40]

Aydınlar Ocağı Başkanı, 25 Ocak 1986 günlü İkibine Doğru dergisine verdiği demeçte, 12 Eylül vurgunculannın Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı Amerika'nın 1945'te ortaya at-

[40] Bkz: Prof. Dr. Bozkurt Güvenç, Gençay Şaylan, Prof. Dr. İlhan Tekeli, Prof. Dr. Şerafettin Turan. "Türk-İslam Sentezi", Sarmal y. 2. basım, Eylül 1994. sf. 35

tığı Türk-İslam Sentezi kuramıyla bağlantısını bir kez daha doğruluyordu:

> Atatürk Yüksek Kurulu, 20 Haziran 1986 günü Cumhurbaşkanı Evren başkanlığında toplanarak, **Türk-İslam Sentezi'ni temel alan bir kültürün bütün millete kabul ettirilmesine yönelik bir raporu benimsemiştir.**[41]

12 Eylül yönetiminin, orduda çoğunlukta olan Atatürkçü subayları karşılarına almamak için bol bol Atatürkçü söylevler çekerek sinsice yürüttükleri ABD damgalı siyasal dinci "Türk-İslam Sentezi" ve "Yeşil Kuşak" uygulamaları, gerçek Atatürkçü subayların bir karşı darbesine yol açmamak için Anayasa'daki laiklik sözünün kaldırılmasına dek vardırılmamış, 1982 Anayasası'nda *laiklik* sözü içi boşaltılarak kullanılmıştı.

16 Haziran 1983:
12 Eylül yönetimi imam-vali, imam bürokrat istiyor

12 Eylül yönetimi, üçüncü yılında, Amerikancı Türk İslamcılığını, eşdeyişle "Türk-İslam Sentezi" çizgisini devlete egemen kılmak ve Türkiye'yi Amerika'nın istediği gibi ılımlı İslamcı bir yönetime oturtmak üzere, imam-hatip öğrencilerine kapalı bulanan Siyasal Bilimler gibi devlet yöneticisi yetiren eğitim kurumlarının kapısını imamlara açacak düzenlemelere yöneldi. Uğur Mumcu'nun öldürülmeden iki gün önce 22 Ocak 1993'te yayımlanan yazısı, 12 Eylül yönetiminin gerçek yüzünü ortaya koyan bu olayı işlemekteydi:

> 1973 yılında çıkarılan Milli Eğitim Temel Yasası'nın 31. maddesi, liseleri bitirenlerin ancak **yetiştirildikleri yönde** yüksek öğrenim yapacakları ilkesini getirmişti. Bu madde ne zaman değiştirildi biliyor musunuz? Atatürkçülük

[41] Bkz: age. sf. 35

adına yasa düzeninin getirildiği 12 Eylül döneminde. Bu madde **16 Haziran 1983** günü değiştirilerek, maddedeki **yetiştirildikleri yönde** yüksek öğrenim yapma koşulu kaldırıldı. Cumhurbaşkanı **Kenan Evren ve Milli Güvenlik Konseyi**, sabah akşam "Atatürk, Atatürk" diye diye **Atatürk'ün Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu rafa kaldırarak imam-hatiplere yüksek öğrenim kapılarını açtılar.**

1945'ten bu yana palazlandırılan Amerikancı İslamcılığın, Amerikancı irticanın, bir adım sonra yönetimi tümden ele geçirip, Atatürkçü bilimgüder laik görüntüyü de kaldırarak, ileride Türkiye'yi bütünüyle dingüder bir devlete dönüştürebilmesine olanak sağlamayı görev edinen 12 Eylül'cüler, Amerika'nın kendilerine yüklediği bu görevi yerine getirmek üzere, yönetimi bir yandan Kürt kanı taşıdığını söyleyerek bölücülere sevimli görünen, öte yandan namazlarını büyük gösterişlerle kılarak irticacı kesimin beğenisini toplamaya çalışan, iki elini başının üzerinde birleştirerek *eğilimleri kişiliğimde birleştiriyorum* diyen Amerikancı İslamcı Turgut Özal'a bırakarak, kışlalarına çekildiler. Özal, 12 Eylül yönetiminin Atatürkçü görünerek *-çünkü başka türlü görünemezlerdi-* açtıkları irtica kapısından geçip, *onların bir karşı eyleme yol açmamak için kullandıkları* Atatürkçü görünümü de atarak, Anayasa'dan Atatürkçülüğü çıkartıp ülkeyi ABD'nin istediği ılımlı İslamcı yönetime ve *Amerikan güdümlü Panislamizme* götürmekle görevliydi. Nakşibendi tekkesinde çorba içerek büyümüş ve bu çizgide olanların yuvalandıkları Aydınlar Ocağı'ndan yetişmiş bir Türk-İslam Sentezi savunucusu olan Turgut Özal, Mart 1984 seçimlerinden güçlenerek çıkınca, onun iki eliyle simgeleyip başının üzerinde birleştirdiği *Amerikancı bölücülük* ve *Amerikancı irtica*, basınyayında en sık kullanılan sözcükler oldu.[42] 1984'ten sonra Tür-

[42] Turgut Özal, Cumhurbaşkanlığı döneminde bir ara yeniden bir parti kurup meclise girmek istediğinden söz etmiş ve 27.9.1992'de "Nakşiler, Süleymancılar ve Kürtleri kucaklayan bir parti kuracağını" söylemiştir. Turgut

kiye'de bilimgü-der (laik) yönetim biçimini karalayarak, ABD'nin istediği din-güder İslam devletini savunan gazete, dergi, kitap, radyo ve televizyon yayınlarının sayısında büyük bir patlama görüldü.[43] Biricik işleri din devletini savunan yayınlar basmak olan yüzlerce yayınevi kuruldu.[44] Din devleti ve Osmanlı özlemi aşılayan binlerce kitap basıldı; yığınların din duygularını sömürerek onları din devleti kurmaya özendiren binlerce gazete ve dergi yayın yaşamına girdi.[45] Sanki bir yerlerden komut almışlar gibi, 1984 yerel seçimlerinden sonra din devletini amaçlayan yüzlerce dernek ve örgüt kuruldu. Yalnızca yasal olarak kurulan din sömürücü parti değil, yasadışı silahlı irtica örgütleri ve tarikatlar dahi birer radyo ve televizyon kanalı kurdular. Öyle ki, kimi sayısal saptamalara göre, bugün Türkiye'de bilimgüder (laik) demokratik cumhuriyet düzenini kötüleyerek yığınlara din devleti özlemi aşılayan 5854 eğitim kurumu, 124 radyo, 41 televizyon, 5200 yerel gazete ve dergi, 4500 vakıf, 40 vali, 89 vali yardımcısı ve 300 kaymakam işbaşındadır ve devlet yönetiminde görev alan atanmış kişilerin azımsanmayacak bir yüzdesi irtica örgütlerinin üyesidir.

Özal'ın 1983 seçimlerindeki çizgisi de buydu. Bkz: Erbil Tuşalp, "Bir dönemin günahları", Milliyet, 22.2.1999.

[43] Bkz: Milliyet gazetesi, 17.5.1990, "Dini kitap satışında patlama", Gül Atasavun'un haberi: "Dini içerikli kitap satışları yüzde 50 arttı, toplumsal içerikliler ise aynı oranda azaldı... Yayıncılar, dini yayınların çok satması toplumun bir din toplumuna yönelmekte olduğunu gösterir, bir an önce önlemler alınmalı, dediler."

[44] Bkz: Zaman gazetesi, 4.11.1991, "Basın-yayın ve Müslümanlar", Hekimoğlu İsmail'in köşe yazısı: "Şimdi islami basın yayından söz edilebilir. 170 kadar kitapçı dini yayın yapmaktadır. Kitap işinde oldukça ileriyiz."

[45] Sabah Gazetesi,16.2.1998: Türkiye'de ulusal, bölgesel ya da yerel süreli yayınların sayısında son 10 yılda büyük artış görüldü. Halen yayınını sürdüren 13 bin 500 gazete, dergi ve bültenden 12 bininin son on yılda yayın hayatına girdiği belirlendi. (...) 1987'de toplam 1200 olan süreli yayın sayısı, 1997'de 13 400'e yükseldi.

1984:
Soğuk Savaş biterken Türkiyede irtica ve bölücülük

1984 Ağustos'unda PKK Şemdinli-Eruh baskınını gerçekleştirdiğinde, ABD Savunma Bakanlığı bu bölgede 1975'te başlayan "Kürt Ayaklanmasına Destek Programı"nı yürütmekteydi.[46] 1984 yılına dek ABD, Sovyet yandaşı bir çizgi izleyen Irak'ı "teröre arka çıkan ülkeler" arasında görüyordu ve Irak'la resmi diplomatik ilişkisi kesikti. 1984 yılında Sovyetler kapitalizme dönüşü başlatıp egemenliği ABD'ye bırakır bırakmaz, ABD Ortadoğu'da Sovyetlerden boşalan yeri doldurmaya koyuldu ve Irak'ı çabucak terörü destekleyen ülkeler listesinden çıkartıp, 1980-1984 yılları arasında Irak'ta gayrı resmi olarak görev yapan Kürt uzmanı William L. Eagleton'u resmi diplomat olarak görevlendirdi. Tam da PKK'lıların Kuzey Irak'ta yuvalanmaya başladıkları 1980-1984 yılları arasında, gayrıresmi görevli olarak Irak'ta bulunan ve bu süre içerisinde PKK'nın yuvalandığı Kuzey Irak'ta Kürtlerle ilişki kurup gizlice Türkiye'ye geçerek Güneydoğu'yu dolaşan Amerikalı Kürt uzmanı William L. Eagleton, bu çalışmalarından kuşkulananlara: "Kürt halı ve kilimleri hakkında bir kitap yazıyorum, Kürt dili üzerine bir inceleme hazırlıyorum" diyordu. Gazeteci Turan Yavuz, Eagleton konusunda bu bilgileri aktardıktan sonra şöyle diyor:

---

[46] Bkz: Erbil Tuşalp, "Bir Dönemin Günahları", Milliyet, 22.2.1999: İrangate Olayı'nın soruşturulması sırasında General Secord, Kongre Soruşturma Komisyonu'na verdiği yeminli ifadede (24.11.1985); ABD Savunma Bakanlığı'nın yürüttüğü "Kürt Ayaklanmasına Destek Programı"nda görev aldığını söyledi. Ayrıca, bkz: Turan Yavuz, "ABD'nin Kürt Kartı", Milliyet y. 1. bs. Nisan 1993, sf. 100: "Albay Richard Secord, soruşturma komitesi önünde yaptığı konuşmada, kendisinin Kürtlerle ilgili bazı gizli çalışmalar içinde bulunduğunu belirtmişti. Bu, basında genelde İrangate olayında bir Kürt unsurunun bulunduğu şeklinde algılanmıştı. Halbuki Secord'un o gün Kürtlerle ilgili söyledikleri 1975 yılındaki -16 milyon dolarlık- gizli yardımla ilgiliydi."

> Amerikalı yetkilinin (Eagleton) (1980-1984 yılları arasında Irak'taki) Kürt bölgelerinden Türkiye'ye (Güneydoğu'ya) da gizlice geçtiği ve orada da temaslar yaptığı biliniyor. (...) **1984 yılında** Regan yönetimi, Irak ile diplomatik ilişkilerini yeniden canlandırmaya karar verdi. Washington, o güne kadar terörü destekleyen ülkeler sıralamasında bulunan Irak'ı bu listeden çıkardı ve diplomatik ilişkileri yeniden başlattı. **Aynı sırada** PKK terörü Irak'taki Barzani kamplarından Türkiye'ye yönelik kanlı kampanyasını başlatmıştı. (15 Ağustos 1984, Şemdinli-Eruh baskını-) (...) **Bu dönemde** Washington, (Kuzey Irak'ta ve Türkiye'nin Güneydoğusunda etkinlik gösteren) "Kürt kilimleri uzmanı" yetkilisini (Eagleton'u) Suriye'nin başkenti Şam'a büyükelçi olarak atıyor. **21 Eylül 1984** tarihinde yemin ederek göreve başlayan **Büyükelçi William Eagleton, Şam'da bu sefer PKK ile temaslarını geliştiriyor.**[47]

Düşünelim: 1984 yılında Sovyetler ABD'ye boyun eğip dünya egemenliği yarışından çekilmiş, Afganistan'daki birliklerini geri çekeceğini açıklamış, dolayısıyla Ortadoğu'dan ve Kürtlerden elini eteğini çekmişken; *Sovyetler'e yandaş* görünümlü, *Marxçı-Leninci yaftalı* bir örgüt çıkıyor (PKK) ve bölgede o gün için Sovyetlerin elini çektiği, yalnızca ABD'nin istemi olan Kürt ayaklanmasını gerçekleştirmek üzere, ayrılıkçı silahlı baskın eylemlerine başlıyor... Böyle bir örgütün Sovyet yandaşı sosyalist görünümünün yalnızca bir süs olduğu ve bu süsün o örgütün gerçek işverenlerini gizlemek için kullanıldığı çok açıktır. Tıpkı, irticacı örgütlerin de Yahudi-Hıristiyan Batı'nın tetikçileri oldukları gerçeğini gizlemek üzere Müslümanlığı kullandıkları gibi... PKK'nın önderi yakalanmış ve Sovyetçi görünümün bir süs olduğu, bölücülerin gerçekte Sovyetlerin değil Batının maşası oldukları gerçeği yadsınamaz kanıtlarıyla

---

[47] Bkz: Turan Yavuz, "ABD'nin Kürt Kartı". Milliyet y. 1. basım. İst 1993, sf. 101.

ortaya gözler önüne serilmiştir.[48] Öyleyse şimdi şu soruyu sormak gerekiyor: Niçin dost görünen Batı, PKK gibi yıkıcı ve bölücü bir örgütü ağır silahlarla, toplarla, Stinger füzeleriyle donatıp Türkiye'nin üzerine saldırtmıştır? PKK'yı besleyip silahlandırarak üzerimize saldırtan Batılı ülkelerdir, bu kesin; peki irtica örgütlerini hangi güçler beslemekte, hangi güçler Türkiye'yi ortaçağ karanlığına sürükleyecek yobazları ülkenin yönetimine getirmeye çalışmaktadır? Bu sorunun yanıtı da açıktır: Yine ABD, yine Batı...

Bölücü PKK ve Amerikan İslamcısı Necip Fazıl

Birinci bölümde gösterdiğimiz gibi, silahlı bölücü örgüt PKK ve silahlı irtica örgütü İBDA-C'nin, on beş gün arayla aynı günlerde, Ağustos 1984'te silaha sarılmış olmaktan başka, ilginç bir ortak yönleri daha vardır: İkisinin de kurucularının Amerikan İslamcısı Necip Fazıl Kısakürek'in izdaşları arasından çıkmış olması. PKK'nın başı *Abdullah Öcalan*, *bunu* kendi ağzıyla şöyle anlatmıştır:

> Necip Fazıl Kısakürek'in konferanslarına gittim. Komünizmle Mücadele Derneği'nin düzenlediği Refik Korkut'un konferanslarına gittim. [49]

---

[48] PKK kurucusu ve önderi Öcalan, yakalandıktan sonra örgütüne Avrupa ülkelerinin yardım ettiğini, Yunanistan'ın kendilerine 20 000 Rus yapısı Kalaşnikov tüfek ve 30 Amerikan yapısı Stinger füzesi verdiğini, diğer Avrupa ülkelerinin de yardımlarını gördüklerini açıklamış ve: "Avrupa bizi Türkiye'ye karşı kullandı ve sonra da yüzüstü bıraktı. İkiyüzlü Avrupa'yı kınıyorum." demiştir. Öcalan'ın açıklamasında ABD ilişkilerinden hiç söz etmeyip yalnızca Avrupa ülkelerine yüklenmesi, ilginçtir. Bkz: Milliyet, 2.3.1999.

[49] Bkz: Doğu Perinçek, "Abdullah Öcalan'la Görüşme", Kaynak y. sf. 18., ayrıca bkz: M. Ali Birand, "Apo ve PKK", Milliyet y. sf. 79., ayrıca, bkz: Uğur Mumcu, "Kürt Dosyası", Tekin y. 12. bs. sf. 21.

Bölücü örgüt başı Öcalan'ın izdaşı olduğu Necip Fazıl Kısakürek ve Komünizmle Mücadele Dernekleri, Türkiye'de Amerikancı İslamcılar yetiştirmekle ünlüdür. Uğur Mumcu'nun saptadığı üzere, Öcalan, Ankara Tapu Kadastro Lisesi'ni 1968-1969 ders yılında iyi dereceyle bitirerek 30 Temmuz günü diplomasını almıştı; lisedeki öğrencilik yıllarında Maltepe camiinde namazlara gider, anti-komünist yazarların konferanslarına katılırdı ve milliyetçi-muhafazakar bir öğrenciydi.[50] Başka bir deyişle bölücü örgüt PKK'nın başı Öcalan, tıpkı irtica örgütü İBDA-C'nin başı Salih Mirzabeyoğlu gibi, bir Necip Fazılcı, bir Türk-İslam Sentezcisi, bir Amerikancı İslamcıydı. Öcalan, PKK'yı kurmadan çok değil altı ay önce, Ömerli Köyü, cilt 29, sayfa 37'de yer alan aile kayıtlarına göre 24 Mayıs 1978'de Kesire Öcalan'la *imam nikahıyla* evlenmişti.[51] *İmam nikahı*'yla evlendikten 6 ay sonra da -Kasım 1978'de- PKK'yı kurdu. Başlangıçta din karşıtı bir görünüm sergilemediği için, Güneydoğu'daki kimi *imamlar* bile PKK'ya katıldılar.[52]

PKK örgütünün kendi kendisini Sovyetçi Marksist-Leninist olarak nitelendirmesi, onun ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının işbirlikçisi olduğu gerçeğini gizlemek için kullandığı bir örtüden başka bir nen değildi.[53] Bu örgütün A-

---

[50] Bkz: Uğur Mumcu, "Kürt Dosyası", Tekin y. 12. bs. sf. 16

[51] Bkz: Reşat Uzun, "Hala Türk Vatandaşı", Milliyet, 18.2.1999.

[52] Bkz: Arslan Tekin, "Sona Giden Yol", Türkiye, 19.2.1999. Ayrıca, bkz: "Girdap- PKK'da Yaşanmayan Yıllar", Birleşik Dağıtım, 1998

[53] PKK Sovyetçi solcu görünmesine karşın, yaptığı ilk iş Türkiye'de solun içten bölünmesi olmuştur. TİP çatısı altında birleşmiş bulunan sol, ilk kez Kürtlerin ayrı devlet kurması konusu ortaya atılarak bölünmüş; sol birlik "Türk solu" / "Kürt solu" diye ikiye ayrılmış ve PKK, Kürt kökenli solcuları sol birlikten ayırıp ayrı örgütlenmeye yönelterek o yıllarda Türkiye'de TİP'de birleşmiş bulunan Sovyetçi solu, soya dayalı ayrıma uğratıp güçsüzleştiren bir işlev görmüştür. PKK'nın bu "hizmet"i, onun yandaş göründüğü SSCB'ye değil, tersine yalnızca ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının işine yaramıştır. "Sovyetçi sol" maskeli PKK'nın daha kuruluşunda ABD önderliğindeki Batı'nın "hizmet"çisi olduğu apaçıktır. Bu konuda

ğustos 1984'te gerçekleştirdiği Şemdinli-Eruh baskınında, Amerikancı Başbakan Turgut Özal'ın takındığı umursamaz ve kayırıcı tutum, bir yanıyla Amerika'nın bu örgüte kayırıcı yaklaşımının bir yansımasıdır.[54] Amerikancı Turgut Özal, gerek Başbakanlığı döneminde, gerekse Cumhurbaşkanlığı yıllarında, hem *irticacıların* hem bölücülerin isteklerini doğru bulduğu yönünde demeçler vermekten çekinmemiştir. Bir Amerikancı olarak onun irticayı ve bölücülüğü okşayan bu demeçlerine ABD'nin de arka çıktığını, onayladığını, olumladığını biliyoruz.[55] 1991 yılında Özal'ın bu tutumunu kendi yandaşları dahi şöyle değerlendirmekteydi:

> Türk-İslam Sentezi'nin üç ünlü ismi, adlarının açıklanmaması koşuluyla ANAP'taki mücadele için şu değerlendirmeleri yaptılar: "Özal, ***Kürt Reformu*** dediği şeyi **Amerika ve İngiltere'nin telkini ile** gündeme getirdi... Özal 141-142-163'le birlikte, Türkiye'de sol kesime, dışarıda ise Batı'ya şirin gözükmek için kapsamlı bir reform paketi açmak istiyor. Bunun içinde **Türkiye'yi ABD gibi eyaletlere ayırmak** da var. Bütün bunlar aslında bir **sivil ihtilaldir**... ABD, Sovyetler'in güneye sarkmasını önlemek için **Pakistan-Afganistan-İran ve Türkiye hattında kendisine yakın bir Yeşil Kuşak** oluşturmak istiyordu. Ancak **Sovyetler'de çözülme başlayınca, ABD'nin Yeşil Kuşak'a ihtiyacı kalmadı... ABD ve İngiltere'nin Ortadoğu'da yeni bir düzen kurmak için ilk girişimleri yaptıkları bu dö-**

---

ayrıntılı bilgi için, bkz: Mehmet Bedri Gültekin, "Kürt Sorunu", Kaynak y. Temmuz 1993.

[54] PKK'nın bu eylemi gerçekleştirdiğinde Turgut Özal Başbakandı ve Marmaris'te tatil yapmaktaydı. Onun umursamaz tutumu eleştiri konusu edilince; "Baldırı çıplak eşkiya için devletin seferber olduğu izlenimini yaratmak istemediğini" söylemiştir.

[55] Bkz: Erbil Tuşalp, "Bir Dönemin Günahları", Milliyet. 22.2.1999

> **nemde** Türkiye'nin istikrarını bozacak adımlar ülkemizin yararına değildir.[56]

Bölücü PKK ve irtica örgütü İBDA-C'nin 1984'ten sonra kan dökerek gerçekleştirmek istedikleri *eyalet düzenini*, Erbakan'ın MNP-MSP-RP-FP çizgisiyle DEP ve HADEP gibi partiler *oy yoluyla*, Turgut Özal ise *Amerika ve İngiltere'nin telkiniyle* ve bir *sivil ihtilal yoluyla* gerçekleştirmeye çalışmaktaydı. Tümünün işverenleri aynıydı. ABD ve onun önderliğindeki Batı...

Harp Akademileri Komutanlığı yapmış emekli Orgeneral Kemal Yavuz, PKK'nın başı Abdullah Öcalan'ın ABD'nin katkılarıyla ele geçirilmesinden sonra şöyle demiştir:

> Apo kartı, **ABD'nin senelerce kullandığı** ve işe yaramaz hale gelince terkettiği bir karttır. Bunun nedeni de en büyük askerin bizim asker olmasıdır. (...) **ABD, kendine bağımlı Kürt devleti oluşumundan vazgeçmeyecektir.** Ancak Türkiye buna izin vermeyecektir.[57]

Evet, bölücü PKK'nın başı A. Öcalan, Amerikancı İslamcı Necip Fazıl Kısakürek'in izdaşlığından, Amerikancı bölücülüğe geçip, Sovyetçi Sosyalist bir görünüm altında ABD önderliğindeki bireyci sömürgen Batı yayılmacılığına "hizmet" vermiş; yakalandıktan sonra ilk sözü şu olmuştur:

> **Kur'an hakkı için**, benim anam da Türk'tür; bana bir görev verilirse ben Türkiye'ye çok hizmet edecağım.[58]

---

[56] Bkz: Milliyet gazetesi, 20.2.1991. Rafet Ballı: "Muhafazakarları tasfiye Amerikan planı". Ayrıca, bkz: Ahmet Taşgetiren, Zaman gazetesi, 6.3.1992.

[57] Bkz: Milliyet, 17.2.1999.

[58] Bkz: 15.2.1999, gazeteler.

Bölücü Öcalan, sözlerine "Kur'an hakkı için" diye başlıyor; tıpkı irtica önderleri gibi... Tutuklu bulunduğu İmralı'da kardeşleriyle yaptığı görüşmede, köyünde kendisi için cami gibi bir yer yapılmasını istiyor; tıpkı irtica önderleri gibi...

Apo, köyüne cami gibi ev istedi

> Bölücübaşı Abdullah Öcalan ile tutuklu bulunduğu İmralı Adasında görüşen Fatma Öcalan, Apo'nun köyünde cami şeklinde ev yapılmasını istediğini söyledi... Özgür Politika Gazetesi'nin haberine göre, Öcalan: "Köyüme cami şeklinde bana ev yapın. Misafirlerim sürekli gelsinler, orada otursunlar" dedi. [59]

Köyünde kendisi için tekke gibi bir cami yapılmasını isteyen toplu-tüfekli kanlı bölücü örgüt PKK'nın kurucusu Öcalan, Necip Fazıl Kısakürek çizgisinden yetişmiş olduğu gibi, kimi üyeleri PKK ile içli dışlı olan DEP'in kapatılmasından sonra kurulan HADEP'in yöneticilerinden Hatip Dicle de kendisinin gençliğinde bir İslamcı olduğunu açıklamıştır. Gerek soygüder ayrılıkçı örgütlerin çoğu yöneticileri, gerek İBDA-C ve Hizbul-lah benzeri tüfekli irtica örgütlerinin çoğu önderleri, gerekse MNP-MSP-RP-FP gibi oy yolunu deneyen dingüder örgütlerin simge kişisi Erbakan ve diğerleri, hep Soğuk Savaş döneminin Amerikan İslamcısı Necip Fazıl Kısakürek gibilerin izdaşların-dandır.[60] İrticanın da bölücülüğün de Türkiye'de kurmayı amaçladıkları düzen, ABD önderliğindeki Batı yayıl-

---

[59] Bkz: Hürriyet gazetesi, 26.4.1999.

[60] Bkz: Ergün Poyraz, "MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri", MK y. sf. 31: "Erbakan, Nakşibendi Şeyhi M. Zahid Kotku'dan icazet aldıktan sonra. Necip Fazıl'ın desteğini de alıyordu. (...) Konya'da yapılan mitinge Necip Fazıl ve Mustafa Yazgan'la birlikte katılıyordu. Necip Fazıl burada yaptığı konuşmasında, Erbakan'ı göstererek: "Türk insanının yüz yıllardır büyük bir kurtarıcı beklediğini, bu kurtarıcının artık Konya'da olduğunu" söylüyordu."

macılığının özellikle SSCB'yi alt ettikleri 1984'ten sonra yeryüzüne vermek istedikleri çeki-düzenle ve Amerikancı Turgut Özal'ın o yıllarda dile getirdiği *emperyal vizyon*'la tıpatıp örtüşmektedir. 1984'te Başbakan olan Amerikancı Turgut Özal'ın, irticay-la da bölücülükle de ülküdaş olduğunu gösterir pek çok sözünden biri şöyledir:

> Biz imparatorluk bakiyesiyiz. Osmanlı çok iyi iş yapmış. Açık söyleyeyim. **Türkiye Cumhuriyeti'nden iyi iş yapmış**. Bu insanları bir arada tutmuş. Osmanlı bu işi nasıl yapmış. Muhakkak incelememiz lazım.[61]

Amerikancı Turgut Özal'ın dingüder Osmanlı eyalet yönetimini kutsayan ve dolayısıyla irticayı ve bölücülüğü mutlu eden bu gibi sözleri, gerçekte Amerika'nın 1945'ten bu yana Türkiye'ye dayattığı ve bir türlü tümüyle yerine getirilemeyen istekleri dile getirmektedir. Bu istekler 1984'ten sonra Graham Fuller, Paul Henze, Samuel Huntington, Heilburnn ve Lind gibi CIA kurmaylarınca yüksek sesle yinelenmeye başlamış ve bölgede Amerika'nın buyruğunda Osmanlı İmparatorluğu'na benzer bir yönetimin kurulmasının Amerikan çıkarlarına uygun olduğu pek çok kez vurgulanmıştır. Özal da ete kemiğe bürünmüş bir *Voice of America* (Amerika'nın Sesi radyosu) ve ete kemiğe bürünmüş bir *Radio Liberty* (Amerika'nın Sovyetleri yıkmakta kullandığı bozguncu radyo kanalı) olduğu için, kendisine ısmarlanan ve Türkiye Cumhuriyeti'nin de tıpkı Osmanlı ve Sovyetler gibi dağılmasıyla sonuçlanması kaçınılmaz olan bu *İslamcı Amerikan Osmanlıcılığını* savunuyordu.[62] 1984'te si-

---

[61] Bkz: Muzafer İlhan Erdost, "Bize, Hepimize, Hafifçe Gülümsüyorlar", Cumhuriyet, 23.2.1999

[62] Bkz: Milliyet gazetesi, Şahin Alpay, 9.9.1996: Samuel Huntington'un yeni tezi: Türkiye İslam'ın lideri olmalı. İslam dünyasında düzene ihtiyaç var... İslam dünyasında liderlik rolü oynayabilecek ülkeler var. Ancak Türkiye, ekonomik gelişme seviyesi, stratejik konumu, kendine güvenen bürokrasisi,

lahlı eylemi benimseyen İBDA-C ve Hizbullah gibi örgütlerin cihad yoluyla *İslami Büyük Doğu*, vb. gibi adlar altında gerçekleştirmek istedikleri *Osmanlı Eyalet Düzeni*; Batı emperyalizminin başını çeken Amerika'nın verdiği adla *Yakındoğu Federasyonu*'ndan başka bir şey değildi ve bu Amerikan Patentli düzen bölücü örgüt PKK'nın da evet diyeceği bir düzendi. Amerika, mürtecileri de bölücüleri de sonu Türkiye Cumhuriyeti devletinin dağılmasına varacak bir ülküyle donatmıştı. Sonunda gazetelere yansıdı ki, Amerikancı İslamcı Necip Fazıl'ın öğrencilerince kurulan İBDA-C, Hizbullah vb. gibi silahlı irtica örgütleriyle Necip Fazıl'ın diğer bir öğrencisince kurulan silahlı bölücü örgüt PKK, Türkiye Cumhuriyeti devletini yıkmak üzere eylem birliği yapıyorlar:

> Terör örgütlerinin Türkiye'ye yönelik eylemlerinde işbirliği yaptıkları bir kez daha ortaya çıktı. Türkiye Cumhuriyeti'nin "ortak düşman" ilan eden terör örgütleri, İBDA-C, PKK ve TİKKO, Bayrampaşa Cezaevi'nde eylem birliği için protokol imzaladı. Emniyet güçlerinin ele geçirdiği ve sorumluları hakkında soruşturma açtığı protokol şöyle:
>
> "Türkiye Cumhuriyeti bize karşı topyekün bir saldırıya geçti. Biz de Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı saldırıya geçeceğiz. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti bizim düşmanımızdır, bu ortak düşmanımızdır. O halde, biz de ortak mücadele vereceğiz. Onun için de saldıracağız."
>
> Terör örgütlerinin imzaladığı bu kanlı protokolün ardından, eylemlerin hızlandırıldığı, saldırıları **İBDA-C'nin Kürt İntikam Tugayı isimli kolunun PKK adına** gerçekleştirdiği bildirildi.

---

ordusu, Batı ve İslam karışımı kültürü ile İslam alemine önderlik bakımından eşsiz bir yere sahip. Tarihte Osmanlılar bunu yapmadı mı? Eğer Türkiye bir Batılı ülke olma ısrarından biraz vazgeçerse. İslam'a model olur." Ayrıca, bkz: Cengiz Özakıncı. "İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi: Nomos ve Aydın", Bellek y. İst 1995. Büyüyerek küçülmenin askerleri.

(...) İnternet haber gruplarına 3 Şubat 1999'da bırakılan bir mesajda ise **İBDA-C ve PKK'nın paralel bir zamanlamayla eyleme geçecekleri**, ayrıca İBDA-C ve DHKP-C'nin de ortak eylem protokolü imzalayacakları duyurulmuştu.[63]

Hizbullah'ta PKK mühürlü notlar

Emniyet **PKK'yla ortak eylem hazırlığında olduğu saptanan yasadışı Hizbullah** örgütünün "İlimciler" kanadına büyük darbe indirdi. **Doğu ve Güneydoğu'da şeriat esaslarına dayalı bir Kürt Devleti kurmayı hedefleyen** örgütün ilkokullarda bile faaliyette bulunduğu ortaya çıkarıldı.(...) Hizbullah örgütüne ait bir evde yapılan aramalarda, PKK'nın sözde siyasi kanadı **ERNK'ya ait mühürlü notlar** bulundu.[64]

Kapatılan irtica örgütü Refah Partisi de bölücülükle işbirliği arayışları içerisindeydi:

Bir grup RP'li Kürt Milletvekili,
Çekiç Güç'e destek nedenini açıkladı:

"Kuzey Irak'ta Kürt Devleti İstiyoruz"

RP'li Haşim Haşimi; "Kuzey Irak'ta kurulacak Kürt devleti, Türkiye'de bütünlüğü, barışı sağlayacak ve güvenliğin teminatı olacaktır... 10-15 Doğu ve Güneydoğulu milletvekili olarak 10-15 günde bir toplanıyoruz." dedi. Kuzey Irak'ta bir Kürt Devleti'nin kurulmasının kaçınılmaz olduğunu söyleyen bu RP'li milletvekillerine göre, Çekiç Güç bu devletin alt yapısını hazırlıyor. Haşimi'nin şu sözleri son

[63] Bkz: Milliyet gazetesi, 18.3.1999. İhsan Yılmaz, "Kanlı Terör Protokolü"

[64] Bkz: Milliyet gazetesi, 1.4.1996. Hanifi Yasak, Diyarbakır.

derece anlamlı: RP'nin büyümesinde Kürtlerin çok büyük payı var. Dolayısıyla beklentileri var. Hakları var.."[65]

İrtica yuvası Refah Partisi'nin aynı zamanda bir bölücü yuvası olduğu ve bölgede Amerika önderliğindeki Batı yayılmacılığının ittire kaktıra zorla gerçekleştirmek istediği Kürt Devleti'ni kurmak için çalıştığı ortadadır. Amerika, bölgede bir Kürt devletinin alt yapısını oluşturmak için çalışan Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılmasını sağladığı için Refah Partisi'ne teşekkür etmiştir:

Washington'dan Hoca'ya Teşekkür

ABD yönetimi Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılması konusunda Erbakan Hükümeti'ne teşekkür etti... RP'nin bu konuda (Kürt devletinin alt yapısını oluşturan Çekiç Güç'ün bölgede kalmasını sağlayarak, Amerika ile) çok iyi işbirliği yaptığını belirten Nicholas Burns, RP'nin hem söyleminden hem girişimlerinden memnun olduklarını ifade etti. Türkiye'yle ilişkilerimizin devamı açısından **laikliğin sürmesi gereken bir şey olduğunu daha önce söylediğimizi hiç sanmıyorum**, dedi.[66]

Amerika bölgede Kürt devleti kurulması için çalışan RP'ye teşekkür ettiği gibi, aynı doğrultuda çalışan İBDA-C ve Hizbullah, vb. gibi irtica örgütlerine de teşekkür borçludur. Hepsi Amerika'nın başını çektiği Batı yayılmacılığının isterleri doğrultusunda tıkır tıkır işlemekte; Amerika'nın gösterdiği ülküleri Müslümanlara Tanrı'nın buyruğu imiş gibi yutturmaktadırlar.

Biz biliyoruz ki, İrtica ve bölücülük, Osmanlı döneminde bile dayanışma içerisindeydiler. 31 Mart (13 Nisan 1908)

---

[65] Bkz: Yeni Yüzyıl, 22.7.1996. Ali Bayramoğlu.

[66] Bkz: Milliyet gazetesi, 31.7.1996. Yasemin Çongar.

gerici ayaklanmasında da irticayla bölücülük iç içe, el ele olmuş, eylem birliği yapmıştır.

Cumhuriyet döneminde, gerek irtica örgütleri gerekse bölücü örgütler tek konuda uzlaşıyor: ABD'nin başını çektiği Batı yayılmacılığının *tekotağlı* (üniter) Türkiye Cumhuriyeti devletine dayattığı *çokotağlı* (federal) yönetim biçimini ya *dingüderlikle* (irtica) ya *dölgüderlikle* (bölücülük) ya da ikisini birlikte kullanarak gerçekleştirmek... Türkiye Cumhuriyeti'nin *tekotağlı* (üniter) *bilimgüder* (laik) yapısı, irticanın da bölücülüğün de ortak düşmanı. Çünkü onlar kardeş. Onlar tek yumurta ikizleri.

İrtica ve bölücülük: Batı'nın yıpratıcı kozları

Alman Ortadoğu uzmanı Kurt Ziemke, 1930'da yayımlanan Die Neue Turkei adlı kitabında, şöyle diyordu:

> İngilizler Musul'da hedeflerine ulaşmak için bir yandan Türkiye'deki ayrılıkçı hareketlere destek verirken, diğer yandan da Kemalist akımın yayılmasını engelleyecek önlemlere başvurmuşlardır...Yapılması gereken, Kemalist Cumhuriyet'in hem din düşmanı, hem de Kürt düşmanı olduğu temasını gündeme getirip işlemektir. [67]

Türkiye'de Cumhuriyet yönetiminin "din düşmanı" olduğuna inanan irticacılar ile "Kürt düşmanı" olduğuna inanan bölücüler, kuşkusuz Cumhuriyetin kurulmasından bu yana hep vardı. Türkiye Cumhuriyeti devletinin kuruluş belgesi niteliğindeki Lozan Antlaşması'nı onaylamayan ABD ile bu antlaşmayı istemeye istemeye onaylayan Avrupa devletleri, içte var bulunan bu iki düşmanlığı, irticayı ve bölücülüğü, dışarıdan

[67] Bkz: Ahmet Taner Kışlalı, Cumhuriyet gazetesi, 9.12.1998. "Almanya'nın Çirkin Yüzü" başlıklı köşe yazısından.

kışkırtarak, körükleyerek, bağımsızlığını pekiştirmeye çabalayan Türkiye Cumhuriyeti devletini içten yıpratmaya çalışıyorlardı. Batı'nın 1923'ten 1945'e dek Türkiye Cumhuriyeti devletini içten yıkmaya yönelik bu çabaları, SSCB'nin ABD'ye karşıt bir dev güç olarak ortaya çıktığı 1945'lerden sonra yön değiştirmiş; 1945'ten sonra Avrupa'nın yarısını yutan SSCB gibi büyük bir düşmanla karşı karşıya kalan ABD önderliğindeki Batı, Türkiye Cumhuriyeti devletini irtica ve bölücülükle içten yıkma çabalarını erteleyip, SSCB'yi yıkana dek Türkiye'yi geçici olarak kendi yanlarına çekerek, o dönem için başdüşman olarak gördükleri SSCB'ye karşı kullanmayı yeğlemişlerdir. Bu doğrultuda, 1945'ten başlayarak, irticayla bölücülüğü Türkiye Cumhuriyeti devletinin üzerine saldırtmak yerine, en yetkin örneği 16 Şubat 1969 günlü *Kanlı Pazar* [68] olayında görüldüğü üzere, Türkiye'deki Sovyet yandaşlarının üzerine saldırtmışlardır. Öyle ki, bu durum SSCB'nin Batı'ya boyun eğdiği 1984'e dek 40 yıl böyle sürmüştür. 1984'te, ABD Sovyetlere boyun eğdirdikten sonra, artık Türkiye Cumhuriyeti devletini SSCB'ye karşı kullanmak diye bir sorunu kalmayan Batı, Türkiye'de 1945'ten sonra Sovyetçi solculara karşı besleyip kullandığı irticacıları ve bölücüleri, Sovyetleri dize getirdiği 1984'ten başlayarak, bu kez doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı eylemlere sokmaya başlamıştır.[69] Çünkü 1984'te Gorba-

---

[68] Bkz: Ergun Poyraz, age, sf. 28: "16 Şubat 1969 tarihinde Amerikan 6. Filo'yu protesto için Emperyalizme Karşı Mustafa Kemal Yürüyüşü düzenleniyor; yapılacak miting öncesi radikal dinci grupların yayın organlarında bu mitinge karşı cihad çağrısı yapılıyor; miting günü ellerinde sopalar ve silahlarla solculara saldıran dinci göstericiler Turan Erdoğan ve Turgut Aytaç'ın ölümüne, iki yüzden fazla insanımızın yaralanmasına neden oluyor ve bu olay Türkiye tarihinde yerini Kanlı Pazar olarak alıyordu." 16 Şubat 1969 günü 6. Filoya karşı Bayezıt'tan Taksim'e yürüyen solcular, Amerika'yı savunan mürteci başı Mehmet Şevket Eygi'nin kışkırtmasıyla gözleri dönen mürteciler sürüsünün saldırısına uğradılar.

[69] Harp Akademileri Komutanlığı yapmış emekli Orgeneral Kemal Yavuz'un; "Apo kartı, ABD'nin senelerce kullandığı ve işe yaramaz hale gelince terkettiği bir karttır. (...) ABD, kendine bağımlı Kürt devleti oluşumundan

çov'un İngiltere parlamentosunda Thatcher tarafından ayakta alkışlanan konuşmasından sonra Sovyetler Birliği'nin dünya egemenlik yarışından çekildiğini gören ABD önderliğindeki Batı, Türkiye'yi o andan başlayarak çıkarlarına ters düşen ülkeler arasında görmeye başlamış, 40 yıl boyunca Sovyetler Birliği'ni yıkmak için kullandığı tüm oyunları, bu kez karşısına aldığı Türkiye üzerinde oynamaya başlamıştır. Batının 1984'ten sonra Türkiye'yi tıpkı Sovyetler Birliği gibi yıkılması gereken bir devlet olarak gördüğü, ABD yandaşı Başbakanlardan Tansu Çiller'in ünlü 5 Nisan düzenlemelerini yaptıktan sonra: "Yeryüzündeki en son sosyalist devleti (Türkiye Cumhuriyeti devletini) de yıktık!" biçimindeki demecine yansımıştır.[70] ABD yandaşı Tansu Çiller'in Türkiye Cumhuriyeti devletini *Sovyetler Birliği yıkıldıktan sonra yeryüzünde kalmış en son sosyalist devlet* olarak görüp, kendi devletini yıkmakla övünmesi, Sovyetlere boyun eğdirdiği 1984'ten sonra Batı'nın Türkiye'ye tıpkı SSCB gibi yıkılması gereken bir devlet olarak bakmaya başladığını ele veren bir olaydır. Türkiye'de devleti *silahlı* eylemle yıkmayı amaçlayan ilk *silahlı* irtica örgütünün Ağustos 1984'te kurulması ve devlete karşı ilk *silahlı* bölücü baskın eyleminin de yine Ağustos 1984'te gerçekleşmesi, bu bağlamda anlamlıdır. 40 yıl süren "Soğuk Savaş"ta Sovyetleri irtica ve bölücülüğü kışkırtarak deviren ABD önderliğindeki Batı, Türkiye'yi de 15 yıldır irtica ve bölücülükle yıpratmaktadır.

---

vazgeçmeyecektir. Ancak Türkiye buna izin vermeyecektir." sözleri bu bakımdan önemlidir. Milliyet, 17.2.1999.

[70] Bkz: Prof.Dr. Alpaslan Işıklı, "Cumhuriyetin Sosyal Politikası Üzerine", Aydınlanma 1923 dergisi, Yıl:3, Sayı: 22, Sf. 10

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

1984-1989 YENİ DÜNYA DÜZENİ'NİN OLUŞUM SÜRECİNDE ABD-AVRUPA BİRLİĞİ ÇATIŞMASI VE TÜRKİYE'DE İRTİCA

Soğuk Savaş Dönemin'nde ABD-Avrupa ilişkileri

1984'te Sovyetlerin ABD karşısında egemenlik yarışından çekilmesiyle ABD bir anda yeryüzünün tek buyurganı olarak kaldı. Ancak, ABD'nin 1945'lerde Sovyetlere karşı örgütlemeye koyulduğu Avrupa Birliği, Sovyetler yıkılınca işlevsiz kalıp dağılacağına, tek devlet olma yolunda dev adımlarla ilerlemeye ve ABD'nin karşısına yeni bir dev güç olarak dikilmeye başladı. Gerçekte Avrupa ülkeleri Sovyetlere karşı Soğuk Savaş yıllarında bile ABD'nin her buyruğunu yerine getirmemiş, nasıl Türkiye 1960'tan sonra ABD'ye ters gelen, onu öfkelendiren pek çok işler yapmış; Türkiye'de ağır sanayi kurulmasına karşı çıkan ABD ve Batı Avrupa ülkelerinin yatırım yapmadıkları bu

alanlarda onları kızdırmak pahasına Sovyetler'den borç alarak[1] İskenderun demir-çelik, Seydişehir aluminyum, İzmir rafinerisi gibi fabrikalar kurmuşsa[2]. Sovyetler'e karşı ABD'nin önayak olmasıyla birleşme sürecine giren Batı Avrupa ülkeleri de - *özellikle Fransa'da Charles de Gaulle'ün yönetimde bulunduğu 1958'den başlayarak*- ABD'den olabildiğince bağımsız ve kimi durumlarda ABD'ye karşıt bir tutum takınmaya başlamışlardı.

1960-1970
Fransa ABD'yi Avrupa'dan kovmak istiyor

ABD, Batı Avrupa ülkelerini Sovyetlere karşı kendi önderliğinde ve *Atlantic Partnership*: *Atlantik Ortaklığı* adı altında örgütlemek istiyordu; Batı Avrupa ülkeleriyse *ABD'yi dışlayarak* Avrupa Ekonomik İşbirliği Teşkilatı (OEEC) adı altında, birleşmekten yanaydılar. 1962 yılında Fransa ABD'yi ve İngiltere'yi dışlayan, Fransız-Alman dayanışmasıyla örgütlene-

---

[1] Bkz: Doğan Avcıoğlu, Milli Kurtuluş Tarihi, Tekin y. İst. 1994. c4. sf. 1639

[2] Bkz: Doğan Avcıoğlu, "Türkiye'nin Düzeni", 2. Kitap, Tekin y. İst. 1995. sf. 1087-1088. Ayrıca, bkz: Mahir Kaynak, "Olaylar ve Çözümlemeler", Çukurova y. 1995, sf. 56: "Adalet Partisi'nin Batı'nın hoşuna gitmeyen yönleri vardı. Birincisi, Türk-Rus ilişkileri... Sovyetler Birliği, Türkiye'ye o dönemde 3 milyar 300 milyon dolar kredi verdi. İkincisi, Türkiye kendi topraklarında Sovyetlere karşı saldırı silahları bulunmasını istemiyordu... Üçüncüsü, Türkiye Sovyetlerin Ortadoğu'daki kıta nakillerine kolaylık gösteriyordu. Dördüncüsü, Türk ekonomisi ithal ikameciydi ve bağımsız hale geliyordu. İşte bütün bunlar 1980 olayını (Amerikancı 12 Eylül darbesini-) tezgahladı." (...) "1977'lerde Türkiye Sovyetlerle bir anlaşma imzalamış, Savaşman, ekonomik kimi yeni ilişkileri içerdiği söylenen anlaşmanın metnini Kaynak'tan istemişti." Ayrıca, bkz: Nazım Güvenç, age, sf. 235: Süleyman Demirel: "Mevcut kalkınma planımızı 300-350 milyon dolarla finanse eden Türkiye'ye Yardım Konsorsiyumu ve diğer batılı kaynaklar Türkiye'nin bu (ağır sanayi) projeleriyle ilgilenmediklerini bildirdiler. Bu tesisler için bir milyar dolar gerekliydi. ABD ve Batı (Avrupa ülkeleri) vermedi. Bunun üzerine bu projelerle ilgilenip ilgilenmediklerini Sovyetlere sorduk (...) Sonunda **Sovyet kredisiyle bu projeleri icra ettik**." diyordu.

cek bir Avrupa Birliği kuramı geliştirmiş; Almanya Fransa'nın bu tasarısına önce evet dediyse de ABD'nin baskısı üzerine caymıştı. Bunun üzerine ABD'yle arası açılan Fransa, ABD'ye inat SSCB ile ilişkiye geçmiş ve 1966'da NATO'nun askeri kanadından çekilmişti.

> De Gaullé, Avrupa için bir temel ikilem ortaya koyuyordu. Bu ikilem, oluşan birliğin *Avrupalı Avrupa* mı olacağı yoksa *Atlantik Avrupası* mı (ABD'nin yönettiği bir Avrupa mı) olacağıydı... O, **ABD ve Sovyetler arasında üçüncü bir güç** oluşturacak Avrupalı bir Avrupa'nın oluşmasını istiyordu. Avrupa'nın **ABD'den bağımsız bir çizgide yeni bir güç** haline getirilmesi siyasi düzeyde bir destek bulmasa da, bu ülkelerin kamuoyları için çekici, pırıltılı bir politika formülasyonuydu. Sömürgelerini kaybetmiş, dünya politikasında belirleyiciliği azalmış bu ulusların, törpülenmiş ulusal gururlarını yeniden canlandırabilecek bir yol öneriliyordu. **ABD'nin hegemonyası altındaki Avrupa'nın gerilemeye mahkum olacağı** söyleniyordu. 1966 sonrasında Avrupa'da bu yönde birçok kitap yayımlandı.[3]

1965'ten sonra Batı Avrupa devletlerinde görülen bu Amerikan karşıtı esintiler, 1959'dan bu yana Türkiye Cumhuriyeti devletinde de görülmüş, özellikle *1962 Küba Bunalımı* ve *1964 İnönü-Johnson Sürtüşmesi*'nden bu yana Türkiye Cumhuriyeti devleti tıpkı Batı Avrupa ülkeleri gibi bir yandan ABD'ye karşı Sovyetlerle yakın ilişkiler kurmaya yönelmiş ve bir yandan da ABD'ye ve Sovyetlere karşı *üçüncü bir güç* olmaya doğru giden Avrupa'yla ilişkilerini geliştirmeye çalışıyordu. Gerek Avrupa'nın gerekse Türkiye'nin kendisine eskisi denli bağlı olmadığını gören ABD, 60'lı yılların sonlarına doğru Avrupa'da ve Türkiye'de artık tavsamaya başlayan Sovyet karşıtlı-

[3] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, "Türkiye ve Avrupa Topluluğu", Ümit y. Ank. 1993. Cilt 1, sf. 66.

ğını yeniden bilemek ve söz dinletirliğini korumak kaygısına düşmüştü.

1965-1970
ABD-Avrupa Çatışması ve MNP'nin doğuşu

İşte Türkiye'de ordunun yönetime el koyduğu 27 Mayıs 1960'tan sonra sinmiş durumda bulunan irtica yılanının, saklandığı delikten başını çıkarıp havayı şöyle bir koklaması; Mehmet Şevket Eygi'nin *Yeni İstiklal*, *Bugün*, *Babıali'de Sabah* gibi günlük gazeteler çıkartarak Amerikan yandaşı Sovyet ve Avrupa karşıtı bir dinci yayın bombardımanına başlaması; ardından gericibaşı Necmettin Erbakan'ın girişimiyle irtica örgütü Milli Nizam Partisi'nin kurulması; Avrupa'nın ABD ve Sovyetlere karşı üçüncü bir güç olmak üzere atağa kalktığı, Avrupa ile Amerika'nın arasının açılmaya başladığı, Batı Avrupa ülkelerinde ve Türkiye Cumhuriyeti devletinde ABD'nin yasaklarını dinlemeyerek Sovyetlerle alış-verişe girme eğilimlerinin arttığı ve Türkiye'nin bir yandan Sovyetlere yaklaşırken bir yandan üçüncü bir güç olmaya çalışan Avrupa Birliği'ne girmeye davrandığı 1960'lı yılların ikinci yarısında gerçekleşmiştir.[4]

---

[4] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin,"Türkiye ve Avrupa Topluluğu", Ümit y. Ank. 1993, c II, sf. 12-15: " Hazırlık döneminin başladığı 1 Aralık 1964'-ten. Türkiye'nin geçiş döneminin başlatılması için 16 Mayıs 1967'de yaptığı başvuruya değin gelişmeler: (...) De Gaulle, ABD etkisinde bir Avrupa yerine, Urallar'a kadar uzanan bir Avrupa'yı savunmaya başlıyordu. (...) Bu dönem Türk dış politikası açısından çok hareketli yıllar olmuştur. Kamuoyu ve TBMM'nin, Küba Krizi sonrasında Türkiye'den çekilen ABD füzelerinin Türkiye'nin güvenlik sisteminde bir boşluk yaratıp yaratmayacağını tartıştığı bir ortamda Kıbrıs'ta yaşanan kanlı olaylar dış politika ile ilgili seçeneklerin yeniden tartışılmasına neden olmuştur. (...) Başbakan İnönü içte kamuoyunun baskısıyla jet uçaklarını Kıbrıs'a göndermiş ama etkili olamamıştı. Bütün bu olaylar zinciri içinde NATO ortaklarından özellikle İngiltere ve ABD'nin tutumları, kamuoyunda büyük tepkilere neden oldu. (...) Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahelesi, ABD başkanı Johnson'un İnönü'ye gön-

Türkiye'nin ABD'yle bağlarını gevşeterek Sovyetlere ve Avrupa'ya yaklaşma yolları araması, ABD'yi 1945'ten bu yana kendi güdümüne aldığı dincileri eskiden olduğu gibi yalnızca Sovyetlere karşı değil, üçüncü bir güç olmaya davranan Avrupa Birliği'ne karşı kullanmaya yöneltmiş ve 27 Mayıs 1960'ta ordu tarafından sindirilmiş bulunan tüm Amerikancı İslamcılar, Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu'yla Ankara Antlaşması'nı imzaladığı 1 Aralık 1964'ten sonra, Türkiye'yi ABD çıkarları doğrultusunda hem Sovyetlerden hem de Avrupa'dan uzaklaştırmak üzere çalışmaya başlamışlardır.

Amerikancı irtica Avrupa ve Rusya'ya karşı

Amerikancı İslamcı Necip Fazıl Kısakürek ve diğer Amerikan beslemesi Nurcu, Nakşi, vb. gibi tarikat önderleri, Türkiye ve AET arasında Ankara Antlaşması'nın imzalanmasından sonra ABD'nin istekleri doğrultusunda Avrupa Toplulu-

---

derdiği Türkiye'nin müdahelesi halinde 6. Filonun bunu engelleyeceği ve Sovyetlerin saldırı halinde NATO'nun Türkiye'yi korumayacağını bildiren mektubuyla engelleniyordu.(...) Bu arayış çerçevesinde Türkiye SSCB ve Üçüncü Dünya Ülkeleriyle ilişkilerini geliştirme çabasına girmiştir. (...) Türkiye'nin Kıbrıs olaylarında ABD ile ilişkilerinde karşılaştığı şok, 1964-1967 arasında Türkiye ile SSCB arasındaki ilişkilerin yakınlaşmasını getirdi. 5 Ocak 1965'te SSCB Devlet Başkanı Podgorni başkanlığında bir parlamento heyetinin Türkiye'yi ziyareti, 17 Mayıs 1965'te SSCB Dışişleri Bakanı Gromiko'nun Türkiye'ye gelişi, bu konuda atılan önemli adımlar oldu. İnönü'nün ayrılmasından sonra başbakan olan Ürgüplü'nün 9 Ağustos'taki Moskova, 9 Aralık 1966 da Kosigin'in Ankara ziyaretleriyle bu ilişkiler gelişti. SSCB Kıbrıs için federasyon tezini kabul etti. İthal ikamesiyle sanayileşmek isteyen Türkiye demir-çelik, alüminyum gibi ağır sanayi projelerine batıdan sağlayamadığı desteği SSCB'den sağladı. (...) 3 Kasım 1965'te kurulan Demirel Hükümeti,. Avrupa Ekonomik Topluluğu'na tam üyelik için önceki hükümetlerden daha kararlı bir tutum sergilemiştir. Nitekim Demirel 16 Mayıs 1967'de Brüksel'de toplanan 5. Ortaklık Konseyi'ne katılarak Türkiye'nin anlaşmanın ikinci dönemine geçmek istediğini açıklamıştır."

ğu'na da en az Sovyetler ölçüsünde karşı çıkmışlar ve bir çok toplantılar düzenleyerek Müslümanları ABD'nin istediği gibi Avrupa Topluluğu'na karşı güdümlemeye koyulmuşlardır. İşte adı Arapça'da *dinin yıldızı* anlamına gelen Necmettin Erbakan, Avrupa-ABD çelişkisinin ortaya çıktığı ve ABD'nin Türkiye'yi Avrupa Topluluğu'ndan uzak tutmaya yöneldiği böyle bir dönemde yıldızlaşmış, Necip Fazıl gibi Amerikancı İslamcıların onayı ile ABD'nin mürtecilerden yeni beklentilerini karşılamak üzere SSCB ve AET karşıtı bir çizgide *Milli Nizam Partisi*'ni örgütlemeye başlamıştır. ABD'nin buyruğu olan SSCB ve AET karşıtlığını Müslüman postuna bürünüp Tanrı'nın buyruğu olarak yutturan Necmettin Erbakan'ın Amerikancı irtica örgütü *Milli Nizam Partisi*[5], komünizme de siyonizme de karşıyız diye ortaya çıkmış ve siyonizmin odağı olarak Avrupa Topluluğu'nu göstermiştir.

Erbakan'ın MNP'si Amerikancı

Bu partinin Türkiye Cumhuriyeti devletini ve Müslümanları ABD isterleri doğrultusunda Sovyetlerden ve Avrupa Topluluğu'ndan uzaklaştırmaya yönelik toplantılarında yüzde yüz Amerikan damgası taşıyan şu görüşler savunuluyordu:

> 163. madde kaldırılarak Müslümanlara mutlaka din hürriyeti (Türkiye Cumhuriyeti devletini din devletine dönüştürme özgürlüğü) verilmelidir. (...) Bütün Batılı ülkelerde din siyasete hakimdir. Hatta İsrail'de din devletin de üstündedir. Dinle devlet ayrı şeydir, birleşmez; boş laftır, uydurmadır. Gerçek değildir. Dinle devlet aynıdır. Beraber yürür. Ayrılmalarına imkan yoktur. Hilafetin gelmesinin bir çok büyük faydaları olabilir. Siyasi faydaları da...[6]

---

[5] İlk kuruluş toplantısı Ankara'da Büyük Sinema'da 8 / 2 / 1970 günü yapılan Milli Nizam Partisi, Genel Merkezi Ankara olmak üzere 26 Ocak 1970 tarihinde kurulmuştur.

[6] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

Erbakan'ın kurduğu Milli Nizam Partisi'nin çeşitli toplantılarında dile getirilen bu görüşler, 1945'ten bu yana Amerika'nın bir takım CIA görevlileri, W.C. Bullitt gibi diplomatları ve J.F. Dulles gibi Dışişleri Bakanları aracılığıyla Türkiye'ye dayattığı *Dünya İslam Birliği kurarak başına geçin* buyruğunun MNP'ce benimsendiğini gösteriyordu. MNP'liler toplantılarında şöyle sesleniyorlardı kalabalıklara:

> Müslüman memleketler kendi aralarında bir Ortak Pazar yapmalıdır. MNP'nin yolu Suudi Arabistan yolu, Hicaz yoludur.[7]

Türkiye'de irticanın 1945'ten sonraki baş kışkırtıcısı olan ABD'nin istediği de -önceki bölümde belgelerini aktardığımız gibi- buydu. *Yolumuz Suudi Arabistan yoludur*, diyen MNP'nin başı Erbakan, Suudi Arabistan'ın ABD'ye bağımlı bir yarı-sömürge olduğunu, Suudi Arabistan'ın yolundan gideceğiz diyen bir Müslümanın bu yoldan gitmekle olsa olsa ABD'nin uşağı olacağını biliyordu. Erbakan, bir MNP toplantısında şöyle diyordu:

> Lozan Antlaşması, Müslümanlığın ortadan kaldırılması için bir oyundur.[8]

Erbakan, Lozan Antlaşması'nı Müslümanların gözünden düşürmek için bu antlaşmanın Müslümanlığa karşıt olduğu yalanını söylüyordu. Gerçekteyse Lozan Antlaşması'nın en inatçı düşmanı Amerikaydı ve ABD yıllarca bu antlaşmaya imza koymamıştı. Erbakan'ın MNP'si Amerika'nın karşı olduğu her şeye karşıydı, ancak bunu *ABD öyle istediği için karşıyız* biçiminde değil, *Müslümanlık öyle gerektirdiği için karşıyız* biçiminde duyuruyordu. Erbakan'ın MNP'sinin Türkiye'nin Avru-

---

[7] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı, sf. 6-14

[8] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı, sf. 6-14

pa Topluluğu'yla ilişki kurmasına yönelik düşmanlığı da yine o dönemin ABD'nin istekleri gereğiydi, ancak o bunu da Müslümanlığın gereği olarak yutturuyordu:

> Ortak Pazar (Avrupa Ekonomik Topluluğu: AET) II. Dünya Harbi'nden sonra yıkılan **Avrupa'nın yeniden dünya hakimiyeti kurma projesi**dir.(...) Ortak Pazara girmek, **İslam aleminin başı olan Türkiye'**yi Hıristiyan pazarında eritmektir...[9]

1970'te MNP çatısı altında toplanan mürteciler, Amerika'nın uşağı olduklarını yalnızca bu çizgileriyle değil, 1969 yılında eylemli olarak da göstermişlerdi. İstanbul'a gelen Amerikan 6. Filosuna karşı gösteri yapan solculara saldırıp iki kişinin ölümüne ve iki yüz kişinin yaralanmasına neden olan eli kanlı Amerikan İslamcıları Erbakan'ın MNP'sinde toplanmışlardı. ABD-Avrupa çelişkisinin tırmandığı 1965'ten sonra Türkiye'deki Amerikancı İslamcılarca örgütlenmeye başlayan MNP'nin Avrupa düşmanlığı, onun daha o yıllarda Amerikan uydusu olduğunun diğer bir göstergesiydi.

ABD-Avrupa-Rusya üçgeninde Türkiye ve irtica

1970'li yıllarda Avrupa'da *Sovyetler ve ABD'nin dışında üçüncü bir güç olmak düşüncesi* yayılmış, öyle ki, Amerikan yapımı sinema filmlerinin Avrupa Topluluğu ülkelerinde izlenmesine dahi karşı çıkılmaktaydı. Batı Avrupa ülkeleri, ABD'nin sömürü alanına giren pek çok ülkeye çengel atmışlardı. 1973 Arap-İsrail Savaşı'nda ABD'ye karşıt bir tutum takınarak Arapları destekleyen Avrupa Topluluğu, Sovyetlere karşı ABD'nin yanında olmakla birlikte, diğer konularda ABD ile çatışır durumdaydı. Öyle ki, ABD Dışişleri Bakanı Kissinger, 23 nisan 1974'te yaptığı bir basın toplantısında, Avrupa'nın

[9] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

saldırgan bir bağımsızlık edindiğini; 1945'ten sonra Sovyetlere karşı ABD'nin çabalarıyla kurulmuş, ABD'nin girişimleriyle örgütlenmiş ve varlığını ABD'ye borçlu olan Avrupa Topluluğu'nun, ABD'ye karşı düşmanca bir tutum izlemeye başladığını; AET'nin ABD ürünlerinin Avrupa'da satılmasını önlemek üzere korumacılık yaptığını söylemiş ve Avrupa Topluluğu'nu uluslararası konularda ABD'ye danışmadan tutum belirlemek ve ABD'ye bir takım dayatmalarda bulunmakla suçlamıştı.[10] ABD, Avrupa Topluluğu'na ateş püskürüyordu: Besle kargayı oysun gözünü!..

1985: Avrupa Devleti doğuyor

Sovyetler 1984'te Batı'ya boyun eğerek egemenlik yarışından çekildikten sonra, Avrupa Topluluğu 1985'te tek devlet olmak yönünde bir karar almış ve Şubat 1986'da üye ülkeler arasında *Tek Avrupa Yasası* imzalanmıştı. Bu yasaya göre üye ülkeler arasındaki sınırlar kalkacak ve tek bayraklı bir tek devlet: *Avrupa Devleti* kurulacaktı. 1984'te SSCB'yi deviren ABD'nin karşısına, temelini 1945'te kendi elleriyle attığı bir dev dikiliyordu: Avrupa Birliği.

Avrupa Birliği'ni oluşturan ulusların din ve soy birliğine dayalı türdeşliğini bozmak ve onu kendi içinde din ve soy bakımından çelişkili bir yapıya büründürerek etkisizleştirmek isteyen Amerika, yayılmasına ve güçlenmesine karşı olduğu Avrupa Birliği'nin tek devlet olup ayağa dikilmesini önleyemediğini anlayınca, onlara Türkiye'yi de aranıza alın demeye başladı. Türkiye'yi ABD'nin stratejik işbirlikçisi (uydusu) olmaya sürüklemekle görevli Turgut Özal, 1987 yılında ABD'nin buyruğuyla Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne alınması için başvuruda bulundu.[11] Bir türlü din devletine dönüşüp ABD'nin iste-

[10] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, age, sf. 78.

[11] Bkz: Turgut Özal, "Turkey In Europe and Europe In Turkey", published by K. Rustem & Brother. Revised English edition, 1991.

diği Dünya İslam Birliği'ni gerçekleştiremeyen Türkiye, hem Amerika'nın stratejik işbirlikçisi (uydusu), eşdeyişle ABD'nin tüm buyruklarını tartışmaksızın uygulayan bir ülke olacak, hem de ABD'den bağımsız bir kimlikle ortaya çıkan Avrupa Birliği'nde *alınan kararları veto etme yetkesi bulunan* bir üye olacak; böylece ABD, Avrupa Birliği içinde kendi çıkarlarını kollayan İngiltere'nin yanı sıra Türkiye gibi ikinci bir truva atı daha sokarak birliği içinden denetleyecekti. ABD'den bağımsız karar almayı ilke edinen Avrupa Birliği, İngiltere'yi dışlamakta başarılı olamadıysa da, ABD'nin stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın bu başvurusunu geri çevirecek bir çok gerekçe bulabiliyordu.

1989
Avrupa Rusya yakınlaşması

1989'da Avrupa Konseyi'nde konuşan Gorbaçov, *Urallardan Atlas Okyanusu'na dek bütün ülkeleri birbirine bağlayacak bir "Ortak Avrupa Evi" oluşturulması* yolunda çağırıda bulundu. Avrupa Birliği'nin Urallar'dan Atlas Okyanusu'na dek yayılması düşüncesi Gorbaçov'un buluşu değildi. 2. Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru toplanan Müttefik Ülkeler Eğitim Bakanları Konferansı'nda Kitap Komitesi'nin Tarih Komisyonu *The European İnheritance: Avrupa Mirası* adıyla bir kitap oluşturmuş, kitabın Önsöz ve Sonsöz bölümlerinde Sir Ernest Baker, *Güneyli Avrupa Anlayışı* ile Batı'dan Doğu'ya uzanan *Kuzeyli Avrupa Anlayışı* arasında bir ayrım yapmış ve *İrlanda'nın Batı kıyısından (Atlas Okyanusu'ndan) Urallara dek uzanan bir Avrupa* tasarımından sözetmişti.[12] Gorbaçov'un 1989'da Avrupa Konseyi'ne önerdiği şey, Sir Ernest Baker'in 1954 yılında ortaya attığı ve daha sonra De Gaulle'nin 1960'lı

[12] Bkz: Philip Schlesinger, "Medya, Devlet ve Ulus", çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı y. 1. Basım: İst. 1994. Sf. 240.

yıllarda ABD etkisinden kurtulmak üzere geliştirdiği[13] *Uralar'dan Atlas Okyanusu'na uzanan* Avrupa tasarımıydı.

1989
ABD, Avrupa-Rusya yakınlaşmasına karşı

Gorba-çov 1989'da Doğu Avrupa ülkeleriyle Rusya'daki Türk ülkelerini kapsayan ve tüm eski SSCB topraklarını içeren bir Avrupa tasarısına katılacaklarını açıklayınca, Avrupa Topluluğu ile Rusya arasında bu doğrultuda görünüşte ekonomik özde *siyasal nitelikli* bir antlaşma imzalanmış ve *Kale Avrupası Modeli*'nden söz edilmeye başlanmıştı. Avrupa'da olup bitenler ve Avrupa-Rusya yakınlaşması ABD'de büyük kaygılara yol açtı. ABD ve Japonya, Avrupa pazarlarının kendilerine kapanmasından korkuyorlardı. Nitekim, Avrupa Topluluğu, 1988'de sığır üretimde hormon kullanılmasını yasaklayan ve böylece *ABD'den yapılan dışalımı engelleyen* bir karar almış; ABD de buna karşılık olarak 1 Ocak 1989'da yürürlüğe koymak üzere bir takım *misilleme kararları* almıştı.[14]

1989'a gelindiğinde, Avrupa Birliği ile ABD arasındaki ilişkiler böylesi bir çatışma ortamına sıçramıştı. Avrupa'nın eski Sovyetler Birliği'nin yerini alabilecek yeni bir dev güç olarak ABD'nin karşısına dikilmesi, ABD'yi Soğuk Savaş yılları boyunca Sovyetlere karşı kullandığı tüm yıpratma taktiklerini Avrupa Birliği'ne karşı kullanmaya yöneltmişti. 1989'da Avrupa Birliği'yle ilişkileri oldukça gerginleşen ve bu birliğin gücünü kırmak üzere önlemler düşünen ABD, 1945'ten bu yana gerçekleştirmeye çalıştığı *Sovyetlere karşı Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği* kuramında 1965'te bir değişiklik yaparak, Erbakan'ın MNP'si aracılığıyla etkili kılmaya çalıştığı *Sovyetlere ve Avrupa Birliği'ne karşı Türkiye önderliğinde Dünya*

---

[13] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, age. c 2, sf. 12.

[14] Bkz: İlhan Tekeli-Selim İlkin, age. sf. 114, 115.

İslam Birliği örgütlemeye yönelmiş; bu parti 12 Mart 1971'de kapatılınca Başkanı Erbakan *-nasıl olabiliyorsa(!?)-* tutuklanmaksızın elini kolunu sallayarak İsviçre'ye gitmiş; sonra General Muhsin Batur, Erbakan'ı İsviçre'den getirerek kapatılan partisini yeniden ve bu kez MSP adıyla kurmasını sağlamış; Erbakan'ın MSP'si 12 Eylül 1980'e dek bu Amerikancı çizgide çalışmış; 12 Eylül yönetimi Erbakan'ın MSP'sini kapatıp Amerika'nın bu partiden beklediği *Sovyetlere ve Avrupa Birliği'ne karşı Amerikan güdümünde İslam Birliği* buyruğunu bu kez devlet eliyle kendileri gerçekleştirmeye çalışmış; daha sonra Amerikancı İslam Birliği düşünü gerçekleştirme görevi 1983'te Turgut Özal'ın üzerinde kalmış; ancak Amerika'nın istediği *Türkiye önderliğinde Avrupa'ya ve Sovyetlere karşı İslam Birliği* düşü bir türlü gerçekleştirilememişti.

1990
ABD, Türkiye'nin AB'a girmesini istemiyor

Tansu Çiller, ABD'nin Türkiye'den 1990'daki beklentilerini şöyle açıklıyordu:

> **Amerika,.. Türkiye'ye Ortadoğu'da askeri bir rol biçmişti. Amerika, bu rol çerçevesinde Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesini istemiyordu.**[15]

Evet, arada bir Avrupa Birliği'ne sert çıkıp *Türkiye'yi de aranıza alın* diye bağıran ABD, gerçekte Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesini istemiyordu ve Türkiye'ye Ortadoğu'da askeri bir rol biçmişti. ABD'nin 1945-1965 arası yalnızca *Rusya'ya, komünistlere karşı*, 1965'ten sonra ise *hem Avrupa'ya hem de Rusya'ya karşı* gerçekleştirmeye çalıştığı *Türkiye'nin başını çekeceği Dünya İslam Birliği* kuramı, Avrupa-Rusya ilişkileri 1989'da *Urallar'dan Atlas Okyanusu'na dek uzanan*

[15] Bkz: Aktüel dergisi, 21.12.1995, "Gümrük Birliği", özel ek. Sf. 12.

bir Ortak Avrupa Evi tasarımına yönelince yeniden ivedilik kazanmıştı. ABD'nin güdümünde Türkiye'nin başını çekeceği İslam Birliği iki yönlü görev yapacak, bir yandan eski Sovyetler Birliği'nde komünistler bir biçimde yeniden yönetime gelecek olurlarsa onlara karşı kullanılacak, öte yandan ABD'nin çıkarlarına aykırı biçimde güçlenen Avrupa Birliği'nin, Müslümanların ve Türklerin yaşadığı topraklardan beslenmesini önlemek üzere kullanılacaktı. ABD, kendisini dışlayıp bağımsız bir çizgi izleyerek üçüncü bir güç olmak isteyen Avrupa Birliği'nin özellikle de petrol bulunan ülkelere el atmasını önlemek için çırpınıyordu. Örneğin, Suudi Arabistan kralı Faysal, 1973 Arap-İsrail Savaşı'nda İsrail'i kollayan Amerika'dan soğuyup, bu savaşta İsrail'e karşı Araplara yandaş bir çizgi izleyen Fransa'ya yaklaştığında, öldürülmüştü.[16] *ABD güdümünde Türkiye önderliğinde bir Dünya İslam Birliği* kurulacak olursa, Amerika Ortadoğu'daki Müslüman ülkelerle Asya'daki Müslüman Türk Cumhuriyetlerinin tüm yeraltı ve yerüstü varsıllıklarını kendi avucunun içinde tutabilecek; öyle ki Avrupa Birliği ve Rusya bu yörelerde Amerikan çıkarlarına aykırı bir biçimde özgürce at oynatamaz olacaktı. Bunu sağlamanın biricik yolu Türkiye'nin ivedilikle bir din devletine dönüşüp Ortadoğu ve Asya'daki Müslüman ülkelerin başına geçerek, ABD güdümünde bir İslam Birliği kurmasıydı. ABD'nin 1945'ten bu yana *Sovyetler'e karşı* geliştirdiği ve DP aracılığıyla gerçekleştirmeye çalıştığı bu düş, 27 Mayıs 1960 darbesinden sonra uygulama alanından çekilmiş; 1965'ten sonra Sovyet karşıtlığına Avrupa karşıtlığı da eklenerek bu kez MNP aracılığıyla gerçekleştirilmeye çalışılmış; *1974 Kıbrıs Çıkartması* yüzünden patlak veren Türk-ABD çatışması ortamında hepten uygulanamaz olmuş; 12 Eylül 1980'de "Yeşil Kuşak" adıyla darbeciler eliyle uygulama alanına konulmuş; 1984'te Sovyetler beyaz bayrak çekince ikircikli bir durum ortaya çıkmış; ancak 1989'larda Avrupa Rusya ile yakınlaşıp *Urallardan Atlantiğe yayılmak isteyen Avrupa Birli-*

[16] Bkz: Prof. Mahir Kaynak, "Olaylar ve Çözümlemeler", age, sf. 134.

ği tasarımı ortaya atılınca. *Türkiye önderliğinde ABD güdümünde İslam Birliği* tasarısı yeniden el üstünde tutulur olmuştu.

ABD güdümlü Panislamizm

Graham Fuller, Samuel Huntington, Paul Henze, Morton Abramowitz, vb. gibi CIA uzmanları bu amaçla Türkiye'ye doluşup doğrudan Türk basınına demeçler vererek Türkiye'nin bir an önce ulusçu bilimgüder Atatürkçü çizgiyi tümüyle terk edip dingüder İslamcı bir yönetime geçerek İslam ülkelerinin başına geçmesini öğütlüyor: Amerikan arpalıklarından beslenen çok sayıda köşeyazarı ve televizyon yayıncısı (ABD'nin kendilerine taktığı adla: Kamu Diplomatları) da ABD çıkarları doğrultusunda dinsel gericilerle ağız birliği ederek, Türkiye'yi bilimgüder (laik) yönetimden uzaklaştırmak için laikliğe veryansın ediyorlardı. Dağılacak SSCB'den ayrılacak Türk kökenli Müslüman toplumlar, yeraltı ve yerüstü varsıllıkları bakımından göz kamaştırıcı kaynakların bulunduğu geniş topraklar üzerinde yaşıyorlardı. 1989'da, yakın gelecekte Sovyet güdümünden çıkacakları anlaşılan Rusya'daki Müslüman-Türk toplumları, *Urallar'dan Atlantik'e Büyük Avrupa* tasarımında Rusya'yla anlaşacak bir Avrupa Birliği'nin güdümüne değil, ABD'nin güdümüne girmeliydiler ve bu yönde en küçük bir gecikme Avrupa Birliği'nin ve Rusya'nın işine yarayacağından, ABD'nin yitirilecek tek anı dahi yoktu. Doğu Avrupa'daki eski Sovyet uyduları Gorbaçov'un 1989'da Avrupa Birliği'ne sunduğu "Ortak Avrupa Evi" tasarısı uyarınca nasıl Avrupa Birliği'nin güdümüne gireceklerse, Asya'daki Sovyet uydusu Müslüman Türkler de Sovyetler dağılınca Türkiye aracılığıyla Amerika'nın sömürü alanına girmeliydiler. Gelgelelim, Türkiye'yi bilimgüder (laik) çizgiden tümüyle kopartıp bütünüyle dingüder İslamcı bir devlete dönüştürmedikçe ne Ortadoğu'daki Arap-İslam ülkelerinin ne de Asya'daki Türk-İslam ülkelerinin başına geçirmek

olanaklıydı.[17] Türkiye'nin, Atatürkçü-usçu-ulusçu-bilimgüder bir devlet kimliğini elinden bırakmaksızın da dağılan Sovyetlerden ayrılan Türk toplumlarına yol göstericilik yapması olanaklıydı; ancak bu seçenek ABD'nin işine gelmeyen bir durumdu; çünkü bilimgüder (laik), usçu, ulusçu, ulusal bağımsızlıkçı Atatürkçü çizgi, uluslararası sömürüye karşıt bir öz taşıdığından, uluslararası sömürücülüğün başını çeken ABD, Rusya'dan ayrılacak Türklerin bu çizgide birleşmesine de, diğer İslam ülkelerinin bu çizgiyi benimsemesine de kökten karşıydı ve bu yüzden, Türkiye'yi de ulusal bağımsızlıkçı yönü olmayan dingüder bir çizgiye çekip, tüm Müslümanları ve Türkleri kendi sömürü çıkarları doğrultusunda gütmek istiyordu. Suudi Arabistan'daki Amerikan şirketi ARAMCO, 1989 yılı sonunda ABD'nin buyruğuyla Rusya'daki Türk toplumlarını Arap yazısını benimsemeye ve dinsel devletler kurmaya yönlendiren çalışmalar başlatmış, en büyük yatırımcısı bir Yahudi ailesi olan bu Amerikan-Arap şirketi yayınlarında Rusya'daki Türkleri "Türk" olarak değil "homo İslamicus" olarak adlandırmayı uygun bulmuştu.[18] Komünizme karşı olduğu gibi ulusçuluğu da kendi sömürüsüne engel olarak gören Amerika, Ortadoğu'daki ve yeryüzündeki tüm Müslümanları din birliği çatısı altında örgütleyip gütmekten başka bir şey düşünmüyordu. Nasıl geçmişte Soğuk Savaş yılları boyunca Sovyetlere karşı din birliği çizgisini izlediyse, 1989'da Rusya'nın önerisiyle *Urallardan Atlantiğe dek yayılmaya* yeltenen Avrupa Birliği'ne karşı da yine Dünya İslam Birliği çizgisini izleyecekti: Siz *Urallardan Atlatiğe Ortak Avrupa Evi* kuracaksınız öyle mi? Ben *Adriyatik'ten Çin Denizi'ne dek bir Türk-İslam Birliği* örgütleyeyim de görün!.. İşte ABD'nin Avrupa Birliği-Rusya yakınlaşmasından doğan *Urallardan Atlantiğe Ortak Avrupa Evi* tasarımına

[17] Bkz: K. Deniz Öğüt, İkibin'e Doğru dergisi, 13 Ocak 1991: "TürkDevleti Rahatsız: Dış Türklere Suudi Çengeli"

[18] Bkz: Aramco World, Ocak 1990'den aktaran, K. Deniz Öğüt, agd.

karşı oynayacağı koz buydu. Bu doğrultuda Türkiye'de bilimgüder ulusçu (laik) yönetimi koruyan ve din devleti kurulmasına yönelik eylemleri önleyen yasalar bir an önce kaldırılmalı, bunun için de kamuoyunu laikliği korumak doğrultusunda uyarabilecek ve böylelikle ABD tasarısının gerçekleşmesini geciktirebilecek tüm ağızlar kapanmalı, korkutulmalı, susturulmalıydı. Bölgede görev yapmış eski CIA yöneticileri işte böyle bir ortamda Türkiye'ye üşüşüp Türk basınına demeçler vererek; Türkiye'nin bir an önce Atatürkçülükten tümüyle uzaklaşıp bir din devletine dönmesi gerektiğini, Atatürk'ün Türkiye'yi yayılmacılıktan alıkoyan *yurtta sulh cihanda sulh* ilkesinin bir an önce bırakılması gerektiğini, Türkiye'nin laik yönetimi bırakıp bir din devletine dönüşerek Müslüman ülkelerin başına geçip onları kendi önderliği altında birleştirmesi gerektiğini, vs. duyurmaya başladılar. Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Turgut Özal, 1989 yılında işte böyle bir ortamda Türk Ceza Yasası'nın din devleti kurmaya yönelik eylemleri önleyen 163. maddesini kaldırmak üzere partisini eyleme geçiriyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

1989-1995
ABD GÜDÜMLÜ İRTİCA
HİLAFETÇİ DARBE PEŞİNDE

Eski Sovyetler Birliği'nin dağılmaya başladığı 1989'-dan sonra, Türkiye'deki Amerikancı çevreler, Türkiye'nin *Avrupa Topluluğu'na girme amacını terk ederek*, İslam dünyasıyla bütünleşmesi gerektiğini haykırmaya başladılar. Amerikan damgalı "Türk-İslam Sentezi"nin savunucularından Aydınlar Ocağı Başkanı Prof. Nevzat Yalçıntaş şöyle diyordu:

> Artık **Avrupa Topluluğu kapılarında dolaşmayı bırakmak** lazım. Ancak **başında** ve **içinde** bulunduğumuz **İslam ülkeleri çerçevesinde bazı bütünleşme modellerine** bakmalıyız. Bu **bütünleşme İslam ülkeleriyle** olmalıdır. Türkiye'nin kendisinin de kurucusu olduğu İslam Konferansı içinde, İktisadi ve Ticari İşbirliği Komitesi (İSEDAK) çerçevesinde ekonomik işbirliğini ileri noktalara (siyasi işbirliği noktasına-) götürmek imkanı vardır.[1]

Çatırdayan Sovyetler Birliği'nde ayrı devletler biçiminde ortaya çıkacak Azerbaycan, Kazakistan, Özbekistan gibi Türk kökenli toplumların, Avrupa'ya yaklaşan Gorbaçov'un Urallardan Atlas Okyanusu'na Ortak Avrupa Evi önerisiyle

[1] Bkz: İkibin'e Doğru, 13 Ocak 1991. "Dış Türklere Suudi Çengeli", K. Deniz Öğüt.

Rusya ile birlikte davranarak Avrupa'ya yönelmesinden kaygı duyan ABD, Türk kökenli devletlerin bilimgüder (laik) ulusçu bir Türkiye önderliğinde ulusçu çizgide bir Dünya Türk Birliği oluşturmasına da karşıydı. ABD, Türkiye'yi ulusçu bilimgüder çizgiden koparıp dinci bir çizgiye oturtarak, Rusya'dan ayrılacak yeni Türk devletlerini de dinci çizgiye çekip tümünü Müslüman Arap ülkelerinin de yer alacağı bir İslam Birliği içinde örgütleyip Avrupa'dan ve Rusya'dan koparak kendi güdümüne sokmak istiyordu. Amerikan damgalı Türk-İslam Sentezi savunucuları, ABD'nin bu buyruklarını yerine getirmek için çalışıyordu. İleride 35 emekli subayla birlikte törenle Refah Partisine girecek olan emekli General Sami Karamısır şöyle diyordu:

> Dünyadaki **güç odakları bir Türk Bloku'nun ortaya çıkmasına izin vermez.** Bu nedenle Türk-İslam Sentezi üzerinde durmak lazım. **İran-Afganistan-Pakistan Bloku'na yönelmek** lazım.[2]

Amerikan damgalı Türk-İslam Sentezi'nin ünlü savunucularından Şaban Karataş da bu düşüncedeydi. Ancak Karataş, Amerikan güdümünde Avrupa ve Rusya'ya karşı kurulacak İslam Birliği'nde Türkiye'nin önder olmasını dahi gerekli bulmuyor, açık açık *Türk Birliği'ne hayır, İslam Birliği'ne evet* diye haykırırken, Türkiye'yi Arabistan'ın buyruğuna sokmaktan da çekinmiyordu. Karataş'ın Türk-İslam Sentezi adıyla savunduğu düşüngünün Türklükle en küçük bir ilgisi bulunmadığını ele veren demeci şöyleydi:

> Suudi Arabistan Rusya'daki Türklere yardım ediyorsa, varsın etsin. Bu bizi memnun eder. **Dünyaya İslamın hakim olması gibi bir dava** varsa ve Suudi Arabistan da oradaki petrolden kazandığı paralarla bunu gözüne kestirebiliyorsa, iyi bir şey. **Hıristiyan dünyasında Papalığın üst-**

[2] Bkz: İkibin'e Doğru, ags.

> **lendiği birleştiricilik görevini, İslam dünyasında Suudi Arabistan yapıyor.** Türklerin **bu önderlik (Suudi önderliği-) altında İslam dünyasıyla bütünleşmesinde** yadırganacak bir şey yok. **Türk birliğine hayır, İslam birliğine evet!..**[3]

1989'un son aylarında yayılmaya başlayan bu görüşlerin hiç biri bağımsızca üretilmiş özgür düşünceler değildi. Sovyetler'in dağılma sürecine girmesiyle yeniden biçimlenmeye başlayan dünyada, Türkiye'nin Avrupa Topluluğu'ndan uzaklaşmasını ve İslam ülkeleriyle birlik olmasını kendi çıkarlarına uygun bulan Amerika, bunu Türkiye'deki yerli sözcüleri aracılığıyla sanki Türkiye'nin çıkarına uygunmuş gibi yayıyordu.

ABD, Laikliğe ve Atatürkçülüğe karşı Nurculuktan ve Nakşibendilikten yana

1989'dan sonra CIA eski Türkiye İstasyon Şefi Paul Henze gibi ABD görevlileri, Amerikan çıkarlarının Atatürkçülükle ve laiklikle bağdaşmadığını, Nakşibendilikle ve Nurculukla bağdaştığını açıklayınca, Türkiye'deki Amerikan işbirlikçileri arasında Nakşibendilik ve Nurculuk yayılmaya başladı:

> ABD'nin, Sovyetler'in dağılmasından sonra oluşturduğu senaryolarda, Rusya ve **bağımsızlıklarını kazanan yeni cumhuriyetlerde İslamın kullanılması** da bulunmaktadır. **Paul Henze**, Türkiye ile ilgili yazdığı raporda şöyle demektedir:
>
> "Eski Sovyetler'de püriten **Vahabi** doktrinler, kirlenmeye ve materyalizme karşı panzehir olarak yaygınlaştı. Bunların **Soğuk Savaş sonrasındaki** demokratik düzenlerde nasıl bir tavır alacakları henüz belli değil. (...) Said-i Nursi'nin öğrencileri olan **Nurcular**, bilim, modern bilgi ve ciddi modern eğitimin, geleneksel olarak İslam'da bulundu-

[3] Bkz: İkibin'e Doğru, ags. Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 7 Eylül 1990.

ğunu savunuyorlar. Türk aydınlarının **Nakşibendiler** konusundaki kaygıları yapaydır. **Türkiye'nin doğusunda ve kasabalarında yaygın olan Nakşibendiler, eski Sovyetler'de ve İslam dünyasında oldukça güçlüdürler.** Gerici değillerdir. **Nakşibendiler, eski Sovyetler'deki bağımsız Türki cumhuriyetlerde ortaya çıkan girişimci sınıflar için doğal bir bağlantı noktası işlevini görmektedirler.**"

Görüldüğü gibi güçlü bir Rusya ABD'nin işine gelmezken, **Nakşibendi tarikatının piyasa ekonomisinin işleyişinde üstlenebileceği roller ABD'nin işine gelmektedir.** (...) Rusya ve yeni cumhuriyetlere ilişkin kurulan senaryolarda, dinin bir yer aldığı belli. Bu değişim, Türkiye'nin yıllarca baktığı Batı'dan farklı bir dünyaya da yüzünü dönmesi olarak ortaya çıkıyor. Henze, Türkiye'nin Batı'yı veya Doğu'yu seçmek gibi bir ikilem içinde olmadığına inanmaktadır:

"Avrupa'nın Türkiye'yi bütünün bir parçası olarak görmesi ve **Türkiye'nin Ortadoğu ve Orta Asya'daki ilişkilerini maksimize etmesi kendi çıkarınadır. Bu, ABD'nin de çıkarınadır**... Türkiye dünyayı etkileyebilir, sadece kendi mahallesini değil, daha uzak bölgeleri de etkileyebilir."

Bu sözlerle Henze'nin Atatürkçülük ve din konusundaki saptamalarının arka planını, **Türkiye'nin Ortadoğu, Orta Asya ve yakın çevresindeki ülkeler üzerinde etkili olmasının** oluşturduğu anlaşılmaktadır. **Yüzünü Doğu'ya da dönmüş bir Türkiye'nin, Avrupa ve ABD'nin çıkarına olduğu** da belirtilmektedir. Henze'nin görüşleriyle, Özal ve onu izleyen siyasi hareketlerin, **"aktif dış politika"** olarak özetlenen yaklaşımı arasındaki paralelliğe dikkat çekilmelidir. **Bunun gerçekleşmesi için de laiklikten ödünler verilmesinin savunulduğu** satır aralarından anlaşılmaktadır.[4]

[4] Bkz: Haluk Geray, "Yeni Dünya Senaryoları Ve Türkiye", Cumhuriyet gazetesi, 20.2.1995.

1945'ten bu yana Türkiye'yi din devletine dönüştürmek için çabalayan ABD, 1989'da Türkiye'nin İslam Birliği'ne yönelmesini bir kez daha kendi çıkarları için uygun buluyordu. Gelgelelim İslam ülkeleri Türkiye'yi ulusçu-bilimgüder (laik) bir devlet olarak gördükleri sürece onu aralarında görmek istemeyecekleri gibi, başlarında görmek de istemezlerdi. Türkiye'nin İslam Birliği'nin *içinde* ya da *başında* olabilmesi, öncelikle bilimgüder ulusçuluğu bırakıp dingüder bir İslam devletine dönüşmesiyle olanaklıydı. Öyleyse yapılması gereken, Türkiye'yi laiklikten kopartıp bir an önce din devletine dönüştürmekti.

1990: İrtica aydınları öldürmeye başlıyor

Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı Amerika'nın Avrupa-Rusya yakınlaşmasından doğan *Urallardan Atlantiğe Ortak Avrupa Evi* tasarımını engellemek üzere, kendi güdümünde ve Rusya'daki Türk kökenli toplumları da içerecek bir Dünya İslam Birliği oluşturmak için bir kez daha atağa kalktığı 1989'da, Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Nakşibendi çorbacısı Turgut Özal, Amerikan isterleri doğrultusunda Türk Ceza Yasası'nın Türkiye'de din devleti kurulmasını suç sayan 163. maddesini kaldırmaya davrandı. Ancak kimi aydınlar toplanan Demokrasi Kurultayı'nda 163. maddenin kaldırılmasına karşı sert bir tavır geliştirdiler.[5] Bu kurultayda 163. maddenin kaldırılmasına en çok karşı çıkan Muammer Aksoy, ardından Sadun Aren ve Aziz Nesin olmuştu. 163. maddenin kaldırılmasına karşı sesini en çok yükseltmiş olan Prof. Muammer Aksoy, 31 Ocak 1990 günü öldürüldü ve bu eylemi, adı daha önce hiç duyulmamış İslamcı yaftalı bir örgüt üstlendi. Ardından 7 Mart 1990'da Çetin Emeç, 4 Eylül 1990'da Turan Dursun ve 4 Ekim 1990'da Bahriye Üçok öldürüldüler. 1990 yılında Avrupa Top-

[5] Bkz: Aziz Nesin, "Sora Sora Cennet Bulunur", Adam y. 2. Basım, 1991. Sf. 63, vd.

luluğu ve Rusya'ya karşı Türkiye Cumhuriyeti'nin bir din devletine dönüştürülerek İslam Birliği'ne sokulması çabalarının içyüzünü açığa vurabilecek tüm bilinçli aydınlara gözdağı verilmiş oldu böylece.[6] Amerikancı mürteciler, bu öldürme eylemlerini "laikler laikleri öldürüp suçu İslamcılara atmak istiyor" diye yorumladılar. Örneğin Amerikancı Nurcu Fethullah Gülen çizgisinde yayın yapan Zaman gazetesinde Taha Kıvanç takma adıyla köşeyazıları yayımlayan Amerikan İslamcısı Fehmi Koru, şöyle diyordu:

> Türkiye'de ne zaman (laik) sisteme yönelik bir değişiklik çabası içine girilirse, beni çok rahatsız eden gelişmeler görülür... Ya önemli biri öldürülür, ya bir kitle olayı olur, ya da sistemin dengeleri altüst hale gelir... Son birkaç yıl içinde meydana gelen **siyasi cinayet damgası vurulmuş ne kadar olay varsa, hemen hepsi Türk Ceza Kanunu'nun 163. maddesinin kaldırılması, başörtü yasağına son verilmesi gibi çalışmalar sırasında işlendi.**
>
> **Prof. Muammer Aksoy**, 1990 Ocak ayında, Ankara'da evine girerken öldürüldü; **o gün** Meclis, başörtüsü zulmüne son verecek yasa metnini geçirmeye hazırlanıyordu.
>
> **Doç. Bahriye Üçok**'un elinde patlayan bomba, (başörtüsü konusunda-) ilk girişimi akamete (kesintiye) uğramış olan Meclis'in ikinci hazırlığının tam ortasına düştü.
>
> Meclis'in "Üniversitelerde kılık kıyafet (=çarşaf, türban, sakal, tespih, takke, potur, sarık-) serbesttir" diyeceği zaman veya (din devleti kurulması çabalarını suç sayan) 163. maddeyi kaldıracağı sırada siyasi cinayet işlenmesi çok manidar (anlamlı) gelmiştir bana... Katil (veya katiller) sanki gazete okuyarak hareket ediyorlar... Meclis (laik düzeni yıkıp din devletine geçiş yönünde-) köklü değişiklik yapacak konuları (Türkiye'yi din devletine götürecek konuları-) görüşmeye başlıyor... Bazı (laik-) gazeteler, onların bazı (laik-) yazarları, (sonu din devletine varacak-) değişiklik

[6] Bkz: Cengiz Özakıncı, "Nomos ve Aydın", Bellek y. 1995. Sf. 61

> taleplerine şiddetle karşı çıkıyorlar... Tam bu sırada, karşı çıkanların (laiklerin) seslerini daha fazla duyuracak bir ortamı doğuran (karşı çıkan laiklerden en gür seslisini öldüren-) bir siyasi cinayet işleniyor... Başörtüsü konusu Meclise geldiğinde de böyle oldu, 163. maddenin kaldırılacağı söylentisi çıktığında da... 163 sonunda ancak bir oldubittiyle kaldırılabildi; Turgut Özal sessizce Meclis'e getirip bir gecede kaldırdı 163. maddeyi..[7]

Fehmi Koru, laik aydınların öldürülmesini, laiklerin seslerini daha çok çıkartarak din devletine karşı bir tepki oluşturmak isteyen laiklerin işi olarak gösteredursun, daha sonra bu öldürmelerden çoğunun eylemcileri yakalanmış ve bunların dış güçlerle bağlantılı İslamcı örgütlere üye oldukları açığa çıkmıştı.[8] Öldürenler, Türkiye'yi din devletine dönüştürmek isteyenlerdi ve amaçları laik yönetimin savunucularını susturmak, sindirmek ve Türkiye'yi din devletine dönüştürecek yasa değişikliklerini hiç bir toplumsal direnişle karşılaşmaksızın kolayca gerçekleştirebilmekti. Laiklik yandaşı ünlü aydınlar ölümle susturulduktan ve böylece diğerleri de sindirildikten sonra, alanı boş bulan Amerikancı mürteciler Avrupa Topluluğu'na veryansın edip *Türkiye'nin önderliğinde bir Dünya İslam Birliği,*

---

[7] Bkz: Zaman gazetesi, 22.5.1994. Taha Kıvanç (=Fehmi Koru)

[8] Bkz: Milliyet gazetesi, 24.3.1996: "İslami hareket Örgütü lideri İrfan Çağrıcı, gazeteci yazar Çetin Emeç'in öldürülmesinden 10 000 $ aldığını söyledi." Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 4.2.1996: Turan Dursun'u da İran bağlantılı İslami Hareket Örgütüöldürdü. Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 8.6.1994: Aşırı dinci İslami Hareket Ordusu üyelerinin kullandığı hücre evinde, bombalı paketle öldürülen Doç. Dr. Bahriye Üçok suikastının eylem planları bulunduğu bidirildi. Teröristlerin kendilerini gizlemek için Dev-Sol imzalı mektuplar kullandıkları saptandı... Ayrıca, bkz: Cumhuriyet gazetesi, 3.6.1995: İBDA-C'nin yayın organı Akıncı Yolu dergisi, 1.6.1995 tarihli sayısında Onat Kutlar'a bombayı İBDA-C'nin attığını yazdı. Ayrıca, bkz: Milliyet gazetesi, 10.10.1995: Oktay Akbal: Bahriye Üçok'u anarken. Bahriye Üçok, SHP parti meclisine 3.10.1990 günü sunduğu irtica karşıtı rapordan üç gün sonra, 6.10.1990 günü öldürüldü.

İslam Ortak Pazarı, İslam NATO'su, İslam Birleşmiş Milletleri, vs. kurulmasını savundular *Allah'ın emri* diye.. Oysa, kendisini Başkan George Bush'un ağzından *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin kalıtçısı ve önderi* olarak tanımlayan ABD'nin 1945'ten bu yana gerçekleştirmek için çırpındığı, dönem dönem kesintiye uğrayıp tavsayan, soğudukça ısıtılıp ısıtılıp önümüze konulan bir tasarının yinelenmesinden başka bir şey değildi bütün bunlar. ABD, kendi güdümü altında Türkiye önderliğinde bir İslam Birliği'ni 1945'ten 1984'e dek *Sovyetlere karşı* gerekli görmüş, 1989'dan sonra ise *Avrupa Topluluğu ve Rusya'ya karşı* gerekli görüyordu, hepsi bu...

Avrupa Topluluğu'nun Almanya, Fransa gibi güçlü ülkeleri, ABD'nin kendilerine karşı el attığı *İslam Birliği* kozunu onun elinden alıp ona karşı kullanmakta yeteneksiz değillerdi. Gerek İngiltere gerek Almanya gerekse Fransa, ABD'den çok daha önce Müslümanları kullanmak konusunda uluslararası deneyim kazanmış ülkelerdi. Müslümanları kendi çıkarları doğrultusunda örgütleyip kendi askerleri olarak savaşlara göndermek konusunda uzman olan İngiltere, Avrupa Topluluğu içerisinde Amerika'nın Truva atı olarak yer alıyordu ve İslamcılığı ABD'nin çıkarlarına aykırı biçimde kullanması söz konusu değildi. Prens Charles arada bir Londra'daki Muhammed Park camisine gidip başında namaz takkesiyle dolaşıyor ve fotoğraflar çektirip Müslüman olduğu yolunda yayınlar yaptırıyordu.[9] Mısır'a giden Prens Charles orada müftülerle görüşüyor ve plaketler alıyordu.[10] Nakşi Şeyhi Nazım Kıbrısi: "Prens Charles İslam dinini seçmiş bir mümindir, sünnet olmuştur, tarikatımıza bağlıdır, dinimizi seçmesinden sonra Hüseyin Charles adını al-

---

[9] Bkz: Türkiye gazetesi, 21.3.1996, "Takkeli prens camiyi ziyaret etti", "Prense müslüman takkesi": İngiltere veliahd prensi Charles'ın Müslüman ve İslami kuruluşlara ilgisi devam ediyor. Charles, Londra'da yapımı devam eden ve yaklaşık 8 milyon sterline mal olması beklenen camiyi ziyaret ederek, Müslüman takkesi giyinip şal örtündü."

[10] Bkz: Türkiye gazetesi, 13.3.1995: "Prens Charles'a El-Ezher'den plaket"

mıştır. Kraliyet ailesindeki tüm erkekler Müslümandır ve sünnetlidir. Zaten İngiliz Kraliyet ailesi, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (s.a.v) 40. göbekten torunlarıdır" diye demeçler yayımlıyor ve daha sonra İngiliz İstihbaratı bu yayınları Güney Asya ve Batı Afrika'daki Müslümanlar arasında dağıtıyordu.[11] İngiltere'nin Prens Charles'ı gelecekte İslamların Halifesi ilan etmeye hazırlandığı bilinen bir konuydu. Ancak İngiltere'nin elindeki İslam kozu ABD'ye karşı değil, ABD'nin güdümündeydi. Oysa Almanya ve Fransa, İslam kozunu ABD'nin elinden alıp ABD'ye karşı kullanabilecek ülkelerdi. 1973 Arap-İsrail Savaşı sırasında Araplardan yana tavır alarak Müslümanların beğenisini kazanan Almanya, Fransa gibi kimi Avrupa Topluluğu ülkeleri, kendi topraklarında çok sayıda Müslüman göçmeni barındırmakta ve siyasal İslamcı örgütleri kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak üzere beslemekteydiler. Tıpkı, 1965'lerde Sovyetler Birliği İslam kozunu ABD'nin elinden almak için bir *İslam Sosyalizmi* kuramı geliştirerek kendisine bağlı İslamcılar yaratmaya kalktığı ve bunda gerçekten başarılı olduğu gibi, Avrupa Topluluğu da İslam kartını ABD'nin elinden alıp kendileri oynamak üzere bir *Euro-İslam*[12] kuramı ortaya atıp, eğer bir

---

[11] Bkz: Hürriyet gazetesi, 4.1.1996: Yıldırım Çavlı: "İngiliz İstihbaratının maaşa bağladığı bir Nakşibendi Şeyhi. Bu adama dikkat edin. Bu haberler tüm İslam ülkelerinin basınında övünç ve gururla yer almaktadır. Geçen yıl bir çok Arap televizyonunda birinci sırayı almıştır. Hedef bellidir. Cahil Müslüman kesimlerde İngiliz Kraliyet ailesine karşı gizli bir sevgi ve saygı uyandırılmakta, istikbalde İngiliz Kralı olacak Charles için gerekli psikolojik platform hazırlanmaktadır. Bu ince propaganda yöntemleri için milyonlarca sterlin harcanmaktadır."

[12] Bkz: Cumhuriyet, 29.12.1998. Ahmet Arpad: Alman basınında, "Tayyip Erdoğan karizmatik bir şahsiyettir", "Türkiye'ye İslam gelecektir", "Türkiye'de din özgürlüğü yoktur; Müslümanlara zulüm yapılmaktadır", "Din toplumda hak ettiği yeri artık bulmalıdır", "Başörtüsü yasağı karşısında Anadolu kadını kendini alçaltılmış ve yarı çıplak bırakılmış hissetmelidir", gibi yazılar çıkıyor. Çoktandır kimi kafalarda bekleyen bir plan yeniden canlandırıldı: Müslüman çocuklara din dersini Alman fakültelerinde Alman yetkili makamlarının onaylayacağı bir program çerçevesinde yetişti-

İslam Birliği kurulacaksa bu ABD'nin değil Avrupa Topluluğu'nun güdümünde olmalıdır, biçiminde düşündüler[13] ve Soğuk Savaş yıllarında Sovyetlere karşı ABD'yle birlikte NATO güdümünde Avrupa topraklarında besledikleri aşırı dinci örgütleri[14] "Euro-İslam Sentezi" doğrultusunda korumaya, beslemeye, yönlendirmeye koyuldular. Elini çabuk tutmazsa İslam kozunu Avrupa'ya kaptırabileceği kaygısına kapılan ABD, Türkiye'yi bir an önce laiklikten tümüyle koparıp İslamcı bir devlete dönüştürerek kendi güdümünde bir İslam Birliği kurma çabasına hız verdi. Zülfü Livaneli, Amerika'nın Türkiye'yi din devletine dönüştürüp Avrupa'ya karşı kullanmak üzere atağa kalktığı ve buna karşı sesini yükselten aydınların öldürüldüğü 1990 yılında, 4 Şubat günlü köşeyazısında şöyle diyordu:

> Bugünlerde haberleri izlemeye yetişemiyoruz. Bizi birinci dereceden ilgilendiren iç ve dış gelişmeler birbiri ardınca patlıyor ve daha bir olayın yorumunu yapamadan kendimizi yeni bir oluşumun içinde buluyoruz. ... Hep birlikte, **bir yere doğru sürükleniyoruz.** Böyle günlerde **sürüklenme** duygusu iyice artıyor içimizde. Birileri bize birşeyler yapıyor. Bizi bilmediğimiz bir yöne doğru sürüklüyorlar. ... Türkiye'de **İslamcı mücadele** yükseliyor... Avrupa Topluluğu bize "umut yok" diyor... İmam hatipli öğrencilerin sayısı liselilere denkleniyor: 340 bin... Türkiye'de silah almak serbest bırakılıyor... Atatürkçü bilim adamı Mu-

---

rilecek öğretmenler vermelidir. Bu düşünce giden Kohl gibi gelen Schröder'in de özlediği **"Euro-İslam Sentezi"**nin önemli bir parçasıdır."

[13] Bkz: Nilüfer Kuyaş, Milliyet gazetesi, 29.1.1996. "İstanbul'a gelen Daniel Cohn-Bendit'den İslamcılara demokrasi dersi: Avrupalı bir İslam'a ihtiyacımız var. Bu İslam'ın Avrupalı bir İslam olması gerekiyor... Avrupalı bir İslam bulmak bence ana tartışma konusu,... Almanya'da herkes için din dersleri vardır. Müslümanlık da okullarda okutulmalı. Ama Almanya'da eğitilmiş kişiler tarafından okutulmalı, Türkiye'den öğretmen göndermek olamaz,.. Birbirimizi aldatmayalım, Avrupalı bir İslam'a ihtiyacımız var."

[14] Bkz: Orhan Gökdemir, "Devletin Din Operasyonu: Öteki İslam", Sorun y. 2. Basım. 1998.

> ammer Aksoy kurşunlanıyor.. Delors, **"Avrupa topluluğu bir Hıristiyan Örgütüdür"** diyor... **Türkiye'deki iç dinamikler laik yaşamı tehdit eden bir oluşumu ortaya çıkarırken, dış dinamikler Türkçülük konusunu gündeme getiriyor. "Bize dünyada yeni bir kader çiziliyor" diye kaygılar duyuyoruz. ... Türkiye'yi galiba Ortadoğu'ya gönderiyorlar..** Yüzyıllardır süren kültürel ikilemimiz böyle mi noktalanacak? **Dünyanın yeniden biçimlenmesinde** bize bu rol mü verildi acaba? Bütün bu olup bitenler böyle **bir global planın parçaları** mı? .. Bize bir şeyler yapıyorlar. Kim, neden, nasıl... bilemiyoruz. İşin kötüsü, bizi yönetenler de bilemiyor.[15]

Evet, 1989'dan sonra *birileri*, yani ABD; Türkiye'yi i-vedilikle *bir yerlere*, yani din devletine dönüştürüp İslam ülkelerinin başına geçirmeye çalışıyordu; bu yüzden laikliği savunacak en yetkin ağızlar kurşunlanarak kapatılıyor ve böylece diğerlerine *susun yoksa sizi de öldürürüz* denmiş oluyordu ve bizi yönetenler Türkiye'nin kimlerce nereye sürüklendiğini çok çok iyi biliyorlardı. Örneğin 1990 yılı sonunda, Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay, Türkiye'nin ABD güdümünde Atatürkçü laik çizgiden kopartılarak dingüder Osmanlı İmparatorluğu'na dönüştürülmeye çalışıldığını ve bu uğurda komşu ülkelerin topraklarını ele geçirmeye kışkırtıldığını görüyor ve bu nedenle görevinden istifa ederek ayrılıyordu.[16] Avrupa Topluluğu da "Biz bir Hıristiyan örgütüyüz, siz ise Müslümansınız" diyerek dışladığı Türkiye'nin, ABD güdümünde bir İslam devletine dönüştürülerek kendilerine karşıt bir İslam Birliği oluşturmakta kullanılacağını çok iyi bilmekteydi. 1992 yılı Ağustos ayında Danimarka'da Aalborg Üniversitesi'nde yapılan uluslararası bir toplantıda, Prof. Johan Galtung, bu gerçeğin altını çizerek şöyle diyordu:

---

[15] Bkz: Zülfü Livaneli, "Orta Zekalılar Cenneti", Telos y. 4. basım.Sf. 36.

[16] Bkz: Torumtay'ın Anıları.

İleride İslam ülkelerinin başına geçmeyi planlayan Türkiye, Avrupa Topluluğu'na hem ticari hem de askeri bir rakip olacaktır.[17]

Türkiye, ABD güdümünde İslam ülkelerinin başına geçmek ve Avrupa Topluluğu'nun karşısına dikilmek üzere Atatürk'ün ulusçu bilimgüder çizgisinden uzaklaştırılarak adım adım din devletine dönüştürülüyordu. Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Turgut Özal, Türk ordusu Atatürk'ün ulusçu laik çizgisinden kopartılıp din devleti öğretisini benimsemedikçe Türkiye'yi *ipleri ABD'nin elinde olacak yeni bir Osmanlı İmparatorluğu*'na dönüştürmenin olanaksızlığını *Torumtay Olayı*'nda görmüş ve imam hatip öğrenimi görenlerin Harp Okullarına alınmasını sağlamak için kolları sıvamıştı.

1993: İmamlar orduda subay olacak

Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Nakşibendi çorbacısı Turgut Özal'ın Cumhurbaşkanlığı altında, TBMM Milli Eğitim Komisyonu, Ocak 1993'te imam okulunu bitirenlerin Harp Okullarına girmelerine engel olan yasayı değiştirdi. Uğur Mumcu, 22 Ocak 1993 günü Cumhuriyet'te çıkan "İmam-Subay" başlıklı köşeyazısında buna sert bir karşılık verdi ve *bu yazısından iki gün sonra* arabasına konulan bir C-4 patlayıcısıyla parçalanarak susturuldu. Ancak Uğur Mumcu'nun bu yazısından sonra olay artık kamuoyuna yansımış olduğu için, TBMM Milli Eğitim Komisyonu imamları subay yapacak bu kararını geri aldı.[18] Amerika'nın Türkiye'yi İslam Birliği'nin başında Avrupa ve Rusya'ya karşı kullanma tutkusu gecikme kaldırmaz bir ivedilik taşıyordu; ancak, Uğur Mumcu'nun bir köşeyazısıyla imamları subay yapma oyununun suya düşebildiğini gören

[17] Bkz: Aytunç Altındal, "Laiklik", Anahtar y. 2 basım 1994. sf. 253.

[18] Bkz: Oktay Akbal Milliyet Gazetesi, 26. 2. 1995. "Ruhuna el-Fatiha laiklik!" başlıklı köşe yazısından.

ABD, Türkiye'nin Uganda olmadığını, Türkiye'de etkin bir kamuoyu bulunduğunu ve bu kamuoyunun usuna yatmayan dönüşümleri yukarıdan verilecek buyruklarla gerçekleştirmenin kolay olmadığını bir kez daha anlamıştı. Demek ki kamuoyunu ABD tasarısına çekebilmek için daha güçlü yayınlar yapılmalıydı. Amerikan yandaşı Nurculardan Fethullah Gülen adlı kişiyi kamuoyunun gözünde Atatürk denli yücelten *Küçük Dünyam* adlı yaşam öyküsü Milliyet gazetesince basılıp yayıldı ve Uğur Mumcu'nun öldürülmesinden yaklaşık 20 gün sonra, 13 Şubat 1993'te, yine Milliyet gazetesinde bu kez ABD'nin İslam Birliği tasarısını kamuya benimsetmeye yönelik bir yazı dizisi yayımlanmaya başladı. Aytunç Altındal, yedi gün süren *İslam ve Avrupa Kültürü* başlıklı bu yazı dizisinde, o gün için Avrupa topraklarında 13 milyon Müslümanın yaşadığını, Müslümanlığın kendisine gerçek bir rakip olacağını bilen Avrupa'nın, başta Türkiye'deki İslamiyet ve laiklik olmak üzere tüm Avrupa'daki İslamiyeti *denetim altında tutmakta* olduğunu belirterek, şöyle diyordu:

> Oxford Analitica'nın 1990'da yayımladığı kişiye özel bir rapora göre: (...) Müslümanlar,.. kendilerine lider bir ülke bulabilirlerse, **geleceğin dünya ve Avrupa siyasetinde önemli görevler oynamaya** hazırdırlar... Bizim de konuşmacı olarak hazır bulunduğumuz uluslararası bir toplantıda, Aalburg Üniversitesi'nde yapılan açılış konuşmasında Prof. Johan Galtung, **ileride İslam ülkelerinin başına geçmeyi planlayan Türkiye'nin, Avrupa Topluluğu'nun hem askeri hem de ticari rakibi olacağını** vurgulamıştı. (1992-Danimarka-Ağustos) (...) Umarız (bütün bunlar) **Türkiye'yi büyük Devlet yapmak isteyenlere bir uyarı** olur, atıp tutmakla, vatan-millet-Sakarya nutukları savurmakla büyük devlet olunmaz!..[19]

[19] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 253, 256.

Aytunç Altındal'ın 1993'te dile getirdiği; *Türkiye Müslüman ülkelerin başına geçerse askeri ve ticari olarak Avrupa'nın rakibi olacaktır* savı, bir CIA uzmanının 1946'da Cemal Kutay'ın dergisinde yayımlanan şu saptamalarıyla ilginç bir benzerlik gösteriyordu:

> **İslam hayatının Türk davasına ne kadar bağlı olduğunu görmemek kabil değildir.** Dünyanın her tarafına yayılmış olan **İslam aleminin, inkılapçı ve modern İslamlığı temsil eden Türkiyesiz bir mana ifade edemeyeceği** açık bir hakikattir. Farzımahal olarak **İslam milletleri, vaktile İtalya ile Almanya'nın yaptıkları gibi bir birlik teşkil etmeğe muvaffak olsalar, bunun sebep ve amillerini Türkiye'den başka bir yerde aramamalıdır.** (...) Bekledikleri şey yalnız Türkiye'nin yardımıdır.[20]

1945'te CIA uzmanları *Türkiye Müslüman ülkelerin başına geçsin Sovyetlerin karşısına dikilsin* diyorlardı; 1989'dan sonraysa *Türkiye Müslüman ülkelerin başına geçsin Avrupa'nın ve Rusya'nın karşısına dikilsin* demeye başladılar. Çünkü Amerika 1945'te İslam ülkelerini Türkiye'nin önderliğinde birleştirip *Sovyetlerin karşısına* dikmek istiyordu; 1989'dan sonraysa İslam ülkelerini Türkiye'nin önderliğinde birleştirip bu kez Rusya'yla yakınlaşan *Avrupa Topluluğu'nun karşısına* dikmek istedi. Özcesi, Amerika kime karşı olursa, Türkiye İslam ülkelerinin başına geçip onun karşısına dikilmeliydi. Sıvas'ta 37 aydının irticacı saldırganlar eliyle diri diri yakıldıkları ve ortalıkta darbe söylentilerinin dolaştığı 1993 yılında, Günaydın gazetesi el değiştirmiş ve Yeni Günaydın adı altında, ABD'nin Türkiye'yi din devleti olmaya sürükleyip İslam kartıyla oynamasını sanki Türkiye'nin yararınaymış gibi gösteren yayınlara başlamıştı. Aytunç Altındal bu gazetede yayımlanan

[20] Bkz: Millet Mecmuası, 31 Ocak 1946, sf. 12

köşeyazılarında, ABD'nin Türkiye'yi Ortadoğu'da başoyuncu olarak görevlendirdiğini açıklıyordu:

> ("Fuck the Jews. Üç milyon Yahudi için 800 milyon Müslüman'ı kaybediyoruz" diyen ABD Dışbakanı) Baker'ın ünlü **Müslümanlar'a açılma siyaseti** belki Bush-Baker yönetimine bir seçim kaybettirdi ama **ABD dış politikasına damgasını vuran yeni bir perspektif** kazandırdı... **Clinton yönetimi, Bush döneminden devraldığı bakış açısıyla,.. İslam alemi içinde Türkiye'ye yeni bir rol vermeye hazırlanıyor.** Türkiye, ABD'nin geleneksel iki müttefiği Mısır ile İsrail'in üstüne çıkarak **öncelikli müttefik** statüsüne doğru gidiyor.[21]

Rusya ile yakınlaşan Avrupa Topluluğu'na karşı Türkiye önderliğinde İslam Birliği kartını oynayan ABD'nin, Avrupa Topluluğu'na üyelik başvurusu geri çevrilen Türkiye'yi başoyuncu olarak görmesi, 1969'dan bu yana ABD'nin isterleri doğrultusunda Avrupa Topluluğu'na karşı düşmanca bir tutum sergilemiş olan MNP-MSP çizgisinin uzantısı Refah Partisi'nin değerini *-özellikle de Amerika'nın stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın Nisan 1993'te ölümünden sonra-* ABD'nin gözünde bir kat daha artıran bir durumdu. 1993'te Avrupa'ya karşı ABD'nin Türk-İslam kartını savunmak üzere yayına başlayan Yeni Günaydın gazetesi, ABD'nin istediği gibi *Avrupa karşıtı bir İslamcı söylem* kullanan Refah Partisi'ni övücü yayınlar yapmaktan geri kalmıyordu.

Kasım 1993: Avrupa-Rusya yakınlaşmasına karşı RP-ABD uzlaşması

Ne denli Türkiye 1945'ten sonra Amerikanın buyruklarını Tanrı buyruğu gibi belleyen irtica örgütleriyle kaynıyorsa

[21] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 125-127, Yeni Günaydın, 26.10.1993

da, bunların tümü parti biçiminde örgütlenmemişti. Fethullahçılar gibi Amerikancı topluluklar yasal bir parti olarak örgütlenmiş olmadıkları için seçimler yoluyla ülkenin yönetimine gelmeleri olanaksızdı. Ülkede seçim yoluyla yönetime gelebilecek ve Türkiye'yi tıpkı ABD'nin istediği gibi laiklikten koparıp din devletine dönüştürerek İslam Birliği kurmaya yöneltebilecek tek yasal örgüt tüm Amerikancı tarikatların oy verme dönemlerinde buluştukları yer olan Refah Partisi'ydi. Refah Partili Ahmet Akgül, tarikatlar konusunda şöyle diyordu:

> Nurculuğun, Süleymancılığın, Nakşiliğin, Kadiriliğin, Hanefiliğin, Şafiiliğin bulunması İslam için bölücülük değildir... Bunların her biri değişik sahalarda değişik boşlukları dolduran, hizmet veren, hizmet eden teşkilatlardır... Nakşibendi olan Süleymancı olamaz. Nurcu olan Kadiri olamaz. Ama **Nakşibendi olan Refah Partili olur. Nurcu olan Refah Partili olur. Süleymancı olan Refah Partili olur. Diğer bütün tarikatçılar Refah Partili olur** ve olmak zorundadır.[22]

Türkiye'nin bir an önce Avrupa-Rusya karşıtı ABD yandaşı dinci bir yönetime kavuşabilmesi, Avrupa karşıtı söylem kullanan ve parti biçiminde örgütlenmemiş bulunan tüm tarikatların seçimlerde oy verdikleri Refah Partisi'nin çok sağlam biçimde ABD güdümüne girerek ülkenin yönetimini eline geçirmesiyle gerçekleşebilirdi. Bu yolda ilk adım olarak Amerikan devletinin koruması altında Amerikan çıkarları doğrultusunda çalışmalar yapan ve bu nedenle *Almanya tarafından yasaklanmış* bulunan *Amerikan Scientology Tarikatı* ile Refah Partisi'nin Almanya'daki uzantısı *Milli Görüş Teşkilatı* arasında bir ortaklık anlaşması imzalandı.[23] Böylece ABD'nin strate-

[22] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 475, 476

[23] Bkz: Hürriyet gazetesi, 2.11.1997: "Scientology ile RP'nin Almanya'daki uzantısı Milli Görüş'ün, BAVG adlı bir ortak yatırım şirketi kurdukları ortaya çıktı. Başbakan Kohl'un yasağına rağmen Almanya'da faaliyetini sür-

jik işbirlikçisi Turgut Özal'ın Nisan 1993'te ölümünden sonra, Refah Partisi Almanya'daki uzantıları aracılığıyla 1993 yılında Avrupa'ya karşı Beyaz Saray güdümlü bir Amerikan tarikatıyla işbirliğine giriyordu. Amerika stratejik işbirlikçisi Özal'ı yitirdikten sonra ABD-Refah Partisi ilişkilerinde gerçekleşen ikinci önemli olay, Amerikancı olarak bilinen 10'u istihbaratçı 35 emekli subayın, 27 Mart 1994 yerel seçimlerine üç ay kala, Kasım 1993'te *topluca ve törenle* Refah Partisine girmesiydi.[24] Refah Partisi, Amerika'nın "yeşik kuşak" kuramının savunucuları olan bu emekli subayları topluca ve törenle üye ettikten sonra, Ankara il yönetim kurulu üyeliği, Başkanlık divanı üyeliği, Eğitim Kurulu Başkanlığı, Ege Bölgesi Sorumluluğu, vb. gibi, parti yönetim basamaklarında önemli konumlara yerleştirerek, Amerika ile işbirliğini perçinliyordu.[25] 1993 yılı son aylarında ABD, bir yandan emekli Amerikancı subaylarla Refah Partisi'ni içinden güderken, öte yandan o anda Türkiye'yi yönetmekte olan atanmış ve seçilmişler eliyle, Türkiye'yi gelecekte İslam Birliği'nin önderi yapabilmek için gerekli yasal değişiklikleri, gerçekleştirmeye çalışıyordu.

---

düren Scientology, 1993'te irtibata geçtiği Milli Görüş'le ortak yatırımlara girişti. Der Spiegel dergisi, konuyla ilgili haberinde tarikat üyelerinin MGT üyelerine eğitim verdiklerini yazdı. Dergiye göre, Scientology yöneticilerinden Rosy Mundl, 1993'te Milli Görüş'le irtibata geçerek Müslümanlar ve Scientology tarikatı üyelerinin, tepki gördükleri Almanya'ya karşı ortak mücadele etmesini istedi ve 1994'te Joint-Venture ortaklık anlaşması yapıldı... Alman hükümeti, Almanya'da 30 000 müridi bulunan Church of Scientology tarikatına karşı dava açmış bulunuyor. Tarikatın Amerikalı ünlü müridleri gazetelere tam sayfa ilan vererek Başbakan Helmut Kohl'u kınamışlar ve tarikat üyelerine uygulanan baskıyı Nazilerin Yahudi soykırımına benzetmişlerdi. bir çok ünlünün imza koyduğu ilanlar Amerikan yönetiminin de görüşünü temsil ediyordu. ABD yönetimi Bonn'u sertçe eleştirmişti."

[24] Bkz: Aydınlık dergisi, 10.10.1993. Ayrıca, bkz: Orhan Gökdemir, "Devletin Din Operasyonu: Öteki İslam", Sorun y. 2. Basım, Eylül 1998, sf. 97.

[25] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 543:

Kasım 1993: I. Din Şurası Hilafete giden yolu açıyor

1 Kasım 1993'te Amerikan yurttaşı olduğu, Amerika'ya bağlılık andı içtiği söylenen Tansu Çiller'in Başbakanlığı döneminde toplanan Din Şurası, beş gün içinde Türkiye'yi ABD'nin istediği gibi Hilafet yönetimine götürecek nitelikle kararlarla sonuçlandı. Yeni Günaydın gazetesinde Aytunç Altındal, bu kararları alkışlarla kutlayarak şöyle duyuruyordu:

> Sonda söyleyeceğimi başta söylemekte yarar görüyorum: **"I. Din Şurası, Türkiye'nin önderliğinde ve Cumhuriyet esasları çerçevesinde İslam alemi için hilafete giden yolu açacaktır."** (...)**I. Din Şurası, İslam aleminde Hilafet'e giden ana caddenin taşlarını döşemektedir.**[26]

I. Din Şurası, Türkiye'yi ABD'nin istediği gibi bir hilafet yönetimine götürecek taşları döşerken, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş de bunu bir kutlamayla olumluyordu:

> Genelkurmay Başkanlığı I. Din Şurası'nı kutlayarak, Diyanet İşleri Başkanlığı'nı bu girişiminden ötürü kutladı.[27]

Yeni Günaydın gazetesi, Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne karşı Amerika güdümünde bir Türk-İslam Birliği kurmaya yöneltmek için elinden geleni yapıyor ve bu gazetenin basında adı "Genelkurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü" olarak anılan köşeyazarı Aytunç Altındal, Nisan 1994'te Türkiye Cumhuriyeti devletinin bir an önce laikliği terk edip Hilafet yönetimine geçmesi için çağrılar yayımlıyordu:

> **Acilen Hilafet Müessesesi kurmak** gereklidir. Türkiye bu konuda öncülük etmelidir!..[28]

---

[26] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 161-163, Yeni Günaydın, 9.11.1993

[27] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 146, Yeni Günaydın, 27.11.1993

Amerikancılar ve Refahçılar elbirliğiyle "Çabuk ol, sallanma!" diyorlardı Türkiye'ye; "çabuk laikliği terket, Halifeliği dirilt, Müslüman ülkelerin başı ol ve Avrupa Birliği'nin karşısına Amerikan uşağı olarak dikil!.." Bu çabalar basında şöyle yankılanıyordu:

> Türkiye'de **acilen Hilafet Yönetimi'nin egemen olmasını** savunan Aytunç Altındal, **Türkiye'nin bütün İslam Ülkeleri için "Hilafet Yönetiminin egemen olduğu bir merkez" haline getirilmesi** gerektiğini dile getirdi.[29]

Evet, "acilen" diyorlardı. Demek ki, bir aceleleri vardı. Sonu Hilafet'e varacak türden kararlar alan Din Şurası'nı kutlayan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresi dolmak üzereydi. Bu işin bir an önce bitirilmesi gerekiyordu. Çünkü ABD Başkanı Clinton, İslam dünyasında Halifeliğin bir anca kurulması gerektiğini buyuruyordu.

ABD İslam'da Hilafetin yeniden kurulmasını istiyor

Amerikan yönetimi Refah Partisi'nin yerel seçimlerden güçlü çıktığı 1994'te, genel seçimlerden de güçlü çıkacağı ortadayken ardarda demeçler vererek İslam'ın yeryüzündeki koruyucusu ABD imiş gibi bir görüntü oluşturmaya çabalıyordu. Clinton, Endonezya'da bir camiye gittikten sonra İslam'da Hilafet düzeninin yeniden kurulmasını savunarak şöyle diyordu:

> Batı dünyası ile İslam arasında bir barış ve diyalog kurulmasına engel olan şey bir kanal eksikliğidir. **İslam dünyasının bir başı (Halifesi) yok.** Hıristiyanlığın Papalık gibi bir kuruluşu var. İslam dünyasının bu eksikliği, aklına

---

[28] Bkz: Nakşibendi Tarikatı doğrultusunda yayın yapan İslam Mecmuası, Nisan 1994, sf.18

[29] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 10 Nisan 1994

esen her teşkilatın kendini İslam dininin temsilcisi, lideri olarak ortaya atmasına yol açıyor. **İslam dininin gerçek bir lideri (Halifesi) olsa, onu Beyaz saraya çağırır diyalog başlatırdık.**[30]

İşte bir takım yazarların Türkiye'de bir an önce Hilafetin kurulması gerektiği yolundaki yazılarının kökeni, ABD'nin bu isteğine dayanıyordu. Türkiye bir an önce, acilen, çabucak Hilafete geçsin, diyorlardı. Çünkü böyle buyurmuştu bir önceki Başkan George Bush'un deyimiyle *Dünya Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin kalıtçısı ve önderi olan* ABD'nin Bush'tan sonraki Başkanı Bill Clinton...

1994:
Kissinger Türkiye'de tekke açıyor
İrtica, orduya çengel atıyor

1994'te Amerikancı Yeni Günaydın gazetesinin basında "Genelkurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü" olarak ünlenen Hilafetçi yazarı Aytunç Altındal: *Yaklaşık 60 yıldır laiklikle yatıp laiklikle kalkıyoruz. Ama hiç düşündük mü eloğlu (Avrupa ülkeleri) laik mi değil mi?"* derken,[31] Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş de o günlerde tıpkı Aytunç Altındal gibi konuşarak: *Bizden laik olmamızı isteyen Batılılar önce kendileri laik olsunlar*, biçiminde "laik olmayabileceğimizi" anıştıran demeçler veriyordu. Besbelli ki Avrupa'ya karşı bir çıkıştı bu, çünkü o günlerde ABD'nin Türkiye'den laik olmasını istediği filan yoktu; tersine ABD, Graham Fuller, Paul Henze, vb. gibi eski CIA görevlileri aracılığıyla Türkiye'nin laiklikten ayrılıp İslam Ülkelerinin başına geçmesini öğütlüyor ve ABD Başkanı Clinton bile İslam'da Halifeliğin kurulmasını isteyen demeçler veriyordu. İşte bugünlerde ABD eski Dışbakanlarından Henry Kissinger Tür-

[30] Bkz: Türkiye gazetesi, 31. 12. 1994. Clinton: Müslümanlara leke süremeyiz", "Clinton'dan İslam Alemine zeytin dalı".

[31] Bkz: Aytunç Altındal, age, sf. 177. Yeni Günaydın, 23. 4. 1994

kiye'ye gelip Özbekler Tekkesi'nin açılışını yapmış ve 27 Mart 1994 yerel seçimlerinden kazançlı çıkan irtica yuvası Refah Partisi'nin ilk işi de Başkanları Necmettin Erbakan'ı Amerika'ya gönderip yönetimleri süresince ABD çıkarlarına dokunmayacakları konusunda güvence vermek olmuştu.[32] Bu arada ABD Başkanı Clinton İslam'ı öven demeçler vermeyi sürdürüyor ve gazeteler "ABD İslamla barışıyor" gibi başlıklar atıyordu.[33] Batı'nın Türkiye'de dinci bir yönetim istemeyeceğini düşünenler, bu dayanaksız önyargılarını sarsan gelişmeler karşısında şaşkın durumdaydılar. Nur Batur, bir köşe yazısında durumu şöyle irdeliyordu:

> Son günlerde Ankara'da birçok büyükelçinin tartıştığı esas soru şu: **Eğer Türkiye'de RP iktidara gelirse, Batı bundan rahatsız olur mu?** Böyle bir gelişme gerçekten **AB ve ABD'nin menfaatlerine büyük zarar verir mi?..** Bu soruya ismi bizde saklı olan bir büyükelçinin yanıtı, yeni ve son derece enteresan bir senaryoyu gündeme getiriyor: 1970'ler ya da 1980'lerdeki gibi **Avrupa'nın Sovyet tehdidi karşısında Türkiye'ye ihtiyacı olmadığı** ortadadır. Şimdi **Avrupa bir Türkiye tehdidi ile karşı karşıya**dır. Türkiye Avrupa Birliği'nin kapılarını zorluyor. **Türkiye'de İslami hareketin iktidara gelişi, Avrupa Birliği'ne Türkiye'ye kapılarını kapatma şansı verir.** Amerika'ya gelince, **Suudi Arabistan gibi bir ülkeyle bile müttefik** oldu-

---

[32] Milliyet gazetesi, 21.10.1994, Turan Yavuz: "Erbakan'ın ABD makyajı": RP lideri Washington'da partisinin Batı için "iyi bir ortak" olacağını söyledi... Bizden zarar gelmez mesajı verdi.

[33] Bkz: Yeni Günaydın, 20.5.1994. "ABD'den İslam'a destek. Clinton'un danışmanı: Müslüman-Hıristiyan Savaş senaryoları yanlış" dedi. Ayrıca, bkz: Hürriyet gazetesi, 21.5.1994: "ABD İslamla barışıyor": "Amerikan yönetimi meşru yollarla iktidara gemecek islami partilerle normal politik diplomatik ilişkiler kurma kararı aldı."

ğunu unutmamak gerekir... Bu ilginç senaryo düşünmeye değer değil mi?..[34]

Doğrusu Türkiye'nin dingüder bir devlete dönüşmesi kimi açılardan Amerika'nın, kimi açılardan da Avrupa'nın işine geliyordu ve Necmettin Erbakan'ın Refah Partisi, işte böyle ortamda Batılıların gözbebeği olup çıkmıştı. ABD'nin tüm ülkelerdeki İslamcıları kendi güdümüne alıp kendi çıkarları doğrultusunda kullanma çabası hiç bir sınır tanımıyordu. Örneğin Afganistan'da kadınları kara çarşaflarla eve kapatan, kadınların iş yaşamına atılmasını yasaklayan Taleban yönetimini ilk tanıyan ABD olduğu gibi, 1990'ların başında Cezayir'de laikleri dinsiz diye satırlarla doğramakta olan İslami Selamet Cephesi'nin yükselişe geçmesi de ABD'nin bunlarla ilişki kurmasından sonra başlıyordu. ABD, Fransa'nın sömürü alanında yer alan Cezayir'i kendi sömürü alanına sokmak için Fransa karşıtı İslamcıları destekliyordu. Afrika'da, *özellikle de Fransa'nın etkin olduğu ülkelerde* Fransız güdümüne karşı çıkan İslamcı örgütlerin tümü ABD'yi yanlarında buluyorlardı. ABD, Müslümanların çoğunlukta olduğu ülkelerde Avrupa Topluluğu ülkelerinin etkisini kırmak, buraları Avrupa'nın etki alanından çıkarıp kendi sömürü alanına katmak için İslamcıları kullanıyordu. Türkiye'de de durum böyleydi. Afganistan'da Taliban'ı, Cezayir'de İslami Selamet Cephesi'ni, Suudi Arabistan gibi monarşiyle yönetilen din devletlerini yoldaş edinmekten utanmayan ABD'nin Türkiye'de Refah Partisi'ni dışlaması için hiçbir neden yok, tersine Refah Partisi'yle işbirliği yapması için pek çok neden vardı. Ancak, bilimgüder (laik) yönetim biçiminin koruyucusu olan Türk Silahlı Kuvvetleri'nin dev adımlarla yönetime tırmanan dingüder irtica yuvası Refah Partisi'ne karşı darbe yapma olasılığı, gericileri ve onların ABD'li koruyucularını düşündürüyor, orduyla bu irtica yuvasını uzlaştırmanın ve bu uz-

[34] Bkz: Nur Batur, Milliyet gazetesi, 25.2.1994. Refah İktidarı Batı'yı sevindirir mi?

laşmayı topluma sevimli göstermenin yolları aranıyordu. En usa uygun uzlaştırma, Kasım 1993'te içine 35 tane Amerikancı emekli subayın sokulduğu bu irtica yuvasının Türk kamuoyuna Atatürkçü olarak gösterilmesi ve böylece bir Soğuk Savaş artığı, bir Amerikan maşası olan bu irtica yuvasının Atatürkçü ordunun kanatları altına sokulmasıydı. Türkiye'yi ılımlı İslamcı bir yönetim biçimine geçmeye zorlayan ABD'yi çok mutlu edecek olan bu "hayırlı"(!) görevi de 1993'te bu amaçla satın alınan Yeni Günaydın gazetesi ve bu gazetenin Hilafetçi köşeyazarı Aytunç Altındal üstlendi. Altındal'ın irtica yuvası Refah Partisi'ni Türk Silahlı Kuvvetleri'nin en beğendiği parti olarak gösterdiği yazıları, Mayıs 1994'te Aktüel dergisine konu oldu. Altındal, bu dergide yayımlanan söyleşisinde şöyle diyordu:

> Mustafa Kemal'de sembolleşen idealleri, bugün Refah savunuyor. Genelkurmay da bunun farkında.. Erbakan'ın bir sözü var: Atatürk yaşasaydı Refahçı olurdu, diye. Bugün Kuva-yı Milliye ruhunu sürdürmeyi göze alan kim var? Refah. Misak-ı Milli ülküsünü kim sürdürüyor? Refah. Kuva-yı Milliye ruhunu ve Mustafa Kemal'de sembolleşen idealleri bugün Türkiye'de Refah savunuyor. E, Genelkurmay da bunun farkında olmayacak adamlardan oluşmuyor! (...) Bundan sonraki darbe hayırlı (Refahçı) olur!..[35]

O günden sonra dingüder mürtecibaşı Erbakan'ı bilimgüder aydınlanma önderi Atatürk'e benzetip onun ülkedeki biricik Atatürkçü olduğu savunan pek çok yayın yapıldı. Erbakan da ABD'nin verdiği; "Atatürkçü imiş gibi görününüz, kendinizi topluma böyle tanıtınız, yoksa ordunun yönetim katmanlarındaki önemli kimseler bizim isteğimizle sizin yanınızda yer alacak olsalar bile, bunu ordunun alt katmanlarına benimsetemeyeceklerinden, onlar dahi bir darbeyle devrilirler; Atatürkçü görününüz ki orduyu yanınıza alabilesiniz; orduyu Atatürkçü görü-

[35] Bkz: Aktüel dergisi, 26 Mayıs 1994, "Askerlere yakın olarak bilinen yazar Aytunç Altındal: Refah Partisi Mustafa Kemal'ci, diyor"

nerek yanınıza alırsanız, 1945'ten bu yana Türkiye'ye verdiğimiz Dünya İslam Birliği'ni kurup başına geçin, buyruğunu yerine getirmeniz çok daha kolay ve çabuk olur" öğüdünü tutarak, bol bol "Refah Partisi Atatürkçüdür" diye söylevler çekmeye başlamıştı. Atatürkçülüğün, ulusçuluğun, bilimgüderliğin, laikliğin düşmanı irtica yuvası Refah Partisi'ni ABD'nin buyrukları doğrultusunda Atatürkçü imiş gibi gösterme görevini üstlenenlerden Aytunç Altındal, Haziran 1994'te bu partinin konuğu olarak Belçika'da bir törene katılıyor ve oradakilere topluca Refah yemini ettiriyordu:

> Refah Partisi'nin Avrupa örgütü konumundaki Milli Görüş Teşkilatları'nın 10. kuruluş yıldönümü ve şenlikleri, Belçika'nın Antwerp kentindeki 30 bin kişilik spor salonunda coşkulu bir biçimde kutlandı. (...) Erbakan ile birlikte Belçika'ya gelen Şevket Kazan ve diğer yöneticiler, tek tek son model lüks Mercedeslere alınarak konvoy halinde Antwerp'e getirildiler. (...) Eski solcu, gazeteci ve yazar Aytunç Altındal'ın salonu dolduran 30 bin kişiye Refah Yemini ettirmesi ve oylarını Refah'a verecekleri yolunda defalarca söz alması, ilginç karşılandı.[36]

Refah Partisi'ni kamuoyuna Atatürkçü olarak gösteren bir başka yazar da Ruşen Çakır oldu. Kasım 1994'te Milliyet gazetesinde yayımlanan "İslamcılar ve Atatürk" başlıklı yazı dizisinde Ruşen Çakır, "Atatürk yaşasaydı Refahçı olur muydu?" sorusunu ortaya atarak bunu şöyle yanıtlıyordu:

> Erbakan: "Atatürk yaşasaydı mutlaka Refahçı olurdu" diyor. İktidara yaklaşma duygusu içindeki RP'nin genel imaj değişikliği içinde Atatürk konusuna özel önem verdiği kesin. Refahçılar, Atatürk'ün temel ilkelerinden olan "tam

[36] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 12 Haziran 1994.

> bağımsızlık ve öz kaynaklarla ulusal kalkınma ilkelerini" savunuyorlar.[37]

Gerçekte Türkiye'nin en keskin Atatürk düşmanı olan bir partiyi kamuoyuna Atatürkçü bir parti olarak sunma çabasına bir başka köşeyazarı, Fatih Çekirge de katılıyordu:

> Refah Partililer, "Türk'ü Kürt'ü yok hepimiz Müslümanız" diyor. İşte bu sözler, Kurtuluş Savaşı sırasında Mustafa Kemal'in kullandığı bağımsızlıkçı üsluptur. Evet, Refah Partisi, bir Mustafa Kemal söylemi tutturmuştur.[38]

Türkiye'yi ılımlı (= ABD karşıtı olmayan) İslamcı bir yönetime sürükleyen Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin başı ABD, Özal'ın Nisan 1993'te ölümünden sonra bu iş için elinde kalan tek koz olan irtica yuvası Refah Partisi'ni Atatürkçü imiş gibi göstererek Türk Silahlı Kuvvetleri'yle uzlaştırıp etkinliklerini güvence altına almak ve 1945'ten bu yana kurduğu *Türkiye önderliğinde Dünya İslam Birliği* düşünü Refah Partisi aracılığıyla gerçekleştirebilmek için, tüm kozlarını 1994'te var gücüyle oynadı. Erbakan, Amerika'dayken basına şöyle demeçler veriyordu:

Erbakan: Ordu Refah'tan yana

> Refah Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Necmettin **Erbakan, partisinin iktidara gelmesi durumunda Türkiye'de bir daha askeri darbe olmayacağını** söyledi... Erbakan, **Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Refah'tan yana olduğunu** belirtti. **Ordu Refah Partisi'ni istiyor**, dedi. Refah iktidara geldiğinde Batı, Türkiye'de sağlam bir partner,

[37] Bkz: Milliyet gazetesi, 29.11.1994.

[38] Bkz: Fatih Çekirge, Hürriyet gazetesi: "Ya Refah'ın Güneydoğu'su, ya da Güneydoğu'nun Refah'ı"

> bir ortak bulacaktır. **Balkanlar ve Ortadoğu'da güçlü bir Türkiye,** bu bölgede barışın bekçisi olacaktır. İsrail'de meydana gelen bombalı saldırıyı şiddetle kınıyoruz, dedi.[39]

Bir süredir Amerikancı yayınlarda Atatürkçü, Kuva-yı Milliyeci, Misak-ı Millici olarak tanıtılan ve 35 Amerikancı emekli subayın törenle üye olduğu Refah Partisi'nin başkanı Erbakan, Başkan Clinton'ın ağzından İslam'da Halifeliğin kurulmasını isteyen Amerika'ya gidip, oradan Türkiye'ye: "Ordu bizden yana, ordu Refah Partisi'ni istiyor, biz yönetime gelirsek bir daha Türkiye'de darbe olmayacaktır" diye sesleniyordu. Bu, *Refah Partisi yönetime gelmezse Türkiye'de darbe olacaktır,* demekti. Erbakan'ın bu açıklamasından sonra, Refah Partili Belediye Başkanlarından Şevki Yılmaz da ordunun kendilerinden yana olduğunu ağzından tükürükler saçarak yüksek sesle haykırıyordu:

> Rize Belediye Başkanı RP'li Şevki Yılmaz: **"Ordunun kuvvet merkezinin olduğu yerde RP var... Kara, Hava ve Deniz Kuvvetleri RP'nin emin ellerinde.** RP'de ordu-millet kaynaştı.[40]

Bugüne dek Türkiye'de hiçbir parti yöneticisi, ordunun, Genelkurmay'ın, Kuvvet Komutanlarının kendi partisini tuttuklarına ilişkin böylesi kesin açıklamalarda bulunabilmiş değildi. Basına böylesi demeçler verecek olanlar, orduyu kızdırmaktan ve söz konusu generallerin bir karşı açıklamayla kendilerini yalanlamalarından çekinirlerdi. Öyle ya, siz kalkıp basında "Ordu benim partimi tutuyor, Genelkurmay Başkanlığı benim partimi tutuyor, Genelkurmay'daki Deniz Kuvvetleri Komutanı, Hava Kuvvetleri Komutanı, Kara Kuvvetleri Komutanı benim partimi tutuyorlar" diye demeçler yayımlatırsanız; bu ki-

---

[39] Bkz: Milliyet gazetesi, 21.10.1994. Turan Yavuz, Washington.

[40] Bkz: Milliyet, 13.12.1994. Seher Önalan. Antalya.

şiler de kalkıp, "Bunlar yalandır, bizim hiç bir partiyi tuttuğumuz yoktur" derlerse, en azından kamuoyunda yalancı durumuna düşer, oy yitirirdiniz. Ancak mürtecibaşı Erbakan ve irtica kurmayları, ABD Başkanı Bill Clinton'ın Hilafetin kurulmasını istediği ve ABD güdümünde İslam Birliği örgütlenmesini savunduğu bir ortamda, Türkiye'de Hilafeti ve İslam Birliği'ni savunan Refah Partisi'nin yönetime gelmesini ordunun engellemeyeceğini, tersine isteyeceğini düşünüyorlardı. Refah partisi üst düzey yöneticileri seçmenlerine şöyle sesleniyordu:

> Ordu Refah Partisini bekliyor. (Genelkurmay Başkanı) Doğan Güreş Paşa'nın umudu Refah Partisi...[41]

Ancak kağnı öyle yavaştı ki, tüm Amerikancılar var güçleriyle ittirmelerine karşın 1994'ün sonuna gelindiğinde daha Amerika'nın istediği yere ulaşılamamış, Türkiye İslam ülkelerinin önderi olacak yönetim biçimi değişikliğini gerçekleştirememişti. Hilafetçi Din Şurası'nı toplayan Amerikan yanlısı Başbakan Tansu Çiller, Hilafetçi Din Şurası'nı kutlayan ve "Bizden laik olmamızı isteyen Batılılar önce kendileri laik olsunlar" diyen Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresini uzatmak için elinden gelen herşeyi yaptı; öyle ki bu doğrultuda yaptığı gizli telefon görüşmeleri dahi basında yayımlandı. Ancak Doğan Güreş'in görev süresi uzatılamadı. İrtica, 1994 yılında direkten dönmüştü. Türkiye'nin 1994'te 12 Eylül'den daha karanlık bir irtica batağına yuvarlanmaktan nasıl kıl payı kurtulabildiğini uzun uzun düşünmek gerekir.

[41] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 505

27 Mart 1995
Emekli olan Genelkurmay Başkanı D. Güreş Türkiye gazetesini, TGRT'yi, İhlas Holdingi övüyor

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, emekli olduktan sonra ilk görüşmesini ABD güdümlü Türk-İslam Sentezi'nin çığırtkanı olan gerici Türkiye gazetesiyle yaptı. Bu gazetenin yazarı Selahattin Önkibar, emekliye ayrılan Genelkurmay Başkanı'yla görüşmesini şöyle aktarıyordu:

> Önceki gün büroda çalışırken telefonum çaldı. Arayan Genelkurmay eski Başkanı Doğan Güreş Paşaydı:
>
> -"TGRT'deki Alternatif Programınızı izledim. Çok güzel bir konu seçmişsiniz, fevkalade faydalı bir programdı. Tebrik ederim. Program boyunca notlar bile aldım."
>
> Araya girdim: "Paşam hem o notlarınızı kamuoyuna aktarmak, hem de günün aktüalitesini sormak için sizi rahatsız edebilir miyim?"
>
> Güreş: "Görüşme talebinde bulunan 21 gazeteci var ama sen gel."
>
> Telefonu kapadıktan sonra teybimizi alıp Paşa'nın kaldığı mütevazi lojmana gidiyoruz. Ve iki saati aşan uzun bir sohbet.(...)
>
> -"Paşam, son olarak aldığınız maaşla bu pahalılıkta geçinebiliyor musunuz?"
>
> -"(Gülerek) Bir şey söylersem ayıp olur."
>
> Sohbetimiz özetle bu şekilde nihayetleniyor. Doğan Paşa bizi uğurlarken kulağımıza eğilip şunları söylüyor:
>
> **-"TGRT ve Türkiye Gazetesi'nin devletten ve milletten yana yayınlarını takdirle izliyorum. Sayın Enver Ören'i ve çalışanlarını kutluyorum. Enver Bey hem binlerce insana iş ve aş sağlıyor hem de devletine ve milletine omuz veriyor. Enver Ören gibilerin sayısı çoğalmalıdır."** [42]

---

[42] Bkz: Türkiye Gazetesi, 27.3.1995. Sebahattin Önkibar: "Genelkurmay eski Başkanı Doğan Güreş'ten Samimi Açıklamalar"

Anlaşılacağı üzere, Türkiye'yi ılımcı İslamcı yönetime geçirmeye çalışan ABD'nin, irtica yuvası Refah Partisi ile Türk Silahlı Kuvvetleri'ni uzlaştırmaya çalıştığı günlerde, Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda oturan Doğan Güreş, 1994 yılında Refah Partisi'nin Atatürkçü olduğu yolunda çığlıklar atan Amerikancı-İslamcı Türkiye gazetesinin ve TGRT televizyonunun yayınlarını izlemekte ve alkışlamaktaymış. "Genelkurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü" olarak ünlenen Hilafetçi yazar Aytunç Altındal'ın: "Genelkurmay, Refah'ın Atatürkçü olduğunun farkındadır, bundan sonra bir darbe olursa, hayırlı olur!" dediği günlerde, görev süresi uzatılmak istenen Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş, Amerikancı-İslamcı Türkiye gazetesinin bu yöndeki yayınlarını okuyor, bu gazetenin TGRT televizyonunda bu gibi yayınları izliyor ve alkışlıyormuş..

1945'ten başlayarak ABD'nin kışkırtmasıyla tırmanan irticanın Türkiye'yi 1994 yılında nasıl bir uçurumun eşiğine getirdiğini düşünmek dahi tüyler ürperticidir.

1995'te emekliye ayrılan Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in "devletten milletten yana yayın yapıyor" dediği Türkiye gazetesi ve TGRT televizyonu, 1997'de İsmail Hakkı Karada-yı'nın Genelkurmay başkanlığı döneminde kışlalarda okunup izlenmesi sakıncalı bulunan "İrticai Medya" kuruluşları arasında anılmıştır. Doğan Güreş'in alkışladığı Enver Ören'in İhlas Holding'i de 1997'de İsmail Hakkı Karadayı'nın Genelkurmay Başkanlığı döneminde, alış veriş edilmesi sakıncalı bulunan "İrticai Faaliyetleri Destekleyen Sermaye Grupları" arasında yer almıştır:

Genelkurmay Başkanlığı
İrticai faaliyetleri destekleyen sermaye gruplarına ilişkin iç yazışma metni

Türkiye Cumhuriyeti'nin Anayasa'yla belirlenen devlet düzenini, laik ve demokratik değerlerini hedef alan

irticai faaliyetler, bazı maksatlı çevreler tarafından finanse edilmektedir.

En fazla birlik ve beraberliğe ihtiyaç duyduğumuz bugünlerde, Türk ulusunu "inananlar ve inanmayanlar" gibi suni kamplara ayırmak ve ülkeyi ortaçağ karanlığına sürüklemenin mazur görülecek bir yanı bulunmamaktadır.

Demokrasiye gönülden bağlı Türk halkı ve diğer anayasal kurumlar gibi Türkiye Cumhuriyeti'nin güvencesi olan TSK, **rejim karşıtı yuvalara finansal destek sağlayan ticari kuruluşlara** karşı, kendi bünyesinde demokratik karşı tedbirler almayı kararlaştırmıştır.

Bu meyanda;

- **İhlas Holding**
- Yimpaş
- Asya Holding ve yan kuruluşları
- Kombassan Holding ve yan kuruluşları
- Ülker ve mamülleri
- Bel-Çar'lar (Özellikle Bel-Çar'a giden personel ikaz edilecek ve Bel-Çar'dan alışveriş yapılmayacaktır.)
- Bazı gazetelerin (**Türkiye,** Zaman, Vakit, Akit ve benzerleri) kampanyalarına katılınmayacak, mamülleri alınmayacak ve **bu gazeteler okunmayacaktır.**
- MÜSİAD'a bağlı her türlü kuruluş ve pazarlama kurumları
- Al-Baraka, Faysal Finans ve Türk - Arap Bankası gibi bankalarla ilişki ve iletişim sağlanmayacak, her türlü mali konuda ilişkiye aracı olarak kullanılmayacaktır. **Bu kuruluşlar silahlı kuvvetlerin ihalelerine alınmayacaktır.** Özellikle Kombassan ve MÜSİAD'a bağlı kuruluşlar savunma sanayi ihalelerine sokulmayacaktır.[43]

[43] Bkz: İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri, Kaynak y. Kasım 1997. yay. hz: Hikmet Çiçek. sf.72-92

ABD'nin Türkiye'yi Refah Partisi aracılığıyla 1945'ten bu yana istediği ılımlı İslamcı yönetime geçirmek üzere olduğu 1994 yılında Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda oturmakta olan ve görev süresi uzatılmak istenen Doğan Güreş'in *milletten devletten yana yayın yapıyor* diye övdüğü TGRT, o günlerde yayınlanan *İz Bırakanlar* dizisiyle Vahdettin'i ulusal kahraman, Atatürk'ü ise "asi" ve suçlu olarak göstermekteydi.[44] Doğan Güreş, yalnızca Atatürk ve laiklik karşıtı yayınlar yapan bu "irticai medya" kuruluşlarını ve onların "irticai sermaye"sini övmekle kalmamış, Atatürk'e suikast düzenleyenlerin onurlandırılmasını isteyen Hasan Mezarcı'nın meclise verdiği dilekçede imzası bulunan Abdülmelik Fırat'ı da "teselli" etmişti:

> RP Milletvekili Hasan Mezarcı'nın Atatürk'e suikast düzenleyenler hakkında Meclis araştırması istemesi ve suçsuz olanların itibarının iade edilmesine ilişkin önergesine imza atanlar arasında bir DYP'li vardı. Erzurum Milletvekili Abdülmelik Fırat.
>
> ... Fırat, geçen hafta Genelkurmay Başkanı Orgeneral Doğan Güreş'le bir buçuk saat başbaşa görüşmüş. Görüşmeden bana aktardığı diyaloğun bir bölümü şöyle:
>
> Fırat: "Paşam, Türkiye artık tarihiyle barışsın."
>
> Güreş:"Evet çağ değişiyor, **bazı değişikliklerin zamanı**."
>
> Fırat: Anadolu'da insanlar bin yıldır iç içe yaşıyor. Türk, Kürt, Ermeni, Arap, Rum, bu yüzyılın başında Anadolu'da iç içeydi.
>
> Güreş: "Benim annem de Çeçen'di."
>
> Fırat: "Ailem yıllarca zulüm gördü, üç kez sürüldü. Tüm mallarına el konuldu. Ama ben artık barış istiyorum.
>
> Güreş: "Bunca yaşadıklarınızdan sonra **böyle hümanist düşündüğünüz için** sizi kutluyorum." [45]

---

[44] Bkz: Cumhuriyet, 25.7.1996.

[45] Bkz. Cumhuriyet, 26 Şubat 1994, Mustafa Balbay.

Şimdi şu olgular üzerinde bir kez daha düşünelim:

1989'da Avrupa-Rusya yakınlaşmasıyla gündeme gelen *Urallardan Atlas Okyanusu'na Ortak Avrupa Evi* tasarımına karşı olan ABD, Rusya'daki Müslüman Türklerle Ortadoğu'daki Müslüman ülkeleri kendi denetimine almak üzere bir İslam Birliği'nde toplama çabasına hız vermiş kendi güdümünde bir İslam Hilafeti kurulmasını isterken, Türkiye'de ABD'nin isterleri doğrultusunda Hilafete geçilmesi yönünde girişimler başlatılmış, ceza yasasının din devleti kurulmasını önleyici 163. maddesi kaldırılmış, Din Şurası'nda Hilafete geçiş yönünde kararlar alınmış; Refah Partisi'nin yıldızı, hem ABD'nin stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın ölümünden sonra ABD'ye yeni bir stratejik işbirlikçi gerektiği, hem RP'nin savunduğu görüşler ABD'nin isterleriyle bağdaştığı, hem de RP'nin yönetime gelmesi Türkiye'yi birlik dışında tutmak isteyen Avrupa ülkelerine dışlama bahanesi vereceği için parlamış[46]; Turgut Özal'ın ölümünden sonra ABD Türkiye'yi kendi çıkarları doğrultusunda dincileştirmek üzere bu partiyi orduyla uzlaştırarak yönetime getirmeyi uygun bulmuştur. Ekim 1994'te Amerika'ya giden Refah Partisi Başkanı Erbakan, orada "Ordu Refah Partisi'nden yana, ordu Refah Partisi'nin yönetime gelmesini istiyor, Refah yönetime gelirse darbe olmaz" biçiminde demeçler verirken; bu partinin Rize belediye Başkanı Şevki Yılmaz da Aralık 1994'te "Ordunun kuvvet merkezinin olduğu yerde (Genelkurmay'da) RP var, Kuvvet Komutanları da RP'yi tutuyor" diye demeçler vermiş; basında "Genel-kurmay'ın gayrı-resmi sözcüsü" olarak tanıtılan Aytunç Altındal 1994 yılında ABD Başkanı Clinton'ın istediği doğrultuda Türkiye'nin ivedilikle Hilafete geçmesini savunan yazılar yayımlayarak, ordunun RP'yi Atatürkçü olarak gördüğünü, bir darbe olursa bunun Refah çizgisinde (Panisla-

[46] Milliyet gazetesi, 5.7.1994, Erbakan: "Türkiye'de ve dünyada şimdi RP'nin bir an önce iktidara gelmesi konuşulmaktadır. Fransa Cumhurbaşkanı, Alman ve İngiliz Başbakanları da RP'nin iktidarıyla ilgilenmektedirler. Öteki partiler ne yaparlarsa yapsınlar bitmişlerdir."

mist, Hilafetçi) bir darbe olacağını belirtmiştir. Bütün bunlar olurken Genelkurmay Başkanlığı koltuğunda *-emekli olduktan sonra ilk işi ABD'nin Panisla-mist, Hilafetçi istemleri doğrultusunda yayınlar yapan Türkiye gazetesini ve TGRT televizyonunu övmek olan-* Doğan Güreş bulunuyordu ve Amerikancı Tansu Çiller, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresini uzatmak istiyordu. Bu ortamda, Refah Partisi, oyla olmazsa kanla yönetime geleceklerine güveniyor ve bir askeri darbeyle yönetimi ellerine geçirme olasılığının altını çiziyorlardı:

13 Nisan 1994:
Erbakan: Sert mi yumuşak mı, tatlı mı kanlı mı?

13 Nisan 1994 günlü RP Meclis Grup Toplantısı'nda Erbakan RP'li Milletvekillerine şöyle sesleniyordu:

> 27 Mart (1994 Yerel Seçimlerinin) sonucundan sonra, adil düzene (Refah Partisi yönetime) geçene kadar Türkiye'de huzur ve istikrar olmaz. Halk buna karar verdi. RP iktidara gelecek. **geçiş dönemi sert mi olacak yumuşak mı, tatlı mı olacak kanlı mı?..** Türkiye'nin **şu anda** (Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresi dolmak üzereyken-) bir şeye karar vermesi lazım: Geçiş dönemi **yumuşak mı** (oyla mı) **olacak sert mi** (darbeyle mi) olacak; **tatlı mı** (toplumun direnişiyle karşılaşmadan mı) olacak, **kanlı mı** (toplumun direnişini kanla bastırarak mı) olacak? 60 milyon buna karar verecek.[47]

Erbakan'ın *kanlı mı yoksa tatlı mı, sert mi yoksa yumuşak mı* biçimindeki darbeci söylemi tümüyle Amerikan güdümlüydü ve Amerika'nın dünya politikasını belirleyen güç odağı CFR üyesi Paul Warburg'un Amerikan senatörleri önünde yaptığı konuşmanın yinelenmesi biçimindeydi. Warburg, dün-

[47] Bkz: Milliyet gazetesi, 16.12.1995, "Önce Erbakan söylemişti"

yadaki tüm ülke yönetimlerinin Amerikan güdümü altına alınması ve ABD'nin tek buyurgan olacağı bir dünya yönetimi kurulması amacını açıklarken şöyle konuşuyordu:

> Hoş olsun ya da olmasın (ABD'nin tek buyurgan olacağı) bir dünya hükümetine sahip olacağız. Tek sorun, bunun **fetih (kanlı askeri müdaheleler) yoluyla mı, yoksa mutabakat (uzlaşma) yoluyla mı** kurulacağını bilmek.[48]

Amerika'nın yeryüzünde tek başına egemenlik kurma araçlarından biri de Türkiye önderliğinde ABD güdümünde bir İslam Birliği örgütlenmesiydi. Amerikan uşağı Suudi Arabistan Kralı da Amerika'nın bastırmasıyla Amerikan güdümlü İslam Birliği'nin Türkiye önderliğinde kurulmasını olumlamış, Kazablanka'daki İslam Konferansı Teşkilatı doruğunda şöyle demişti:

> Yüzyıllardır Osmanlı İmparatorluğu'nda kardeşçe yaşadık. Türkler kutsal topraklarımızı korudular. İslam alemini korudular. Şimdi biz İslam alemi, Türkiye'yi aynı konumda görüyoruz. Türklerden bunu bekliyoruz.[49]

Amerika'nın yeryüzünde tek egemen olmasının *kanlı mı yoksa tatlı mı* olacağının CFR üyelerince belirlenmeye çalışıldığı 1994'te, bu ABD tasarısının İslam ayağında, Türkiye önderliğinde kurulacak bir İslam Birliği'nin ön koşulu olan din devletinin Türkiye'de oy yoluyla olmazsa sert ve kanlı bir askeri darbeyle gerçekleştirilmesi de tartışılıyordu. İşte Erbakan'ın din devletine geçişin kanlı mı tatlı mı olacağına yönelik söylemi, ABD'deki kanlı mı tatlı mı tartışmasının RP'ye yansımasından başka bir şey değildi.

---

[48] Bkz: Orhan Gökdemir, "Devletin Din Operasyonu: Öteki İslam", Sorun y. 2. basım. 1998. Sf. 143.

[49] Bkz: Türkiye gazetesi, 15 Aralık 1999. "İslam Alemi Kararlı"

Şevki Yılmaz: Ya oyla ya kanla

Amerika Türkiye'nin Avrupa'dan uzaklaşıp İslam Birliği'nin başına geçmesini ve bunun için Türkiye'nin din devletine dönüşmesini isterken, RP Rize Milletveki adayı ve eski Belediye Başkanı Şevki Yılmaz da Amerikan güç odağı CFR'-nin ağzıyla şöyle gürlüyordu:

> İçyüzünü bildikleri halde Avrupa Birliği'ne girenlerin imanlarını tazelemesi gerekiyor. **Ya oyla ya kanla** bu işi mutlaka düzelteceğiz...[50]

Türkiye'nin Avrupa Birliği'nden uzaklaşması gerçekte Amerika'nın buyruğuyken, Amerika ile stratejik işbirliğine giren irtica yuvası Refah Partisi, bunu Müslümanlara Tanrı'nın buyruğu gibi yutturuyor ve yönetimi oy yoluyla olmazsa kanlı bir darbeyle ele geçireceklerini açık açık söylüyorlardı.

Erbakan: Rap rap sesleriyle geliyoruz

Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş döneminde Amerika'yı ve orduyu kendi arkalarında bilen Refah Partisi yöneticileri 1994-1995 arası Refahçı darbe düşüyle yatıyor, Refahçı darbe düşüyle kalkıyorlardı. Erbakan, basına verdiği demeçlerde açık açık "Rap rap sesleriyle geleceğiz" demekten çekinmiyor, bunun üzerine Musa Ağacık ile Erbakan arasında şöyle bir konuşma geçiyordu:

> **-Rap Rap sesleriyle geleceğiz** dediniz, **Rap rap askeri çağrıştırdığına göre acaba darbe yapmayı mı düşünüyorsunuz?**
>
> -Yok hayır, ben öyle şeyler kastederek söylemedim.[51]

---

[50] Bkz: Milliyet gazetesi, 16.12.1995. "Şevki Yılmaz'dan sert tehdit"

Melih Aşık, bütün bu gelişmeleri bir kaç sözcükle en özlü biçimde şöyle özetliyordu:

Rep rep

İstanbul'da RP öne geçti
Rep rep
İmam-hatiplerde okuyan öğrenci sayısı, teknik lise kolej ve Anadolu liselerini geçti
Rep rep
Anayasa mahkemesinin bütçesini indiren hükümet, Diyanet bütçesini 8 trilyona çıkardı
Rep rep
Su sesi, ezan sesi, Tansu hanımın sesi
Rep rep
Suudi Arabistan RP'ye 5 bin kişilik hac kotası tanıdı
Rep rep
Suudiler ABD'nin izni ve desteği olmadan kılını oynatmaz
Rep rep
RP'yi demek ki Amerika da destekliyor
Rep rep
Alamanya zaten yıllardır RP'nin yan kuruluşlarına kucak açıyor
Rep rep
Laik Cumhuriyet'e karşı Hıristiyan-Şeriatçı dayanışması mı kuruldu?
Rep rep
Allah sonumuzu hayretsin
Rep rep
Rap diye rap rap
zap diye zap zap
rep rep[52]

---

[51] Bkz: Milliyet gazetesi, 7.5.1995. Musa Ağacık: "Rap Rap sesleriyle geleceğiz"

[52] Bkz: Milliyet gazetesi, 12.2.1994, Melih Aşık.

Melih Aşık'ın Cem Karaca'nın askeri darbeleri iğneleyen ünlü şarkısı "Rep rep"e yazdığı bu yeni sözler, Refah Partisi'nin ABD'ce desteklendiğini ve Refahçıların bilimgüder (laik) Türkiye Cumhuriyetine karşı Hıristiyanlarla işbirliği içerisinde çalıştıklarını saptaması bakımından önemliydi.

Gerçekten de kendisini Yahudi-Hıristiyan Birliği'nin Başı olarak tanımlayan ABD'nin kanatları altında, Amerikan güdümünde gelişen irtica, 1995'te ordunun komuta kademelerinde olağan görev devir teslimi gerçekleşene dek, Türkiye'yi *bir an önce* din devletine döndürmek ve Hilafet düzenine geçirmek için "Rep rep"çilik de içinde olmak üzere *her yolu* denemiş, her kapıyı çalmıştı. 1995'te Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş emekli olur ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin komuta kademelerinde olağan görev devir teslimi gerçekleşir gerçekleşmez, eski CIA görevlisi Graham Fuller Türk basınına şöyle bir açıklama yapıyordu:

Türk ordusu İslamcı darbeye izin vermez.[53]

Eski CIA görevlisi Graham Fuller'in, ortada bir "İslamcı darbe" arayışı olmasa "ordu İslamcı darbeye izin vermez" biçiminde demeçler vermesi düşünülemezdi ve sonunda, Fuller'in Türkiye'deki karıştırıcı çabaları, İsmail Hakkı Karadayı'nın Genelkurmay Başkanlığı döneminde yakın izlemeye alındı:

Askerin Fuller rahatsızlığı

Eski CIA şefinin dinci gericiler ve PKK çevresiyle ilişkisi incelemeye alındı

İstihbarat birimleri, Türkiye'nin Atatürk'ün ortaya koyduğu düşünce ve uygulamaları terk etmesi gerektiği, laik demokratik yapı yerine şeriata dayalı bir yapılanmanın ya-

[53] Bkz: Milliyet gazetesi, 18.4.1995, Yasemin Çongar.

> rarlı olacağı yönünde kamuoyu oluşturmaya çalışan Eski **CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi Graham Fuller**'in faaliyetlerini incelemeye aldı. (...) Fuller'in bazı belediye başkanlıklarınca il ve ilçelere davet edilmesi istihbarat birimleri tarafından dikkatle izleniyor. İstihbarat birimleri, **Fuller'in 1989 yılından itibaren Türkiye aleyhindeki etkinliklerinin** bilindiğine, ancak son dönemlerde bunu artırdığına dikkat çekerek, Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nin yıkılışından sonra jeopolitik ve jeostratejik yönden önemini yitireceğini bekleyenlerin yanılgıya düştüğüne, Yeni Dünya Düzeni'nde Türkiye'nin daha da artan bir öneme sahip olması nedeniyle istikrarsızlığa sürüklenmesi için her türlü faaliyetle karşılaşabileceğine işaret edildi.[54]

ABD'nin Eski CIA Ortadoğu ve Türkiye Masası Şefi olan Graham Fuller'in *1989'dan itibaren Türkiye karşıtı etkinlikler içine girdiği* saptanmış. ABD'nin 1989'dan başlayarak Türkiye üzerinde ne gibi oyunlar oynadığını yukarıda gösterdik. Amerika'nın Yeni Dünya Düzeni'nde Türkiye'yi kendi güdümünde çalışacak bir Dünya İslam Birliği'nin içine sokup başına geçirme tasarısı, Turgut Özal'ın ölümünden sonra Refah Partisi-Amerika ilişkilerinin Anayasasını oluşturmuş ve Refah Partisi'nin 1973'te %11.8, 1977'de %8.6, 1987'de %7.2 olan oy oranı, 1989'da %9.8'e, 1991'de %11.9'a, 1994'de %19.1'e ve 1995'te %21.3'e yükselmiştir.[55] Bu yükselişte, Refah'ın Türkiye'den *din devleti ve din birliği* isteyen Amerika'nın Panislamist buyruklarını Özal öldükten sonra yerine getirebilecek tek parti olmasının etkisi belirleyicidir.

1989-1995: İrtica ve Polis

Dinsel gericiliğin Amerikan güdümünde adım adım doruğa tırmandığı ve ABD'nin isterleri doğrultusunda Türkiye'nin

[54] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 3.10.1998.

[55] Bkz: Milliyet gazetesi, 20.12.1995: "RP ve MHP Oyları"

din devletine dönüştürülerek Hilafeti kurmaya yönlendirildiği 1989-1995 arasında, Türkiye'de günlük gazetelerde laiklik karşıtı düşünceler yayan kimi Prof.'lar, Polis Akademilerinde ders veriyor; Polis Akademisi öğretmeni Prof. Dr. Aydın Taneri laikliğe veryansın eden köşeyazıları yayımlayarak şöyle diyordu:

> Birkaç yıl önce, bir sabah, her zaman ders verdiğim Polis Akademisi'ne derse gidiyordum. Anıtkabir'in yanında çoluk-çocuk toplanmış köpek katl-i âmını seyrediyorlardı. Fenalaştım, çömeldim. İyiliksever bir zat, beni arabasına aldı, akademiye getirdi. Çok sevdiğim komiser öğrencilerim kalp krizi geçirdiğimi zannettiler, ambulans çağırmak istediler.(...) Vahşetin sebebi, katl-i âm emrini verenlerin manevi bakımlardan techiz edilmemelerinden ileri geliyor. **Din nedir? İman nedir?** Milliyet... İnsanlık... Merhamet nedir? Bilmiyorlar... [56]
>
> **"Laiklik" lafı kaldırılmalıdır.**
>
> (...) Bu sütunlarda laiklik üzerinde çok durduk ve dedik ki: Bu kavram Fransa'dan ithal edilen bir kavramdır. (...) Bildiğimiz kadarıyle laiklik sadece Fransız anayasasında ve onlardan takliden bizde bulunmaktadır. Yani bizim yaptığımız taklitçiliktir.(...) Bizim kanaatimize göre Anayasa'daki laiklik deyimi devletimizin de milletimizin de başına bela olmuştur. (...) "Laiklik lafı kaldırılmalıdır" tezimin ne kadar isabetli olduğu Mahçupyan'dan da anlaşılıyor... [57]
>
> (...) 1937'den beri Atatürk'ten fazla Atatürkçülerin propaganda ettikleri **laiklikten bu milletin çok çektiğini** vurgulamalıyız... [58]

---

[56] Bkz: Prof. Dr. Aydın Taneri. Türkiye gazetesi. 10.8.1994. Aydınlıkta. "Köpek katl-i âmı" başlıklı köşe yazısı.

[57] Bkz: Prof. Dr. Aydın Taneri. Türkiye gazetesi. 19.10.1994. Aydınlıkta. "Laiklik lafı kaldırılmalıdır" başlıklı köşe yazısı.

[58] Bkz: Türkiye gazetesi. 14. 6. 1995. Prof. Aydın Taneri: "Laikler laikliği yargılıyor (2)"

Laiklik siyahı geri tepiyor!

> Laiklik, Latince asıllı Fransızca bir kelime olup "din dışı" demektir.(...) Kaldı ki "din" ile "devlet" zıt değildir. (...) ABD'de 4 yıl önce Başkan Bush Kongreyi (senato ve temsilciler meclisini) imama dua ettirerek açtırdı. Başkan ve memurlar göreve başlarken İncil'e el basıp yemin ederler. İşte devlet hayatında din unsuru! En büyük askeri okul olan West Point'in diploma töreninde papaz dua eder.(...) Gelin şimdi bunları bizim laiklere anlatın. (...) Bizdeki laik geçinenler yürekli olarak "ben İslam ve din düşmanıyım" dememekte, Atatürkçülük kalkanı arkasında beyhude bir mücadele havası estirmektedirler. (...) **Din ve devlet birbirlerine muhtaç kavramlardır. Zira muhteşem devlet ahlak ve fazilet üzerine kuruludur. Bunu da dinî kaideler sağlar...**[59]

Polis Akademisi öğretmenlerinden Prof. Aydın Taneri, "Bizden laik olmamızı isteyen Batılılar önce kendileri laik olsunlar" diyen Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in emekli olduktan sonra övdüğü dinsel renkli Türkiye gazetesinde yayımlanan bu gibi köşe yazılarında, özetle:

1. Laikliğin Fransa'dan taklit olarak alındığını,
2. Türk milletinin laiklikten çok çektiğini,
3. Laiklik lafının Anayasa'dan çıkartılması gerektiğini,
4. Laiklerin "islam ve din düşmanı" olduklarını,
5. Devlet Başkanlarının Meclisi imamlara dua ettirerek açtırması gerektiğini,
6. Askeri okul öğrencilerinin diploma törenlerinde de imamların dua etmeleri gerektiğini,
7. Din ve Devlet'in birbirine muhtaç olduklarını,

[59] Bkz: Türkiye gazetesi. 7.10.1994. Prof. Aydın Taneri."Laiklik silahı geri tepiyor"

8. Devlet'in ancak dinî kaidelerin sağlayabileceği ahlak ve fazilet üzerine kurulması halinde muhteşem olacağını öğretmekteydi.

Kitap Gazetesi'nin Ekim 1994 sayısında bu laiklik karşıtı köşeyazılarından alıntılar verdiğimizde, Prof. Aydın Taneri'nin yanıtı şöyle olmuştu:

> Bir dergide şahsımıza hücum edildi. Bu konuda (laiklik konusunda-) yazdığımız yazılardan alıntılar yapılarak bir takım yakıştırmalar yapıldı. Şahsımıza hücum eden yazar, fikirlerimizin tamamını almak yerine cümlelerden kesintiler yaparak hükme varmaktadır. Bu yazar şayet bilimsel bir inceleme peşindeyse, fikirlerimizin tamamından alıntılar yaparak madde madde cevaplandırması icap eder.[60]

Yazılarından alıntılar verilmesini "şahsımıza hücum edildi" diyerek bir suçmuş gibi duyuran Polis Akademisi öğretmenlerinden Prof. Dr. Aydın Taneri'nin köşe yazılarında yaydığı görüşlerin laiklik karşıtı nitelik taşıdığı apaçıktır.

İşte laik Demokratik Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin laik Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı laik Polis Akademisi'nde okuyan çoğu komiserlerimiz, 12 Eylül'den sonra, okullarından bu gibi laiklik karşıtı görüşlerle donatılmış olarak çıkıp görevlerine başlamışlar ve görev yerlerine gittiklerinde laiklik karşıtı görüşler yayan ve basında resmi kurumlara parasız dağıtıldığı yolunda haberler yayımlanan Türkiye gazetesi gibi gazeteleri her sabah masalarının üstünde bulmuşlardır. Bunun sonucunda polisimiz laiklik karşıtları ve laiklik yandaşları arasında patlak veren kimi toplumsal çatışmalarda ve olay değerlendirmelerinde, Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican'ın önsözüyle yayımlanan *21.Yüzyılda Polis* kitabında da saptandığı üzere, çoğu

[60] Bkz: Prof. Dr. Aydın Taneri, 16.11.1994.Türkiye gazetesi, "Demirel ve laiklik" başlıklı köşe yazısı.

kez yansız bir tutum sergileyemez olmuştur.[61] Dahası İçişleri Bakanlığı denetmenleri (müfettişleri) yaptıkları denetimlerde kimi polislerin doğrudan irtica etkinliğinde bulunduğunu saptamıştır.[62] Polis eğitiminde görev yapanların kimilerinin laiklik karşıtı olduğuna ilişkin bir örneği Şükrü Karatepe Olayı'nda görüyoruz. Refah Partili Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe, 10 Kasım 1996 günü Atatürk'ü anma töreninde yaptığı konuşmada şöyle diyordu:

> Müslümanlar! İnananlar! Bu rejime karşı hırsınızı, kininizi, nefretinizi içinizden eksik etmeyin! (...) Laik değilim! Tek başıma da kalsam bu zulüm rejimi değişmeli diyeceğim. Müslümanlar, hırsınızı, kininizi, nefretinizi içinizden eksik etmeyin, Bu bizim boynumuzun borcudur. TC dikta cumhuriyetidir.[63]

RP'li Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe, bu konuşmasından dolayı DGM'de yargılanırken, Polis Akademisi öğretmenlerinden oluşan bir bilirkişi takımı Karatepe'nin top-

---

[61] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 12.2.199: "Polisin kökeni muhafazakar" başlıklı haber: "(...) Polis Akademisi öğretim görevlilerinden Ydr. Doç. İbrahim Cerrah'ın "Sosyal Yapı ve Polis Alt-Kültürü" başlıklı araştırmasında (...) bazı saptamalar şöyle: "Polisler toplumun muhafazakar kesiminden gelmekte ve bu da polis uygulamalarına yansımaktadır. (...) Siyasi anlamda muhafazakar ve sağ görüşlü olma ve dolayısıyla sağ görüşlü insanlara, özellikle toplumsal olaylarda daha toleranslı davranmakla suçlanmaktadırlar. Bu aslında kısmen doğrudur."

[62] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 12.2.199: "Sakarya Emniyeti'ne Müfettiş Baskını" haberi: "Sakarya Emniyet Müdürlüğü'ne gelen müfettişler, adları irticai faaliyetlere karışan memur ve amirleri tespit etmeye başladılar; biri başkomiser üç polis memurunun irticai faaliyetlere karıştıkları ve bazı amirlerin şeriatçı kitap dağıttıkları belirlendi.(...) Emniyet amiri İbrahim Tokur'un (...)İstanbul DGM'nce yasaklanan Bize Zulmediyorlar adlı kitabı polis memurlarına sattığı öne sürüldü."

[63] Bkz: Milliyet gazetesi, 11.11.1996. Cumhuriyet'e saldırı. Davut Güleç'in haberinden / Kayseri.

lumda laikliğe karşı kin, hırs ve nefret aşılayan bu sözlerini hukuka uygun bulan bir rapor vererek, onu aklamıştır:

RP'li Karatepe'yi Polis Akademili bilirkişi akladı.

> Polis Akademisi Kamu Hukuku Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Ali Şafak, üye Yrd.Doç. Dr. Vahit Bıçak, üye öğretim üyesi Mesut Bedri Eryılmaz'dan oluşan bilirkişi heyetinin hazırladığı raporda, Karatepe'nin siyasi eleştiri sınırında kaldığı ve hukuka aykırı davranışından söz edilmesinin mümkün görülmediği belirtildi.(...) Polis Akademisi'nin oybirliğiyle verdiği rapor DGMde rahatsızlık yarattı.[64]

Şimdi, bir ülke düşünün ki, askeri okullarında laiklik yanlısı bilimgüder bir eğitim verilirken, polis okullarında laiklik karşıtı dingüder öğretmenler eğitim veriyor! Ordusu bilimgüder laik; polisi dingüder, laikliğe karşıt bir ülke olabilir mi? Ya da soruyu şöyle soralım: Bir ülkenin ordusu laik fakat polisi laikliğe karşıt ve din devleti özlemcilerine yandaş bir tutum izlerse, o ülkenin dirliği ne olur, düzeni ne olur, güvenliği ne olur?[65]

---

[64] Bkz: Hürriyet gazetesi, 16.3.1997. Oya Armutçu'nun haberinden / Ankara

[65] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 17.1.1999, Deniz Som, Vaziyet köşesi, Emniyet grubu, başlıklı yazı: "Emniyet Genel Müdürlüğü'nün hizmete özel gizlilik derecesinde hazırladığı Temmuz 1998 tarih ve 70 sayılı İstihbarat Bülteni'nin İrticai Akımlar kısmında, kamuoyunda Fethullahçılar adıyla anılan Fethullah Gülen Grubu değerlendiriliyor. Strateji Grubu'nun aylık dergisi Gündem'de yayımlanan habere göre... Emniyet'in raporunda Fethullah Gülen Grubu, dönemin Başbakan Yardımcısı Bülent Ecevit'in iyi tarikatlar görüşü doğrultusunda yorumlanıyor ve takdir ediliyor.(...) Emniyet'e göre, Fethullah Gülen ılımlı islami yorumlarıyla dini değerlerin siyasi hedeflere alet edilmemesini telkin ediyor ve Türkiye'de en geniş tabana sesleniyor; Fethullah Gülen'e bağlı müridler Türkiye Cumhuriyeti'in dünya çapında önemli bir devlet olma potansiyelinden hareketle özellikle eğitim alanında çalışıyor.(...) Emniyet'in akladığı Fethullah Gülen Grubu'nun, raporun İrticai Akımlar bölümünde yer alması ise kendi içinde çelişki yaratıyor. Öte yandan Aydınlık dergisinin kapak haberinde İçişleri Bakanlığı'na sunulan

Bir iki yıl önce, gazetelerde, polis örgütünün uçaksavar, tanksavar gibi ancak bir düzenli orduya karşı kullanılabilecek türden ağır silahlarla donandığını; polis istihbaratının Türk Silahlı Kuvvetleri'nin gizli nitelikteki telefon görüşmelerini dinlediğini; askeri istihbarat örgütüne polis ajanlarının sızdırıldığını (Kadir Sarmusak Olayı) [66] ve bunun ardından da polis örgütünün, tanksavar ve uçaksavar gibi silahları Türk Silahlı Kuvvetleri'ne vermemek için direndiğini okuduk.

Tarikatlarla arası iyi olan ve basında *takunyalı* diye nitelenen bir İçişleri Bakanı da 1989 yılında: "Korkmayın, artık ordu darbe yapamaz; şu sayıda asker varsa, bunun karşısına şu sayıda polis dikilir", demişti. Bunlar Kurtuluş Savaşı yıllarında Çerkes Ethem'in kendi komutasındaki İslamcı Yeşil Orduyu TBMM'nin Atatürk komutasındaki düzenli ordusunun buyruğuna vermemek için nasıl direndiğini anımsatan durumlardı.[67] Polis örgütü, ABD damgalı Türk-İslam Sentezi doğrultusunda çalışan kimi seçilmiş ve atanmışların çabalarıyla, Amerika'nın 1989'dan sonra ivedilikle gerçekleştirmek istediği *Türkiye'de*

---

bir rapora göre, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Fethullah Gülen Cemaati mensuplarınca ele geçirildiği öne sürülüyor.

[66] Bkz: Yalçın Doğan, 22.1.1999 günlü Milliyet'te yayımlanan "DYP'de iki aday" başlıklı köşe yazısı: "(...)DYP'nin Eskişehir adayları arasında iki isim var. İlgi çekici raslantı, ikisi de istihbaratçı. Biri Deniz Kuvvetleri Komutanlı'ndan belge sızdırmakla yargılanmış olan Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu, diğeri onunla çalışmış, yine bir istihbaratçı Adem Demir.(..)Sözüm ona "orduda darbe havası var mı yok mu" sorusuna karşılık bulmak için, iddiaya göre, "Orakoğlu askerliğini yapmakta olan polis memuru Sarmusak'ı Deniz Kuvvetlerinden belge sızdırmakla" görevlendiriyor. Sarmusak askeri savcıya önce "belgeleri Orakoğlu'nun talimatıyla aldığını" söylüyor, ancak mahkemede bu sözünü geri alıyor. Daha sonra Orakoğlu da Sarmusak da beraat ediyor... Emniyet İstihbarat dairesi en son politize olması gereken birimlerden biri."

[67] Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Bülent Orakoğlu'nun da görev yaptığı süre içerisinde, pek çok kez: "Artık askeri darbe olmaz, çünkü 170 bin polis ve 6 bin özel tim var" dediği, basında yer almıştır. Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 2.7.1997. "Telefon dinleme çetesi" başlıklı haberden.

din devleti ve Amerikan güdümünde İslam Birliği tasarısı doğrultusunda güdümleniyor ve bu ABD tasarısına karşı çıkma olasılığı bulunan orduya dahi baş kaldıracak bir eğilime sürükleniyordu. Ahmet Taner Kışlalı da bir köşe yazısında güvenlik güçlerinin içinde bulunduğu durumu şöyle irdeliyordu:

Asker, Polis ve Naziler

Olayı Prof. Neşet Çağatay'dan dinlemiştim. Sayın Çağatay, ilahiyat fakültesi dekanlığı yapmış bir bilim adamı. Türkiye'de islamı en iyi bilenlerden birisi. Aynı zamanda inançlı bir Kemalist. Bursa'da polislere verdiği bir konferansın sonunu dehşetle anımsıyor: Neredeyse beni döveceklerdi! Niçin? Laikliği ve laikliğin islamla bağdaşabileceğini savunduğu için! (...) Polisin içinde önemli oranda şeriatçı ve ırkçı bulunuyor. Ama disiplin bulunmuyor! (...) Polisin görevi Cumhuriyet yasalarını korumak. Ama polisin içinde o yasalara inanmayanlar var. Hatta o yasalara karşı olanlar var. (...) Polis; kamu görevlisine, işçiye, hatta bağrı yanık analara karşı hoşgörüsüz olabiliyor. Ama yeşil bayrak açmış şeriatçıya karşı hoşgörülü. Polis cumhuriyete karşı olanlara hoşgörülü. Ama cumhuriyeti savunan basına karşı acımasız. Elbette ki polisin tümü böyle değil. Ama içlerinde önemli bir kesimi böyle.(...) "Askerden farklı polis" anlayışı, bir anlamda DP geleneğinde vardı. MC'ler yozlaşmayı hızlandırdı. Şimdi RP'de olan -imam-hatip kökenli- bir ANAP'lı İçişleri Bakanı zamanında ise bozulma doruğa ulaştı. O dönemin ürünü olan kaymakamlara bakın. Acaba kaçı kadın eli sıkıyor? (...) Asker... Polis... Eğitim... Asker ile polis arasındaki en büyük fark, eğitim ve ondan daha önemlisi disiplin farkıdır. Ama disiplin de eğitimin ürünüdür. Asker disiplinlidir ve içinde cumhuriyet ilkelerine karşı olanlara yer yoktur. Polis disiplinsizdir ve içinde cumhuriyete karşı ögeler taşır.[68]

[68] Bkz: Ahmet Taner Kışlalı. Cumhuriyet gazetesi, 1.8.1997.

Bütün bunlar, Humeyni Devrimi sırasında İran'da güvenlik güçlerinin bir kesiminin diğer kesimine karşı nasıl silah kullandığını, İran'da sokak aralarında askerlerle polislerin birbirlerini nasıl yaylım ateşine tuttuğunu ve nasıl oluk gibi kanlar aktığını anımsatması bakımından ürpertici durumlardır[69] Yeryüzüne egemen olma ve egemenliğini sürdürme çabasındaki ABD'nin Türkiye'yi 1945'ten bu yana din devletine dönüştürmeye çalışması, bu uğurda her yolu denemesi, tüm kişi ve kurumları bu doğrultuda güdümlemesi, Türkiye'yi işte böyle karanlık bir uçurumun eşiğine getirmişti.

Sonuç olarak

1989'da eski Sovyetler'in dağılmaya başlamasından sonra, Amerika'nın isterleri uyarınca inatla *din devletine dönüştürülmek ve İslam Birliği'ne sokulmak* istenen Türkiye'de, toplumun tüm kesimleri ve güvenlik görevlileri şu ya da bu oranda Atatürk ilkelerinden kopuşa sürüklenmiş, mürteciler ABD arkalarında olduğu sürece hiç bir gücün kendilerine engel olamayacağını düşünerek ve 1993-1995 arası Genelkurmay'ı da kendi yanlarında bilerek; *oyla olmazsa askeri darbeyle yönetimi elimize geçiririz, bizim için her iki yol da açıktır*, düşüncesiyle coşmuş, büyük bir özgüvenle yönetim basamaklarına tırmanmışlardır. Türkiye'yi ABD'nin buyruğuyla Ortadoğu'nun Orta Çağ karanlığına sürükleyen bu çılgın gidiş, Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresi uzatılmayarak emekli olduğu ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin komuta kademelerinde olağan görev devir tesliminin gerçekleştiği 1995'e dek sürmüştür.

[69] Bkz: Cengiz Özakıncı, Kitap Gazetesi,1.3.1995. İran-Türkiye ve İslam Devrimi üzerine Nevval Çizgen (Sevindi) ile söyleşi.

BEŞİNCİ BÖLÜM

1995-1997
"28 ŞUBAT"IN OLUŞUM SÜRECİ VE YENİ ULUSAL SAVUNMA ÇİZGİSİ

1995 MİT İrtica raporu

Genelkurmay Başkanı Org. Doğan Güreş'in görev süresi uzatılmayıp 1995'te ordunun komuta kademeleri olağan devir teslim yoluyla değiştikten sonra da Refah Partisi kurmayları *"Ordu Refah Partisi'nden yana!"* demeyi sürdürürken yeni Genelkurmay Başkanı Org. İsmail Hakkı Karadayı, ordunun bilimgüder ulusçu çizgiyi korumakla yükümlü olduğunu üstüne basa basa vurgulamaktaydı. 1995'te Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş emekliye ayrıldıktan sonra MİT'in Cumhurbaşkanı'na sunduğu rapor, 1990-1995 arası irticanın ne denli ürkütücü boyutlara tırmandığını sergiliyor ve bütünü elinizdeki kitabın belgeler bölümünde bulunan bu raporda, şöyle deniliyordu:

Sayın Cumhurbaşkanım,

(...) Daha önce tekke, zaviye ve pansiyonlarda, kapalı bir sistem içinde eğitim ve propaganda yapan İslamcı unsurlar, artık **sokağa dökülmüşler, özellikle son 5 yıl içinde (1990-1995)** , siyasi, sosyal ve dini olaylara duyarlı

bir şekilde geniş kapsamlı organize eylemler gerçekleştirmeye yönelmişlerdir.

Bir cephesi Laik Cumhuriyet'e ve Atatürk'e karşıtlık olan İslamcı (irticai) faaliyetlerin tehdidi **son dönemde** boyutlanmıştır.(...)

Halihazırda **modern ve yaygın teşkilat yapıları ile faaliyet gösteren, eğitim ve taban genişletme çalışmalarında çağdaş yöntem ve araçları, zaman zaman devletten daha ileri ölçülerde kullanan İslamcı unsurlar** amaçlarına ulaşmada belirli mesafeler katetmişler ve karakter değiştirmişlerdir. Nitekim İslamcı kitle içinde, **alışılmış, mistik, mütedeyyin insan tipinin dışında, teknolojik yeniliklere açık, kariyer sahibi kişiler mevcut olup, yönetime geldikleri zaman uygulanacak ekonomik ve siyasi bir model de hazırlanmıştır.**

Diğer taraftan, taban genişletmeye dayalı uzun vadeli geleneksel stratejiler dışında İslamcı çevrelerde, **silahlı mücadeleye dayalı devrim fikrinin gündeme getirilmesi ve evrensel boyutta Panislamizm çalışmaları,** anılan unsurlardaki değişikliklerdir.

(...)İslam ülkeleri ile ilişkiler bazında, **Kuveyt ve BAE (Birleşik Arap Emirlikleri)** de önem arzetmektedir. Her iki ülke ile de ilişkiler **Müslüman Kardeşler örgütü mensupları aracılığıyla** yürütülmektedir.

Bunların dışında, daha önce de belirtildiği gibi, **İslam ülke ve grupları nezdinde, "İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ekonomik Topluluğu, İslam Savunma Teşkilatı" kurulması gibi enternasyonel faaliyetlerin, Milli Görüş'ün Panislamist hedefleri doğrultusunda yürütüldüğü,** (...) gözlenmektedir.[1]

1995 yılında Cumhurbaşkanına sunulan ve 1990-1995 arasını konu alan bu MİT Raporunun tek eksiği şuydu: Mürtecilerin uğruna savaşım verdikleri ve yönetimi ellerine geçir-

[1] Bkz: Aksiyon Dergisi, 25 Şubat-3 Mart 1995, "Noktasına, virgülüne dokunmadan, bütün açıklığıyla: MİT'in son İrtica Raporu" başlıklı Ahmet Güner'in haberinden, sf. 22-28.

diklerinde uygulamayı öngördükleri tüm düşünceler, onların beynine gökten zembille inmemiş, 1945'ten bu yana ABD tarafından sokulmuştu. Gerek *Panislamizm*, gerek *Hilafet*, gerek *İslam Birliği*, gerek *İslam NATO*'su, gerek *İslam Ortak Pazarı*, gerek *İslam Birleşmiş Milletleri*,.. bunların hepsi de ABD'nin 1945'ten bu yana Sovyetler'e karşı gerçekleştirmeye çalıştığı 1989'dan sonra ise Avrupa-Rusya yakınlaşmasından doğan *Urallardan Atlantiğe Ortak Avrupa Evi* tasarımını baltalamak amacıyla kendi güdümünde oluşturmayı amaçladığı şeylerdi. Türkiye'de 1990-1995 arası gemi azıya alan irticanın gerçek beyni Turgut Özal'lar, Erbakanlar, Fethullan Gülenler, vs. değil, tüm mürtecilerin iplerini elinde tutan Mürtecibaşı ABD'ydi. İrtica, ardında ABD olduğu için azmış, şımarmış, özellikle 1993'ten sonra ABD destekli bir Refahçı darbeden bile söz edilir olmuştu. 1995'te Generkurmay'daki görev devir teslimden sonra dahi Refahçılar ABD arkalarında olduğu sürece Genelkurmay'ın da kendi arkalarında olacağına güvenerek, "Ordu bizim arkamızda" diye bağırmayı sürdürüyorlardı.

Erbakan: RP iktidarına ordu sevinir

> Adana'da Milliyet yazarlarıyla yaptığı kahvaltıda seçim sonrası hedeflerini açıklayan Refah Partisi lideri şöyle dedi:
>
> (...) Cumhuriyeti biz kurduk, biz yücelteceğiz. İstiklal Savaşı'nı Sütçü İmam, Rıdvan Hoca başlatmıştır. RP, İstiklal Savaşı'nda ortaya çıkan cevherin kendisidir. Cumhuriyeti yönetecek olan da bizleriz. (...) MGK Milli Görüşle (= Refah Partisi'nin görüşüyle) çalışacak. (...) **RP'nin iktidara gelmesinden Silahlı Kuvvetler rahatsız olmaz, tam tersine, RP iktidarına en fazla ordu sevinecek.** [2]

Gelgelelim ABD güdümlü irtica yuvası Refah Partisi'nin Başkanı Erbakan, bu sözlerinden çok değil iki ay sonra

[2] Bkz: Milliyet gazetesi 17.12.1995.

15 Şubat 1996 günü, Org. İsmail Hakkı Karadayı komutasında göreve başlayan Genelkurmay'ın Atatürk'ün bilimgüder ulusçu çizgisinden ayrılmayacağını görüp ilk şokunu geçirdi.

Şubat 1996: Ordu irticaya karşı tavır alıyor

Jandarma Genel Komutanlığı, 15 Şubat 1996'da yayımladığı "Kışlalarda İbadet Genelgesi" ile irticanın orduyu ele geçirme çabalarına karşı önlemler alıyordu:

Jandarma Genel Komutanlığı
Kışlalarda İbadet Genelgesi
15 Şubat 1996

HRK: 2052-10-96 / EĞT. Ş. (204) GİZLİ

- Mescitlere rütbeli personel ile sivil memur ve işçiler giremeyecek, bunlar dinimizin hoşgörüsüne sığınarak **ibadetlerini evlerinde ve sivil kıyafetli olmak kaydıyla herkese açık camilerde** yapacaklar.
- Kışla içinde ve dışarıda yapılacak ***ibadetlerde* mesai saatlerine uygunluk esas** alınacak.
- Kışla mescitlerinden ve camilerinde ezan okunmayacak, bunun için askeri maksatla verilmiş ses yayın cihazları kullanılmayacak, **ezan dışarıdaki camilerden dinlenecek** veya saate göre ibadete başlanacak.
- Cami ve mescitlerde sadece Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yayınlanmış Kur'an ve dergiler bulundurulacak. **Herhangi bir din grubu veya tarikatlara ait yayınlar, halı ve seccade hediyeler kabul edilmeyecek.**
- Mescit ve camilerde bulunan ve Diyanet İşleri Başkanlığı'na mensup imamların resmi kıyafeti olan cübbe ve sarıklar kullanılmayacak. Silahlı Kuvvetler Kıyafet Kararnamesi'nde belirtilen haki renkli imam latası ve sarık seferde görevlendirilecek rütbeli din görevlilerine mahsus olduğu gözönüne alınarak, imamlık görevi yapan kişiler normal er kıyafeti ile bu görevi yürütecekler.

• Cami ve mescitlerde duvarlarda manası bilinmeyen eski Türkçe yazılar kaldırılacak. Rahle, tespih, takke gibi TSK Kıyafet Kararnamesi'ne uygun olmayan malzeme kullanılmayacak.[3]

Jandarma Genel Komutanı
Orgeneral Teoman Koman

1993'ten sonra ordunun Refahçı bir darbe yapıp kendilerini yönetime getireceğini savunan mürteciler, bu genelge basında yayımlandıktan sonra, 1995'teki komuta değişikliğiyle güvendikleri dağlara karlar yağdığını görüp çok öfkelendiler. Gelgelelim Mürtecibaşı Erbakan, *biz Amerikayla işbirliği yapıyoruz, ordu da Amerika'nın dostudur, öyleyse ordu bizden yanadır* biçimindeki saplantısından bir türlü kurtulamıyor, bu genelge basına yansıdıktan sonra dahi orduyu Refah Partili olarak gösteren demeçler vermekten geri kalmıyordu:

Erbakan: Ordu Refah'ı istiyor

RP lideri Necmettin Erbakan, dün yaptığı açıklamalarda, **Rantiyecilerin** RP'nin yakın zamanda iktidar olacağını anladıkları için **orduyu kendilerine alet ettiklerini** öne sürerek şöyle dedi: Milletimiz RP'yi en büyük parti yaptıysa, "Ben Refah'ı istiyorum" diyorsa, kimsenin şüphesi olmasın ki, ordumuz da aynı düşüncededir. **Ordu da Refah'ı istiyordur. Ama görevi icabı bunu açıkça ilan edemez, konuşamaz.** (...) Ordumuzu din düşmanlığının aleti yapmak istiyorlar. Hayır. Hiçbir şeyi başaramadığınız gibi, bunu da başaramayacaksınız. Çünkü bu ordu bizim ordumuzdur...[4]

---

[3] Bkz: Milliyet gazetesi, 27 Mart 1996. "Tartışılan genelge"; ayrıca bkz: Türkiye gazetesi, 24.3.1996, "RP'den soru: Kışlada namaz yasak mı?" başlıklı Şenol Ateş'in haberi.

[4] Bkz: Hürriyet gazetesi, 28 mart 1996.

Oysa Jandarma Genel Komutanlığı'nın genelgesi o denli açıktı ki, ortada böyle bir belge varken Erbakan'ın: *Ordu Refah partilidir ancak görevi gereği bunu açık açık duyuramıyor* biçimindeki bu çirkin demeci bile, Doğan Güreş'in Genelkurmay Başkanlığı döneminde *"Ordu bizden yana, Genelkurmay'da Refah Partisi var, Kuvvet Komutanları Refah Partili, Rap rap sesleriyle geliyoruz"* diye çığlıklar atan Refah Partilileri, Org. İsmail Hakka Karadayı başkanlığındaki Genelkurmay'ı dinsizlikle, kafirlikle suçlayan demeçler yağdırmaktan alıkoyamadı.

Ordu-RP kavgası

Askeri tesislerde ibadeti yasaklayan genelgeye gelen sert eleştirilere **ordudan sert yanıt** verildi. Üst rütbeli bir askeri yetkili: **"Maskelerinin düşmesinden telaşa kapılan şeriat özlemcilerininin, sahte dindarların ve çağdışı kalmış gerici takımının Türk Silahlı Kuvvetlerini cephe alarak onu yıpratmaya çalıştıklarını"** söyledi.[5]

Genelkurmay'ın Silahlı Kuvvetlere yönelik "din düşmanlığı" suçlaması üzerine verdiği **muhtıra niteliğindeki sert yanıt**, RP'yi karıştırdı.[6]

Genel Başkan Erbakan, parti yöneticilerine **askerlerle ilgili konularda konuşma yasağı** getirdi.[7]

1993-1995 arası Genelkurmay'la balayı yaşadığı görüntüsünü veren ve oy yoluyla olmazsa darbe yoluyla yönetime geleceğini açık açık söyleyen Refah Partisi, 1995'teki komuta değişiminden sonra orduyu yanlarında ya da arkalarında değil karşılarında görünce bu kez orduya saldırmaya başlamış, partiye üye olan Amerikan güdümlü "yeşil kuşak"çı emekli subaylar

[5] Bkz: Yeni Yüzyıl gazetesi, 27.3.1996

[6] Bkz: Hürriyet gazetesi, 28.3.1996

[7] Bkz: Hürriyet gazetesi, 28.3.1996

aracılığıyla ordu üzerine kuşku serpici demeçler vermeye başlamıştı:

RP'nin generali: Ordu için şaibe var

Kamuoyunda "Refah'ın Generali" diye tanınan emekli Tuğgeneral **Hasan Sağlam**, ordu konusunda **bir takım şaibelerin olduğunu** belirtti ve bunların ortadan kaldırılması lazım, dedi. Sağlam, **"Ordunun Refah'ı istemediği"** iddiaları için, **"Böyle bir şeyin olmasını doğru bulmuyorum. Varsa eğer böyle bir şeyin olduğuna inanmak istemiyorum. Ortada bir takım şaibeler var. Artık tek partili Türkiye'de değiliz. Onun için herkes kendi hududuna çekilmelidir"** diye konuştu. Kamuoyunda **Refah'ın Generali** olarak tanınan Sağlam, Türk Silahlı Kuvvetleri'nde son olarak eski Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in Milli Güvenlik Konseyi Başkanlığı döneminde görev almıştı. Sağlam, o tarihte MGK Genel Sekreteri olan Haydar Saltık'ın yardımcılığı görevinde bulunmuş ve 1981'de de emekli olmuştu. **Sağlam, 1991 seçimlerinde RP'nin Balıkesir'den milletvekili adayı** olmuş ancak seçilememişti. Bu arada, RP Genel Başkanı Necmettin Erbakan, partisinden milletvekili adayı olan Sağlam'dan **Kur'an kursu açmasını** istedi. Erbakan, Türkiye yazarlar Birliği'nin Genel kurulu'nda dün karşılaştığı **İlim Yayma Cemiyeti Başkanı Sağlam**'a: Kız çocukları için de Kur'an Kursu açılması fevkalade önemli bir hizmettir, dedi.[8]

Refahçılar Doğan Güreş'in Genelkurmay başkanlığı döneminde *"Rap rap sesleriyle geliyoruz"* derken, Doğan Güreş emekli olduktan sonra *"Ordu için şaibe var"* demeye başlamışlardı. Çünkü 1995'te komutanların değiştiği Genelkurmay, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Atatürkçü bilimgüder (laik) düzenin bekçisi olduğunu açıkça vurguluyordu.

[8] Bkz: Hürriyet gazetesi, 3.3.1996

Temmuz 1996: ABD Erbakan'ı iktidara getiriyor

1995 seçimlerinden sonra kurulan ANAYOL hükümeti yıkılınca, Temmuz 1996'da Erbakan'ın Başbakanlığı altında Refahyol hükümeti kurulmuş ve bu olay dış basında şöyle yankılanmıştı:

Fransız İstihbaratına yakınlığıyla tanınan El Vatan El Arabi dergisinin iddiası:

"Erbakan'ı İktidara ABD Getirdi"

Suudi Arabistan'ın desteğiyle **Fransa**'da yayımlanan haftalık *El Vatan El Arabi* dergisi **"Erbakancılık Humeyniciliğe karşı"** başlıklı haberinde; "Erbakan, radikal İslama karşı ılımlı bir şeriatçı cephe kurarak bölge çapında **yeni bir İslamcılık akımı** yaratıyor. Bu amaçla **ABD ile anlaşarak** bölgede stratejik oynuyor. **Amerikan politikaları çerçevesinde** İran, Sudan ve Suriye ile karşı karşıya gelebilir." yorumu yapıldı. **Fransız resmi ve istihbarat kaynaklarına** yakınlıklarıyla bilinen **Lübnan**'lı gazetecilerin çıkardığı *El Vatan El Arabi*, **12 Temmuz 1996** tarihli nüshasının kapağında kullandığı Erbakan'ın fotoğrafıyla birlikte **"Türkiye-ABD anlaşmasının gizli yanı: Amerikan onayıyla Halife Erbakan"** spotuna yer verdi. **Fransız istihbarat raporlarında** 29 Mayıs 1996 tarihinde düzenlenen Fetih Şöleni'nin, ABD-Refah işbirliği için dönüm noktası olduğu belirtildi. Özellikle ABD ile Batılı ülke istihbarat örgütlerinin yoğun katılımı ve ilgisine mazhar olan Fetih Şöleni'nde Erbakan **bölge çapında İslamcı bir lider** olarak ön plana çıktı. Bu proje kapsamında **İslam Ortak Pazarı, İslam NATO'su** ve **İslam Dinarı** da bulunmaktadır. İstihbarat raporlarında RP'nin sadece **Osmanlı Halifeliği**'ni değil, bölge çapında yeni bir **köktendinci enternasyonalini** kurmayı amaçladığı sıkça konuşuluyor... **Amerikan patentli bu proje,** İslamcılara karşı İslamcıların kullanılması demektir... Kimi çevrelere göre ordu, Refah efsanesi bitsin diye Erbakan'ın iktidara

gelişine göz yumdu. Oysa bu doğru değildir. Uyanık, zeki ve pragmatik **Erbakan, öncelikle ABD ile anlaştı. Amerikan stratejisi çerçevesinde hareket edeceğine dair teminatlar verdi. Bu yüzden Amerika'nın onayıyla halife oluverdi...** RP lideri, ABD Dışişleri Bakanı Ortadoğu işlerinden sorumlu yardımcısı Peter Tarnoff'la görüşmesinde, **PKK lideri Abdullah Öcalan'ın Şam'dan çıkarılması için Suriye'ye baskı yapmasını** istedi. Suriye ile PKK meselesi çözülmediği takdirde. **Erbakan'ın Suriyeli Müslüman Kardeşler örgütünü bu ülkeye karşı kullanacağı** sanılıyor. Keza Erbakanlı Türkiye, Iran ile de Azerbaycan ve Orta Asya'da kapışabilir."[9]

CIA'nın tüm kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmakla ünlenen Fransız İstihbarat Örgütü, Amerikan-Refah işbirliğinin çerçevesini böyle çiziyordu. Amerika, 1945'ten sonra Sovyetler'e karşı örgütlemeye çalıştığı Türkiye önderliğinde İslam Birliği, İslam NATO'su, İslam Birleşmiş Milletleri, İslam Ortak Pazarı, İslam Dinarı ve Halifelik gibi kurumları, Avrupa-Rusya yakınlaşmasından doğan Urallardan Atlas Okyanusuna Ortak Avrupa Evi çabalarını baltalamak üzere, 1989'dan 1993'e dek stratejik işbirlikçisi Turgut Özal eliyle, onun ölümünden sonra da Refah Partisi eliyle gerçekleştirmeye çalışıyordu. Türkiye'nin Amerika'nın istediği gibi bir din devletine dönüşmesi, Türkiye'yi içine almak istemeyen Avrupa Birliği'ne bir dışlama gerekçesi yaratacağı için Avrupa Birliği'nin de işine geliyordu. Gelgelelim Avrupa Birliği, din devletine dönüşecek bir Türkiye'nin Amerika'nın güdümünde değil kendi güdümünde olmasını istiyordu. Refah Partisi'ni ABD'nin güdümünden çıkarıp kendi güdümlerine sokmak isteyen Avrupa ülkeleri, Erbakan Başbakan olunca onu kendi yanlarına çekmek için çaba göstermeye başladılar:

[9] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 26.7.1996.

Ankara'ya Kinkel Desteği

Alman Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, **ABD'ye karşı Başbakan Necmettin Erbakan'a destek** vererek, Türkiye'nin **Batı'dan (Avrupa'dan) izole edilmesinin imkansız** olduğunu bildirdi. Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, **Türkiye'nin İslam ülkeleriyle yakınlaşmasına müdahele edilemeyeceğini ve Türkiye'nin bu nedenle izole edilmemesi gerektiğini** bildirdi. Haftalık "Bild" gazetesinin sorularını yanıtlayan ve **Türkiye'nin İslam ülkeleriyle yeni temaslarını değerlendiren** Kinkel, ABD'nin İran ve Libya'yla ticaret yapanlara yönelik yasaklarının kabul edilebilir olmadığını kaydetti. Bu yüzden yakın müttefik **ABD ile Almanya arasında bir "ticaret savaşı"** çıkması için bir neden olmadığını belirten Kinkel, Türkiye'yle ilgili olarak şu görüşleri bildirdi: "Başbakan Erbakan'ın İran ziyaretinde imzalanan doğal gaz anlaşması fazla abartılmamalı. Çünkü bu uzlaşma, Erbakan göreve başlamadan çok önce imzalandı. Ayrıca, Türkiye ve İran iki komşu ülkedir. Burada normal diplomatik ilişkiler söz konusudur ve buna bizim müdahele etmemiz söz konusu olamaz."

Klaus Kinkel, **Türkiye'nin Avrupa'ya ait olduğunu göstermek için, Avrupalıların herşeyi yapması gerektiğini** bildirdi ve "Türkiye, bizimle çok iyi dost bir ülkedir. **Demir Perde'nin yıkılmasından sonra, Avrupa ile İslam Alemi ve Asya ülkeleri arasında önemli bir köprüdür. Türkiye izole edilemez**" dedi.

İslam ülkelerindeki gelişmeleri değerlendiren Kinkel, dünya nüfusunun yüzde 23'ünün ve yaklaşık 1.2 milyarının Müslüman olduğunu hatırlattı. İslam alemiyle dünyanın geri kalan ülkeleri arasında bir uçurum meydana gelmesi ya da bir kültür savaşı olmasını önlemek gerektiğine dikkat çeken Kinkel, "İslam'ı iyi anlamak gerekir. Hatta Almanya'daki okullarda Müslümanlık üzerine ders verilmesinden yanayım.(...)" şeklinde konuştu.[10]

[10] Bkz: Milliyet gazetesi, 16.8.1996

Almanya Dışişleri Bakanı Klaus Kinkel, "Türkiye, Demir Perde'nin (1989'da) yıkılmasından sonra, *Avrupa ile İslam Alemi ve Asya ülkeleri arasında önemli bir köprü*dür" diyordu. Amerika ise: "Türkiye, Demir perde'nin (1989'da) yıkılmasından sonra, *Amerika ile İslam Alemi ve Asya ülkeleri arasında önemli bir köprü*dür" görüşündeydi. Sovyetler Birliği'nin dağılmaya başladığı 1989'dan başlayarak, Avrupa Birliği ülkeleri: Türkiye Ortadoğu ve Asya'daki İslam ve Türk ülkelerinin başına geçsin ve tüm Müslüman Arap ve Türk ülkelerini Avrupa'nın sömürü alanına soksun, biçiminde düşünürken; Amerika da: Türkiye Ortadoğu'daki ve Asya'daki İslam ve Türk ülkelerinin başına geçsin ve tüm Müslüman Arap ve Türk ülkelerini Amerika'nın sömürü alanında tutsun, biçiminde düşünüyordu. Almanya Başbakanı Kohl'un Refah Partisi Başkanı Erbakan'a yaklaşımı bu çizginin bir ürünüydü:

Kohl'dan Erbakan'a: 'Size güveniyorum'

> Almanya Başbakanı Helmut Kohl, dün meslektaşı Necmettin Erbakan'a bir başarı mesajı gönderdi. "Ben Türkiye'nin NATO ve Avrupa Birliği'nin güvenilir bir üyesi olarak kalması için kararlılıkla gerekli gayreti göstereceğinizden eminim" diyen Kohl, mesajında **Erbakan'ın Almanya'da yüksek öğrenim yaptığı dönemdeki deneyimlerine** de değindi. Kohl, şöyle devam etti: "Her iki ülke halkları arasındaki geleneksel ve dostane ilişkiler açısından sizin kariyerinizin dikkati çeken bir özelliği bulunmaktadır. Bu nedenle **Türk-Alman ilişkilerinin daha da geliştirilmesi, sizin şahsen önem vereceğiniz bir konu** olacaktır."[11]

Kohl, *"şahsen"* sözcüğüyle Erbakan'a Leopard tanklarıyla ilgili bir buluşu nedeniyle Almanya'nın kendisine sürekli ödemekte olduğu söylenen patent ücretlerini anımsatıyor olmalıydı...

---

[11] Bkz: Milliyet gazeesi, 10.7.1996.

Fransa Cumhurbaşkanı Jacques Chirac da Erbakan'ın Başbakanlığını kutlayarak, Türkiye'yi Avrupa Birliği yörüngesinden ayırmayı düşünmediği sürece Erbakan'ı destekleyeceklerini açıklamıştı.[12]

1989'dan sonra Türkiye'nin din devletine dönüşüp Müslüman Türk ve Arap ülkelerinin başına geçmesi konusunda hem Avrupa Birliği ülkeleri hem de Amerika görüş birliği içerisindeydi. Avrupa Birliği, Türkiye önderliğinde kurulacağı varsayılan İslam Birliği'ni Amerika'ya karşı Avrupa çıkarları doğrultusunda kullanmayı düşünürken; Amerika ise oluşturmaya çalıştığı bu birliği kendi çıkarları doğrultusunda Avrupa ve Rusya'ya karşı kullanmayı amaçlıyordu. Amerika Avrupa Birliği ülkelerinden daha atik davranmış, önce stratejik işbirlikçisi Turgut Özal eliyle, onun 1993'teki ölümünden sonra da sıkı işbirliği kurduğu Refah Partisi eliyle, Avrupa ve Rusya'ya karşı Amerikan güdümünde bir İslam Birliği oluşturmak yolunda oldukça ilerlemişti. Refah Partisi, Kuzey Irak'ta bir Kürt devleti oluşturmaya çalıştığı açığa çıktığı için bölgeden gitmesi savunulan Çekiç Güç'ün görev süresini uzatarak, Amerika ile stratejik işbirliğine girdiğini gizlenemez bir biçimde açığa vurmuştu. Amerika, Refah Partisi yönetiminden çok mutluydu. Öyle ki dönemin ABD Dışişleri sözcüsü Nicholas Burns, Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılması yönünde çalıştığı için Refah Partisine teşekkür ediyor ve Türkiye ile ilişkilerinin sürmesi için laikliğin bir önkoşul olmadığını söyleyerek, Refah Partisi yönetimi altında Türkiye'nin bir din devletine dönüştürülmesine karşı çıkmayacaklarını gösteriyordu:

Bay patavatsız

Ankara'nın ABD Dışişleri Sözcüsü Nicholas Burns'le başı dertte. Bir süre önce, **"ABD-Türkiye ilişkilerinin devamı için laiklik şart değil"** sözleriyle ortalığı karıştıran

[12] Bkz: Milliyet gazetesi, 10.7.1996, "Chirac'tan Destek Sözü"

Burns, şimdi de **"Çekiç Güç'ün uzatılması Erbakan'ın zaferi"** diyerek olay yarattı.[13]

1996'nın son aylarında Refah Partisi, ABD'yi arkasında buldukça iyice şımarıyor, düzenlediği çeşitli gösteriler, özel geceler ve toplantılarda toplumu Atatürkçü bilimgüder (laik) ulusçuluktan soğutucu çalışmalarını artırıyordu. RP'li Sincan Belediyesi'nin gerçekleştirdiği Kudüs Gecesi'ne İran Başkonsolosu da çığırılı olarak katılıyor ve o gecede yer gök şeriat devleti çığlıklarıyla inliyordu.

Ocak 1997: Sincan'dan tanklar geçiyor

Refah'ın bu olaylı Kudüs Gecesi'nden sonra İran Başkonsolosu ülkesine sepetleniyor ve ordu birlikleri Sincan caddelerinde tanklarıyla boy gösteriyordu. Refah-Ordu uzlaşmazlığı bu boyutlara tırmanmasına karşın Erbakan durumu *yapay gündem yaratılıyor* diye geçiştirmeye çalışıyor: "Biraz sonra Genelkurmay Başkanı'mız (Karadayı) gelecek, onunla kucaklaşacağız. Böylece bir atom bombası patlatacağız" şeklinde konuşuyordu. Yasa gereği olağan görüşmeler için Başbakanlığa gelen Genelkurmay Başkanı'nı Başbakanlığın merdivenlerinde karşılayan Erbakan, Orgeneral Karadayı'yı sarılıp öpemiyor ve atom bombası elinde patlıyordu.[14] ABD'yi arkasına alan Refah Partisi'nin ülkeyi çılgınca din devletine ve Panislamizme sürüklemesi karşısında ordu giderek sertleşiyor, yerel birliklerdeki komutanlar dahi bu çılgın gidişe karşı basına sert demeçler vermeye başlıyordu. Refah Partisi'nin orduyla girdiği tartışma ABD'de kaygıyla izleniyor ve ABD yetkilileri bu çekişmede

---

[13] Bkz: Hürriyet gazetesi, 2.8.1996. Ayrıca, bkz: Ali Sirmen, "Refah ve ABD", Milliyet gazetesi, 29.7.1996. Ayrıca, bkz: Işık kansu, Cumhuriyet gazetesi, 22.7.1996. Ayrıca, bkz: Tokdamış Ateş, "Laiklik ve Demokrasi", Cumhuriyet gazetesi, 25.7.1996.

[14] Bkz: Ergün Poyraz, age, sf. 506.

Refah Partisi'nin yönetimde kalması için ellerinden geleni yaparak, orduyu Refah Partisi'ni güç kullanarak yönetimden uzaklaştırmaması için uyarıyordu. 28 Şubat kararlarından 16 gün sonra ABD'de yayımlanan *The Washington Post* gazetesi, Sincan olaylarıyla tırmanan Ordu-RP gerilimini şöyle yorumluyordu:

The Washington Post: Türkiye'de gerginlik

Türkiye'deki gerginlik genellikle laiklerle İslamcılar arasındaki çekişme olarak yorumlanıyor. Ama böyle bir yorum Türkiye'deki çalkantıları açıklamak için yetersiz kalır. Türkiye'nin asıl sorunu şudur: Oyların yalnızca yüzde 20'sine sahip olan Refah Partisi, Türk halkının çoğunun istemediği bir İslamlaştırma programı uygulamaya çalışmaktadır. **Laik siyasi partiler kendi ufak çıkar hesaplarının ulusal çıkarın önüne koyduklarından, İslamcıların karşısına çıkma görevi ordunun üzerine yüklendi.** Ocak ayında Sincan Belediye Başkanı kışkırtıcı bir "Kudüs Gecesi" düzenleyince, 1960'tan beri üç kez müdahelede bulunan Türk Silahlı Kuvvetleri, tankları Sincan'dan geçirdi. Böylece Refah'a daha ileri gidemeyeceği bildirilmiş oldu. Daha sonra askerlerin ağırlıklı olduğu Milli Güvenlik Kurulu, hükümete laikliğin korunması için bir program verdi. Dram henüz bitmiş değil. Ancak şurası kesin: **Yeni bir darbe Türkiye'nin sorunlarını çözemez. Laikliği koruma gerekçesiyle yapılacak böyle bir darbe halkta destek bulabilir, ama müdahele anti-demokratik olur.** Çözüm orduya daha fazla yetki vermekle değil politikacıların daha iyi çalışmalarını istemekte yatıyor. Ama Türkiye'nin sorunları sadece yeteneksiz politikacılar değil. Türkiye'nin dostlarının da çok önemli rolleri var. **Türkiye Avrupa Birliği'ne kabul edilmelidir. Ülke ancak bu şekilde Avrupa'ya bağlanır ve istikrara kavuşabilir. Avrupa, Türkiye'ye,**

İslam haklarına saygı duyan bir İslam ülkesinin de birliğe katılabileceğini göstermelidir.[15]

Amerika, Türkiye'yi *tek devlet oluşturup Rusya ile yakınlaşarak karşısına dikilmesinden korktuğu Avrupa Birliği'ne karşı* kullanmak için her yolu deniyor ve Avrupa'ya, her ikisi de ABD'nin işine yarayacak iki seçenek sunarak şöyle seslenıyordu: Ey Avrupalılar! Türkiye'yi Avrupa Birliği'nin dışında tutarsanız ben onu İslam Birliği'nin başına geçirir ve sizin sömürü alanlarınızı kısıtlamakta kullanırım; böyle olmasını istemiyorsanız, Türkiye'yi de kendi içinize alırsınız ki, bu durumda da özlediğiniz *ırk ve din birliğine dayalı tek devlet* tasarımınız suya düşmüş olur ve ben sizi Bosna ve Kosova Sorunu'nda olduğu gibi bağrınıza İslam-Türk tohumları ekerek içinizdeki ırk ve din ayrılıklarını istediğim an kaşıyıp bölebilecek konumda olurum ve bu yolla sizi kendi güdümümde tutarım; kırk katır mı, kırk satır mı, seçin bakalım... Bir özdeyiş vardır: Tüm yollar Roma'ya çıkar... ABD, Türkiye'de irticayı besleyerek, tek devlet olmaya çalışan Avrupa'nın karşısına tüm yolların Washington'a çıkacağı iki seçenek koyuyordu. Türkiye'de "Kudüs Gecesi" düzenleyerek İslam'a yararlı olduklarını sananların çoğu, gerçekte ABD'nin elinde Avrupa'ya karşı kullanılan birer piyon durumunda bulunduklarını büyük bir olasılıkla bilmiyorlardı. ABD'nin laik bir Türkiye'ye değil, *Avrupa Birliği'nin karşısına dikilecek bir Osmanlı İmparatorluğu*'na gereksinimi vardı. Washington, Türkiye ve Avrupa'yı karşısına almış, tavşana kaç tazıya tut diyordu. Bu gidişe dur diyebilecek biricik güç Türk Ordusuydu ve ABD, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir darbeyle yönetime el koyarak, Türkiye'nin ABD güdümünde Osmanlılaştırılmasının *27 Mayıs 1960'ta olduğu gibi* bir kez daha önlenmesini istemiyor; ordu laikliği korumak üzere darbe yapacak olursa, buna karşı çıkacağını *The Washington Post* aracılığıyla duyuruyordu. ABD, Türkiye'de Refah Partisi'ni yö-

[15] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 18.3.1997

netime getirmiş ve bu yönetimin sürmesi için elinden geleni yapıyordu:

Eski CIA Ajanı Graham Fuller
"ABD, RP ile işbirliği yaptı"

ABD,.. iktidarı döneminde **RP ile işbirliği** yaptı. **Türkiye'de bazıları RP'yi iktidardan uzaklaştırmayı düşünürken ABD buna açıkça karşı çıkmıştı.**[16]

ABD, yönetime getirdiği Refah Partisi'ni yönetimde tutmaya çalışıyordu; çünkü stratejik işbirlikçisi Turgut Özal'ın öldüğü Nisan 1993'ten başlayarak, onun yedeği olan bölücü mürteci Refah Partisi'ni devreye sokmuş; Özal'ın ölümünden doğan işbirlikçi boşluğunu Soğuk Savaş beslemesi Refah Partisi ile kapatmıştı. Refah Partisi, Amerikan isterlerini Türk kamuoyuna Tanrı'nın buyruğu imiş gibi benimsetmeyi iş edinmiş, Amerikan karşıtlığı yalnızca görünüşte olan, *İslam Birliği, Hilafet, Islam Ortak Pazarı, İslam Ortak Parası, İslam NATO'su, İslam Birleşmiş Milletleri* gibi bütün ülküleri Soğuk Savaş döneminde CIA kurmaylarınca üretilmiş bir partiydi. Dönemin ABD Dışişleri sözcüsü Nicholas Burns'ün Amerika-Refah işbirliğinin Türkiye'deki laikliği yıpratacağı yönündeki eleştirilere: *ABD hiç bir dönemde Türkiye ile ilişkilerinin laikliğin sürmesine bağlı olduğu yolunda tek söz söylememiştir,* biçimindeki yanıtı, ABD'nin Türkiye'deki irticanın başı olduğunu ortaya koyan çok sayıda göstergeden yalnızca biri olmuştur.

ABD, 50 yılı aşkın bir süredir Türkiye'yi tıpkı Suudi Arabistan gibi kendi güdümünde olacak bir din devletine döndürmek için her yolu denemiş, her kapıyı çalmış, çok uğraşmıştır. Türkiye'de laiklik ve ulusçuluk karşıtı dinci ve bölücü örgütler, arkalarında her dönemde ABD önderliğindeki Batı yayılmacılığının açık ya da örtülü desteğini bulmuşlardır.

---

[16] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 28.9.1998, Barış Doster.

28 Şubat 1997: MGK kararları ve Yeni Ulusal Savunma Çizgisi

The Washington Post'un 16 Mart 1997 günlü yazısında da belirtildiği gibi, 28 Şubat 1997'den önce, ortada Türkiye'nin büyük bir ivmeyle aşırı dinci yönetime kaymasını durdurabilecek, bu gidişi önleyebilecek ya da tersine çevirebilecek güçte *sivil bir oluşum* görülmüyor, Amerikan güdümlü irticaya karşı caydırıcı nitelikte bir toplumsal direniş gerçekleşemiyordu. Sonunda, *Milli Güvenlik Kurulu'nun* 28 Şubat 1997 günlü toplantısında, irticayı bölücülükle birlikte başdüşman olarak gören subay üyeler, ülkenin ulusal savunma anlayışında değişiklik yaratan bu saptamayı tüm kurul üyelerine benimsetmeyi başardılar ve MGK'dan şöyle bir açıklama yapıldı:

28 Şubat 1997
Milli Güvenlik Kurulu Açıklaması[17]

1- Milli Güvenlik Kurulu, **28 Şubat 1997** günü, Cumhurbaşkanı başkanlığında Başbakan, Genelkurmay Başkanı, Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı, Milli Savunma Bakanı, İçişleri Bakanı, Kuvvet Komutanları, Jandarma Genel Komutanı ve Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri'nin iştirakleri ile Çankaya Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde aylık olağan toplantısını yapmıştır.

2- Kurul'un bu toplantısında bölücü terörle mücadelede şimdiye kadar alınan tedbirler ve elde edilen sonuçların genel bir değerlendirmesi yapılmış, bu mücadelenin devletimizin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne gönülden inanmış, bu inancı sonsuza dek sürdürmeye azimli halkımızın, basınımızın, devletin bütün kurum ve kuruluşları ve milli iradenin sembolü olan yüce parlamentonun destekleriyle çok olumlu bir noktaya ulaştığı müşahede edilmiştir.

[17] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 1 Mart 1997

Elde edilen sonuçların bundan sonra halkımızın huzur ve güvenliğine ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal yaşamına olumlu olarak yansıması için bu konuda alınacak tedbirlerin bir plan dahilinde süratle yürürlüğe konulması gerektiği hususunda görüş birliğine varılmıştır.

Alınacak bu tedbirlerin güvenlik içinde gerçekleştirilebilmesi bakımından halen 9 ilde devam etmekte olan Olağanüstü Hal uygulamasının 30 Mart 1997 tarihinden itibaren 4 ay daha uzatılması uygun bulunmuş ve bu görüşün Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine karar verilmiştir.

3- Toplantıda Kıbrıs sorunu ve Yunanistan'la ilişkilerle ilgili durum değerlendirmesi yapılmış, bu konuda Türkiye'nin ve KKTC'nin hak ve menfaatlerini korumayı amaçlayan siyasi ekonomik ve askeri tedbirler uygun bulunarak Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine karar verilmiştir.

4- Toplantıda bilhassa Anayasa ve Atatürk milliyetçiliğine bağlı demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti olarak belirlenen **Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne karşı çağdışı bir kisve altında zemin oluşturmaya yönelik rejim aleyhtarı faaliyetler** de gözden geçirilmiş:

- Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığını, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda, çağdaş medeniyet yolunda, demokratik sistem içerisinde ilerlemesini teminat altına alan **Anayasa ve Cumhuriyet yasalarının uygulanmasından asla taviz verilmemesi** gerektiği,
- Anayasa'nın tanımladığı Cumhuriyetin Demokratik, Laik ve Sosyal hukuk devleti ilkelerinin sağlıklı bir şekilde düzenlenmesine imkan sağlayacak güvenlik, huzur ve toplumsal barışın önem ve öncelik taşıdığı,
- Cumhuriyet ve rejim aleyhtarı yıkıcı ve bölücü grupların **laik ve anti-laik ayırımı ile demokratik ve sosyal hukuk devletini güçsüzleştirmeye** yeltendikleri,
- Türkiye'de **laikliğin sadece rejimin değil, aynı zamanda demokrasinin ve toplum huzurunun da teminatı ve bir yaşam tarzı** olduğu,

- Devletin yapısal özünü oluşturan sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleri anlayışından vazgeçilemeyeceği, yasalarla belirlenmiş kuralların göz ardı edilerek **yapılan çağdışı uygulamaların** da hukukun üstünlüğü ilkesiyle bağdaşmayacağı,
- Türkiye'nin **1997 yılı içinde, AB'ne tam üye olacak ülkeler listesine girmeyi öncelikli bir hedef olarak sürdürdüğü böyle bir dönemde** resmi ve sivil kurum ve kuruluşların bu sürece katkıda bulunmasının gerekli olduğu, bu sebeple; **demokrasimiz hakkında kuşkulara yol açacak, Türkiye'nin yurtdışındaki imajını ve itibarını zedeleyecek her türlü spekülasyona son vermek gerektiği,** Türkiye Cumhuriyeti'nin laik demokratik, insan haklarına saygılı, sosyal bir hukuk devleti olduğu yönündeki temel ilkelerinin Anayasa'mızın ve Devletimizin teminatı altında olduğu, **rejimin; kendisine ve geleceğine yönelik tartışmaların, içinde bulunduğumuz ortamda Türkiye'ye yarardan çok zarar** verdiği,
- Açıklanan bu esaslar aksine davranışların, toplumumuzda huzur ve güveni bozarak yeni gerginliklere ve yaptırımlara neden olacağı değerlendirilmiş; bu konuda alınacak ve alınması gereken tedbirler uygun bulunarak bu tedbirlerin Bakanlar Kurulu'na bildirilmesine karar verilmiştir.

Milli Güvenlik Kurulu'nun bu açıklamasında, irticaya karşı önlemlerin niçin 1997'de ivdelik kazandığı konusu şöyle belirtiliyordu: *"Türkiye'nin **1997 yılı içinde, Avrupa Birliği'ne tam üye olacak ülkeler listesine girmeyi öncelikli bir hedef olarak sürdürdüğü böyle bir dönemde**... demokrasimiz hakkında kuşkulara yol açacak, Türkiye'nin yurtdışındaki imajını ve itibarını zedeleyecek her türlü spekülasyona son vermek gerektiği..."*

Bu şu anlama geliyordu: Türkiye'nin Amerika'nın buyruğuyla bilimgüder, ulusçu, laik yönetimi terk edip, Amerika'nın "ılımlı İslam" adıyla dayattığı gerici dingüder bir devlete dönüşerek, Müslüman ülkelerin başına geçip Balkanlar, Ortadoğu ve Asya'da at koşturan Amerikan güdümlü bir Osmanlıcığa yönelmesini istemiyoruz.

Bu açıklama 1989'dan bu yana eylemlerini yoğunlaştırarak Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne karşı Osmanlılaştırmaya çalışan Amerikancı İslamcılarda bir soğuk duş etkisi yarattı. 28 Şubat 1997 kararlarıyla Türkiye, sonu tıpkı Osmanlı gibi parçalanmaya varacak, yok olana dek her an savaş içinde olacağı, her yıl onbinlerce gencini yabancı topraklarda yitireceği bir tuzaktan kurtarmış, Amerika'nın kendisine giydirmek istediği bu kara gömleği yırtıp atmıştı.

28 Şubat kararları açıklandığında RP'nin dış ilişkilerinden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı ve Devlet Bakanı Abdullah Gül, Amerika'daydı. Amerikan yönetimi, Türkiye'de Refah Partisi'ni yönetimden indirecek bir darbeyi desteklemeyeceklerini açıkça duyururunca, Abdullah Gül de coşmuş ve "Bu ülkede seçimle gelmiş bir hükümet vardır. Ve siyasi kararları biz veririz!" diye gürlemişti.[18] CIA Başkanlarıyla yüz yüze görüşmeler yapan Abdullah Gül, Türkiye'ye dönünce Milli Güvenlik Kurulu'nun şu kararlarıyla burun buruna geldi:

28 Şubat 1997 MGK Kararları

1. Anayasa'mızda Cumhuriyet'in temel nitelikleri arasında yer alan ve yine Anayasa'nın 4. maddesi ile teminat altına alınan **laiklik ilkesi büyük bir titizlik ve hassasiyetle korunmalı,** bunun korunması için mevcut yasalar hiçbir ayrım gözetmeksizin uygulanmalı, mevcut yasalar uygulamada yetersiz görülüyorsa düzenlemeler yapılmalıdır.

[18] Bkz: Yeni Yüzyıl gazetesi, 1. Mart 1997. Aslı Aydıntaşbaş

2. **Tarikatlarla bağlantılı** özel yurt, vakıf ve okullar, devletin yetkili organlarınca denetim altına alınarak **Tevhid-i Tedrisat Kanunu** gereği Milli Eğitim Bakanlığı'na devri sağlanmalıdır.

3. **Genç nesillerin körpe dimağlarının** öncelikle Cumhuriyet, Atatürk, vatan ve millet sevgisi, Türk milletini çağdaş uygarlık düzeyine çıkarma ülkü ve amacı doğrultusunda bilinçlendirilmesi ve çeşitli mihrakların etkisinden korunması:

a) **8 yıllık kesintisiz eğitim**, tüm yurtta uygulamaya konulmalı;

b) Temel eğitimi almış çocukların, ailelerin isteğine bağlı olarak, devam edebileceği **Kur'an kurslarının Milli Eğitim Bakanlığı sorumluluğu ve kontrolünde faaliyet göstermeleri** için gerekli idari ve yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

4. **Cumhuriyet rejimine ve Atatürk ilke ve inkılaplarına sadık,** aydın din adamları yetiştirmekle yükümlü milli eğitim kuruluşlarımız, **Tevhid-i Tedrisat Kanunu**'nun özüne uygun ihtiyaç düzeyinde tutulmalıdır.

5. Yurdun çeşitli yerlerinde yapılan **dini tesisler** belli çevrelere mesaj vermek amacıyla gündemde tutularak siyasi istismar konusu yapılmamalı, bu tesislere ihtiyaç varsa, bunlar Diyanet İşleri Başkanlığı'nca incelenerek mahalli yönetimler ve ilgili makamlar arasında koordine edilerek gerçekleştirilmelidir.

6. **Mevcudiyetleri 677 sayılı yasa ile men edilmiş tarikatların ve bu kanunda belirtilen tüm unsurların faaliyetlerine son verilmeli,** toplumun demokratik, siyasi ve sosyal hukuk düzeninin zedelenmesi önlenmelidir.

7. **İrticai faaliyetleri nedeniyle Yüksek Askeri Şura kararları ile Türk Silahlı Kuvvetleri'nden (TSK) ilişkileri kesilen personel konusu istismar edilerek TSK'yı dine karşıymış gibi göstermeye çalışan bazı medya gruplarının silahlı kuvvetler ve mensupları aleyhindeki yayınları kontrol altına alınmalıdır.**

8. **İrticai faaliyetleri,** disiplinsizlikleri veya yasadışı örgütlerle irtibatları nedeniyle TSK'dan ilişkileri kesilen per-

sonelin diğer kamu kurum ve kuruluşlarında istihdamı ile teşvik unsuruna imkan verilmemelidir.

9. **TSK'ya aşırı dinci kesimden sızmaları önlemek** için mevcut mevzuat çerçevesinde alınan tedbirler; diğer kamu kurum ve kuruluşların, özellikle üniversite ve diğer eğitim kurumları ile bürokrasinin her kademesinde ve yargı kuruluşlarında da uygulanmalıdır.

10. Ülkemizi **çağdışı bir rejimden ve din istismarının sebep olabileceği muhtemel çatışmalardan korumak** için **İran İslam Cumhuriyeti**'nin ülkemizdeki rejim aleyhtarı faaliyet, tutum ve davranışlarına mani olunmalı, bu maksatla **İran'a karşı** komşuluk münasebetlerimizi ve ekonomik ilişkilerimizi bozmayacak, fakat yıkıcı ve zararlı faaliyetlerini önleyecek bir tedbirler paketi hazırlanmalı ve yürürlüğe konmalıdır.

11. **Aşırı dinci kesimin Türkiye'de mezhep ayrılıklarını körüklemek suretiyle toplumda kutuplaşmalara neden olacak ve dolayısıyla milletimizin düşmanca kamplara ayrılmasına yol açacak çok tehlikeli faaliyetler, yasal ve idari yollarla mutlaka önlenmelidir.**

12. TC Anayasası, Siyasi Partiler Yasası, Türk Ceza Yasası ve bilhassa Belediyeler Yasası'na aykırı olarak sergilenen olayların sorumluları hakkında gerekli yasal ve idari işlemler kısa zamanda sonuçlandırılmalı ve bu tür olayların tekrarlanmaması için her kademede kesin önlemler alınmalıdır.

13. Kıyafetle ilgili kanuna aykırı olarak ortaya çıkan ve **Türkiye'yi çağdışı bir görünüme yöneltecek** uygulamalara mani olunmalı, bu konudaki kanun ve Anayasa Mahkemesi kararları taviz verilmeden öncelikle ve özellikle kamu kurum ve kuruluşlarında titizlikle uygulanmalıdır.

14. Çeşitli nedenlerle verilen, kısa ve uzun namlulu silahlara ait ruhsat işlemleri polis ve jandarma bölgeleri esas alınarak yeniden düzenlenmeli, bu konuda kısıtlamalar getirilmeli, özellikle pompalı tüfeklere olan talep dikkatle değerlendirilmelidir.

15. **Kurban derilerinin**, mali kaynak sağlamayı amaçlayan ve denetimden uzak **rejim aleyhtarı örgüt ve kuruluşlar**

tarafından toplanmasına mani olunmalı, kanunla verilmiş yetki dışında kurban derisi toplattırılmamalıdır.

16. Özel üniforma giydirilmiş korumalar ve buna neden olan sorumlular hakkında yasal işlemler ivedilikle sonuçlandırılmalı ve bu tür yasadışı uygulamaların ulaşabileceği vahim boyutlar dikkate alınarak yasa ile öngörülmemiş bütün özel korumalar kaldırılmalıdır.

17. **Ülke sorunlarının çözümünü "Millet kavramı yerine ümmet kavramı" bazında ele alarak sonuçlandırmayı amaçlayan ve bölücü terör örgütüne de aynı bazda yaklaşarak onları cesaretlendiren girişimler** yasal ve idari yollardan önlenmelidir.

18. **Büyük kurtarıcı Atatürk'e karşı yapılan saygısızlıklar** ve Atatürk aleyhine işlenen suçlar hakkındaki 5816 sayılı kanunun istismar edilmesine fırsat verilmemelidir.

MGK'nın irticaya karşı bu kararı, Türkiye'yi Amerikan güdümünde adım adım din devletine dönüştürmeyi amaçlayan irtica yuvası Refah Partisi ve tarikatlarda büyük bir korku; toplumun ilerici, bilimgüder, çağcıl düşünceli aydın kesimlerinde ise büyük bir sevinç dalgası yaratmıştır. Amerikan güdümlü irtica yuvası Refah Partisi ve onunla işbirliği yapan kesimler; Genelkurmay'a bir takım Alevi subayların yuvalanmış bulunduğu ve 28 Şubat kararlarının Türkiye'de tıpkı Suriye gibi bir düzen kurmak isteyen bu Alevi subayların başının altından çıktığı söylentisini yayarak, ordunun içine mezhep ayrımcılığının tohumlarını atmaktan çekinmeyecek ölçüde çamurlaşmışlardır.

28 Şubat kararlarında irtica ve İran

28 Şubat kararlarında Türkiye'de irticayı *İran'ın kışkırttığı* saptaması bulunmakta; İran'dan başka ülkelerin adı anılmamaktadır. Kuşkusuz İran, ülkemizdeki irticayı dışarıdan beslemiş; dahası Türkiye'deki bir takım öldürme olayları İran bağlantılı irtica örgütlerince gerçekleştirilmiştir. Ancak şunu unutmamalıyız ki Türkiye'de irtica İran'da Humeyni Devrimi

yapılmadan çok önce örgütlenmeye başlamış ve buraya dek belgeleriyle ortaya koyduğumuz üzere, başta ABD önderliğindeki Batı'lı devletlerce beslenmiş, korunmuş ve kullanılmıştır. Türkiye'de kovuşturmaya uğrayan çoğu irtica elebaşısının *İran'a ya da Suudi Arabistan'a değil Batı ülkelerine* kaçıp, irtica eylemlerini Batı ülkelerinde çok daha özgürce yürüttükleri de belgeli, kanıtlı bir gerçektir.

Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi ve Humeyni Devrimi'nde ABD'nin etkisi

İran'da gerçekleşen Humeyni Devrimi dahi, ABD önderliğindeki Batı'nın *yeşil ışığıyla* gerçekleşmiş bir olaydır. Bu gerçeği, Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi'nin anılarında tüm çıplaklığıyla görüyoruz:

> Carter'ın ABD Cumhurbaşkanlığına seçilmesi (20 Ocak 1977), Demokratların yönetime gelmesi ve "insan hakları politikası"nın Amerika'nın uluslararası siyasetinin esası olarak ilan edilmesiyle birlikte, Şah ve Emir Abbas Hüveyda hükümetinin izlediği politikada değişiklikler ortaya çıktı. (...) Pehlevi Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı Şerif İmami beni bürosunun kapısında karşıladı ve dedi ki: "Paşam, Şah'ın buyruğuyla İçişleri Bakanı olarak atandınız. .. Meşhed için bir vali bulun; bir emekli komutan; sakallı (dinci) olursa daha iyi olur. (...) Şah dedi ki:
>
> -"Diğer komutanlara söyledik, size de söylüyoruz... Ülkenin istikrarlı bir şekilde Veliahta devredilebilmesi için bazı girişimlerde bulunmak gerekmekte ve sizin de işin içinde olmanız icap etmektedir. Şimdiye kadar durum ülkenin bu şekilde (monarşiyle) idare edilmesini gerektiriyordu; böyle oldu.. Fakat dünyanın değişmesiyle birlikte (=ABD'de Carter'ın Başkan olması ve "insan hakları politikası"nı uygulamaya koymasıyla birlikte) ülke yönetiminin zamana ve dünyanın kaydettiği ilerlemeye ayak uydurması icap etmektedir. (= ABD, İran'da Şahlığı ayakta tuttuğu için

eleştirilere uğramakta, bu eleştirilerden kurtulmak için yıpranan Şah'ı değiştirip yerine Şah'ın oğlunu getirerek onun başkanlığında İran'ın yönetimi biçimini mutlakiyetten meşrutiyete dönüştürmek istemekte) dir. Ülkenin yönetim şeklinin değişmesi ve halkın aşamalı bir şekilde devlet işlerine daha çok müdahele etmeye alışması gerekmektedir. Yönetim Veliaht'a (Şah'ın oğluna) devredildiğinde, onun bizim gibi siyasi problemlerle karşılaşmaması için halka özgürlük vermeyi kararlaştırdık. Ülkede görmekte olduğunuz (kimi illere halkın hoşuna gidecek dinci-sakallı valiler atamak gibi) değişikliklerin (Carter'ın isteğiyle) bizim buyruğumuzla gerçekleştiğini ve (Carter'ın isteğiyle) bizim bu değişikliği gerekli gördüğümüzü bilmenizi isteriz. Saray Bakanı ve Genelkurmay Başkanı'na bu durumu komutanlara anlatmalarını emredebiliriz. Fakat siz şimdiden bu kararımızı yardımcılarınıza ve Jandarma teşkilatının ileri gelenlerine bildiriniz."

Şah'ın bu buyruklarından sonra, radyo ve televizyonlarda yayımlanan ağır tenkitler, gazetelerde yayımlanan tedirgin edici makaleler ve değişik gruplar tarafından gerçekleştirilen kundaklama, bombalama ve benzeri terör eylemleri, (Şah'ın ipleri gevşeteceğiz buyruğu nedeniyle) yetkilileri gerektiği kadar rahatsız etmiyordu.[19]

Şah'ın son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi'nin anıları, İran'da sonu Humeyni Devrimi'ne varacak olan değişimlerin "insan hakları" gerekçesiyle "ılımlı İslamcı" bir yönetime geçilmesini buyuran ABD tarafından güdümlendiğini ortaya koymaktadır. Tıpkı Türkiye'ye de "insan hakları" gerekçesiyle "ılımlı İslamcı" yönetime geçilmesini buyurdukları gibi... İran'da Şah'lığın yıkılması ve Humeyni Devrimi, ABD'nin Carter döneminde Rusya'yı güneyden "ılımlı İslamcı" yönetimlerle kuşatmayı amaçlayan *Yeşil Kuşak* kuramının bir meyvesidir. Humeyni, sürgündeki son dönemini Fransa'da geçirmiş

[19] Bkz: Abbas Karabagi, "Generalin İtirafları: Şah'ın Son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi'nin Anıları", Kıyam y. Çev: Sabah Kara. Sf.46-50

ve İran'daki irtica devrimini Fransa'dan yönetmiştir. Humeyni'yle birlikte Fransa'da sürgünde yaşayan Ayetullah Ruhani, devrim öncesinde *Paris Match* dergisinde yayımlanan bir söyleşisinde, Humeyni'nin Amerika'ya yaklaşımını şöyle açıklamıştı:

> İran'da ordu, 40 bin Amerikalı danışmanın elinde. **Amerika devrime yeşil ışık yaktığında, ki ben bu ışığın yandığına inanıyorum,** ordu şimdiye kadar yaptıklarının hiçbirini yapamayacaktır... Moskova bizi etkileyemez. Üstelik Müslümanlar komünizme (Sovyetler Birliği'ne) karşı tek bir yürek olacaklardır. Hiç bir zaman dinsizlerle (Sovyetler Birliği'yle) işbirliğine yanaşmayacaklardır. Eğer bir komünist benim elimi sıkacak olursa ve eğer eli nemliyse Kur'an'ın emirlerine uyarak bir dinsizin elini sıktığım için elimi üç kez yıkarım.[20]

Brezinski'nin "Yeşik Kuşak" kuramı uyarınca 1978-1979'larda bölgede SSCB'yi güneyden kuşatacak dingüder İslam yönetimleri oluşturma çabasında olan ABD, Pakistan'ı Ziya Ülhak'la, Türkiye'yi Kenan Evren'le, İran'ı Humeyni'yle dincileştirmiştir. Humeyni Devrimi sırasında ABD açısından önemli olan İran'ı Şah'ın ya da Humeyni'nin yönetmesi değil, "Yeşil Kuşak" kuramı uyarınca İran'ın dincilerce yönetilmesi ve bu dincilerin Sovyetlere karşıt bir tutum içerisinde olmasıydı. Humeynici mollalar Şah'ı devirmek için Amerika'dan yeşil ışık bekliyor, 1979'da bu ışığın yandığına inanıyor ve ABD'nin güvenini sağlayacak sözler ederek Sovyetleri dinsiz diye damgalayıp, yönetimi ellerine geçirdiklerinde, ABD'nin istediği doğrultuda Sovyetler'e düşman bir çizgi uygulayacaklarını duyuruyordu. ABD, Sovyetler'e kökten karşıt olan Humeyni'ye sıcak bakıyor ve İran'daki subayları Humeyni yandaşlığına yönlendiriyordu:

---

[20] Bkz: Nevval Çizgen (Sevindi), "İki Ülke İki Devrim: Türkiye ve İran", Say y. 1. Basım, Kasım 1994. Sf. 115, 116.

> Amerika'da İran konusunda tanınmış otoritelerden siyasi bilimler profesörü James Bill, Newsweek dergisine verdiği demeçte Humeyni'nin dengeli ve dürüst bir kişiliğe sahip bulunduğunu söylemiş. Texsas Üniversitesi profesörü, Humeyni'nin fanatik bir dinci olmadığını beyan etmiş ve devam etmiş: "Bana göre **ABD, Humeyni ile yakın işbirliğine girmeli** ve Ulusal Cephe ile dini elemanların katılacağı bir koalisyon hükümetinin kurulmasına katkıda bulunmalı. Ayrıca **ABD, İran'daki ilerici ve liberal subayların Humeyni'yi desteklemeleri için gerekli çabayı harcamalı**"[21]

Humeyni, İran'da devrimi başardıktan sonra ilk iş olarak SSCB yanlısı komünist TUDEH partisini yasadışı sayarak yöneticilerini öldürtmüş ve böylece İran'ın tıpkı ABD'nin istediği gibi Sovyetlere karşı olduğunu göstermiştir. ABD de İran-Irak savaşında Humeyni'ye gizlice silah satarak (İrangate Olayı) el altından Humeyni'ye yardım etmiştir. ABD ile İran gericiliği arasındaki tüm sürtüşmeler görünüşte olmuş; 1990'dan bu yana Irak'ta Saddam yönetimini devirmeye çalışan ABD'nin, Humeyni yönetimini devirmek için buna benzer bir saldırıya kalkışmamış olması anlamlıdır. 1994 yılında İran Cumhurbaşkanı Haşimi Rafsancani, ABD-İran ilişkilerini şöyle tanımlıyordu:

> Ülkem hiçbir zaman ABD ile ticari ilişkileri kesmeyi düşünmedi. Örneğin **askeri donanımımızın önemli bir bölümü hala ABD malı**. Sivil sanayide de **ABD teknolojisi** kullanıyoruz. ABD ile ticari ilişkileri keserek bunları çöpe mi atalım?..[22]

1995 yılında ise İran Dışişleri Bakanı Ali Ekber Velayeti İtalyan Panaroma dergisine demeç vererek Batıyla ilişkilerin kendileri için çok önemli olduğunu vurguluyordu:

---

[21] Bkz: Nevval Çizgen (Sevindi), age, sf. 83. Cumhuriyet, 16 Şubat 1979

[22] Bkz: Milliyet gazetesi, 8.6.1994. "Rafsancani: İslamı uygulayamadık"

> İran, Batı dünyasıyla yeniden dirsek temasına geçti. İran Dışişleri bakanı Ali Ekber Velayeti, İtalya'da yayımlanan Panaroma dergisine verdiği demeçte, Batı'yla yakın ilişkiler kurmak istediğini bildirirken,.. **ülkesinin Batı teknolojisi ve bilgisine ihtiyacı olduğunu, bunun İran'ın gelişmesi açısından büyük önem taşıdığını** kaydetti. [23]

Humeyni Devrimi'nden 15 yıl sonra dahi savaş araç gereçlerinin önemli bölümü ABD yapımı ve sanayisi Amerikan teknolojisine dayalı bulunan bir İran'ın, ABD'den bağımsız ve ABD'ye karşıt bir yönetim olduğu düşünülebilir mi? ABD'den teknoloji ve silah dilenen İran yönetiminin kendi halkının önüne çıkınca ABD'ye karşıt söylevler çekmesi, ikiyüzlü bir aldatma-cadan başka ne olabilir?

> Gerek Hamaney gerekse Rafsancani konuşmalarında sık sık ABD'ye çatıyor. Hamaney, Humeyni'nin mezarı başında yapılan bu yılki anma törenlerinde ağırlıklı olarak ABD'ye çattı. Konuşması sık sık kahrolsun Amerika sloganlarıyla kesildi. **Ancak bütün bunlara rağmen, polislerin ellerinde ABD malı Motorola telsizleri, vitrinlerde ABD malı sigaraları görmek mümkün.**[24]

İran'ın ABD karşıtlığı ikiyüzlü olduğu gibi ABD'nin İran karşıtlığı da ikiyüzlüdür. İran yöneticileri bir yandan Amerika'ya sövgüler yağdırırken diğer yandan ülkelerini Amerikan mallarıyla dolduruyorlar. Amerika da bir yandan İran'a karşı ağır sözler söyleyip tüm ülkeleri İran'la alış veriş etmemeye çağırırken, bir yandan silahtan ciklete her türlü malı İran'a satmayı sürdürüyor. Burada durup şunu soralım: İran Türkiye'nin bilimgüder (laik) yönetimden ayrılıp bir din devletine dönüşmesini istiyor da ABD sanki bundan başka bir şey mi istiyor?

---

[23] Bkz: Milliyet gazetesi, 10.3.1995.

[24] Bkz: Türkiye gazetesi, 14.6.1995, Ferhat Gülver, "Humeyni'den sonraki İran".

İran'da halk ellerinde Merve Kavakçı'nın türbanlı fotoğrafıyla yürüyüşler yapıp Türkiye'yi suçluyor da Amerika ne yapıyor? Amerika da Merve Kavakçı'nın koruyuculuğunu yapmakta. Amerika yeryüzünde dinle oynayan en büyük güçtür.

Suudi Amerika da irticayı ve bölücülüğü kışkırtıyor

Amerika'nın kuklası durumunda bulunan Suudi Arabistan'da yönetime yakınlığıyla bilinen El-Riyad gazetesi, 22. 4.1996 günlü sayısında, Türkiye'ye karşı irtica ve bölücülük kartlarını oynayacaklarını vurgulayarak, şöyle diyordu:

> Türkiye'ye karşı ister Kürtlerle iç savaşa benzer durum, ister içindeki İslami güçlerin harekete geçirilmesi olsun, ortaya sürülecek kart çoktur. [25]

Görüleceği üzere, bırakalım Batılı emperyalist devletleri, kendileri ABD'nin yarı-sömürgesi durumunda bulunan ve kralları ABD kuklası olan Suudiler dahi, Türkiye'ye karşı irtica ve bölücülük kartlarını oynamaktan söz etmektedir. İran da Türkiye'ye karşı irtica ve bölücülüğü koz olarak kullanmaktadır. İçimizdeki irticanın ve bölücülüğün kimi Doğu'da kimi Batı'da pek çok devletçe dışarıdan kışkırtıldığı çok açıktır ve hangi devletlerce, hangi dönemlerde, niçin ve ne biçimde beslendikleri başlı başına araştırma konusu olarak önümüzde durmaktadır.

Milli Güvenlik Kurulu'nun 28 Şubat 1997 günlü kararlarında Türkiye'de irticayı kışkırtan yabancı ülke olarak yalnızca İran'ın adının anılması, başka ülkelerin bu konudaki etkinliklerinin Kurul üyelerince bilinmiyor olduğunu göstermez. O günün koşullarında yalnızca İran'ın adının anılması uygun bulunmuştur. Genelkurmay Başkanlığı, irticanın en ince ayrıntısına varıncaya dek tüm oluşum ve gelişimini gözler önüne se-

[25] Bkz: Türkiye gazetesi, 24.4.1996. Riyad çıkışlı "Suudilerden şok iddia" başlıklı haber.

ren çok ayrıntılı çalışmalar yapmıştır. Bu çalışmalar kitabımızın ekler bölümünde yer alıyor.

SONUÇ

İrtica, ABD'nin başını çektiği sömürgen Batı yayılmacılığının bölücülükle birlikte Türkiye Cumhuriyeti devletini ulusçu bilimgüder (laik) çizgiden uzaklaştırıp daha kolay sömürebilmek amacıyla kullandığı bir silahtır. Batılı yayılmacı sömürgen (emperyalist) devletler, kendi sömürülerini kısıtlayan ulusçu bilimgüder (laik) yönetimleri dine yönlendirerek bilimden uzaklaştırıp geri bıraktırmak ve böylelikle onları sonsuza dek kendi ürettikleri bilimsel bilgilere ve teknolojiye bağımlı kılmak istemektedirler. Uluslararası dev güçler, yeryüzündeki üstün konumlarını sürdürebilmek için, sömürü alanlarındaki ülkeleri en azından kendilerinden bir basamak aşağıda tutmak zorundadırlar ve onları bilimsel geriliğe itmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. *Bugün yeryüzünde din kurallarına göre yönetilen hiç bir ülke yoktur ki bilimde ileri gidebilmiş olsun.* Bu gerçeği en iyi kendi üstünlüklerini devleti dinden ayırmakla sağlamış olan uluslararası dev güçler bilmektedir. Türkiye'nin 1923'te dingüder yönetim biçimini terk ederek bilimgüder (laik) ulusçu bir yönetim biçimine geçmesi, uluslararası dev güçlerin sömürüsünü kısıtlayıcı bir durum yarattığı için onları kaygılandırmıştır. Türkiye'yi bilimden uzaklaştırıp yeniden dingüder bir ülkeye dönüştürmedikçe ilerlemesine ve bağımsızlaşmasına engel olamayacaklarını bilen Batılı sömürgenler, Türkiye'deki gerici güçleri dışarıdan besleyerek yönetime getirmeyi kendi sömürü çıkarlarının gereği saymışlar ve her dö-

nemde mürtecilerle işbirliği yapmışlardır. Türkiye Cumhuriyeti devleti, 1945'e dek irtica ve bölücükle savaşımda ödünsüz davranmış, 1945'te, 2. Dünya Savaşı'nın bitimiyle ortaya çıkan yeni güçler dengesinde ya savaştan çok güçlü çıkan ve yayılmacı bir çizgi izleyen Sovyetler Birliği'nin uydusu olmak ya da Amerika'nın güdümüne girmek gibi bir ikilemle karşı karşıya kalmıştır. Sovyetlerin toprak ve üs istemlerine direnebilmek amacıyla Amerika'yla işbirliğini yeğleyen Türkiye Cumhuriyeti devleti, o gün bugündür Amerikan güdümlü irticanın pençesinde kıvranmaktadır. Amerika Sovyetler Birliği gibi ortaklaşa toplumcu (sosyalist) düzenleri de, Türkiye Cumhuriyeti gibi ulusçu bilimgüder düzenleri de, kendi sömürü ağını daraltan, sömürüsünü kısıtlayan düzenler oldukları için yıkmaya ve yerlerine bömürü ağını daraltmayan, sömürüsünü kısıtlamayan düzenler kurulmasına çalışmıştır. 1945'te Sovyet yayılmasına karşı kendi güdümüne aldığı Türkiye'yi ilk günden başlayarak ulusçu çizgiden koparıp dinci bir yönetime sürüklemesi, Türkiye ulusçu çizgide kaldığı sürece onu dilediği ölçüde sömüremeyeceği içindir; yoksa Sovyet yayılmasını durdurabilmek için değil. Soğuk Savaş bittikten sonra ABD, Türkiye'yi dinci yönetime sürükleme çabalarını bırakmış değildir ve bırakmayacaktır. 1989'un son aylarında eski Sovyetler Birliği'nin dağılmaya başlamasıyla 1990'ın ilk aylarında uluslararası çıkar çatışmalarının birden alevlenmesi, İslam'ı kendi yayılmacı amaçları doğrultusunda bir araç olarak kullanmak isteyen ABD'nin, Türkiye'yi bir din devletine dönüştürerek ipleri kendi elinde olacak *bir Dünya İslam Birliği* örgütleme çabalarına ivedilik kazandırmış; Türkiye'de irtica 1989'un son aylarından başlayarak ABD isterleri doğrultusunda ve ABD'nin kışkırtmasıyla gemi azıya almıştır. 1990-1995 arası Türkiye'yi kendi güdümünde yayılmacı bir din devletine dönüştürmek için *her yolu* evet *her yolu* var gücüyle deneyen ABD, her istediğini yerine getiren *stratejik* işbirlikçisi Turgut Özal'ın Nisan 1993'te ölmesinden sonra, bütün umutlarını bu kez Refah Partisi'ne bağlamış; gel-

gelelim 1995 yılında Türk Silahlı Kuvvetleri'nin komuta kademelerinde olağan devir teslim sonucu gerçekleşen görev değişiminden sonra, ABD'nin Türkiye'yi *RP çizgisinde bir askeri yönetimle çabucak din devletine dönüştürme* çabaları suya düşmüş; o andan sonra tüm olanaklarını Refah Partisi'nin oy yoluyla yönetime gelmesi için kullanan ABD, işbirliği yaptığı Refah Partisi oy yoluyla yönetime geldikten sonra, Türkiye'yi hızla 1945'ten bu yana oturtmaya çalıştığı Panislamist yörüngeye sürüklemiş; ancak burnuna dayanan 28 Şubat 1997 MGK kararlarıyla -tıpkı geçmişte 27 Mayıs 1960'ta olduğu gibi- bir kez daha Atatürkçülük engeline toslamıştır. Türkiye'nin ABD güdümünde 1990'dan başlayarak hızla din devletine, Hilafet düzenine ve Panislamizme sürüklendiği 1995'te Türk Silahlı Kuvvetleri'nde gerçekleşen olağan komuta değişikliği, en önemli meyvesini MGK'nın Türkiye'yi yuvarlandığı irtica uçurumundan kurtaran 28 Şubat 1997 kararlarıyla vermiştir. 1990-1995 döneminde Türkiye'nin ABD güdümünde nasıl bir irtica batağına yuvarlanmakta olduğu hangi ölçüde kavranabilirse, 28 Şubat 1997 kararlarının anlamı, önemi ve değeri de işte o ölçüde anlaşılabilecektir.Ülkemizde, özellikle 12 Eylül'den sonra çığ gibi büyüyen ve devlet içinde devlet durumuna gelen dinsel gericiliğe karşı, seçilmiş ya da atanmış kamu görevlilerinin 28 Şubat 1997'ye dek üzerlerine düşen önleme görevlerini yerine getirdikleri söylenemeyeceği gibi; çoğu aydınımızın bu akıma karşı ellerinden geleni yaptıklarını söyleyebilmemiz de çok güçtür. Aydınlarımızın bir kesimi, Özerk Sanat Konseyi Girişim Kurulu, Sivil Toplum Kuruluşları Birliği Girişim Kurulu, Atatürkçü Düşünce Dernekleri, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği, vb. gibi örgütlenmelere giderek, gemi azıya alan gericiliğe karşı, uygar, düzeyli, örgütlü bir tepki geliştirmiş, toplumsal uyarı görevini yerine getirmektedir.[1] Ancak kimi aydın-

[1] Bkz: Cumhuriyet gazetesi, 29.6.1997: "STKB, 55. hükümetten öncelikli olarak irticaya karşı topyekün mücadele istedi.(...) Refahyol'un kutuplaşma yaratan icraatı ve laiklik karşıtı tehlikeye karşı STKB adı altında bir araya

larımız gözlerinin önünde tabana yayılarak devleti ele geçirecek denli güçlenen gerici akım karşısında: "Nasıl olsa ordu Atatürkçüdür, Atatürk ilkelerinin bekçisidir, gericilik çok güçlenecek olursa Atatürkçü ordu kılıcını kınından sıyırır ve kışlasından çıkıp bunları güç kullanarak bastırır!" biçiminde düşünmüştür. Kendilerini solcu, sosyalist, ilerici ya da devrimci olarak tanımlayan aydınlarımızın bir bölümüyse: "Biz bugünkü devlet düzenini beğenmiyoruz, bunu yıkıp daha ileri bir toplumsal düzen kurmak istiyoruz. Öyleyse bugünkü düzeni yıkmaya çalışan tüm kesimlerle birlik olup önce el birliğiyle bu düzeni yıkmalıyız. Eh, aşırı dinciler de bu düzeni yıkmaya çalıştıklarına göre, şimdilik onlarla da işbirliği yapmalıyız. Biz ancak bu düzeni aşırı dincilerle elele verip yıktıktan sonradır ki, onlarla eylem birliğini bozar ve gericilerle ancak bugünkü devleti yıktıktan sonra savaşmaya başlarız" biçiminde düşünerek, din ağalarıyla işbirliğine girmiştir. 1935-1943 yılları arasında Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi'nde genel sekreterlik görevini yürüten Georgi Dimitrov'un "düşmanımın düşmanı benim dostumdur" biçminde özetlenebilecek ünlü Faşizme Karşı Birleşik Cephe kuramını örnek alan bu solcu aydınlarımız, geçmişte İran'da Şah'ı devirmek üzere gerici Humeyni ile işbirliği yapan İran Komünist Partisi TUDEH'in yolundan yürümektedir. Şah'ı el ele verip birlikte devirdikten sonra TUDEH'çi komünistlerin gerici Humeyniciler tarafından nasıl yenilip kıyıma uğratıldığını gözardı eden bu kesim, İran'daki komünist + gerici işbirliğinin bir benzerini Türkiye'de gerçekleştirmiş ve din ağalarıyla birlik olmuş durumdadır. Kendilerini solcu, ilerici olarak tanıtan aydınlarımızın gericilerle işbirliğini

---

gelen kuruluş temsilcileri, ortak bildiri açıkladılar: 1. İrticaya karşı ulusal seferberlik başlatılsın. Bunun için, tarikat-siyaset-ticaret çgeni çökertilmeli ve tasfiye edilmeli. 8 yıllık kesintisiz eğitime 1997-1998 öğretim yılında geçilmeli; imam hatip liseleri gerçek işlevine dönüştürülmeli ve gereksinim fazlası kapatılmalı; Kur'an kursları DİB'lığınca yeniden yapılandırılmalı ve denetlenmelidir.(...)"

yadsıyan bir kesimiyse, gerici dalgaya karşı savaşımda, Marksist ilkelere kökten aykırı, anarşist bir tutum izleyerek, dinsel gericiliğin ancak Tanrı"ya, dine ve peygambere öfkeli aşağılamalar yağdırmakla alt edilebileceğini düşünmüş ve böyle davranmışlardır. İrticayla savaşımda doğru yöntem konusu, Genelkurmay Başkanlığı emriyle dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Çevik Bir tarafından saptanan *Batı Harekat Konsepti*'nde ele alınmış ve laik aydınlarımızın, laik basın-yayınımızın irticaya karşı yanlış tutumlarına ilişkin şu saptamalar yapılmıştır:

> Fikir ve düşünce yapısı olarak gericiliğe şiddetle karşı olan ancak **ilmi yetersizlik** ve **yol yöntem bilmeme** nedenleriyle tepkisini gösteremeyen veya **yanlış yöntemlerle** hareket ederek **fayda sağlamak yerine irticanın daha fazla değer kazanmasına sebep olan kişi, kurum ve kuruluş temsilcileri ile basın ve yayın mensupları aydınlatılmalı** ve yönlendirilmelidir.(...) Gericiliğe karşı **din aleyhtarı propagandalar yapmak, duygusal ve aşırı sert tepkiler vermek ve şov yapmakla bir yere varılamayacağı** kesin olarak bilinmeli, bu yanlış metodların **gericileri kahramanlaştırmaktan ve sanki İslamiyetin temsilcisi onlarmış havasına sokmaktan** başka işe yaramayacağı, tüm Atatürkçü kesime, özellikle Türk Silahlı Kuvvetleri personeline çok iyi anlatılmalıdır.(...) Basın ve yayın organları ile laik Türkiye Cumhuriyeti'nin yetiştirdiği mümtaz bilim ve din adamlarının yönlendirilmeleri ve yüreklendirilmeleri halinde mücadeleye çok büyük fayda sağlayacakları ve **irticacıları kendi silahlarıyla vuracakları** değerlendirilmektedir. (...) Ülkenin sürüklendiği karanlığı gören **laik kesim, Türk Silahlı Kuvvetlerinin varlığından ve bir gün mutlaka bu gidişata dur diyeceğinden emin olmanın rahatlığı ve uyuşukluğu** içindedirler. (...) **irtica ile mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetlerine ihale eden** bu laik kesime de toplumsal görevlerini yerine getirmeleri ve **Türk Silahlı Kuvvetlerini siyasi polemiklerin içine çekmenin sakıncaları** hatırlatılmalıdır.(...) **Türk aydınının halktan ko-**

> **pukluğuna karşılık din elitinin halka yakınlığı da İslami Hareketin güç kazanmasında önemli bir etkendir.** (...) Bu konuda basiretli davranması gereken bir diğer kurum ise **medya**dır. (...) **İslami hareketin oyun alanı içinde** sürdürülen ve hukuk devletinde yaşanıldığını neredeyse unutturacak boyuta gelen fikir tartışmalarında, Türk halkı çoğu halde tarikatçılarla şeriatçıların görüşleri arasında bir tercih yapmaya itilmektedir. **Laikliği savunan aydınların İslamiyet konusundaki bilgisizlikleri** ise hemen **her programda irticacıların tartışmadan zaferle ayrılmalarına** yol açmaktadır. [2]

Genelkurmay'ın *Batı Harekat Konsepti*'nde yer alan bu saptamalar ve aydınlarımıza yönelik uyarılar gerçekten çok önemlidir. "İrticayla mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetlere ihale eden bir takım laik aydınlar" gerçekten de vardır. Dahası bunların bir bölümü orduyu irticaya karşı darbe yapmaya kışkırtıcı ve bu amaçla yobazları ayaklandırmaya yönelik bir takım eylemlere bile kalkışmışlardır. İrticayı bölücülükle birlikte başdüşman olarak görmek, onunla savaşımı kazanmak için kuşkusuz yeterli değildir. MGK'nın 28 Şubat 1997 kararları, irticayla savaşımda ileriye doğru atılmış çok önemli bir adım olmakla birlikte, aradan iki yılı aşkın bir süre geçmesine karşın irtica ülkenin baş sorunu olma özelliğini korumaktadır. 1945'ten bu yana 54 yıldır ABD önderliğindeki Batılı ülkelerce semirtilen bir akımın önünü almak kuşkusuz kolay olmayacaktır. İrticanın tarihsel kökenlerine, oluşum koşullarına inilmeksizin ve *dış bağlantıları çok iyi saptanmaksızın* onu anlamanın da önlemenin de olanağı yoktur. Bugün, çeşitli düşünsel eğilimlere, çeşitli düşüngülere, ideolojilere bağlanmış olan aydınlarımızın her bir kesimi, "irtica" karşısında kendi düşünsel çizgisine uygun bir davranış sergilediği kanısındadır. Gelgelelim, görülen o ki, bugüne dek verilen karşılıklar irticanın yayılmasını, güçlenmesini dur-

[2] Bkz: İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri. Kaynak yayınları, Kasım 1997. yayına hazırlayan: Hikmet Çiçek, sf. 66-69.

durabilmiş, geriletebilmiş ve onu etkisizleştirebilmiş olmak şöyle dursun, tersine her geçen gün irtica biraz daha yayılmakta, biraz daha güçlenmekte, biraz daha palazlanmakta ve devleti tümüyle ele geçirme yolunda var gücüyle çalışmaktadır. Demek ki, irticaya karşı takınılan tutumlarda bir takım yanlışlıklar yapılmaktadır. İşte elinizdeki çalışma, bu saptamadan yola çıkarak irticayı yeni baştan ve daha doğru bir biçimde çözümleyebilmek ve böylelikle ona karşı daha doğru bir savaşım çizgisi belirleyebilmek gereksiniminden doğmuştur.

Bir insanın Tanrı'ya inanması, inancının gereği olarak Tanrı'ya saygı duruşunda bulunması (namaz), yılın belli günlerinde oruç tutması, gelirinden belli bir bölümünü yoksullara ve düşkünlere vermesi (fitre, zekat), üstesinden gelemediği güçlüklerle karşılaştığında Tanrı'dan yardım dilemesi (dua), başkalarının sevişme güdülerini kışkırtmamak amacıyla etinin çekici bölümlerini örtmesi (bir siyasi gösteri aracına dönüştürülen *Şule Baş Türban* ya da Kur'an'ın kötücül biçimde yorumlanmasıyla aşırıya vardırılmış *tesettür* değil, cinsel isteği kışkırtıcı yerlerin örtülmesi), yalan söylemekten, çalmaktan, yaralamaktan, öldürmekten, yalancı tanıklıktan, eşini aldatmaktan, bile bile kötülük etmekten Tanrı yargısını düşünerek çekinmesi, öldükten sonra diriltileceğine ve yeryüzünde yaptıklarından dolayı Tanrı katında sorumlu olacağına inanarak yaşaması "irtica" mıdır?.. Kuşkusuz irtica, dinsel gericilik, din ağalığı, din sömürgenliği deyimleriyle kınadıklarımız bunlar değildir. Bunları bireyin inançsal erdem alanı olarak dokunulmaz görmek gerekir. Öyle ki, inanç ve tapım özgürlüğü yeryüzünün tüm laik yasalarında bireyin dokunulmaz yetkeleri arasında sayılmıştır.

İrtica; bir toplumun içinde bulunduğu uygarlık düzeyini, toplumsal örgütlenme düzeyini ve yönetim biçimini, dinsel bir takım gerekçeler öne sürerek daha geri bir aşamaya döndürmeye yönelik düşünce ve eylemlere verdiğimiz bir addır.

Türkiye'de irticanın başta ABD olmak üzere yayılmacı sömürgen Batılı ülkelerce beslendiği, korunduğu, kışkırtıldığı

açıktır. İrticayla savaş, emperyalizmle savaştır ve böyle olduğu içindir ki emperyalistlerle savaşımda uygulanacak tüm yöntemler, irticayla savaşım için de geçerlidir. Emperyalistler arası çelişkileri derinleştirip bunlardan yararlanmayı bilmeksizin irticayla savaşımda başarı kazanmanın olanağı yoktur. Kimi yazarlar, ABD ile Avrupa emperyalistleri arasında hiç bir çelişki yokmuş gibi yorumlar yapmaktadırlar. Örneğin Şükrü Elekdağ, şöyle demektedir:

Pax Amerikana

Moskova'da yayımlanan Kommersant gazetesi, NATO'nun Washington zirvesinde onaylanan yeni stratejisinin "tüm dünyayı ABD'in askeri müdahele ve nüfuz alanı haline getirdiğini" ve "NATO'ya BM Güvenlik Konseyi'nin onayını almadan askeri harekat yetkisini verdiğini" belirttikten sonra bir "tevekkül" havası içinde **Alman Dışişleri Bakanı Fischer**'in şu sözlerini kaydediyor (27.04.1999):

"Amerika, etrafında büyüklü küçüklü bir çok uydu devletin değişik yörüngelerde döndüğü bir güneşe benziyor."

(...) Zirvenin en çarpıcı yönü, Berlin duvarının yıkılmasından bu yana, dünya stratajik dengelerinin uğradığı depremsel değişimi ortaya koymasıydı. Nitekim zirveye 19 NATO ülkesi temsilcileriyle birlikte, NATO'nun kendileriyle siyasi ve güvenlik işbirliği düzenlemeleri yapmış olduğu, Avrupa'dan Çin sınırına kadar uzanan muazzam coğrafyada yerleşik eski Varşova Paktı üyeleri ile SSCB'den kopan yeni bağımsız devletleri de kapsayan 23 "Avrupa-Atlantik Ortaklık Konseyi" (AAOK) üyesinin devlet başkanları da katıldı.

Bu fevkalade etkileyici tablo, geleceğin **"Amerika-Avrasya güvenlik mimarisi"**nin hayata geçirilmesinin hayalden ibaret olmadığını yansıtıyordu.

(...) NATO'nun (yeni) harekat alanları, strateji belgesinde **"Avrupa-Atlantik bölgeleri"** olarak gösteriliyor.

> (...) Bu **muğlak** durum, **Fransa ile Almanya**'nın, askeri harekatın BM Güvenlik Konseyi kontrolü altında yürütülmesi görüşünü savunmalarına yol açmış, buna karşın ABD de ittifakı BM ipoteği altına koymak istememişti. **Sonuçta ABD'nin isteği oldu.** (...) 21. Asıra damgasını vuracak olgu nedir?" derseniz, şu anda herşey, bunun **"Pax Amerikana"** olacağına işaret ediyor...[3]

Gerçekten de ABD, Sovyetler'in dağılmasıyla birlikte tüm ülkeleri kendi çıkarları doğrultusunda güdümleyen ve hepsine sözünü geçiren biricik güç olarak ortaya çıkmış görünmektedir. Özellikle ABD ve Avrupa Birliği ülkeleri arasında sanki hiç bir konuda hiç bir görüş ayrılığı yokmuş ve bunlar ABD'nin komutasında tek bir amaca doğru birlikte yürürlermiş gibi bir izlenim vardır. Ancak bu yanıltıcı bir izlenimdir. Evet Ortadoğu'da bir Kürt devletini kurulmasını ve Türkiye'nin bölünmesini hem ABD, hem de Avrupa Birliği ülkeleri istemektedir, ABD ve onun işbirlikçisi İngiltere bu uğurda çalıştığı gibi, Almanya ve Fransa da bu doğrultuda çalışmaktadır. Ancak kurulması için çalıştıkları Kürt devletini ABD kendi çıkarları doğrultusunda kendi sömürü alanına sokmak isterken, Almanya ve Fransa gibi AB ülkeleri ise kendi çıkarlarına uygun biçimde ABD'nin sömürü alanından çıkarıp kendi sömürü alanlarına sokmak çabasındadır. Kurulacak bir Kürt devletini ABD Avrupa'ya kaptırmak istemeyeceği gibi Avrupa da ABD'ye kaptırmak istememekte ve bu noktada çatışmaktadırlar. Yine bunun gibi, Türkiye'nin din devletine dönüşüp İslam Birliği'ne yönelmesini hem ABD, hem AB istemektedir. Gelgelelim din devletine dönmüş ve İslam Birliği'nin önderi olmuş bir Türkiye'yi ABD kendi çıkarları doğrultusunda AB ve Rusya'ya karşı, AB ise kendi çıkarları doğrultusunda ABD'ye karşı kullanmayı düşlemekte ve işte bu noktada çatışmaktadırlar. Kuzunun yenilmesi konusunda tüm Kurtlar görüş birliği içerisindedirler;

---

[3] Bkz: Milliyet gazetesi, 3.5.1999. Şükrü Elekdağ.

ancak her bir Kurt onu tek başına kendisi yemek isteyince kuzuyu bırakıp birbirlerini yemeye koyulacaklardır. Kurt-kuzu diyalektiğini çok iyi kavramış bulunan Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı'nda emperyalistler arası çelişkilerden nasıl ustaca yararlandığına çok iyi bakılmalı, irtica ve bölücülükle başa çıkabilmek için Kurtuluş Savaşımızdan dersler çıkartılmalıdır.

BELGELER

Belge / 1

MİT
İRTİCA RAPORU
1995

Türkiye'deki anti-laik eylem ve Atatürk aleyhtarı faaliyetler

Sayın Cumhurbaşkanım,

Ülkemizde özellikle 1990 yılından itibaren ivme kazanan, anti-laik ve Atatürk aleyhtarı yoğun bir faaliyet gözlenmektedir. Nitekim, yansıda örnekleri gödülen sayısız temalarla ve çeşitli platformlarda bu iki unsura yapılan saldırılar, son dönemde sıklaşmış ve yaygınlaşmıştır.

Anılan unsurlarca, öteden beri, mevcut rejimimiz ve laik sistem dinsizlikle özdeşleştirilmekte, Atatürk de bu sistemin teorisyeni konumunda hedef alınarak çeşitli eylemler gerçekleştirilmektedir.

Daha geniş bir yaklaşımda ise, İslami bir yaşam tarzı ile ilgili istekler gündeme getirilmekte, türban, cami tatili ve okullara mescit talebi gibi konular sıklıkla istismar edilerek kitleler ajite edilmeye çalışılmaktadır.

Bu çerçevede gerçekleştirilen tüm eylem ve çatışmalar, medyada geniş bir şekilde işlenmekte ve kamuoyunda doğan tepkiler ile kamplaşma temayülü yaşatılmaktadır. Kısır bir döngü içinde, bu kamplaşmaların da, karşılıklı olarak eylemleri artırdığını söylemek mümkündür. Zira Atatürk rozetlerine karşı, Osmanlı amblemleri taşımakta; Anıtkabir ziyaretleri ve Atatürk'ü anma törenlerine alternatif, İstanbul'un Fethi kutlamaları, Osmanlı Padişahları'nı sahiplenme gibi uygulamalar ile resmi bayram ve yılbaşı protesto gösterileri süreklilik arzetmektedir.

Bahse konu olaylar sembolik mahiyette olup, özünde mevcut rejimimizi tartışma platformuna çekmeye matuf, yıpratıcı ve yıkıcı tutumlardır.

Bu anlamda olay daha geniş kapsamlı olup, Türkiye'nin şeriat düzenine göre yönetilmesini isteyen kadroların yönetimi ele geçirme gayretleridir. Bu nedenle konunun salt laiklik ve Atatürk aleyhtarlığı yerine İslamcı (irticai) faaliyetler olarak ele alınmasında yarar görülmektedir.

1. Anti-laik eylem ve Atatürk aleyhtarı faaliyetlerdeki artış ve İslamcı faaliyetlerin tırmanması:

1.1 Laiklik ve Atatürk aleyhtarı faaliyetler, büst kırma, bayrak yakma, slogan atma gibi sınırlı spesifik gösterilerin yanı sıra, büyük ölçüde fikirsel düzeyde gelişmektedir. Bu itibarla sayısal verilerden hareketle, yıldan yıla bir tırmanma oranı vermek mümkün değildir. Ancak, bugün gelinen noktada, bu kabil faaliyetlerin, açıkça, yaygın biçimde, cesurca yapılması ve hitap edilen kitle potansiyeli açısından önem arzetmektedir.

1.2 Atatürk inkılapları nedeniyle geleneksel, İslamcı tavrın, Atatürk'e karşı olması tabii bir olgudur.

Ancak söz konusu tavrın, belirgin hale gelmesi, çokpartili dönemde, Türkiye'nin siyasi ve sosyal sorunları paralelinde, demokratik rekabet ortamında İslamcı unsurların bir etkinlik aracı olarak görülmesi nedeniyledir. Bu meyanda vakıf, dernek, kurs, pansiyon, okul gibi legal oluşumlarla taraftar kitlenin artırılması fırsatını yakalayan anılan unsurların geliştiği söylenebilir. (EK-1)

İslamcı unsurların giderek hissedilir bir güç kazanması mensuplarını cesaretlendirmiş, aşama aşama mevcut rejime karşı gerçek tavırlarını münferit eylemlerle ortaya koyabilecek bir psikolojik ortam meydana getirmiştir.

İslamcı faaliyetlerin reaksiyoner bir tavır olarak ortaya çıkmasında, konunun inanç boyutu bağlamında toplum için hassasiyetini bilen, yıkıcı bölücü odakların kışkırtıcı yaklaşımlarının da rolü önemlidir. **Nitekim "Şeytan Ayetleri" adlı eserin tüm İslam dünyasında yarattığı tepki bilinmesine rağmen, ülkemizde de kamuoyunun gündemine getirilmesi, ayrıca benzer şekilde Sıvas olaylarına sebep olan yaklaşımlarla mütedeyyin kitle ile yönetimi karşı karşıya getirerek, devlet otoritesinin zaafa uğratılması gibi örnekler** çoğaltılabilir.

Bu tür ajitasyonların özellikle **medyada sansasyonel amaçlarla Hz. Muhammed'in aile yaşantısına kadar uzanarak devam etmesi, mütedeyyin kitlenin, İslamcı şiddet eylemlerine en azından pasif bir onay vermesine** neden olmuştur. Konunun İslamcı propaganda teması olarak kullanılması ise, Laik / İslamcı kutuplaşmalarına zemin hazırlamıştır.

Diğer taraftan, yurtiçinde Kürt sorununa İslami esaslarla çözüm arama gayretleri, dışta ise Bosna, Azerbaycan ve Irak'ta cereyan eden olayları

Müslümanlara zulüm olarak değerlendirerek. Batı toplumuna karşı oluşan tepkiler, İslamcı faaliyetleri tırmandıran etkenlerdir.

Ana hatları ile sıralanan bu hususlar nedeniyle, daha önce tekke, zaviye ve pansiyonlarda, kapalı bir sistem içinde eğitim ve propaganda yapan İslamcı unsurlar, artık sokağa dökülmüşler, özellikle son 5 yıl içinde, siyasi, sosyal ve dini olaylara duyarlı bir şekilde geniş kapsamlı organize eylemler gerçekleştirmeye yönelmişlerdir. (EK-2)

Ayrıca anılan unsurların aktivitelerinde nitelik ve nicelik açısından bir değişim söz konusu olup, zaman zaman "kıyam" (başkaldırı) denemeleri yaptıkları da izlenmektedir. Nisan 1994 ayında Gorazde Katliamı'nı kınamak üzere büyük şehirlerimizde özellikle Ankara'da İslamcı unsurlarca yapılan gösterilerdeki tavır bunun tipik örneğidir.

Diğer taraftan, önemli bir kısmı, Hizbullah - PKK çatışmaları nedeniyle gerçekleşmekle birlikte, **1994 yılında meydana gelen toplam 419 İslamcı eylem içindeki, 269 silahlı çatışma ve çoğunluğu büyük şehirlerimizde gerçekleşen 58 bombalama rakamı** da dikkat çeker boyuttadır.

Bu veriler, İslamcı unsurların çeşitli alanlarda geniş kapsamlı ve yaygın bir etkinlik gayreti içinde olduğunu göstermekte olup, laiklik ve Atatürk aleyhtarı faaliyetler bunların sadece bir bölümünü oluşturmaktadır.

2. Laik Cumhuriyet ve Atatürk ilkelerine karşı tutumun iç güvenliğimize yönelik tehdidi:

Bir cephesi Laik Cumhuriyet'e ve Atatürk'e karşıtlık olan İslamcı (irticai) faaliyetlerin tehdidi son dönemde boyutlanmıştır. Bu tehdidin belirtileri ise, genel anlamda şunlardır.

Halihazırda **modern ve yaygın teşkilat yapıları ile faaliyet gösteren, eğitim ve taban genişletme çalışmalarında çağdaş yöntem ve araçları, zaman zaman devletten daha ileri ölçülerde kullanan İslamcı unsurlar** amaçlarına ulaşmada belirli mesafeler katetmişler ve karakter değiştirmişlerdir. Nitekim İslamcı kitle içinde, **alışılmış, mistik, mütedeyyin insan tipinin dışında, teknolojik yeniliklere açık, kariyer sahibi kişiler mevcut olup, yönetime geldikleri zaman uygulanacak ekonomik ve siyasi bir model de hazırlanmıştır.**

Diğer taraftan, taban genişletmeye dayalı uzun vadeli geleneksel stratejiler dışında İslamcı çevrelerde, silahlı mücadeleye dayalı devrim fikrinin gündeme getirilmesi ve evrensel boyutta Panislamizm çalışmaları, anılan unsurlardaki değişikliklerdir.

Bu bağlamda, İslamcı faaliyetlerin halihazırda ulaştığı güç, çeşitli alanlarda sağladığı etkinliğe göre şöyledir:

2.1 Tüm İslamcı unsurlar yurt genelinde dernek, vakıf, sendika, okul, gençlik ve kadın kolları, şirket gibi modern bir örgütlenmeye sahiptir. Örneğin, 74 ilimizde anılan unsurların bu tür kuruluşları mevcuttur.

2.2 Gençlik kesiminin yanı sıra, sendikalaşma ve meslek örgütlenmeleri de hızlanmıştır. (EK-3)

2.3 İslamcı kesim, yoğun bir eğitim ve propaganda çalışması içindedir. Son derece pahalı bir faaliyet olmasına rağmen, yayın piyasasında dini içerikli kitap gazete ve dergilerin sayısı her geçen gün artmaktadır. (EK-4) Ayrıca, radikal grupların aktivitesine paralel olarak, cihad çağrısı yapan, abone usulü dağıtıma tabi, militan düzeydeki dergilerin çokluğu da dikkati çekmektedir.

Eğitim ve propaganda konusunda çağdaş araç ve yöntemleri etkin bir şekilde kullanan anılan unsurların, videolu propagandayı köylere kadar indirdikleri çok sayıda özel radyo ve TV istasyonu kurdukları bilinmektedir. (EK-5)

2.4 İslam'a hizmet anlayışı çerçevesinde planlı bir şekilde fitre, zekat ve kurban derileri toplayarak büyük gelirler elde eden anılan unsurlar, büyük bir finans potansiyeline ulaşmışlardır. Yandaş işadamlarından önemli meblağlarda bağış toplanmakta, özellikle tarikat gruplarının gerçekleştirilecek projeler karşılığında, liderin talimatı şeklinde işadamlarına belli miktarlarda ödeme yükümlülüğü getirdiği bilinmektedir. Örneğin, Nisan 1994 ayında Samanyolu TV'nin 46 milyar TL.'lık borcunun kapatılması için liderin, taraftarlarına şahıs başına 10'ar gram altın vermeleri talimatını verdiği, kısa sürede toplanan altınlarla borcun kapatıldığı duyumu alınmıştır.

2.5 Yönetimde söz sahibi olmaya matuf, kamu kurum ve kuruluşlarındaki kadrolaşma son zamanda hızlanmıştır. İş temini ve meslek sahibi olma yönünde, imtihan komisyonlarına nüfuz, toplu tavassut yöntemlerinin kullanılmasının yanı sıra, kamu yönetimi için özel olarak adam yetiştirme gibi uygulamalar gündeme gelmiş olup, güvenlik güçleri ve öğretmen kesiminin ele geçirilmesi öncelikli hedeflerdendir.

Aldıkları eğitim ölçüsünde, konuya yatkınlıkları nedeniyle İHL'ler, kadrolaşma yönünde İslamcı unsurların en önemli vasatı durumundadır. Nitekim, İslamcı faaliyetlerin yaygınlaştırılması için bu öğrencilerden istifade yönünde İslamcı unsurların arayış içinde olduğu intikal eden bilgilerdendir.

2.6 Ayrıca İslami bir yaşam tarzı benimseme, çağdaş olmayan bir kılık-kıyafet anlayışı etrafında birleşme ve özel İslami yerleşim birimleri oluşturma gibi radikal uygulamalarla da karşılaşılmaktadır.

2.7 İslamcı unsurlar ülke tabanında sayısal olarak bir oy potansiyeline sahip olduklarının bilinci içinde, bu güçlerini politik hayatta etkili bir biçimde kullanma arayışına yönelmişler ve oy potansiyellerini pazarlık unsuru olarak kullanma temayülü içinde, cesaretlenmişlerdir.

2.8 Yurtdışında uzantı tarzında örgütlenmeler gerçekleştirilmiş, bazı İslam ülkeleri ile kurulan sıkı bağlarla dış destek sağlanmıştır. Ortamın müsaitliği ölçüsünde Avrupa ülkelerinde, yurtiçindekinden daha kapsamlı organize yapılar oluşturmuşlardır. (EK-6)

2.9 İslamcı odaklar her türlü fırsatta kitlesel eylemler yapabileceklerini kanıtlamışlar, silahlı eyleme yönelik bir tavır içinde tehlike sinyalleri vermeye başlamışlardır.

Bu meyanda, İslamcı unsurların, sürekli ve etkin faaliyetlerle tehditlerinin boyutlandığı açıkça görülmektedir. Daha açık bir ifade ile Türkiye'de İslamcılığın Kürtçülük konusundaki gelişmelere paralel olarak, önemli bir sorun olabilecek her türlü özelliği taşıdığını söylemek mümkündür. Ancak, halihazırda İslamcı kesimde farklı stratejiler nedeniyle gruplaşmalar mevcut olup, bu bölünmüşlük ülkemizdeki toplam İslamcı potansiyelin bir araya gelmesini engelleyen ve tehdidi bir ölçüde erteleyen bir durumdur. Bu nedenle farklı grupların kısaca incelenmesinde yarar görülmektedir.

İslamcı gruplar

İslamcı unsurlar, nihai amaçları şeriat devleti kurulması olmasına rağmen, siyasi ve ekonomik menfaatleri ile stratejilerindeki farklılık nedeniyle,

- Milli Görüşçü kesim,
- Radikal İslamcılar,
- Tarikatlar,

olmak üzere 3 kesim altında gruplanmışlardır. (EK-7)

Bu gruplardan Milli görüşçü Unsurlar, sürekli sağlam bir dış destek ile daha ziyade legal ve siyasi platformlarda etkinlik göstermekte, iyi kamufle edilen illegal faaliyet ve dış bağlantılarını tespit etmede kamuoyuna yansıyan bazı örneklerine rağmen güçlüklerle karşılaşılmaktadır. Halihazırda parlamentoda temsil ve yerel yönetimlerde ağırlık kazanan grubun bu yolla ve sürekli olarak güncel gelişmeleri İslami açıdan gündeme getirme ve propaganda avantajı sağlaması önemli bir gelişmedir.

Ayrıca siyasi organizasyon, gençlik örgütlenmesi, meslek teşekkülleri, şirketler ve AMGT gibi güçlü bir dış organizasyon ile anılan unsur, yapılanmasını tamamlamış durumdadır. Kitleselleştiği ölçüde, İslamcı kesim dışında da itibar görebilmek amacıyla, hareketini bir ideoloji şeklinde takdime yönelen anılan grubun, son dönemde toplumun diğer kesimlerini de saflarına katma imkanları araması dikkati çekmektedir.

İran Devrimi'ni örnek alarak benzer bir strateji ile Türkiye'de şeriat devleti kurmak isteyen Radikal İslamcı Grupların faaliyetleri son yıllarda İslamcı çevre içinde ön plana çıkmış durumdadır. Halihazırda çok parçalı dağınık bir yapı içinde 30 kadar grup etrafında toplanan anılan unsurlar Kürtçülük

konusu başta olmak üzere, Türkiye'nin ve dünyanın gündemindeki sosyal ve siyasal içerikli her türlü olaya militanca T.C. aleyhtarlığı bazında yaklaşmaktadırlar.

Propagandaların, "ırk ve mezhep farklılığı gözetmeden İslami mücadelede ortak savaş verilmesi gerektiği" fikrini işleyen ve yayınlarında silahlı mücadele metodları öğreten anılan unsurlar İslami konularda düzenlenen korsan gösteri, protesto, miting, yürüyüş gibi geniş katılımlı etkinlikleri organize etmektedirler. Demokratik yöntemlerle şeriata ulaşmada sürenin uzunluğu, Radikal islamcılara pirim sağlamakta ve demokratik yollarla sürdürülen islamcı faaliyetlerdeki başarısızlıkların radikalizme temayülü artırma ihtimali, önemli bir husus olarak değerlendirilmektedir.

Tarikatlar ise, tasavvufi yapılanmalarını koruyarak, kamu kurum ve kuruluşlarında ve Türk siyasi hayatında etkin olma faaliyetlerini sürdürmektedir. Bu grupların yasal çerçeve içinde köklü bir dini eğitim vermek suretiyle faaliyet yürütmeleri, taban genişletme açısından avantajlarını oluşturmaktadır. Oluşturulan kitlenin büyüklüğü ve kitlenin evrensel boyutta İslami birlik ve dayanışma yönündeki gayretleri gelecek için endişe verici bir gelişme seyri göstermektedir. Bunun yanısıra, **verilen dini eğitimin ağırlığı nedeniyle grubun karşı propagandalara duyarsız, bilinçli mutlak bağımlı bir özellik taşıması tehditlerini artırıcı bir nitelik taşımaktadır.**

3. İslami faaliyetlerin yurtdışı uzantıları:

3.1 İslamcı grupların hemen hemen tümü, yuriçindeki faaliyetlerine paralel bir şekilde, Avrupa genelinde son derece organize bir teşkilatlanmaya sahip olup, dış organizasyonların, yurtiçinde iltisaklı oldukları gruplara maddi destek sağlama ve propaganda faaliyetleri ön planda gelmektedir.

Bu organizasyonların en önemlileri Milli Görüş paralelindeki "Avrupa Milli Görüş Teşkilatı" (AMGT), Radikal İslamcı çizgideki "Anadolu Federe İslam Devleti" (AFİD) ve Süleymancılar'ın uzantısı durumundaki "İslam Kültür Merkezleri Birliği" (İKMB)'dir.

Yurtiçinde en geniş kitleye sahip tarikat olan F.Gülen grubu Nurcular ise, yurtdışında uzantı oluşturma yerine, her ülkenin özelliğine uygun cemaat tarzındaki çalışmalarla faaliyet yürütmektedir. Örneğin: ABD'de Altın Nesil Grubu, Türk Cumhuriyetlerinde ticari şirket ve eğitim kurumları sayılabilir. Anılan grubun, Avrupa, ABD, Kuzey Afrika, Ortaasya ve Uzakdoğu ülkeleri olmak üzere çok yönlü ve geniş dış açılımı dikkati çekmektedir. (EK-8)

3.1.1 Avrupa Milli Görüş Teşkilatı (AMGT)

24 000 resmi kayıtlı üye, 300 000 civarındaki kitle potansiyeli, Avrupa genelinde 32 bölge başkanlığı 480 cami derneği, 310 cami imamı, 674

gençlik teşkilatı, 15 civarında şirket ile en yaygın ve etkili organizasyon durumundadır. (EK-9)

Yıllık resmi bütçesi 10 000 000 DM. civarında olan anılan kuruluşun, illegal yollardan temin edilen gelirlerinin çok yüksek meblağlarda olduğu tahmin edilmekte olup, 27 Mart (1994) yerel seçimleri öncesinde yurt içinde Refah Partisi7ne yaklaşık 400 000 000 000 TL. (15 000 000 DM) destek sağladığı yönünde bilgier alınmıştır. Ayrıca seçim dönemleri ağırlıklı olmak üzere propagandist, araç, gereç ve malzeme yönünden anılan kuruluşun yurtiçinde desteği büyük ölçüdedir.

AMGT'nin ayrıca Milli Görüş'ün İslam Birliği oluşturma yönündeki faaliyetler ile İslam ülke ve örgütleri ile temaslarına aracılık ettiği ve Avrupa'da İslamı temsil yetkisi kazanma çalışmaları yaptığı da bilinmektedir.

3.1.2. Anadolu Federe İslam Devleti (AFİD)

Daha önce AMGT bünyesinde faaliyet gösterirken, İran devriminin etkisi ile gruptan kopan C. Kaplan'ın kurduğu AFİD ise, 5000 kişilik bir potansiyele sahiptir. (EK-10)

AFİD'in Avrupa genelinde 8'i Almanya'da olmak üzere 27 bölge başkanlığı, 3 vakfı, 73 cami derneği, "Kar Bir" isimli bir şirketi bulunmaktadır. Son dönemde zararlı faaliyetleri nedeniyle, lideri için Almanya'dan sınır dışı kararı alınan anılan örgütün faaliyetleri zayıflama sürecine girmiştir. Ancak, hizip faaliyetleri ve yeni bir lider arayışları çerçevesinde mevcut potansiyel her an aktivite kazanabilecek durumdadır.

3.1.3. İslam Kültür Merkezleri Birliği (İKMB)

İslam Kültür Merkezleri Birliği ise, büyük çoğunluğu Almanya'da olmak üzere yansıda görülen ülkelerde toplam 26 adet şube ve bunlara bağlı 300 adet dernek çerçevesinde faaliyet yürütmektedir. (EK-11)

4. İslamcı faaliyetleri açık veya örtülü olarak destekleyen ülkeler, legal ve illegal kuruluşlar:

Türk İslamcı grupları, ilk planda maddi, manevi destek sağlamak, ikinci olarak da İslam ülkeleri ile çeşitli alanlarda bütünleşme paralelinde, İslam ülke ve kuruluşlarıyla ilişki kurmuşlardır. İslamcı grupların işbirliği yaptığı önemli ülkeler:

- **Suudi Arabistan,**
- **Libya,**
- **Körfez Emirlikleri ve**
- **İran'dır.** (EK-12)

Kuruluşlar ise, S. Arabistan ve Libya tarafından oluşturulanlar ağırlıklı olmak üzere,

- **Rabıta,**
- **İslama Çağırı Cemiyeti,**
- **Türk-Libya dostluk kardeşlik dernekleri,**
- **Kuveyt dünya İslam vakfı,**
- **İslami finans kuruluşları,**
- **Müslüman Kardeşler Teşkilatı,**
- **Cezayir İslami Selamet Cephesi,**
- **İran Devrimi İhraç Organizasyonları,**
- **Hizb-i İslami ve**
- **Bosna Merhamet Organizasyonu**'dur.

Bunların dışında Avrupa ülkelerinde yaşayan Müslüman şahıslar, Türk islamcılar ve Müslümanlığı kabul eden Avrupalılarca kurulmuş dernek ve organizasyonlarda, Türk islamcı gruplarının ilişkileri mevcuttur. Örneğin:

- **Almanya'daki İslam Konseyi,**
- **İslam Arşivi,**
- **Müslüman İşçiler Sosyal Birliği,**
- **İngiltere'deki İslami Konsey,**
- **Fransa'daki Müslüman Öğrenciler Derneği,**

bunlar arasında sayılabilir.

Batılı veya Ortadoğulu ülkelerce oluşturulan İslami kuruluşlar, çeşitli ülkelerdeki İslamcı gruplara örtülü destek sağlama ve uluslararası İslamcı bir platform oluşturma açısından önemli bir konumdadır.

Bu kuruluş ve ülkeler ile en köklü ve ileri düzeyde ilişki kuran Türk islamcı grusu Milli Görüşçülerdir. Bu grubun ilişkileri daha ziyade finans temini ve uluslararası etkinlik sağlama düzeyinde büyük önemi haizdir. Milli Görüşçü kesimin lider ve üst düzey yöneticilerinin bu amaçla sık sık anılan ülkeyi ziyaret ettikleri bilinmektedir.

Milli Görüşçü unsurların, özellikle S. Arabistan ve Libya ile ilişkileri önemli bir boyuttadır. S. Arabistan ile öğrenci teatisi, hac organizasyonundan, Müslüman topluluklar ile İşbirliği çalışmaları ve Rabıta çerçevesinde maddi güç temininden evrensel propaganda faaliyetlerine kadar çok geniş bir alanda işbirliği mevcuttur.

Milli Görüşçü unsurların Libya ile kurduğu ilişki de finansman temini amacının yanı sıra, Avrupa ülkelerinde, Libya yararına etkinlik düzenlemede taşeronluk görevi üstlenmesi de dikkat çekmektedir. Libya ile ilişkiler Libya İslam'a Çağrı Cemiyeti aracılığıyla sürdürülmektedir. Anılan cemiyetçe

1990 yılında kurulan İslam Halk Komutanlığı'nda N. Erbakan'm Asya Sorumluluğu'na getirilmesi ilişkinin boyutu açısından önemlidir.

İran'ın devrimi ihraç politikası paralelinde harcadığı yüksek meblağlar. Milli Görüşçü unsurların dikkatini çekmiş. **Şiilik unsurunun tabanda yarattığı tepki nedeniyle uzun bir süre İran'a gitmekten imtina eden Necmettin Erbakan, 1992 yılında İran'a giderek yönetim ile görüşmeler yapmıştır.** Daha sonra. Milli Görüş organizasyonlarından biri olan ESAM (Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi) aracılığıyla ilişkilere süreklilik kazandırılmıştır.

Islamcı unsurların İran ile ilişkileri çerçevesinde. Radikal islamcı gruplarda öncelikle ideolojik ve askeri eğitim ile propaganda malzemesi, yanı sıra finansman temini önemli boyutlardadır.

İslam ülkeleri ile ilişkiler bazında. Kuveyt ve BAE (Birleşik Arap Emirlikleri) de önem arzetmektedir. Her iki ülke ile de ilişkiler Müslüman Kardeşler örgütü mensupları aracılığıyla yürütülmektedir.

Bunların dışında, daha önce de belirtildiği gibi. İslam ülke ve grupları nezdinde. "İslam Birleşmiş Milletleri. İslam Ekonomik Topluluğu. İslam Savunma Teşkilatı" kurulması gibi enternasyonel faaliyetlerin. Milli Görüş'ün Panislamist hedefleri doğrultusunda yürütüldüğü. bu meyanda. İslami unsurların taraf olduğu tüm sorunlarla ilgilenildiği gözlenmektedir.

Diğer taraftan anılan grupça, **Afgan mücahit liderlerine bağlı gençlerin Türkiye'de eğitimine yardımcı olunduğu,** Filistin Kurtuluş Örgütü ile İsrail'in yakınlaşmasından sonra, radikal eğilimli Arap ülkelerinin yanında yer alınarak HAMAS örgütünün Filistin halkının tek temsilcisi olarak kabul edileceğine dair mesajlar verildiği. Cezayir'de güçlü kitle potansiyeli ile mevcut yönetimin alternatifi durumunda bulunan Cezayir İslami Selamet Cephesi FİS'in lider ve mensuplarının Cezayir dışındaki faaliyetlerine kolaylıklar sağlandığı bilinmekte olup. bu hususlar devletimizin dış politikasına alternatif yaratan arayışlar olması bakımından dikkat çekicidir.

Özellikle Milli Görüşçü kesimce, **dış bağlantılarının temel amacı İslam ülke ve kuruluşlarından mali estek sağlamaktır.** Ancak sağlanan desteğin illegal yöntemlerle transfer edilmekte oluşu ve belgelendirilmeyişi ilişkilerin gerçek boyutunun ortaya konulmasını engellemektedir.

Sonuç:

Ülkemizde muhtelif gruplar halinde örgütlenmiş İslamcı kadrolar. halihazırda kurumlaşmış yapılarından da istifade ile geniş bir mütedeyyin kitleyi kendi emelleri yönünde kanalize edebilecek konuma gelmişlerdir.

Anılan kadroların, iç ve dış sorunlar paralelinde etki altına alabildikleri kitle genişliği oranında, rejim ve Atatürk aleyhtarı gerçek tavırlarını daha rahat sergileyebildikleri izlenmektedir.

Bu çerçevede etnik ve ideolojik kaynaklı yıkıcı bölücü akımların öncelikli durumunu koruduğu günümüzde, tedbir arayışları sırasında müteedyin vatandaşlarımızın devlet karşıtı bir konuma getirilmemesi ve laik / İslamcı kutuplaşmasının engellenmesi, öncelikle gözönünde bulundurulması gerekli bir husus olarak görülmektedir.

Bu itibarla yukarıda bahse konu hususlar paralelinde alınacak muhtemel önlemlerin, İslamcı gelişmenin etkili olduğu:

- Propaganda,
- Kardolaşma,
- Yasa dışı maddi güç temini,
- Dış ilişkiler,
- Teşkilatlanma,
- Hukuk,

alanlarında araştırılmasında yarar görülmekte olup, başlangıçta belirtildiği üzere, kurul üyelerine takdim edilen ek metinde alınabilecek çerçeve tedbirlere ilişkin bilgilere yer verilmiştir. Arzederim. [1]

[1] Bkz: Aksiyon Dergisi, 25 Şubat-3 Mart 1995, "Noktasına, virgülüne dokunmadan, bütün açıklığıyla: MİT'in son İrtica Raporu" başlıklı Ahmet Güner'in haberinden. sf. 22-28.

Belge / 2

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI RAPORU

Siyasal İslam'ın Yayılması

Ülkemizdeki siyasal İslamın yayılımının analizi ve geleceğe yönelik projeksiyonunu gösteren bu çalışma, devletin resmi kurumlarından Devlet İstatistik Enstitüsü, Devlet Planlama Teşkilatı, Milli Eğitim Bakanlığı, Yüksek Öğrenim Kurumu ve Diyanet İşleri Başkanlığı'nın istetistiki kaynaklarından yararlanılarak yapılmıştır.

1. Siyasal İslamın Yayılma Çalışmaları ve "Din" Evrensel Kimliği Adı Altında Sürdürülen Faaliyetler

İslam dünyasını şeriata dayalı tek blok haline getirme ve Batı'ya karşı birleşme çalışmalarına hız veren Şiiliğin temsilcisi İran için şeriata dayalı İslam birliğinin oluşmasında ana ve temel engel, Müslüman ancak laik olan Türkiye Cumhuriyeti'nin devlet yapısıdır.

Türkiye'de İslamın siyasal yönden yayılımı Milli görüşçüler tarafından yapılmaktadır. Bu çalışmalarda Türkiye'nin dini yönden odak noktası olmasının en önemli sebebi, dünya Müslümanlarının "ateş nerede sönerse tekrar orada yanar, halifelik nerede sona erdiyse, orada tekrar başlar" yaklaşımıdır.

Siyasette dinin bir araç olarak kullanılmasından istifade etmek için ortaya çıkan ayrılıkçı akımlar da konuya diğer bir boyut getirmektedir. Türk ulusal kimliğini ve Türkiye Cumhuriyeti devletini tanımak istemeyen bu düşünce sahibi bölücü ve ayrılıkçı örgütler, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin birlik ve bütünlüğüne karşı, nihai hedeflerinden önce birinci adım olarak, daha

enternasyonel olan din kimliği altında ümmet toplumu oluşturma faaliyetlerini sürdürmektedirler.

Milli görüşçülerin bu faaliyetlerinin iki ana başlık altında analiz ve etüt edilmeleri öngörülmüştür.

- Geleceğin seçmen ve yöneticilerinin din eğitimi ile yetiştirilme ve yönlendirilmeleri
- Gelir dağılımındaki dengesizliğin, irticai faaliyetlere etkisi.

2. Geleceğin Seçmen ve Yöneticilerinin Din Eğitimi ile Yetiştirilme ve Yönlendirilmeleri

A. Diyanet işleri Başkanlığı'na kayıtlı 5 011 Kur'an Kursuna, tabloda görülen değişik yaş gruplarından 1 685 278 kişi devam etmektedir.

Öğretim Kurumunun Adı	Kurs Sayısı	Yaş Grubu	Eğitim Süresi	Öğrenci Miktarı
Kayıtlı daimi Kur'an Kursları	5011	13-14	2-3 yıl	181 561
Yaz Kursları	Bilinmiyor	06-12	Yaz tatilinde	1475337
Akşam kursları	Bilinmiyor	Yetişkin	1-2 yıl	28 380
Toplam Kurum ve Öğrenci	5011	-	-	1 685 278

Diyanet İşleri Başkanlığı 1995 Yılı İstatistikleri

Tabloda görülen kursların incelenmesi:

1. Daimi Kur'an Kursları:

13-14 yaş grubundaki çocuklara verilmektedir. Sadece bu kurstan 1995 yılında dini eğitimli 416 680 seçmen yetişirken, 2000 yılı için 859 135 seçmen, 2005 yılı için ise 1 438 612 seçmen yetişebileceği değerlendirilmektedir.

2. Yaz Kur'an Kursları:

1995 yılı rakamlarına göre, yaz kurslarına 6-12 yaş grubundaki yaklaşık 1 475 337 çocuk devam etmektedir. Bu gruptan 2000 yılında 1 671 634 seçmen yetişirken, 2005 yılında 7 086 197 seçmen yetişebileceği değerlendirilmektedir.

3. Akşam Kur'an Kursları:

Bu kurs, seçmen niteliğindeki yetişkinlere verilmektedir. Bu kurslarda yıllara göre eğitim gören kişi sayısının 1991 yılında 42 120 iken, 1995 yılında 203 654,. ve 2000 yılında 400 642; 2005 yılında ise 744 692 kişi olabileceği değerlendirilmektedir.

Bu rakamlara kayıtsız Kur'an kurslarında eğitim alan kişiler dahil değildir.

B. Milli Eğitim Bakanlığı Din Öğrenimi Genel Müdürlüğü'ne Bağlı İmam Hatip Ortaokulu ve Liseleri

Öğretim Kurumunun Adı	Okul Sayısı	Öğrenci Sayısı Orta	Öğrenci Sayısı Lise	Öğrenci Sayısı Toplam	Öğretmen Sayısı
İHL	468	290 098	185 110	475 208	16 774
Anadolu İHL	75	16 023	1 578	17 601	452
Toplam	561	306 121	186 688	492 809	17 226

Milli Eğitim Bakanlığı Araş. Pl. ve Koor. Krl. Başkanlığı "Milli Eğitim ile İlgili Bilgiler", 1996

C. 1983-1995 Döneminde İmam Hatip Okulları, Mesleki ve Teknik Okullar ile Genel Ortaokulların Okul ve Öğrenci artış mukayesesi:

1983-1995 dönemi arasında 72 imam hatip ortaokulu açılışına tekabül eden yüzde 19.25'lik bir artış oranına karşılık, 154 722 sayısal, yüzde 105.15'lik oransal öğrenci artış oranı dikkat çekicidir. (Grafik var)

İmam Hatip Ortaokul Öğrenci Sayısının
Meslek Okulları Öğrenci Sayısının İçindeki Payı (Yüzde)

1983 - 1987 yılları arasında, imam hatip ortaokullarının öğrenci sayılarının toplam mesleki okullar içerisindeki oranının en yüksek olduğu, 1987 yılından itibaren düşmeye başladığı;

1989 - 1991 yılları arasında, imam hatip okulu öğrencilerinin bir kısmının meslek okullarına ve liselerine kaydırılarak bu oranların aşağıda tutulduğu;

1991'den sonra, oranların imam hatip okulları lehine hızla arttığı görülmektedir.

D. 1983 - 1995 Yılları Arasında İmam Hatip Liseleri ve Diğer Mesleki ve Teknik Liseler ve Öğrenci Artış Yüzdelerinin Mukayesesi

53 imam hatip lisesi açılışına tekabül eden yüzde 15.54'lük artış oranına karşılık, 98648 sayısal, **yüzde 135,52'lik öğrenci artış oranı dikkat çekicidir.**

İmam Hatip Liseleri Öğrenci Sayısının Mesleki ve Teknik Liseler Öğrenci Sayısının İçindeki Payı

1983 - 1987 yılları arasında imam hatip liselerinin öğrenci sayılarının toplam mesleki liseler içinde en yüksek orana eriştiği;

1987 - 1991 yılları arasında, imam hatip lisesi öğrencilerinin bir kısmının meslek okullarına kaydırıldığı ve oranın yüzde 20'lerden yüzde 16'lara çekildiği;

1992 yılından itibaren, oranın imam hatip liseleri lehine hızla yükselerek, yine yüzde 20'ye yakın bir değere ulaştığı öngörülmektedir.

Bu tablo hükümetlerin politikasına göre, yüzde değişimlerinin çok kolay ve belirgin olarak yapılabileceğini göstermektedir.

E. Meslek Liseleri ile Meslek Ortaokullarının öğrenci Sayısı Mukayesesi:

Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü "Türkiye İstatistik Yıllığı" 1995 yılı rakamlarına göre, ülkemizde 14 farklı branştaki meslek liselerinde 723 299 öğrenci eğitim görmektedir. Bu meslek liselerine kaynak olmak üzere erkek teknik, kız teknik, ticaret ve turizm, özel eğitim okulları konservatuvar olarak beş grupta toplam 54 209 öğrenci eğitilmektedir. Görüldüğü gibi 723 299 öğrenci kapasiteli meslek liseleri kaynağının ancak yüzde 7,49'u meslek ortaokullarından, geri kalanı ise genel ortaokullardan karşılanmaktadır.

Aynı mukayese imam hatip okulları için yapıldığında, yine 1995 yılı rakamlarına göre İHL'inde 171 439 öğrenci eğitim görürken, bu okullara kaynak olarak İHO'lrında 301 862 öğrenci eğitilmektedir. Oranın, diğer meslek liselerinde yüzde 7,49 iken, imam hatip okullarında yüzde 176 gibi bir değere ulaşması, İHO'larının meslek ortaokulu amacının dışında olduğunu açık olarak vurgulamaktadır.

F. Öğretmen Başına Düşen Öğrenci Sayısı:

Yıl	İmam Hatip Lisesi	Diğer Meslek ve Teknik Liseler	Genel Liseler
1983	72791 / 10188=7,14	285364 / 29165=9,8	519721 / 47385 =10,96
1995	171439 / 16929=10,12	723299 / 51964=13,9	1155 827 / 68839=16.79

Eğitimde esas kalitenin göstergesi olan öğretmen başına düşen öğrenci sayısı oranı göz önüne alındığında, imam hatip liselerinde, bir öğretmene düşen öğrenci sayısının 10 olması, diğerleri ile mukayese edildiğinde imam hatip liseleri ve imam hatip anadolu liselerinde eğitimin diğer liselerden iyi olduğunu göstermektedir.

İmam hatip ortaokul ve lise öğrencilerinin istatistiki olarakyıllara ve yaş durumlarına göre gruplandırıldığında, imam hatip liselerinden 1995 yılında dini eğitimli 341 523 yeni seçmenin, 2000 yılında 702 751 ve 2005 yılında 1 215 190 seçmenin yetişebileceği değerlendirilmektedir.

Ancak, genel liselerde okuyan ve Diyanet İşleri Başkanlığı ve vakıf yurtlarında kalan aynı düşünce ve idealleri paylaşan fakir aile çocukları bu rakamlara dahil değildir.

Tüm dini eğitim veren okul ve kurslar nazarı itibara alındığında, yıllara göre din eğitimi alan seçmen sayısının, 2000 yılında toplam olarak 2 475 316 kişiye, 2005 yılında 6 506 479 kişiye ulaşacağı ve oy oranını önemli ölçüde etkileyeceği değerlendirilmektedir.

G. Dini Yükseköğretim Kurumları:

YÖK 1996 Rakamlarına Göre

Öğretim Kurumu	Fakülte	Öğrenci	Öğretim Üyesi
İlahiyat Fakültesi	24	11614	823

Üniversitelerin Fakülte, Yüksekokul ve Enstitüleri, Akademik İdari Kadroları, 23 Mart 1996.

Türkiye'de mevcut 24 ilahiyat fakültesindeki 11 614 öğrenci 823 öğretim görevlisi tarafından eğitilmekte olup, hepsi de seçmen statüsündedir.

H. Yurtdışı Lüksek Öğretim İmkanları:

Statü	Lisans Fen	Lisans Sosyal	Master Fen	Master Sosyal	Doktora Fen	Doktora Sosyal	Toplam
Özel	9 665	11 879	2 015	3 024	981	733	28 297
Resmi	110	-	514	216	200	72	1 112
Toplam	9 775	11 879	2 529	3 240	1181	805	29 409

Lisans, master, doktora eğitimi için özel kaynaklardan 28 297, resmi kaynaklardan 1 112 kişi olmak üzere toplam 29 409 kişi yurtdışında eğitim görmektedir. Bu rakamlara Mısır'daki El-Ezher Üniversitesi'nde okuyan yaklaşık 3000 öğrenci ile diğer ülkelerdeki dini eğitim veren okullarda okuyan öğrenciler de dahildir

Yapılan incelemede, özel burslar vasıtasıyla yurtdışında yüksek lisans eğitimi görenlerin yüzde 90'ının, resmi bursla eğitim görenlerin ise yüzde 50'den fazlasının tarikat yanlısı oldukları öğrenilmiştir.

I. Bazı Tarikat ve Diğer Cemaatlerin Yurtdışında Açtıkları Okul ve Camilerin Eğitim Faaliyetleri:

Öğretim Kurumu	Okul Sayısı	Öğrenci Sayısı
Yurtdışında açılan özel okullar	190 - 200	Bilinmiyor

Yurtdışında açılan okul sayısının 190 - 200 civarında olduğu belirtilmesine rağmen, öğrenci sayısı bilinmemektedir.

Bazı tarikat ve cemaatler tarafından açılan bu okulların MEB'lığı tarafından denetlenemediği gibi, amacının Türkiye'de kurulacak din esaslarına dayalı devlet yönetimine ilk desteği sağlayacak Türk ve İslami yönetim sempatizanı insanlar yetiştirmek olduğu değerlendirilmektedir.

İ. İhtiyaç Fazlası İmam Hatip Okullarının ve İlahiyat Fakültelerinin İncelenmesi:

Sistemdeki Mevcut Personel ve Ayrılanlar:

	Mevcut Din Görevlisi	Ayrılan Personel Miktarı (Emekli, istifa, ölüm, vb.)
Diyanet İşleri Başkanlığı	75 043	1 852 (%2,5)
İmam hatip okulu öğretmeni	16 929	418 (%2,5)
İlahiyat Fk. Öğretim Grv.	734	18 (%2,5)
Toplam	92 706	2 288

Diyanet İşleri Başkanlığı 1995 Yılı İstatistikleri

Sistemde mevcut 92 706 personelden yıllık 2 288'i emekli, istifa, ölüm vb. sebeplerden ayrılmaktadır.

2. 1995 Yılı İmam Hatip Okulları ve İlahiyat Fakültelerinin Toplam Öğrenci Sayısı ve Yıllık Mezun Miktarı:

	Öğrenci Sayısı	Mezun Olan Öğrenci
İmam Hatip Lisesi	171 439	52 254
İlahiyat Fakültesi	9 728	1 299
Toplam	181 167	53 553

DİE, Türkiye İstatistik Yıllığı ve YÖK İstatistiği (EK-M)

1995 yılı itibariyle toplam 53 553 kişi mezun olmasına mukabil yıllık personel ihtiyacı 2 288 kişidir. İhtiyaç fazlası 51 345 kişidir. İslami değer yargıları çok yüksek olan bu kitlenin içindeki imam hatip lise çıkışlılar, özellikle hikik ve siyasal bilgiler fakülteleri ile polis akademilerine yöneltilmektedirler. Siyasal bilgiler fakültesinin kamu yönetimi (kaymakam-vali) bölümüne giren öğrencilerin yüzde 50'den fazlasını imam hatip lisesi mezunları oluşturmaktadır.

(*) Sağlık, Eğitim ve Güvenlik Alanlarındaki Personel Arzı ve İhtiyacı Projeksiyonu: (1000 kişi)

	1995 Arz	1995 İhtiyaç	2000 Arz	2000 İhtiyaç
Hekim	67,2	78,3	83,5	100,0
Diş hekimi	13,8	16,3	16,8	22,3
Eczacı	18,1	17,8	21,0	22,0
Hemşire	69,0	140,4	104,0	176,6
İlköğretim öğretmeni	318,8	372,4	357,8	417,9
Ortaöğretim öğretmeni	135,8	111,1	159,8	156,7
Yükseköğretim öğretim elemanı	49,6	49,2	72,6	75,4
Polis	127,1	140,4	182,6	200,0
(**) Din görevlisi ve Din Meslek Öğretmeni	53,5	2,2		

Teknik Personel. Arzı ve İhtiyacı Projeksiyonu (1000 kişi)

	1995 Arz	1995 İhtiyaç	2000 Arz	2000 İhtiyaç
Mimar	25,0	19,4	29,5	25,9
İnşaat Mühendisi	38,9	30,0	43,6	37,1
Makine Mühendisi	37,3	35,5	45,7	45,9
Endüstri Mühendisi	8,7	8,2	11,9	12,4
Elektrik-Elektronik Mühendisi	25,7	22,2	32,2	30,9
Bilgisayar Mühendisi	4,1	5,1	5,9	7,3
Kimya Mühendisi	17,3	14,1	18,8	17,8
Maden ve Petrol Mühendisi	6,8	5,6	8,9	7,4
Meteoroloji Mühendisi	3,5	2,2	4,4	2,9
Jeoloji ve Jeofizik Mühendisi	9,7	7,5	12,8	10,0
Jeodezi Mühendisi	5,4	4,6	6,6	6,2
Çevre Mühendisi	2,1	3,2	3,9	5,5
Diğer Mühendisler	11,4	10,6	13,5	15,2
Ziraat ve Onarım Mühendisi	46,3	29,5	64,4	39,3
Veteriner	9,5	9,0	12,2	12,0

(*) Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı (1996-2000) s. 32

(**) Diyanet İşleri Başkanlığı 1996 yılı istatistiklerinden yararlanılmıştır.

Devlet Planlama Teşkilatı'nın Yedinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nın 32. sayfasında yer alan yukarıdaki tablolar incelendiğinde, ülkenin 1995 ve 2000 yıllarındaki sağlık, eğitim ve güvenlik alanında, hekim, dişhekimi, hemşire, ilköğretim öğretmeni, yükseköğretim öğretim elemanı ve polis, teknik personel alanında ise, bilgisayar mühendisi, çevre mühendisi ve diğer mühendislik kadro açığı bulunduğu görülmektedir.

Tabloya din görevlisi ve din meslek öğretmeni satırı da ilave edildiğinde, diğer meslek gruplarındaki açığa rağmen, din görevlilerindeki arzın 53 553, ihtiyacın ise 2 288 olması, dini eğitimli insan yetiştirme konusundaki planlı faaliyetlerin açık göstergesidir.

J. Yıllara Göre Din Eğitimi Alan Seçmen Sayısındaki Gelişmenin, Milletveki Genel Seçimlerini Etkilemesi:

Mevcut milletvekili seçim yasasında bir değişiklik yapılmadığı takdirde toplam oyların yüzde 28'ini aşan bir partinin, 276 milletvekili çıkararak, tek başına iktidara gelebileceği değerlendirilmektedir.

Mevcut durumun ve anlayışın devam etmesi halinde 2000 yılı milletvekili genel seçimlerinde milli görüşçü partilerin din eğitimli seçmenin et-

kisi ile toplam oyların yüzde 34'ü ile tek başına iktidara gelerek, ülkede dine dayalı devlet düzenini kurabilecek her türlü değişikliği yapabilecekleri;

2005 yılı milletvekili genel seçimlerinde ise, yaklaşık 6 506 479 ilave din eğitimli seçmenin etkisi ile toplam oyların yüzde 66,94'ünü alarak, her konuda mutlak çoğunluğu elde edebilecekleri değerlendirilmektedir.

K. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Yapısı:

Diyanet İşleri Başkanlığı'nın mevcut yapısı incelendiğinde, yöneticilerden bazılarının muhtelif tarikat ve cemaatlere yakınlıkları, bir kısmının ilmi yetersizliği ve şeriat yanlısı görüşe sahip olmaları nedeniyle, laik düzeni koruyucu çalışmalarda bulunabilmelerinin mümkün olmayacağı değerlendirilmektedir.

3. Gelir Dağılımındaki Dengesizliğin İrticai Faaliyetlere Etkisi

A. İnceleme:

- Gelir dağılımındaki adaletsizliğin kısa vadede giderilemeyeceği;
- İrticai grupyara yurtdışından ve içeriden sağlanan maddi desteğin devam edeceği;
- İlk bölümde özetlenen eğitim sisteminin de sürdürülebileceği nazarı itibare alınarak;
- Gelir dağılımındaki aşırı dengesizlik;
- İşsizlik;
- Türk milletinin dinine, örf ve adetlerine bağlılığı;
- Eğitim sisteminin yetersizliği;
- Bazı komşu ülkelerin rejim ihraç faaliyetleri;
- İrticacı siyasi örgüt, tarikat, vakıf ve derneklerin parasal kaynakları;
- Yazılı ve görsel basın ve yayın;
- Anayasal ve yasal mevzuattaki boşlukların, irticayı hedef alan siyasi gruplarca istismar edilerek, kullanılmaya devam edeceği göz önünde bulundurulmuştur.

B. Devlet İstatistik Enstitüsü'nün 1994 Yılı Milli Gelirin Kişisel Dağılımı:

	1963	1968	1973	1973 1974	1978 1979	1986	1987	1994
Birinci%20 (En Fakir)	4,5	3,0	3,5	3,5	6,3	3.9	5,2	4.9
İkinci %20 (Fakir)	8,5	7,0	8,0	11,1	12,0	8,4	9,6	8.6
Üçüncü %20 (Orta Direk)	11,5	10.0	12,5	14.4	13,0	12.6	14,1	12,6
Dördüncü %20 (Zengin)	18,5	20,0	19,5	18,7	21,0	19,2	21,2	19,0
Beşinci %20 (En Zengin)	57,0	60,0	56,5	52,2	47,0	55.9	49,9	54,9

1963- Çavuşoğlu & Hamurdan (1996); 1968: Bulutay, Timur & Ersel (1971); 1973-DPT (1976); 1973-74 DİE (1979); 1978-79 DİE (1982); 1986 Esmer, Fişek, Kalaycıoğlu (1986); 1987-DİE (1990)

C. 1996 Yılı Fert Başına Milli Gelir Dağılımı:

1996 yılı gayrı safi milli hasılası, 1994 yılı kişisel gelir dağılımı oranlarına adapte edildiğinde, 1996 yılı fert başına milli gelir dağılımı elde edilmektedir.

Hane Halkı Yüzdeleri	GSMH'daki Pay (Yüzde)	GSMH'daki Pay (Cari TL.)	GSMH'daki Pay (Cari $)
Birinci %20	4,9	57993168,3	714,8
İkinci %20	8,6	101783928,0	1254,5
Üçüncü %20	12,6	149125289,9	1837,9
Dördüncü %20	19,0	224871468,8	2771,5
Beşinci %20	54,9	649760191,5	8008,2
Genel fert başına	100,0	236706809,3	2917,4

DİE'nün 1994 yılı gelir dağılımı araştırmasındaki paylar kullanılmıştır. Yıllık ortalama döviz kurları 1996 yılı için 81137,15 TL/$, 1996 yılı gayrı safi milli hasıla 186,4 milyar dolar. Türkiye nüfusu 63 898 000 kişi alınmıştır.

D. Gelir Dağılımındaki Aşırı Dengesizlik:

1.Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE-1995) gelir dağılımını, ülke nüfusunu yüzde 20 gruplara ayırarak, beş dilim halinde incelemiştir.

Birinci yüzde 20'lik dilim: nüfusun, 63 898 000 / 5 = 12 779 600 kişi, milli gelirin yüzde 4,9'unu almaktadır. Bu miktar, bir insanın yaşamını idame ettiremeyeceği, yoksulluk sınırının altında bir rakamdır.

İkinci yüzde 20'lik dilim: nüfusun bu dilimi, milli gelirin 8,6'sını almaktadır. Bu miktar, kişinin yaşamını zorla idame ettirebileceği yoksulluk sınırı civarında bir rakamdır.

Üçüncü yüzde 20'lik dilim; nüfusun bu dilimi milli gelirin yüzde 12,6'sını almaktadır. Bu miktar, kişinin normal şartlarda yaşamını idame ettirebileceği bir rakamdır.

Dördüncü yüzde 20'lik dilim: Nüfusun bu dilimi milli gelirden yüzde 19,0 pay almaktadır. Bu miktar, kişinin refah seviyesinin biraz daha yüksek olduğu kesimdir.

Beşinci ve son yüzde 20'lik dilim ise, milli gelirin yüzde 54,9'unu almaktadır. Milli gelirin yarısını alan bu dilimdeki kişiler, birinci dilimdekilerden 11,2 kat, ikinci dilimdekilerden 6,3 kat, üçüncü dilimdekilerden 4,3 kat, dördüncü dilimdekilerden 2,8 kat fazla pay almaktadır. Hatta bu dilimin yüzde 10'luk bölümü ise, çok zengin bir katmanı oluşturmaktadır.

Dördüncü dilimi orta direk olarak kabul edebiliriz. Çünkü bu grup, milli gelirden nüfusa göre eşit miktarda pay alabilmektedir. Görüleceği üzere Türkiye'de ortadireği var kabul edebilmek mümkün görülmemektedir. Aslında bu kesimin nüfusun en az yüzde 50'sini kapsaması halinde gelir dağılımında bu denge sağlanmış olacaktır. Bu bakımdan, birinci ve ikinci dilimlerdeki yüzde 40'lık grup yoksulluk sınırında bulunmaktadır. Türkiye'de bu gruplar 25,5 milyon kişiyi kapsamaktadır.

Görüldüğü gibi, Türkiye'de fakir yüzde 40'lık nüfusun milli gelirden aldığı pay yüzde 13,5'tur. Bu oran, Batı Avrupa ülkelerinde yüzde 15,7 ile yüzde 21,2 arasında değişmektedir. Yoksulluk sınırında bulunan bu gruba dahil insanlarda aşağıda belirlenen davranışlar oluşacaktır. Bunlar;

a. Yaşama savaşı veren bu grup insan her türlü gayrı ahlaki faaliyetlere sapabilir:
b. Temel ihtiyaçlara yönelik hırsızlıklar yaygınlaşır;
c. İnsanlara para için her şeyi yapmanın mübah olarak kabul edilebileceği fikri hakim olur;
d. Toplumda yıkıcı ve bölücü istismara çok açık bir kitle teşekkül eder. Bir düşünürün dediği gibi, "Aç insan inançlarını yer". Bu durumda olumlu inançlar yok olur.
e. Aile bağları zayıflar, her an aileler dağılma tehlikesi ile karşı karşıya gelir;
f. Terör, kaçakçılık ve her türlü gayrı kanuni olaylara katılım artar;
g. İnsanlar arasında güven ve itimat duyguları azalır, sevgi ve saygı kaybolur;

h. **Cahil olan bu halk kitlesinde, işsiz olmanın verdiği eziklikte tek yardımın Allah'tan geleceği ümit ve beklentisi hakim olur.**

2. Yukarıda sıralanan şartların hakim olduğu bir toplumda, her türlü istismarın yapılabileceği ve bilhassa din faktörünün kolaylıkla işlenebileceği bir ortam hazırlanmış olur. Nitekim dini politikaya alet eden siyasi grup ve gerici örgütlerin bu konuyu, parasal desteği öne alarak çok iyi istismar ettiği, gerek 1994 mahalli idareler seçimleri ve gerekse 1995 yılında yapılan milletvekili seçimleri sonuçlarında açıkça görülmektedir.

E. İşsizlik

Halen Devlet İstatistik Enstitüsü verilerine göre, ülkemizde genel işsizlik oranı yüzde 5,8 olarak açıklanmıştır. Bu oran kentlerde yüzde 9.3 kırsal kesimde yüzde 2,9 düzeyindedir. Kentsel kesimlerde 15-14 yaş grubundaki lise ve daha yüksek eğitimli gençler arasında işsizlik oranı 30,3'tür.

İşsizlik, aileleri, dolayısıyla toplumu manevi olarak çöküntüye sürükler.Bu insanlar geçmişten gelen inançlarının da etkisi altında kalarak dine daha fazla sarılacak, Allah'tan medet umar hale gelecektir. Diğer taraftan, fala ve hurafelere inanan ve her türlü istismara açık bir toplumun oluşumunu da beraberinde getirmektedir.

Bu duruma gelen bir toplum, dini siyasete alet eden bir siyasi parti için kolayca istismar edilebilmektedir. Bir örnek olarak, tarikatlar, genç kızları inançlarına uygun giysilerle "türban" veya "kara çarşafla", haftalığı 150 dolar karşılığı ara caddelerde ve tren garları ile otobüs terminallerinde dolaştırarak propaganda yapmaktadırlar.

F. Eğitim Sisteminin Etkileri:

1990 nüfus sayımına göre. Türkiye'de altı ve daha yukarı yaş grubunda okuma yazma bilmeyenler, nüfusun yüzde 19,6'sını teşkil etmektedir.

Bu oran erkeklerde yüzde 11,2 (okuryazar yüzde 88.8), kadınlarda yüzde 28 (okuryazar yüzde 72)'dir. Okuryazar erkek nüfusunun (yüzde 88.8), yüzde 73,6'sı ilkokul mezunu veya herhangi bir eğitim kurumunu bitirememiştir. Kadınlarda bu oran yüzde 81.6'dır.

Bu tablo değerlendirildiğinde, nüfusun yüzde 85'i (19,6+65,4=85) 8 yıl olarak kabul edilen temel eğitimi görmemiştir. Bu grubun tamamına yakın kısmı, milli gelirden en az pay alan birinci ve ikinci dilim içindedir.

Nüfusun yüzde 85'ini teşkil eden bu eğitimsiz gruba yaklaşmak ve onları kandırmak çok kolay olmaktadır. Bu grup insanları kandırmak için kullanılacak en etkili yöntem de halkın dini duygularının istismar edilmesidir.

G. Rejim İhraç Gayretleri

İran, Libya, Cezayir, Mısır gibi ülkelerdeki aşırı dinci örgütler, hedef kitle olarak gelir seviyesi çok düşük kesimleri seçerek, bu kesimlere yurtiçindeki irticai örgütler vasıtasıyla maddi yardım yapmaktadırlar. Bu maddi yardımlar, fakir kesimin irticai siyasi görüşlere yöneltilmesinde önemli bir etken olmaktadır.

H. İrticacı Siyasi Örgüt, Tarikat, Vakıf ve Derneklerin Finans Kaynakları

Örgütler, halkın dini duygularını, örf ve adetlerini, geleneklerini istismar ederek, aidat, yardım ve hibe gibi usullerle trilyonlarca lira toplamakta ve sağladıkları menkul ve gayrımenkullerle büyük maddi imkanlara ulaşmaktadırlar.

Bu yardım ve hibeleri yapanların arasında milli gelirden en üst seviyede, yüzde 49,94'lük pay alan yüzde 20'lik dilimdeki kişiler de yoğun olarak yer almaktadır. Bu durum, ticaret, siyaset ve tarikat üçgeninin ülkemizde etkin olarak işlendiğini göstermektedir.

1. Bu örgütlerin yurtiçi kaynakları:

a. İş takip büroları vasıtasıyla, teberru, bağış, hediye vb. adlar altında toplanan yardımlar;
b. Çeşitli adlarla kurdukları dernekler vasıtasıyla elde edilen gelirler;
c. Kendi aralarındaki dayanışma sayesinde kurdukları şirketler, fabrikalar, holdingler ve bankalardan sağlanan gelirler;
d. Hacı adaylarının hac organizasyonu ve kurban derilerinden sağlanan gelirler.

2. Yurtdışı kaynakları:

a. Türkiye'de İslamî devrim yapılmasını arzulayan ve bu yolda çalışan bazı İslam ülkeleri ve irticai örgütlerin yardımları;
b. Bu çevrelerin yurtdışında kurdukları örgüt, vakıf, dernek ve şirketler vasıtasıyla toplanan gelirler;
c. Türkiye'nin bölünmesi ve yıkılması ile kendisine menfaat sağlayan ülkelerden temin edilen parasal gelirler;
d. İrticai örgütlerin yürüttükleri silah ve uyuşturucu kaçakçılığından elde ettikleri gelirler;
e. Kara para aklamak suretiyle elde edilen gelirler.

3. Belediyelerin sağladığı destekler:

Bazı belediyelerin yoksul kesime yaptıkları kasıtlı yardımlar, bu kesimi büyük ölçüde etkilemektedir.

4. Sonuç:

1946 yılından itibaren çokpartili demokrasiye geçiş ile birlikte din yeniden siyasete alet edilmeye başlamış ve bugünün çağdaş Türkiye'sinde ihmal edilmeyecek bir konuma gelmiştir.

İrticai kesim, gayesine ulaşabilmek için birçok alanda planlı ve sistemli faaliyet içindedir. Bu araştırmada irticai kesimin etkili olduğu sadece iki alan incelenmiştir. Diğer alanlardaki faaliyetler de tetkik edildiğinde, tehlikenin ne kadar büyük olduğu daha net görülebilecektir.

50 yıllık bir süreç içerisinde planlı olarak ideoloji haline getirilmeye çalışılan dini esaslara dayalı devlet anlayışının ancak kısa ve uzun vadeli çözüm tarzları içeren devlet politikaları ile önlenebileceği kaçınılmazdır. [2]

[2] Bkz: *İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri*, Kaynak y. Kasım 1997. yay. hz: Hikmet Çiçek. sf.72-92

Belge / 3

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI İRTİCA BRİFİNGİ

11 Haziran 1997

Türkiye Cumhuriyeti devlet yönetiminin İslami kurallara göre düzenlenmesini esas alan siyasi İslam, bütün irticai ve radikal unsurların ulaşmak istedikleri nihai hedeftir.

Bu hedefe ulaşmak için; Cumhuriyet'in kurulmasından itibaren, din-siyaset ilişkisine yön vermeye çalışan bu kesim, laik Türkiye olgusu içinde, başlangıçtan itibaren Anadolu'da ortaya çıkan ayaklanmalardan istifade etmek suretiyle, her türlü ortamda amaçları doğrultusunda eylem yapmışlardır.

Dün olduğu gibi bugün de, bu kesim, eylemlerini geliştirerek tüm kurum ve kuruluşlarda taban kadrosu oluşturma gayreti içine girmişlerdir.

Öncelik ve özellikle; çokpartili sisteme geçişi müteakip siyasi beklentileri nedeniyle Atatürk ilke ve inkılapları aleyhine verilen tavizlerin sonucu olarak, irticai kesim, demokrasi şemsiyesi altında toplum içinde de teşkilatlanma çalışmalarına hız vermiş, laik devlet olgusu, yasal bir teminat olmasına rağmen sulandırılmıştır.

Bu bağlamda; Ulu Önder Atatürk'ün ortaya koyduğu çağdaş ve laik Cumhuriyet, tehdit altına girme temayülü göstermiş, TC'nin temel nitelikleri

yıpratılarak, irticai hareketler, maksatlı bir şekilde desteklenmek suretiyle ülke ve millet, sonu olmayan bir karanlığın içine çekilmeye çalışılmıştır.

Bu durum; bireysel kökten dinci faaliyetlerin, kitlesel veche kazanmasına neden olmuş ve bu suretle; TC'nin kutsal bayrağının yerine yeşil bayrak çekenlerin; Atatürk'ün manevi şahsiyetine, TC varlığının temel güvencesi olan ve Anayasamızla güvence altına alınmış temel ve ortak değerlerimize saygısızlık yapanların cesaretlendirildiği ve ödüllendirildiği bir vasat oluşmuştur.

Otorite boşluğundan istifade ile ortaya çıkan ayrılıkçılık akımları da konuya diğer bir boyut getirmektedir. Türk ulusal kimliğini ve Türkiye Cumhuriyeti devletini tanımak istemeyen düşünce sahipleri, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin birlik ve bütünlüğüne karşı, nihai hedeflerinden önce birinci adım olarak, daha enternasyonel olan din kimliği altında faaliyetlerini sürdürerek, öncelikle ülkenin siyasal isminin sadece Türkleri değil, tüm grupları da içerecek şekilde değiştirilmesine çalışmaktadırlar.

Ayrıca, genel kitleler tarafından bilinmeyen veya basına sızmayan dış politikanın dışında, alınması gereken önlemlerin alınmadığı, Diyanet İşleri Başkanlığı dahil, ülkede din işlerinin tamamen kontrolsüz olduğu, hatta kendisini aşamamış bir çok akademik olan veya olmayan din adamlarının, nihai hedefi bilerek ve bilmeyerek, temelleri çok önceden atılan bu gelişmelere yardımcı olduğu gözlenmektedir. Ayrıca "İslam mutlaka iktidar olmalıdır, yönetilemez" ideolojisine sahip üçüncü nesil fanatik ve şovenist köktendincilerin tahminlerin aksine, çok daha kısa sürede yaygınlaşarak, eylemlerini sürdürdüğü esefle müşahede edilmektedir.

Bunun yanı sıra; Diyanet'in pasif, yönetmek ve yönetilmekten yoksun kadrosunun, yurtiçinde ve yurtdışında görev yapmamasından ortaya çıkan boşluk, tarikatlar ve Milli Görüş Teşkilatı tarafından doldurulmakta, böylece örgütlenme faaliyetleri hızla artmaktadır.

Bu durum tarikatların ve Milli Görüş Teşkilatı gibi kurumların hızla büyümesine ve belirli kitleleri tamamen kontrolü altına almasına imkan sağlamaktadır. Böylelikle Anayasa'nın 136. maddesinde ifadesini bulan, laiklik ilkesi doğrultusunda bütün siyasi görüş ve düşüncelerin dışında kalarak, icra edilmesi öngörülen din işlerinin, devlete bağımlı din adamları ile yürütülmesi olgusu, kasıtlı olarak *defacto* ile ortadan kaldırılmaya çalışılmaktadır.

Gelişen bu durum muvacehesinde; özellikle son onbir aylık dönem içinde; bazı İslam devletlerince de geliştirilip desteklenen şeriat düzenine dayalı radikal islamî tehdit, laik cumhuriyeti yıkmaya yönelik faaliyetlerini siyasi, sosyal, ekonomik ve askeri olaylarla entegreli olarak artırmıştır.

Bu artış; toplumun huzur ve güvenini sarsmış, böylece, Türk ulusu ümmet kavramı içinde bölünmeye yüz tutmuştur. İç ayaklanmaya doğru ivme

kazanan bu irticai faaliyetler bugün maalesef suni gündem söylemleriyle kamufle edilmeye çalışılmaktadır.

Şimdi müsaadenizle önem ve önceliğine binaen, siyasi İslamın gelişimi doğrultusunda irticai faaliyetlerdeki önemli olayları arz edeceğim.

Haziran 1996 ayında, bugünkü koalisyon hükümetinin oluşturulmasını müteakip irticai kesimin siyasal İslamı gerçekleştirme yolunda başta teşkilatlanma ve kadrolaşma olmak üzere planlı bir ivme ile tüm alanlarda yoğun faaliyetlere giriştiği görülmüştür.

Bu kapsamda; laikliğe aykırı söz ve davranışları ile tanınan bazı tarikat liderlerine devrim yasalarına aykırı kıyafetleriyle geldikleri Başbakanlık Konutu'nda yemek verilerek bu çeşit kişilerin devlet katında itibar gördükleri ve eylemlerinin hoş karşılandığı kanıtlanmaya çalışılmış, böylelikle siyasal İslam taraftarı ve sempatizanlarına kimlik kazandırmak maksadıyla; olumlu mesaj verilmiştir.

Okullarda öğrencilerin irticanın simgesi haline dönüşen türban ile bulunmalarının laiklik ilkesine aykırı olduğu Anayasa Mahkemesi kararıyla belgelenmesine rağmen, siyasi İslamî kesim ve sempatizanları, kendilerine oy getirdiği inancıyla hemen her konuşmalarında okullarda ve hatta devlet dairelerinde başörtüsü ile öğrenim görme ve çalışmanın anayasal bir hak olduğunu ısrarla iddia ederek halkı kışkırtmışlar, eylemler düzenlemişler, hatta üniversitelerde rektörlerin başörtüye selam duracağını ileri sürebilmişlerdir.

Sözde adil düzen kavramı içinde; özellikle belli bir dini görüş ve inanca sahip olanlarla, olmayanlar arasında farklılık ön plana çıkartılmış, bu dini görüş ve inanca sahip olmayanlar, düşmanca hareketlerin hedefi olarak gösterilmiştir.

10 Kasım 1996 günü Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı, böyle önemli bir günde; "İçim kan ağlayarak bugünkü törene katıldım, bu düzen değişmeli, bekledik, biraz daha bekleyeceğiz, gün ola harman ola, Müslümanlar içlerindeki hırsı, kini, nefreti eksik etmesin" diyebilmiştir.

Sincan Belediye Başkanı, İranlı diplomatların da desteğinde, Sincan'da düzenlediği Kudüs Gecesi'nde salona İslamî terörist örgüt liderlerinin büyük boy posterlerini asmış, aydın kesime şeriatı enjekte edeceğini söylemiştir. Bu olaydan sonra Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce tutuklanmasını müteakip, mahkeme kararını protesto ettiği imajını yaratacak biçimde bir sakan tarafından bizzat ziyaret edilmiştir.

Tüm bu gelişmeler, görüldüğü üzere ülkemizdeki irticai kesim tarafından gerçekleştirilen planlı bir eylemin neticesidir.

Bu suretle; demokraside hukukun üstünlüğü ilkesini zedeleyerek, siyasette yönetme ve yönlendirme erkini şahsi menfaatlerine göre siyasal İslam

içinde bütünleştirmek isteyen anlayış, toplumun huzur ve güvenliğine yönelik zararlı faaliyetlerini her geçen gün artırmıştır.

Son dönemlerde, basına da yansıyan tarikat olaylarında kendilerini şeyh olarak ilan eden ve sayıları beşbin civarında olduğu bilinen insanların büyük bir yüzdesi Güneydoğu kökenlidir.

Bu tip insanlar, din kimliği altında ekonomik sıkıntı ve sosyal sınıf farkı karşısında çıkış arayan bölge halkını, kendi saflarına katmak suretiyle siyasal İslamın öncülüğünü yapmaktadırlar.

Tüm bu gelişmeler dışında Türkiye genelinde gözlenen planlı ve bilinçli münferit faaliyetler ile organize eylemler fevkalade dikkat çekici bir boyut kazanmıştır.

Böylece; Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti yapısı yıkılma tehlikesi ile karşı karşıya geldiğinden, konunun hayati önemine binaen 28 Şubat 1997 tarihinde MGK'da görüşülmesi kararlaştırılmıştır.

MGK'ca alınan kararlar doğrultusunda görsel ve yazılı basındaki gelişmeler olayları tüm çıplaklığıyla ortaya koymasına rağmen, siyasal İslamî kesim her alanda cephe oluşturarak bu kararları uygulatmamak için dayanışma içine girmiştir.

Oysa ki alınan bu kararlar Başbakan ve yardımcısı tarafından imzalanmış, hükümet tarafından da benimsenmiş, önce İçişleri Bakanlığı, bilahere Başbakanlık tarafından bu kararların uygulanması yönünde genelge yayımlanmıştır.

Ancak geçen üç aylık dönem içinde, göstermelik bazı uygulamalar hariç, kararların üzerine gidilmemiş, bilakis kararlar askerlerin dayatması olarak kamuoyuna yansıtılmış ve TSK hedef gösterilmiştir.

Bu süre içinde; Milli Güvenlik Kurulu'nun aldığı kararlardan 8 yıllık kesintisiz temel eğitime ilişkin karar, kamuoyunda ve irticai kesim içinde en çok tartışılan konu olmuştur.

Dini eğitim veren eğitim kurumlarıyla taban oluşturma, geliştirme ve siyasal İslamı gerçekleştirme avantajını kaybedeceğini değerlendiren irticai kesim, bu kararı tabanına "TSK, imam hatip okullarını kapatmak istiyor" şeklinde yansıtılarak, yurdun çeşitli yerlerinde protesto mitingi ve toplantılar düzenleyerek, mektup ve imza kampanyaları açarak, TSK'ni din karşıtı bir kurum olarak gösterme çabası içine girmiştir.

İrticai kesim 8 yıllık kesintisiz eğitimin imam hatip liselerinin orta kısmının kapatılmasını ve velilerin, çocuklarının üzerindeki velayet hakkının alınmasını hedeflediğini ileri sürerek, eylemlerinde yandaşlarından destek bulmuş ve bu suretle bazı siyasi partiler üzerinde baskı oluşturarak konuyu Meclis gündemine sokmaya çalışmıştır.

Oysa çağdaş dünyada eğitim ve öğretim bütünlüğü dikkate alındığında 8 yıllık kesintisiz eğitim vazgeçilmez önkoşul olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu bağlamda, Sultanahmet Mitingi örneğinde görüldüğü üzere, irtica yanlılarının, MGK kararını şiddetle protesto etmenin yanı sıra, şeriat özlemlerini dile getiren çeşitli sloganlar atarak, hilafet bayrağı açarak, milletin onur ve şeref timsali olan Türk bayraklarını ise yere serip üzerine oturarak toplumun birlik ve beraberliğine yönelik kışkırtıcı ve bölücü bir görüntü sergilemeleri esefle izlenmiştir.

Bunun yanı sıra; içlerinde siyasal İslam yanlısı milletvekillerinin de bulunduğu Türk hacı adaylarının Avrupa'dan gelen Milli Görüşçülerle hacda birleşerek; şeriat özlemini dile getiren söylemde bulunmaları, dinin siyasete alet edildiğini, açıkça ortaya koymuştur.

MGK kararlarının uygulanmasıyla ilgili İçişleri Bakanlığı tarafından çıkartılan genelgeden sonra, izinsiz açılan Kur'an kurslarının kapatılması ve Kıyafet Kanunu'na aykırı giyinenlerin toplanması gibi sınırlı göstermelik bazı uygulamalar yapılmıştır. Ancak başta devlet daireleri olmak üzere türban uygulamalarında artış olduğu müşahede edilmektedir.

İrticai kesim, izinsiz açılan Kur'an kurslarının kapatılma ihtimaline karşılık, kursları vakıflar bünyesinde yeniden organize etme gayretlerine yönelmiştir.

YAŞ kararları ile TSK'den ihraç edilen subay ve astsubaylar özellikle irtica yanlısı kurum ve kuruluşlarda istihdam edilmeye devam edilmiş ve bir vakıf içinde toparlanmalarına yardım edilmiştir.

İrticai kesim yanlıları TSK'lerine yönelik olarak; gerçekleştirdikleri yoğun propaganda faaliyetleri ile bir taraftan TSK'ni dine karşı göstermeye çalışmışlar, diğer yandan "TSK, belli güçlerin değil, halkın ordusudur. Ordu peygamber ocağıdır" gibi belli çevrelere sıcak mesajlar göndererek, Silahlı Kuvvetler'in emir komuta yapısını yıpratmaya yönelik gayret içinde görünmüşlerdir.

İrtica yanlısı bir milletvekili; ordu ile halkı karşı karşıya getirmek için, MGK kararlarından 8 yıllık eğitim konusunun kendileri tarafından kasıtlı olarak tırmandırıldığını açıkça ifade etmiştir.

Siyasal İslamcı olduğunu belirterek, ordunun bir siyasi partiye oy veren 6 milyon siyasal İslamcıyı görmezden gelemeyeceğini, 3500 PKK'lı ile başedemeyenlerin 6 milyon siyasal İslamcıyla nasıl başedeceğini ifade ederek, tabanına TSK'ne karşı cihada hazırlık mesajı vermiştir.

Diğer bir irtica yanlısı milletvekili ise, Türkiye'nin İsrail'le yapacağı tatbikatları istismar ederek Silahlı Kuvvetlerimize ve komutanlarımıza ağır eleştirilerde bulunmuştur.

Propaganda yoluyla; irticai kesim sahip olduğu 19 gazete, 110 dergi, 51 radyo ve 20 televizyon istasyonu ile taban geliştirmeye yönelik propaganda faaliyetlerini kesintisiz olarak sürdürmüştür.

İrticai kesim, 28 Şubat MGK kararları sonrasında propaganda faaliyetlerinin büyük bir kısmını MGK kararlarının engellenmesine teksif etmiştir. Yapılan propaganda çalışmalarında;

•İslamın emrinde olan imam hatip okulları ve Kur'an kurslarının kapatılamayacağı, kapatmak isteyenlerin "halk düşmanı" olarak tarih önünde mahkum olacakları

•Laiklik ve Atatürkçülüğün Türkiye'nin ilerleme ve gelişmesini engelleyen başlıca etkenler olduğu;

•Bugünkü rejimin askerlerin dayatması olduğu belirtilmiştir.

•Ayrıca ordunun, milletin inancını birinci derecede düşman olarak nitelediği; laik rejimin kendini koruması için oluşturduğu ordunun yükünü ise Müslüman halkın çocuklarının çektiği ifade edilmiştir.

Siyasal İslam taraftarlarının sahip oldukları 2500 dernek, 500 vakıf, binin üzerinde şirket, 1200 yurt, 800'ün üzerinde özel okul ve dershaneler ile oldukça yüksek bir ekonomik güce kavuşmuş ve bu yöndeki çalışmalarına devam ettiği görülmüştür.

Bu bağlamda;

- Devlet bütçesinden vakıflara yardım adı altında büyük ölçüde parasal destek sağlanmıştır.
- Milli Görüşçüler, Milli Gençlik Vakfı vasıtasıyla yasalara ve İçişleri Bakanlığının genelgesine rağmen, yurtiçinde kurban derilerini toplama faaliyetlerini sürdürmüştür.
- Aynı grup yurtdışında ise uluslararası insani yardım teşkilatı vasıtasıyla kurban başına 200 mark almak kaydıyla 50 bölgede büyük çaplı kurban kesim kampanyası düzenlemiştir. Geçen yıl 36 bölgede düzenlenen bu kampanya ile 30 000 kurban kesimi yapıldığı tespit edilmiştir.
- Kendilerine müzahir belediyelerde iş yaptırmak ve ihale alabilmek için, vatandaş ve işadamlarından bağış adı altında para alınmaktadır.
- Özelleştirme kapsamında yapılan ihalelerde, irticai kesim yanlısı şirketlere öncelik verildiği ve bu şirketlerin başta enerji olmak üzere, stratejik öneme haiz sektörlerdeki ihalelere ilgi duyduğu

ve birleşerek güç oluşturmaya yönelik çalıştıkları hususu açık kaynaklarda yer almıştır.

Diğer yandan irticai kesim, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde ülke bütünlüğüne yönelik yıllardır devam eden terör sorunlarına ümmetçilik anlayışı ile yaklaşarak bölgedeki tabanlarını genişletme çalışmalarını sürdürmektedir.

Bu Kapsamda Yapılan Tespitler Özetle Şunlardır:

• İrticai kesim bölücü terör örgütünün ısrarla dile getirdiği ateşkes, bölgesel özerklik, genel af, olağanüstü halin kaldırılması gibi hassas konuları kendi medya organlarında sık sık tartışmaya açmış, temsilcileri vasıtasıyla da bölücü terör örgütü ve sözde sürgündeki Kürt Parlamentosu üyeleri ile doğrudan ilişkilere girmişlerdir.

• Bölücü terör örgütünün Türkiye'ye yönelik emellerini gerçekleştirmek için, kendilerine en yakın müttefik olarak radikal İslamcı grupları gördüğü ve Kuzey Irak'taki kamplarda yapılan eğitimi, cihat hazırlıkları olarak lanse ettiği tespit edilmiştir.

•İrticai kesimin yükselişi karşısında bölücü terör örgütünün başı, MED-TV'de yaptığı açıklamada: ülkemizde irticai faaliyetlerin artmasını, amaçlarının tahakkuku için uygun bir fırsat olarak değerlendirmiş ve bu kesimle ilişkilerin daha da geliştirilmesi gerektiğini açıkça beyan etmiştir.

• Terör örgütünün başı bu beyanı yaparken, irticai görüşe sahip bazı siyasi parti yetkilileri de bölgede taban oluşturmak maksadıyla; PKK terör örgütünün güdümünde bulunan HADEP yetkilileri ile yoğun temaslarda bulunmuşlardır. Bu konu televizyonda yayımlanan bir açıkoturumda bizzat HADEP yöneticileri tarafından kamuoyuna duyurulmuştur.

•Bu siyasi partinin irtica yanlısı Diyarbakır İl Başkanı, bölücü örgüt başının kendi partisinden aday olabileceğini açıklıkla ifade etmiş ve bu görüş maalesef aynı partinin bazı parlamenterlerince de desteklenmiştir. Benzer olay, 1991 yerel seçimleri öncesinde de, HADEP'le işbirliği yapılmak suretiyle sergilenmiştir.

•Örgüt tarafından Lübnan'da gerçekleştirilen ikinci konferansta alınan kararlar çerçevesinde; "İmamlar Birliği" oluşturulmuş, her caminin "Propaganda ve İsyan Merkezi" haline getirilmesi kararlaştırılmıştır. Bu kararlar bazı camilerde bölücü ve irtica yanlısı bazı imamlar tarafından hayata geçirilmiştir.

• Terör örgütü, daha geniş kitlelere hitap edebilmek düşüncesi ile, bu kez "Kürdistan İslam Hareketi" adlı örgütü hayata geçirmiştir. 1993 yılı Temmuz ayında yapılan Kürdistan İslam Hareketi Kongresi'nde; diğer din ve gruplarla ilişkilerin geliştirilmesi, kadınların savaş içerisinde yer almaları, sözde Kürdistan'ın birleştirilmesi ve eski Kürt medrese ve külliyelerinin tekrar canlandırılması hususlarında bir dizi karar alınmıştır.

• Kuzey Irak'ta faaliyet gösteren ve şeriat düzenini Türkiye'ye de ihraç etme gayreti içinde olan İran tarafından desteklenen İslami Hareket Partisi lideri Şeyh Osman, ülkemizde bilinen çevrelerden itibar görmüş ve hacca gönderilmiştir.

• Kuzey Irak'ta irticai esaslara dayanan bir Kürt devleti kurmayı amaçlayan Şeyh Osman'ın, Güneydoğu Anadolu bölgesinde de sempatizanları bulunmaktadır. Bu kişi vasıtasıyla bölgede İslami Hareket canlandırılmaya çalışılmaktadır.

• Bölücü terör örgütünün yan kuruluşu olan Kürdistan İslam Hareketi'nin hac organizasyonu yaparak hacca personel göndermesi, irticai kesimin sempatisini kazanmak için yapılan bir faaliyet olarak kıymetlendirilmiştir.

• Avrupa'daki bölücü örgüt büroları ile Avrupa Milli Görüş Teşkilatı'nın, Türkiye Cumhuriyeti aleyhinde yapılan eylemleri birlikte organize ettikleri, yurtiçinde de Milli Gençlik Vakfı ile HADEP'in Cumhuriyet rejimine karşı ortak mücadele başlattıkları hakkında önemli tespitler yapılmıştır.

• 26 Nisan 1997 günü bölücü terör örgütü PKK'nın Almanya'nın Düsselldorf kentinde, Ermeni örgütlerinin Bonn'da Türkiye Büyükelçiliği önünde yaptıkları gösterilerden üç gün sonra irticai unsurların Köln'de uydu vasıtasıyla yaptıkları rejim karşıtı propaganda yayınının aynı günlere gelmesi, Batılı ülkelerde Türkiye'ye karşı Kürt kartından sonra Ermeni ve irtica kartlarının da aynı anda oynanmaya başlandığı şüphesini beraberinde getirmiştir.

• Türkiye'de etkinliği gittikçe azalan bölücü terör örgütünün yurtiçinde ve yurtdışında irticai unsurların gerisinde ve desteğinde yer almaya başladığı ve ittifak oluşturma çalışmaları ile yeni bir çıkış yolu arama gayreti içinde olduğu bugün belirginlik kazanmaktadır.

Bunun yanı sıra; irticai kesimin, hedeflerine ulaşmak için İslamî terör örgütleri ve başta İran olmak üzere, uluslararası terörizme destek veren ülkelerle olan bağlantıları incelendiğinde durum özetle şu şekildedir.

İran

Şerita esaslarına dayalı bir rejimin Türkiye'de kurulması için planlı olarak maddi ve manevi her türlü desteği sağlamaktadır. Bu çerçevede;

• Terör eylemleri de icra eden radikal İslamcı gruplardan Hizbullah, Selam ve İslami Hareket örgütlerinin İran tarafından yönlendirildiği ve üst düzey yöneticilerinin İran'da eğitildiğine dair tespitler mevcuttur. Bir örnekolmak üzere, yakalanan bir İslami Hareket militanı verdiği ifadede "İran'da eğitildiğini ve Türkiye'deki İran'lı diplomatlarla ilişki kurduklarını" beyan etmiştir.

• İran, Türkiye'de eylemlerde bulunan İslamî terör örgütü militanlarına maddi destek, pasaport ve İran'da barınma imkanları vermektedir. Yakalanan bir Hizbullah terör örgütü militanı, açıklamasında, "Tahran'a dönen Ankara Büyükelçisi Ali Rıza Baghari'nin Türkiye ile İran arasındaki tüm bağlantıyı sağladığı, elçinin ayrılışından sonra Ankara'daki bu görevi İstanbul'da bulunan İran Başkonsolosu'nun üstlendiğini, kaçaklara para ve pasaport sağladığını, İran'da barınma ve bütün ihtiyaçlarının karşılanması için görevlilere talimat verdiğini" ifade etmiştir.

• İran, özelikle basın yoluyla, icra ettiği propaganda ile, irticai kesime destek vermekte, Türkiye'nin içişlerine açıkça müdahelede bulunmaktadır. Nitekim 4 Mayıs 1997 tarihli Tahran Times gazetesi verdiği haberde Türkiye için "Generaller kısa sürede halkı bastırabilirler, ama uzun sürede Cezayir'de ortala çıkan olay Türkiye'de de tekrarlanabilir" ifadesini kullanmış, maalesef bu tip müdahelelere ilgililerce sessiz kalınmıştır.

• İran, Türkiye-İsrail ilişkilerini kendi amaçları doğrultusunda kullanmaktadır. Bu kapsamda, 10 Mayıs 1997 tarihli Kayhan International gazetesinin bir haberinde "Türkiye'deki İslamiyetçiler, İslamî dünyanın menfaatlerini tehdit eden tehlikelere karşı çıkmak için diğer İslamî ülkeler ile siyasetlerini koordine etmeye gayret edeceklerdir" diyerek, irticai kesime destek vermiştir.

• İran, Türkiye'deki irticai unsurları motive etmek için her türlü gayreti göstermektedir. Nitekim İran Devrim Muhafızları Komutanı General Rızai, televizyonda yaptığı bir konuşmada; iki cephede birden savaşabileceklerini, bunlardan birinin ABD, diğerinin de Batı komşusu olduğunu söyleyerek Türkiye'deki irticai unsurlara destek verdiğini açıkça ortaya koymuştur.

Libya

• İrticai kesimle yakın ilişki içerisinde bulunmakta ve başta maddi destek olmak üzere her türlü yardımı yapmaktadır. Son olarak 14 Nisan 1997 tarihinde Libya'da düzenlenen bir festivale Libya lideri Kaddafi'nin özel da-

vetlisi olarak Türkiye'den irtica yanlısı üç milletvekilinin katılması fevkalade dikkat çekicidir.

• Libya ayrıca İslami Selamet Cephesi vasıtasıyla da, Türkiye'deki irticai unsurlarla yakın işbirliği ve desteğini sürdürmektedir.

Suudi Arabistan

• İrtica eğilimli olan milletvekili ve bürokratlara ilave hac imkanı sağlayarak, sempati kazanmakta ve irticai unsurlara maddi destek vermektedir.

• Hac sezonunda Suudi Arabistan'da işçi olarak çalıştırılmak üzere Türkiye'ye 5 000 kişilik kontenjan verildiği, işçilerin vize işlemlerinin Suudi Arabistan'lı bir firma tarafından yapıldığı, vize ücreti olarak işçi başına 1 000'er dolar talep edildiği ve toplanan paranın Türkiye'deki irticai örgütlere aktarıldığı tespit edilmiştir.

• Suudi arabistan, ayrıca, Müslüman Kardeşler ve Rabıta örgütü vasıtasıyla, Türkiye'de faaliyet gösteren bankacılık ve finans sektörleri ile temasta bulunarak irticai kesime yüksek düzeyde maddi destek sağlamaktadır.

Sudan

• Türkiye'deki irticai kesimle yakın ilişkiler içinde bulunduğu, İslami terör örgütlerine destek verdiği bilinmektedir. Yakalanan Hizbullah Örgütü mensubu bir şahıs verdiği ifadede "Sudan makamlarının kendilerine her türlü lojistik ve para yardımı yaptığını, kamp kurmaları için başkent yakınlarında yer tahsis ettiklerini ve askeri eğitim kampının kurulma aşamasında olduğunu" ifade etmiştir. Yine bu devlette bulunan teröristlerin içinde irtica yanlısı dört Türk'ün de bulunduğu belirlenmiştir.

Buraya kadar arzedilen hususlar doğrultusunda irticai faaliyetlerin ulaştığı boyutlar ise, şu şekilde belirlenmiştir.

Nihai hedefine ulaşmak maksadıyla; irticai kesimin gayesi din adamı yetiştirmek değil, siyasal İslamı gerçekleştirecek kadrolar oluşturmaktır. Nitekim geleceğin kadrolarını oluşturmak amacıyla öğrencileri başta hukuk ve siyasal bilgiler fakülteleri ile polis akademileri olmak üzere idareci yetiştiren yüksekokul ve üniversitelere yöneltmekte ve halen artarak devam eden kadrolaşma faaliyetleriyle de uygulamaya geçirmektedirler.

Halen sadece kayıtlı Kur'an kurslarına devam edenlerin sayısı 1 685 000 (bir milyon altı yüz seksen beş bin) olarak belirlenmiş, yapılan incelemede her beş yılda bu sayının iki katına çıktığı tespit edilmiştir. Bu durumda 2005 yılında bu rakamın 7 milyona çıkacağı değerlendirilmektedir.

Bu rakamlara izinsiz olarak faaliyet sürdüren Kur'an kurslarındaki öğrenci sayısı da ilave edildiğinde, ulaşılacak rakamın büyüklüğü takdirlerinize maruzdur.

Bunun yanı sıra; irticai kesimin İslam devletinin kalesi olarak gördükleri imam hatip okullarında ise, durum daha da düşündürücüdür. 1995 verileri ile yapılan bir çalışmada, ülkemizdeki 561 imim hatip lisesinde 429 809 öğrenci bulunduğu ve yılda 53 553 kişinin mezun edildiği tespit edilmiştir. Oysa ki, yıllık imam ihtiyacı 2 288 kişidir. İhtiyaç fazlası 51 345 kişinin özellikle hukuk, siyasal bilgiler ve polis akademilerine bilinçli olarak yönlendirilmesinin amacı, kısa ve orta vadede devlet kadrolarını işgal ederek siyasal İslam olgusu içinde, İslami bir devlet yapısını oluşturmaktır.

Öte yandan 92 700 din görevlisinin mevcut olduğu Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yıllık din hizmetlerinde istihdam edilecek personel ihtiyacı sayısı 2 288 kişi olarak belirlenmesine rağmen;

- Adından da anlaşılacağı üzere, din hizmetlerinde istihdam edilmekesi gereken imam hatip lisesi mezunlarından 51 bir 345 kişinin halen açıkta olması gerekmektedir. Ancak, bu kişiler siyasal İslamın kadrolaşması yönünde yerlerini bulmuşlardır.

İrticai kesim, halkın dini duygularını, örf ve adetlerini, geleneklerini istismar ederek, aidat, yardım ve hibe gibi usullerle trilyonlarca lira maddi yardım toplamakta ve sağladıkları menkul ve gayrımenkullerle büyük maddi imkanlara ulaşmaktadırlar

Bu yardım ve hibeleri yapanların arasında İslamcı kesimden milli gelirden en üst seviyede pay alan kişiler de yoğun olarak yer almaktadır.

Kamuoyunda yüz siyasal İslamcı patron olarak bilinen bu kişilerin servet durumu özetle şöyledir:

- 6 kişinin 100 trilyondan fazla,
- 5 kişinin 20-50 trilyon,
- 15 kişinin 10-20 trilyon
- 13 kişinin 1-10 trilyon,
- Diğerlerinin ise 1 trilyonun altındadır.

Bu durum ticaret-siyaset ve tarikat üçgeninin ülkemizde etkin olarak işlediğini göstermektedir.

İrticai kesim içinde halen 30 kadar radikal örgüt bulunmaktadır. Bu örgütler MGK kararları sonrasında irticai kesimce gösterilen tepkileri yeterli bulmamakta, eyleme geçilmesi gerektiğini ileri sürmektedirler. Radikal örgütlerin gelişmeler karşısında daha geniş bir taban içinde yeniden örgütlenerek, terör eylemlerine yönelmesi kuvvetle muhtemel görülmektedir.

Buraya kadar arz edilen iç ve dış gelişmelerin Türkiye Cumhuriyeti devletini hedef alması, Cumhuriyetin temel niteliklerine karşı özellikle, laikliği dinsizlik olarak algılayan siyasal İslamcı bir zihniyetin hakim olması yönünde gayret sarfedilmesi,

TSK'lerini durumdan vazife çıkarmak ve İç Hizmet Kanunu'na göre, verilen ana görevleri doğrultusunda tehdidi yeniden değerlendirmesi keyfiyetini ortaya çıkarmıştır.

Bu noktadan hareketle;

Bilindiği üzere; Türk Silahlı Kuvvetleri'nin görevi, 211 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri İç Hizmet Kanunu'nun 35. maddesinde "Türk yurdunu ve anayasa ile tayin edilmiş olan Türkiye Cumhuriyetini korumak ve kollamaktır" şeklinde belirlenmiştir. Bu madde 1935 tarihli eski İç Hizmet Kanunu'nda da aynı şekilde ifade edilmektedir.

Bu görev TSK İç Hizmet Yönetmeliği'nin 85/1. maddesinde "Vazifesi, Türk yurdu ve cumhuriyetini iç ve dışa karşı, lüzumunda silahla korumak" şeklinde ifade edilmiştir.

Bu nedenle, dışarıdan gelebilecek bir tehlikenin bertaraf edilmesi Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir görevi olduğu gibi, Anayasa tarafından belirlenen Cumhuriyet'in niteliklerini değiştirmeye ve ortadan kaldırmaya yönelik olarak içeriden ve dışardan gelecek tehlikelere karşı Türk yurdunun ve Anayasa ile tayin edilmiş Türkiye Cumhuriyeti'nin koruma ve kollanması TSK'nin görevidir. TSK, bu görevini yapabilmek için dış tehdidi olduğu gibi iç tehdidi de değerlendirmek zorundadır. Bu husus, Türkiye'nin milli askeri stratejisinin vazgeçilmez bir ögesi olup, hayati milli menfaatlerimizin bir neticesidir.

Son zamanlarda yazılı ve görsel basında bilgi noksanlığı nedeniyle tartışılan iç tehdidi değerlendirmesi; TSK'lerinin, asli görevi olup, mevcut mekanizmaya aykırı bir işlemi asla söz konusu değildir. Kendisine yasa ile verilmiş olan görevin gerektirdiği değerlendirmeyi yaptığı ortadadır. Bu durum, diğer bir kurumun görevine müdahale şeklinde düşünülemez. Bilakis, Genelkurmay Başkanlığı'nın yasa gereği resen yapmak zorunda olduğu bir görevdir.

Diğer taraftan, TSK için durumdan vazife çıkarmak ve gerekli tedbirleri almak da bir görevdir. Dolayısıyla, TC'ni iç ve dış tehdide karşı koruma ve kollama görevini yaparken, mevcut ve muhtemel tehditleri devamlı olarak izlemek ve değerlendirmek milli askeri stratejiyi oluşturmanın yanı sıra, en kötü senaryoyu tespit etmenin de, temel noktasıdır.

Bunun yanı sıra; 1945 sayılı MGK ve MGK Genel Sekreterliği Kanunu'nun 2. maddesinin "A" fıkrasında düzenlenen MGK kavramının tanımında, iç ve dış tehditten bahsedilmesi, iç ve dış tehdit değerlendirmesinin münhasıran MGK veya Milli İstihbarat Teşkilatı tarafından yapılacağı anlamına gelmez.

Diğer taraftan, 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'nun 5. maddesinde de, bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarına devlet istihbaratına ilişkin olarak kendi konularında görevlerinin gerektirdiği istihbaratı oluşturmak görevi verilmiştir.

Milli İstihbarat Teşkilatı'na aynı yasa tarafından Milli Güvenlik İstihbaratı'nı devlet çapında oluşturma görevi verilmiş olması da, Genelkurmay Başkanlığı'nın görevine ait tehdit değerlendirmesine esas olacak istihbaratı oluşturmasına engel teşkil etmez.

Bu itibarla; Türkiye'deki irticai faaliyetlerin yarattığı tehditin, Genelkurmay Başkanlığı'nca bölücü terör tehditiyle aynı düzeye çıkarılmasında izlenen usül de, yürürlükteki mekanizmaya uygundur.

Nitekim, Bakanlar Kurulu'nun 17 Eylül 1992 tarih ve 92/3514 sayılı kararnamesiyle onaylanan "M.G. Siyaseti Belgesi"nde Türkiye Cumhuriyeti'ne yönelik tehdit, iç ve dış tehdit olmak üzere iki ayrı başlık altında incelenmiştir.

Bu çerçevede: bölücü terörist faaliyetler söz konusu dökümanın yazıldığı 1992 yılı itibariyle, ulaştığı boyutlar nedeniyle Türkiye'nin karşı karşıya olduğu tehdit nevileri içinde birinci önceliği olan ve partilerüstü bir anlayışla ele alınması gereken bir mahiyette ve bir devlet sorunu olarak görülmüştür.

Yine iç tehdit başlığı altında; bazı İslam devletlerince geliştirilip desteklenen şeriat düzenine dayalı İslamî tehdidin laik devlet düzenine karşı, ciddi bir tehlike teşkil ettiği belirtilmiştir. Bu doküman, ömrü belli bir süre ile sınırlanmış bir belge olmayıp, gelişen siyasi, askeri ve sosyal olaylara bağlı olarak her yıl aralık ayında, ilgili kurum ve kuruluşlardan gelen öneriler kapsamında güncelleştirilen bir dökümandır.

Bu bağlamda; son dönemde Türkiye'de ivme kazanan, devletin sosyal, siyasi, ekonomik ve hukuki temel nizamlarını tamamen veya kısmen değiştirerek şer'i esaslara dayalı bir düzen kurmayı amaçlayan irticai faaliyetler, TSK tarafından değerlendirilerek, 28 Şubat 1997 tarihinde toplanan MGK'da başlıca gündem maddesi olmuştur.

Ancak bundan sonradır ki, TSK, irticai faaliyetleri iç tehditte, bölücü terör ile aynı seviyeye, yani birinci önceliğe yükseltilmiş ve bu duruma bağlı olarak, yeni bir teşkilatlanma içinde Batı Çalışma Grubu oluşturulmuş ve faaliyete geçirilmiştir. İşte bu teşkilatın oluşturulması ile, TSK'leri tarafın-

dan siyasal İslamın ülke genelinde resmi çıkartılarak irticai faaliyetlere ilişkin ülke boyutundaki genel görüntü, tüm yönleriyle yakınen takip ve kontrol altında izlenmektedir.

Hal böyle iken; TSK'lerince Türk-Yunan ve Kıbrıs sorunlarına ilişkin dış tehdit değerlendirmesi ile bölücü terörün meydana getirdiği iç güvenlik ile ilgili değerlendirme ve oluşturulan konsepte bugüne kadar hiç tepki gösterilmemesine rağmen, bugün, iç tehdit unsurunun diğer bir kolu olan irticai faaliyetlerdeki hayati öneme haiz gelişmeler doğrultusunda yapılan değerlendirmeye, belli çevrelerce reaksiyon gösterilmesi, din sömürüsü ve bezirganlığını cüretle yapan bu kesimin, TSK'lerini kamuoyuna karşı özellikle din düşmanı olarak takdim etmesinin en açık ifadesidir.

Bu noktadan hareketle sonuç olarak; Atatürk'ün ilke inkılapları doğrultusunda ortaya koyduğu eğitim ve kültür politikalarının, çokpartili dönemde oy kaygısı ile terk edilmesini müteakip, meydana gelen boşluğu iyi değerlendiren irticai kesim, ülkemizde halen laikliği dinsizlik olarak algılayan siyasal İslamcı bir kitlenin oluşumuna yönelik propaganda, kurumlaşma ve kadrolaşma faaliyetlerine ağırlık vermiş bulunmaktadır.

Bugün önemli bir çok devlet kadrosunun irticai kesimin eline geçmesi artan bir şekilde devam etmektedir. Özellikle devletin karar mekanizmasını oluşturan, önemli ve öncelikli görev yerlerinden mülki idare, maliye ve emniyet güçlerine sızılmakta, birçok mahalli idare ve kamu iktisadi teşebbüslerinin büyük bir bölümünde kadrolaşma yönünde alt yapı tesis edilmesi çalışmaları yoğun bir şekilde devam etmektedir.

Diğer taraftan irticai kesime karşı bilinçli olarak devletin ilgili organlarınca, yeterli denetim yapılmamasından ve yasaların gerektiği gibi uygulatılmamasından istifade ile; bu kesimin eylem ve faaliyetlerini artan bir cüretkarlıkla icra ettiği görülmektedir. Özellikle Türk Ceza Kanunu'ndan kaldırılan 163. maddenin yarattığı boşluğun doldurulmaması, irticai kesime güçlü bir propaganda imkanı ve ortamı sağlamıştır.

Artan irticai faaliyetlere karşı alınan MGK kararları göstermelik bazı tedbirler dışında uygulanmamıştır. Kararların kamuoyu gündemine sokularak engellenmesine çalışılmaktadır.

MGK kararlarını TSK'nin dayatması olarak kamuoyuna yansıtan irticai kesim, TSK ile halkı karşı karşıya getirerek, Silahlı Kuvvetler'i yıpratmaya çalışmaktadır.

Önemli bir ekonomik güce sahip olan irticai kesimin, bu alandaki, artırarak devam ettiği faaliyetlerini sürdürebilmesi halinde, daha güçlü mali imkanlara kavuşabileceği değerlendirilmektedir.

İrticai kesim, kendi ideolojisini ülkeye yerleştirmek ve hakim kılmak doğrultusunda, halihazırda ülkenin en hassas konusunu oluşturan kanlı terör

örgütü PKK ile ilişkiye girmekten kaçınmamakta, bu şekilde terörü sona erdireceği noktasından hareketle, örgütü ve bölge halkını kendi amaçları için kullanmanın yollarını aramaktadır.

İrticai kesimin bir yandan içte siyasal İslamı gerçekleştirmeye çalışırken, diğer yandan Türkiye'deki laik ve demokratik rejimi kendileri için tehdit olarak gören başta İran olmak üzere teröre destek veren bazı İslam ülkeleriyle dayanışma içine girerek halkımızı Atatürk'ün hedef olarak gösterdiği Batı medeniyetinden uzaklaştırmaya yönelik çabalar içinde olduğu gözlenmektedir.

4 Mart 1929 tarihinde devrin Başbakanı merhum İsmet İnönü, TBMM'de yaptığı tarihi bir konuşmada;

> "Efendiler tehlike kapının eşiğine gelinceye kadar sabreden Büyük Meclis, Cumhuriyet'i kurtarmak için keskin ölçülerin zamanı geldiğine hükmetmiş, dinin, devletten ve siyasetten uzaklaştırılması da geçen devirde tamamlanmıştır.
>
> "Vatandaş mabedinde kendi itikadı ve vicdanı ile serbest bırakılmış, onun arık ve temiz inancı bu dünyanın karışık işlerinden kurtarılmıştır. Hiç kimse bir vatandaşa, dini inancından, ibadetinden ötürü bir engel çıkarmaya nasıl muktedir olamayacaksa, dindar silahı ile de hiç kimse TBMM'nin herhangi bir kanunua, bir vatandaşın emniyet ve haysiyetine dil uzatmaya imkan bulamayacaktır"

demiştir. (Alkışlar.)

Oysa ki bugün; mensuplarına barış, saygı ve sevgi, karşılıklı yardımlaşma ve iyi ahlakı öğütleyen, toplumu ayıran değil, kaynaştıran, diğer dinlere dahi hoşgörü ile yaklaşan dinimize aykırı olarak; "Dinimize küfrettiler" sloganları ile insanları boğazlayan caniler, Abbasi döneminden bile geri bir ilkelliği açıkça sergilemektedir.

İşte bu anlayıştır ki; bu kesim, bugün bilinçli bir şekilde TSK'lerini din düşmanı olarak göstermektedir.

Netice olarak irticai kesimin halihazır faaliyetleri itibariyle; Atatürk'ün temellerini attığı ve çerçevesi Anayasamız ile belirlenmiş olan demokratik, laik ve sosyal hukuk devleti anlayışı dışına çıkarak, TC devletini yıkmayı amaçladığı açıkça görülmekte ve ülkemizde siyasal İslamı gerçekleştirme yolunda oluşan irticai tehditin çok ciddi boyutlara ulaştığı değerlendirilmektedir.

Ancak, Türkiye devletinin şekli cumhuriyet, rejimi demokrasidir. Cumhuriyet ümmet olmayan bir millet kavramını va üniter devlet yapısını esas almıştır. Türkiye Cumhuriyeti devletinin en bariz karakteristiği, Atatürk ilkelerine, demokratik, laik ve sosyal hukuk devletine, insan haklarına, hukukun üstünlüğüne dayanan çağdaş bir siyasal sistemi benimsemiş olmasıdır.

Nitekim Anayasa'nın;

- Birinci maddesi; "Türkiye devleti bir cumhuriyettir"
- İkinci maddesi; "Türkiye Cumhuriyeti, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir."
- Dördüncü maddesi ise; "Birinci ve ikinci maddelerdeki hükümlerin değiştirilemeyeceği ve değiştirilmesinin teklif edilemeyeceği" hükümlerine amirdir.

Böylece Anayasa'nın temel nitelikleri kapsamında, Türkiye Cumhuriyeti'nin bağımsızlığına, halkın egemenliğine, milli değerlerine, laikliğe, devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğüne ve üniter devlet yapısına bağlılık Türk devlet sisteminin temel taşlarıdır. Bu husus, milleti ile devlet arasında bir antlaşmadır.

Bu antlaşmaya kurallarını bilerek, uygulayarak ve uygulatarak riayet eden her vatandaş Türk milletinin onurlu ve saygıdeğer mensubudur.

Bugün itibariyle; artan boyutta devam eden irticai tehdidin, Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkamyı hedef alan fevkalade ciddi boyutu; Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyet ilkeleri doğrultusunda memleketini seven demokratik ve laik her vatandaşın dikkatle izlemesi ve bu tehdidi her kesime anlatması, tarafsız kalmaması ve icraatta bulunması ana görevidir.

Bu noktadan hareketle; Atatürk'ün kurduğu modern ve laik Türkiye Cumhuriyeti devletinin nitelikleri değişmeyecek, değiştirilemeyecektir.

Bunlar;

- Tek millet,
- Tek vatan,
- Tek devlet,
- Tek dil,
- Tek bayrak,

olarak ifade edilmektedir.[3]

[3] Bkz: Cumhuriyet gazetesi 12. 6. 1997.

Belge / 4

GENELKURMAY BAŞKANLIĞI

"Batı Harekat Konsepti"

1. DURUM:

a) İrticai faaliyetlerin halihazır durumu:

1) Türkiye Cumhuriyeti, halihazırda, kuruluşundan bugüne kadarki en büyük irticai tehdit ile karşı karşıya bulunmaktadır. Milli görüşçüler, Radikal islamcılar ve tarikatlar gibi bütün irticai grupların müşterek amacı: şeriata dayalı İran benzeri bir "İslamCumhuriyeti" kurmaktır.
2) Bu gruplar hedeflerine ulaşmak yönünde büyük bir kararlılık ve inançla ilerlemekte, toplum içinde ekonomik, sosyal, siyasi, eylemsel ve psikolojik etkinlik sağlayarak önemli mesafeler kat etikleri gözlenmektedir.
3) Anılan kesim, halen stratejileri gereği ülkemizde laikliği dinsizlik olarak algılayan bir kitlenin oluşumuna yönelik bir propagandaya, kurumlaşma ve kadrolaşma faaliyetlerine ağırlık vermiş bulunmaktadır.
4) Hedeflerine ulaşmak için insan ve finans faktörlerinin önemini çok iyi kavramış olan irticai grupların, amaçları doğrultusunda insan gücünün yetiştirilmesi ve bu insanların devletin kilit noktalarında görev alarak kadrolaşma gayretlerini organize etmesi, aldıkları mesafe dikkat çekmektedir. Diğer taraftan bazı İslam ülkelerinin desteği ile birlikte tesis edilen ortaklıklar ve yurtiçinde kurdukları şirketler ve bazı belediyelerin desteği ile toplanan bağışlarla büyük bir ekonomik güce sahip olmuşlardır.
5) İrticai kesim; ülkedeki mevcut ortamdan azami derecede istifade ederek daha da güçlenmekte ve böylece kendi ideolojisi doğrul-

tusundaki icraatını, gittikçe artan bir kasıt ve cüretkarlıkla gerçekleştirme imkanı bulmaktadır.

6) Anayasa'nın temel ilkelerinden laiklik ilkesinin korunmasında önemli bir yaptırım niteliği taşıyan Türk Ceza Kanunu'nun 163'üncü maddesinin yürürlükten kaldırılması ve mevcut yasaların uygulanmaması irticai kesimin önünü açmış, böylece irticai akımların büyük bir ivme kazanmasına neden teşkil etmiştir.
7) Bugün önemli bir çok devlet kadrosu irticai kesimin eline geçmiş bulunmaktadır. Milli Eğitim ve Emniyet teşkilatına sızılmış, bir çok mahalli idare ve kamu iktisadi teşebbüslerinin büyük bir bölümünde altyapı tesis edilmiştir.
8) İrticai kesim; amaçlarına ulaşmada en büyük engel olarak Türk Silahlı Kuvvetleri'ni görmektedir. Bu nedenle Türk Silahlı Kuvvetlerine sızma girişimlerini büyük bir gizlilik içerisinde ve inatla sürdürmektedir. İrticai kesim belirlenen hedefin tahakkuku amacıyla; bir taraftan İmam Hatip Okulu mezunlarının Harp Okullarına girmesi yönünde, yasa değişikliği dahil çeşitli alanlarda mücadele verirken, diğer taraftan Askeri Lise, Harp Okulları ve üniversitelerdeki askeri öğrencilerle, astsubaylara ve uzman erbaşlara el atmaktadır.
9) Küçük rütbeli asker kişilere öncelikle ulaşmak isteyen irticai kesim; bir taraftan yıllar sonra kendisinin arzuladığı şeriata dayalı devletin Silahlı Kuvvetlerini komuta edecek ordu mensuplarını elde etmeyi, diğer taraftan da nihai amacına ulaşmadaki en büyük engeli oluşturan Atatürkçü ve Laik Türk Silahlı Kuvvetlerini kendi amaçlarına hizmet eder bir hale getirmeyi düşlemektedir.
10) İrticai gruplar, belirtilen bu girişimlerine ilaveten Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesinde çeşitli problemlere sahip değişik rütbelerdeki askeri personele yaklaşarak, bunları Nurcu, Süleymancı, **Nakşibendi** ve Kürtçü-İslamcı subaylar ve astsubaylar olarak bölmek suretiyle, tarikatlar bazında ele geçirerek kendi saflarına katılmaları yönünde yoğun girişimlerde bulunmakta, böylece Türk Silahlı Kuvvetlerini içeriden parçalayarak birlik ve beraberliğini ortadan kaldırmayı amaçlamaktadır.
11) Anılan kesim, Türk Silahlı Kuvvetlerini dine karşı bir kuruluş olarak göstermeye yönelik girişimlerini sinsi bir şekilde, aralıksız devam ettirmekte ve böylelikle halk ile TSK'nın karşı karşıya gelmesine neden olacak ortamı arzulamaktadır.
12) İrticai kesim, gençliğe verdiği önem çerçevesinde yoğun bir şekilde eğitim ve öğretim kurumları açmakta, açtığı bir çok özel okul vasıtasıyla Atatürk düşmanı binlerce gencin yetişmesini

sağlamaktadır. Diğer taraftan camilerdeki imamlar vasıtasıyla din duyguları sömürülerek irticai bir toplumun süratle büyümesine ve halk desteğinin kazanılmasına büyük önem vermekte. dini eğitim veren kurumları vasıtasıyla tabana ulaşma ve var olanı genişletme avantajını kaybedeceği korkusu ile kesintisiz 8 yıllık temel eğitime karşı çıkmaktadır.

13) İrtıcai gruplar, İslamî yaşama geçişi sağlamak maksadıyla dinî eğilimlerin güçlü olduğu bölge ve beldelerde uygun ortam hazırlamak için girişimlerde bulunmakta, kılık-kıyafet kanununa aykırı, çağdaş giyisilerden uzak insanların serbestçe dolaşmasına müsaade etmekte ve böylelikle bir taraftan bu kesime motivasyon kazandırmakta, diğer taraftan da kendileri gibi olmayanları etkilemeyi ve soyutlamayı hedeflemektedir.

14) Ayrıca ülkemizdeki özgürlük ortamı irticai kesim tarafından en üst düzeyde kullanılmak suretiyle, amaçları doğrultusunda yayın yapan görsel ve yazılı basın vasıtasıyla halkın dinî duyguları istismar edilmekte ve kitleler etki altına alınmaya çalışılmaktadır.

15) Diğer taraftan, Atatürk ilke ve inkılaplarının bu ülke insanına ait değerlerden kaynaklanmadığını, bunların Yahudi profesörlerinin Türk toplumunu kendi inançları doğrultusunda yönlendirme gayretlerinin ürünü olduğunu ileri sürmek suretiyle, milletin güvenini yıpratmaya, Atatürk düşmanlığını körüklemeye ve Atatürk ilke ve inkılaplarının mimarının Yahudiler olduğunu topluma empoze etmeye çalışmaktadır.

16) Bu gruplar, toplum tarafından kabullenilmiş bir çok kutlamalara alternatif olarak, amacı ve gerekçesi belli olmayan ve genelde "Fetih Gecesi" olarak isimlendirilen kutlama günleri düzenlemek suretiyle irticai duyguları güçlendirmeyi, toplumda var olan müşterek değerleri ortadan kaldırmayı ve insanları çağdaş yaşamdan soyutlamayı amaçlamaktadır.

17) İrticai kesim, kendisine kaynak olarak oluşturulan tarikatların ve radikal islamî grupların faaliyetlerine nihai amaçtaki birliktelik nedeni ile bir taraftan göz yumarken, diğer taraftan toplumsal tepkilerin boyutlarına paralel olarak bu kesimlerle ilgilerinin bulunmadığını veya bu kesimlerce yaratılan ve toplumu rahatsız eden olayların kendilerine mal edilemeyeceğini ifade ederek, kendilerini aklamak için çaba sarf etmektedir.

18) Bahse konu gruplar, iktidarın silahla ele geçirilmesi gerektiğinde ihtiyaç duyacağı silahlı gücü yaratma ve silah temin etme yönünde büyük atılımlar göstermekte ve bu maksatla başta radikal İslamî gruplar olmak üzere hızla silahlanmakta, irticai görüşü benimseyen personelin bu konuda eğitilmesi için Milli Gençlik

Vakfı tarafından inşa ettirilen öğrenci yurtları içerisinde atış poligonlarına yer vermekte ve "Özel Koruma Timleri" teşkil ederek irtica ordusunun altyapısını oluşturmaya gayret etmektedir.

19) Bu kesim kendi ideolojisini ülkeye yerleştirmek ve hakim kılmak doğrultusunda, halihazırda ülkenin en hassas konusunu oluşturan "Güneydoğu Sorunu"na tanınan "Kürt Benliği" olgusundan hareketle çözüm olarak "Müslüman kardeşliği" ilkesini önermekte, bu çerçevede Bölücü Terör Örgütü ile ilişkiye girmekten kaçınmamakta ve örgütü kendi amaçları için kullanmanın yollarını aramaktadır.

20) İrticai kesim, bir devleti devlet yapan, ulusu birbirine kenetleyen ortak hasletlerden dil birliği, yurt birliği ve ülke birliği gibi temel değerleri "Din birliği" bazınca ele alıp işleyerek, Türk halkının bu müşterek değerlerini ortadan kaldırmayı ve Türkiye Cumhuriyeti devleti toprakları üzerinde bir ulus bilinciyle yaşayan halkımızı, bu hasletlerden koparıp ümmetçilik temelinde yapılandırma amaçlanmaktadır.

21) Bugün için; halkı maddi ve ahlaki açıdan sömüren, ümmet toplumu oluşturma yönünde onların dini duygularını istismar eden, onları kul mantığı ile emellerine hizmette kullanan irticai kesim; teşkilatlarının ve üyelerinin çoğalması yönünde azami gayret göstermekte ve lehlerine sonuç verecek her türlü toplumsal olayı istismar etmektedir.

22) Sonuç olarak, Atatürk'ün kurduğu laik Türkiye Cumhuriyeti tarihinin hiç bir döneminde görülmeyen irticai bir tehdit ile karşı karşıya bulunmaktadır. Ülkenin içinde bulunduğu durum tehlikeli bir gidişin sinyallerini vermektedir. Ülkemiz sonu belli olmayan bir karanlığa doğru hızla yol almaktadır.

b.İrticai faaliyetlerin yakın gelecekteki durumuna dair değerlendirme:

1) Gelir dağılımı dengesizliğinden kaynaklanan tehdit:

   a) Devlet İstatistik Enstitüsü (DİE-1996) istatistiklerine göre; nüfusumuzun yüzde 20'lik dilimi (14 000 000 kişi) milli gelirin yüzde 5,24'ünü; ikinci yüzde 20'lik dilimi milli gelirin yüzde 9,61'ini almaktadır. Bu miktar kişinin yaşamını zorla idame ettirebileceği yoksulluk sınırı civarında bir rakamdır.

   b) Türkiye'de gelir dağılımının dengesizliğinden dolayı açlık, sefalet ve yokluk sınırında olan yüzde 40'lık di-

limi kapsayan bu insanlar için her türlü istismarın yapılabileceği ve bilhassa din faktörünün kolaylıkla işlenebileceği bir ortam hazırlanmaktadır. Nitekim dini politikaya alet eden siyasi partiler ve gerici örgütlerin bu konuyu, parasal desteği öne alarak çok iyi istismar ettiği, gerek 1994 mahalli idareler seçimleri ve gerekse 1995 yılında yapılan milletvekilleri seçimleri sonuçlarında açıkça görülmektedir.

2) İşsizlikten kaynaklanan tehdit:

a) Devlet İstatistik verilerine göre, ülkemizde genel işsizlik oranı yüzde 6,8'dir. Bu oran kentlerde yüzde 9,3 kırsal kesimde yüzde 2,9 düzeyindedir. Kentsel kesimlerde 15-24 yaş grubundaki lise ve daha yüksek eğitimli gençler arasında işsizlik oranıysa yüzde 30,3'tür.

b) İşsizlik; aileleri, dolayısıyla toplumu manevi olarak çöküntüye sürüklemektedir. Bu insanlar geçmişten gelen inançlarının da etkisi altında kalarak, dine daha fazla sarılmaktadır. Bu durumdaki bir toplum, dini siyasete alet etmek isteyen siyasi parti ve irticai gruplar tarafından kolayca istismar edilebilmektedir.

c) Diğer taraftan, son senelerde irticai çevrelerce bir çok sahada kurulan holdingler, bankacılık ve finans hizmetleri veren şirketler çığ gibi büyümektedir. Bu şirketler ulaştıkları mal varlığı, istihdam ettiği personel miktarı ve ticari faaliyetleri ile Türkiye ekonomisinde söz sahibi olmuşlardır. Bu kuruluşlar halk arasında işsiz ve fakir kesimin sığınacağı bir liman gibi görünmektedir. Fakir ve orta seviyedeki katmanlar ve emekli bir çok subay ve astsubay bu kuruluşlarda görev almaya çalışmaktadırlar. Bu husus istismarı daha da artıracak bir ortam yaratmaktadır.

3) Türk milletinin dinine, örf ve adetlerine bağlılığından kaynaklanan tehdit:

a) Osmanlı İmparatorluğu, geniş toprakları üzerinde yaşayan değişik tebaadaki halkın birlik ve beraberliğini sağlamak için dine büyük önem vermiştir. İmparatorluğun parçalanmasını müteakip kurulan Türkiye Cum-

huriyeti: temel ilkeleri Anayasa ile belirlenmiş ve hukukun üstünlüğüne dayandırılarak dinin yönetim üzerindeki etkisine son vermiştir ancak, asırlarca sürdürülen dini yönetimin etkileri, hala varlığını sürdürmektedir.

b) Demokrasiye geçişi müteakip, her dönemde halkın dini inançlarını, örf ve adetlerini kendi çirkin emellerine alet eden din istismarcısı irticacı unsurlarla karşılaşılmıştır. Bunlar, fakir, eğitimsiz ve cahil halkı çeşitli dinî masallarla, hurafelerle ve batıl düşüncelerle kolayça kandırarak demokratik ve laik devlete zarar vermişlerdir. Diğer taraftan halkın dinî duyguları istismar edilerek Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da isyanlar başlatılmış ve Cumhuriyet yönetimi ve ülke bütünlüğü ciddi şekilde tehdit edilmiştir.

4) Eğitim sisteminden kaynaklanan tehdit:

a) 1990 nüfus sayımına göre: Türkiye'de 6 ve daha yukarı yaş grubunda okuma yazma bilmeyenler nüfusun yüzde 19.6'sını teşkil etmektedir. Okur yazar erkek nüfusun yüzde 73.6'sı ilkokul mezunu veya herhangi bir eğitim kurumunu bitirememiştir. Kadınlarda bu oran yüzde 81.6'dır.

b) Bu tabloyu değerlendirdiğimizde, temel eğitimi 8 yıl kabul edersek, nüfusun yüzde 35'i temel eğitim görmemiştir. Bu grubun tamamına yakın kısmı, milli gelirden en az pay alan birinci ve ikinci dilim içindedir.

c) Nüfusun yüzde 85'inin teşkil eden bu eğitimsiz gruba yaklaşmak ve onları kandırmak çok kolay olacaktır. Bu gruptaki insanları kandırmak için kullanılacak en etkili yöntem de halkın dini duygularını istismar etmektir.

d) Ayrıca irticacı çevreler, çocuklarımızı kendi istekleri doğrultusunda eğitmek için büyük gayret içerisindedir. Bu kapsamda, 610 imam hatip lisesinde, kabiliyetli, zeki, çalışkan ve fakat çoğu yoksul ailelerin çocuğu yaklaşık 600 000 öğrenci şeriat esaslarına göre yerleştirilmektedir. Bu okullardan mezun olanların sayısı 1 100 000 (bir milyon yüz bin)'dir. Bu, mevcut ihtiyacın 13 katıdır. Okullarda ve yurtlarda çocuklara açıkça Atatürk düşmanlığı aşılanmaktadır. Şeriatçı görüşü be-

nimseyen bu personel kamu kurum ve kuruluşlarına yerleştirilerek devlet kuşatılmaya çalışılmaktadır.

e) Mevcut seçim yasası ve eğitim sisteminin devam etmesi halinde; 2000 yılı Milletvekili Genel Seçimlerinde milli görüşçü partilerin din eğitimli seçmenin etkisiyle toplam oyların yüzde 34'ü ile tek başına iktidara gelerek, ülkede dine dayalı devlet düzenini kurabilecek her türlü değişikliği yapabilecekleri, 2005 yılı Milletvekili Genel Seçimlerinde ise yaklaşık 6 500 000 (altı buçuk milyon) ilave din eğitimli seçmenin etkisiyle toplam oyların yüzde 67'sini alarak her konuda mutlak çoğunluğu elde edebilecekleri değerlendirilmektedir.

5) Diğer devletlerin rejim ihraç gayretlerinden kaynaklanan tehdit:

a) İslam ülkeleri, özellikle İran, planlı olarak şeriat esaslarına dayalı bir rejimin Türkiye'de kurulması için maddi ve manevi her türlü desteği sağlamaktadır.

b) Diğer taraftan; S. Arabistan, Kuveyt, Birleşik Arap Emirlikleri, Libya, Cezayir ve Mısır da, Türkiye'deki legal ve illegal İslamî kuruluşlarla İslamî rejim ihraç çalışmalarına katılmaktadır. Ayrıca Bosna-Hersek, Çeçenisten ve Afganistan'daki İslamî örgütler de rejim ihracı konusunda dolaylı olarak araç olmaktadır.

c) Bu ülkeler, İslamî rejimi ihraç konusunda hedef kitle olarak gelir seviyesi çok düşük halkı seçmektedir. Özellikle büyük şehirlerin çevresindeki varoşlarda ve gecekondu bölgelerindeki fakir halka maddi yardım sağlamaktadır. Bu yardımlar tarikat, vakıflar, dernekler, belediyeler ve siyasi partiler vasıtasıyla yapılmaktadır.

6) İrticacı örgüt, tarikat, vakıf ve derneklerin mali gücünden kaynaklanan tehdit:

a) Bu örgütler halkın dini duygularını örf ve adetlerini, geleneklerini istismar ederek aidat, yardım ve hibe gibi usullerle trilyonlarca lira para toplamakta ve sağladıkları menkul ve gayrımenkullerle büyük maddi imkanlara ulaşmaktadırlar.

b) Bu yardım ve hibeleri yapanların arasında milli gelirden en üst seviyede, yüzde 49,94'lük pay alan yüzde

20'lik dilimdeki kişiler yoğun olarak yer almaktadır. Bu durum, ticaret, siyaset ve tarikat üçgeninin ana hatlarının ülkemizde nasıl işlediğini göstermektedir.

c) Örgütlerin yurtiçi kaynakları;
   I) Bu çevrelerin oluşturduğu iş takip büroları vasıtasıyla; teberru, bağış, hediye vb. gibi adlar altında toplanan yardımlar.
   II) Çeşitli adlarla kurdukları dernekler vasıtasıyla elde edilen gelirler.
   III) Kendi aralarındaki dayanışma sayesinde kurdukları şirketler, fabrikalar, holdingler ve bankalardan sağlanan gelirler.
   IV) Hacı adaylarının hac organizasyonu ve kurban derilerinden sağlanan gelirler.
   V) Özel okullar, dershane, yurtlar, belediyeler ve bunların kendilerine müzahir paravan şirketlere verdikleri işler nedeniyle elde ettikleri gelirler.
   VI) Kara paranın parti, vakıf, dernek ve belediyelere bağış gibi usullerle aktarılarak aklanmasıyla elde edilen gelirlerdir.

d) Örgütlerin yurtdışı kaynakları:

   I) Türkiye'de İslami devrim yapılmasını arzulayan ve bu yolda çalışan İslam ülkeleri,
   II) Bu çevrelerin yurtdışında kurdukları örgüt, vakıf, dernek ve şirketler,
   III) Türkiye'nin bölünmesi ve yıkılması ile kendisine menfaat sağlayan ülkeler (Yunanistan, Ermenistan, GKRY gibi),
   IV) İrticai örgütlerin yürüttükleri silah ve uyuşturucu kaçakçılığı,
   V) Kara para aklamak suretiyle elde edilen gelirlerdir.

e) Belediyelerin sağladığı destekler:

   I) 1994 mahalli idareler seçim sonuçlarına göre; 14 büyükşehir belediyesinden 6'sında (Ankara, İstanbul, Diyarbakır, Erzurum, Kayseri ve Konya), ayrıca 68 ilden 17'sinde

olmak üzere, toplam 23 ilde Refah adayları belediye başkanlıklarını kazanmışlardır.

II) Bu illerde özellikle Ankara, İstanbul, Kayseri ve Konya'da irticacı icraatlar dikkati çekecek kadar ileri götürülmüştür. Bu belediyelerde fakir ve yoksul halk üzerinde çok etkili olunmuştur. Bu insanlara yapılan maddi yardımlarla irticacı eylem ve faaliyetlerde bulunmaları sağlanmaktadır.

7) Yazılı ve görsel basın ve yayın organlarından kaynaklanan tehdit:

a) İrticacı unsurlar taraftar kazanmak ve yandaşlarını eğitmek maksadıyla geniş bir medya grubu oluşturmaya çalışmaktadırlar. Halen hemen hemen her şehirde irticayı destekleyen gazete ve mecmua çıkartılmakta, radyo ve televizyon istasyonlarından yayın yapılmaktadır.

b) İrticacı medya, adil düzen safsatası ile, fakir halkın dini duygularını, örf ve adetlerini istismar ederek, görüşleri doğrultusunda kamuoyu oluşturmaktadır.

8) Anayasal ve yasal mevzuat:

a) Anayasa'da Türkiye Cumhuriyeti, laik ve sosyal bir hukuk devleti olarak tanımlanmakta ise de; son yıllarda seçim sistemi ve siyasi partilerin yaklaşımlarından kaynaklanan nedenler, diğer taraftan seçmenin ekonomik sıkıntısından yararlanacak biçimde oyların ekonomik çıkar karşılığı satın alınması olaylarının çokça yaşanması, bugünkü parlamentonun ve bu seçim sistemiyle seçilecek yeni parlamentoların demokratik kurallara uygunluğunu ve demokrasi açısından meşruluğunu tartışılır hale getirmektedir.

b) Cumhuriyetimizin niteliklerinden en önemlisi olan laiklik karşıtı görüşler, milli iradenin üstünlüğü aldatmacası altında topluma özümsetilmeye çalışılmaktadır. Şeriat propagandası ve din örgütlenmesine demokrasi ve özgürlük adına gösterilen hoşgörü sonucu, bugün şeriat yandaşları Anayasa'nın laiklik ilkesinin bile tartışılabileceği bir ortamı hazırlama çabasın-

dadırlar. Bunlar halkın iradesi kavramını istismar ile cihad dedikleri şer'i devrimi öncelikle bir seçim başarısı ile gerçekleştirme peşindedirler.

c) Demokrasinin nimetlerinden istifade ederek iktidar olduklarında aynı yöntemle iktidardan uzaklaştırılabileceklerini ummak ise gaflettir. Toplumu baskı altında tutacak, kendi görüşlerinin dışındaki fikirlerin gelişmesini her türlü zorbalıkla engelleyebilecek militan güçleri şu an bile vardır.

d) Gerici çevrelerin emellerine ulaşması ancak Silahlı Kuvvetlerin etkisiz hale getirilmesi ile mümkün görülmektedir. Bu eylemin iki türlü yapılabileceği değerlendirilmektedir. Bunlardan birincisi; Türk Silahlı Kuvvetleri'nin içerisine sızılması suretiyle pasifize edilmesi; ikincisi ise; tam iktidara gelindiğinde yasal düzenlemelerle Silahlı Kuvvetlerin yetkilerinin kısıtlanmasıdır.

9) Yukarıda belirtildiği üzere, Anayasa'da değişiklikler yapılması veya cihad ilan edilerek bir ayaklanmaya girişilmesi, ancak halk desteğinin kazanılmasıyla mümkün olabilecektir. Bu husus için ise halen gelir dağılımı, işsizlik, eğitimsizlik ve cehalet gibi faktörlerinden etkilenen nüfusun yüzde 40'ını (28 milyon) teşkil eden bir kitle mevcuttur. Nitekim gerici çevreler, devleti ele geçirmek için militan kadrolarını tamamlamışlar ve bunu gittikçe geliştirmektedirler. Her fırsattan yararlanarak militanlarını devlet organları içerisine süratle yerleştirmeye devak etmektedirler.

10) Tamamiyle irticai örgüt ve partilerin lehine, laik ve demokratik cumhuriyet taraftarlarının aleyhine gelişen bu şartlar ve ortamda süratle değişiklik sağlanamadığı taktirde 2000 yılında meşru yoldan iktidarı ele geçirecekleri ve yanlarına aldıkları halk desteğiyle de Cumhuriyetin temel niteliklerinde istedikleri şekilde değişiklik yapacakları, eğer bugünden ciddi ve köklü tedbirler alınamaz ise, önümüzdeki bir kaç yıl içinde mücadele etme ve önlem alma imkanının bile kalmayacağı değerlendirilmektedir.

2. MÜCADELE ESASLARI:

a. Türkiye Cumhuriyeti'nin üniter yapısına, ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğüne yönelen terör tehditi, Türk Silahlı Kuvvetlerinin başarı ile sürdürdüğü iç güvenlik harekatı sonucu bü-

yük çapta etkisiz hale getirilmiş ve baskı altına alınmış, buna karşılık devletin laik ve demokratik yapısını hedef alan irticai faaliyetler ciddi bir tehdit oluşturmaya başlamış ve terörle mücadelede olduğu gibi bu tehdide de Türk Silahlı Kuvvetlerinin birinci önceliği vererek bilinçli ve kararlı bir mücadele başlatma ve ısrarla sürdürme zarureti doğmuştur.

b. İrticai faaliyetlerin daha fazla gelişmesini önlemek ve ulaştığı bu seviyeden daha alt seviyelere çekerek Cumhuriyetin temel niteliklerı olan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olma özelliklerini ilelebet muhafaza etmek maksadıyla, köklü tedbirler alınmasına ihtiyaç duyulmuştur.

c. Türk Silahlı Kuvvetleri, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel niteliklerini koruma ve kollama yükümlülüğünün bilincinde olarak, siyasi çatışma ve polemiklerin üstünde kalmak suretiyle yüce Türk Milletinin büyük çoğunluğunun beklentileri ve duyarlılığı paralelinde, bütün ağırlığını irticanın daha fazla mesafe katetmesini önlemede kullanacaktır.

d. İrtica olaylarının önlenmesine yönelik tüm çalışmalarda, Türk Silahlı Kuvvetlerinin ülke ve ulusal birliğimizin teminatı, sembolü ve aziz milletimizin büyük ekseriyetle güvendiği tek kurum olduğu hiç hatırdan çıkarılmayacak ve bu misyona zararı dokunabilecek tüm davranışlardan titizlikle kaçınılacaktır.

e. Bu tehdide karşı alınacak tedbirleri güçleştiren, sınırlayan ve risk oranını artıran iki önemli sebep mevcuttur. Bunlardan birincisi, halkımızın yüksek ve temiz dini duygularını istismar eden grupların alınacak her tedbiri çarpıtarak karşı bir silah olarak kullanabilecekleri; ikincisi ise, Cumhuriyetimizin temel niteliklerı olan laik, sosyal ve hukuk devleti özelliklerini Türk Silahlı Kuvvetleriyle müştereken korumak ve kollamak durumunda olan resmi kurum ve kuruluşlara irticai unsurların sızmış olmasıdır. Bu nedenle, kullanılacak temaların çok titiz olarak seçilmesi suretiyle halkın manevi duygularının incitilmemesi ve işbirliği yapılacak diğer unsurların seçimi büyük önem arz etmektedir.

f. İrticai unsurlar ve onların sözcüsü durumunda olan basın ve yayın organları ile doğrudan tartışma ve polemiğe girmek yerine, Atatürkçü çizgide olan kurum, kuruluş, dernek, basın ve yayın organlarının devreye girmesini sağlamak ve onlara destek vererek halkın bilinçlenmesine katkıda bulunmak bir yöntem olarak tercih edilmelidir.

g. Terörle mücadelede uygulanan ve olumlu sonuçları görülen "Köy uygulamaları" benzeri uygulamaların başlatılması ve

halkla bütünleşerek desteğinin tam olarak sağlanması en önemli husus olarak çalışmalarda dikkate alınmalıdır.

h. İrticai unsurların hedeflerine ulaşmada en büyük engel olarak gördükleri Türk Silahlı Kuvvetlerini günlük siyasi çekişmelerin içine çekerek yıpratmaya ve halkın Türk Silahlı Kuvvetlerine olan güvenini sarsmaya çalışacakları mevcut uygulamalarından da görülmektedir. İrticai unsurların ve yayın organlarının bu tür yıpratıcı faaliyetlerine karşı bütün ülke sathında infial ve tepki uyandıracak projeler geliştirilmeli ve bir aksiyon planı hazırlanarak, Silahlı Kuvvetler temsilcilerinin dışındaki Atatürkçü kişi ve kurumların neler yapabileceği planlanmalıdır.

i. Fikir ve düşünce yapısı olarak gericiliğe şiddetle karşı olan ancak ilmi yetersizlik ve yol yöntem bilmeme nedenleriyle tepkisini gösteremeyen veya yanlış yöntemlerle hareket ederek fayda sağlamak yerine irticanın daha fazla değer kazanmasına sebep olan kişi, kurum ve kuruluş temsilcileri ile basın ve yayın mensupları aydınlatılmalı ve yönlendirilmelidir.

j. Gericiliğe karşı din aleyhtarı propagandalar yapmak, duygusal ve aşırı sert tepkiler vermek ve şov yapmakla bir yere varılamayacağı kesin olarak bilinmeli, bu yanlış metotların gericileri kahramanlaştırmaktan ve sanki İslamiyetin temsilcisi onlarmış havasına sokmaktan başka işe yaramayacağı, tüm Atatürkçü kesime, özellikle Türk Silahlı Kuvvetleri personeline çok iyi anlatılmalıdır.

k. Basın ve yayın organları ile laik Türkiye Cumhuriyeti'nin yetiştirdiği mümtaz bilim ve din adamlarının yönlendirilmeleri ve yüreklendirilmeleri halinde mücadeleye çok büyük fayda sağlayacakları ve irticacıları kendi silahlarıyla vuracakları değerlendirilmektedir. Bu nedenle mahalli basın ve yayın organları da dahil olmak üzere üniversite öğretim üyeleri, aydın din adamları ve halk arasında itibar sağlamış değerli şahsiyetlerle samimi ilişkiler içinde bulunulmalı ve onlardan yararlanma yolları araştırılmalıdır.

l. Ülkenin sürüklendiği karanlığı gören laik kesim, Türk Silahlı Kuvvetlerinin varlığından ve bir gün mutlaka bu gidişata dur diyeceğinden emin olmanın rahatlığı ve uyuşukluğu içindedirler. Türk toplumuna, bir taraftan Türk Silahlı Kuvvetlerinin anayasa ve kanunlarla kendisine verilen Türkiye Cumhuriyeti'ni koruma ve kollama görevini yapacağını doğal bir şekilde izah ederken, özellikle irtica ile mücadeleyi Türk Silahlı Kuvvetlerine ihale eden bu laik kesime de toplumsal görevlerini yerine getirmeleri

ve Türk Silahlı Kuvvetlerini siyasi polemiklerin içine çekmenin sakıncaları hatırlatılmalıdır.

m. Emekli Silahlı Kuvvetler personelinin şahısları adına da olsa basın ve yayın organlarında açıklama yapmaları önlenmeli veya en azından kontrol altında bulundurulmalıdır.

n. Devlet organlarındaki irticai yapılaşma ve kadrolaşma dikkatle izlenmelidir. Kilit makamlara getirilen insanların faaliyetleri takip edilmeli ve tespit edilen usulsüzlüklerinin güvenilir şahışlar marifetiyle adli makamlara intikal ettirilmesi sağlanmalıdır.

o. İrticai faaliyetlerin beşiği durumundaki okul, dershane ve kursların kontrol altına alınabilmesi için subay / astsubay ve güvenilir devlet memurlarının öğretmen eşlerinin gönüllü olarak bu okullar ve dershanelerde görev almaları sağlanmalıdır.

p. İrticai örgütlerin kontrolü ancak öğrenci yurtları, özel okullar, dershaneler takip edilmeli, Cumhuriyet ilke ve niteliklerine aykırı tutum ve faaliyetleri mutlaka yargıya intikal ettirilerek en azından takip ve kontrol edildikleri izlenimi uyandırılmalıdır.

q. Türk Silahlı Kuvvetleri personeli büyük çoğunluğu ile kışlaların içinde veya hemen yakınındaki lojmanlarda oturmaktadır. Kısıtlı olan boş zamanlarını değerlendirmek ve sosyal ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla genellikle askeri tesislerden (Orduevi, Ordu pazarı, Askeri gazinolar vb.) istifade etmektedirler. Bu yaşam tarzı personelimizi bazı dış etkilerden korumak gibi bir fayda sağlamakla beraber halk tabakasıyla araya bir mesafe sokmakta ve halkın nabzını tutmayı ve onları birebir etkilemeyi ve yönlendirmeyi önlemektedir. Terörle mücadelede olduğu gibi irtica ile mücadelede de önemli olan halkın destek ve güveninin sağlanmasıdır. Bu maksada matuf bazı projelerin geliştirilmesinde fayda mütalaa edilmektedir.

r. Üst kademelerde yapılan bazı çalışmalar ve düşünce sistemi alt kademelere kadar ya aktarılamamakta ya da sadece icra ile ilgili hususlar aktarılmakta, neden ve niçin sorularının cevabı personelin kendisine bırakılmaktadır. Bu uygulama ile çok önemli olan bazı konularda inanç birliği sağlanması güçleşmekte ve sanki küçük rütbeli personel ile komuta katı arasında iletişim eksikliği ve görüş farklılıkları olduğu gibi bir izlenim çıkmaktadır. Bu mahzuru giderici tedbirler "Bilmesi gereken prensibi" çerçevesinde sıralı komutanlıklarca alınmalıdır.

s. Er ve erbaşlar ile yedek subayların Atatürk ilkeleri, laik ve demokratik hukuk devleti normları doğrultusunda yetiştirilmesi büyük önem arz etmektedir. Bu imkan Türk Silahlı Kuvvetleri için çok büyük bir fırsattır. Ancak bu konuda beyni yıkanmış ola-

rak kıtaya gelen bir personelin vasat eğitimcilerle eğitilmesi de mümkün görünmemektedir. Bu nedenle özel tedbirler alınmalı ve bu konudaki eğitim faaliyetlerinin seçilmiş, konusunda uzman personel tarafından yapılması sağlanmalıdır.

t. İrtica ile mücadelede kullanılacak en güçlü öge, psikolojik harekattır. Batı Çalışma Grubu'nda ve konuyla ilgili görevlerde, çalıştırılacak personelin bir plan dahilinde psikolojik harekat kursunda geçirilmeleri sağlanmalıdır.

u. Şeriat düzenini yaşama geçirmek isteyenler, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının din devleti kurulmasına kapalı olduğunu bildikleri için gerçek amaçlarını açıkça ifade etmek yerine yine İslamdan aldıkları güçle takiye yapmaktadırlar. Bundan dolayı halkın şeriat düzeni veya başka bir deyişle siyasal İslamın amaçları konusunda bilgilendirilmesi gerekli görülmekte, bu görev de laik düşünceye inananlara düşmektedir. Bu aşamada Türk Silahlı Kuvvetleri'nin rolü ise bu kişileri bularak devreye sokmaktır.

v. Ekonomik istikrarsızlık, özellikle terörün de devreye girmesiyle hız kazanmıştır. Ekonomik istikrarsızlığın sosyal dengeleri de olumsuz etkilediği açıktır. Türkiye, terörle mücadelenin yanı sıra ekonomik ve sosyal hayatını düzene sokacak siyasi istikrara da muhtaçtır. Türk Silahlı Kuvvetleri, bir taraftan terörle mücadeleyi sürdürürken, diğer taraftan ekonomik ve sosyal hayatın iyileştirilmesi için siyasi mekanizmayı devreye sokmaya çalışmaktadır. Bu konudaki faaliyetler ısrarla sürdürülmelidir.

w. Türk aydınının halktan kopukluğuna karşılık din elitinin halka yakınlığı da İslami Hareketin güç kazanmasında önemli bir etkendir. Laik aydınların halkla paylaşılacak ortak temalar bulması, yakınlaşması ve onun hizmetinde olduğunu hissettirmesi son derece önemlidir. Şüphesiz ki eğitimdeki atılımlar, fikri paylaşımı ve dolayısıyla bütünleşmeyi hızlandıracak ve Türk insanının bu milletin ferdi olmaktan onur duymasını kolaylaştıracak bir yoldur, fakat yeterli değildir. Eğitimin yarattığı sınıf farkının halka hizmetle dengelenmesine ihtiyaç bulunmaktadır. Özellikle laik düşünceyi benimsemiş sivil toplum örgütlerinin bu bütünleşmeyi sağlayıcı yoldaki faaliyetlerine hız vermeleri sağlanmalıdır.

x. Bu konuda basiretli davranması gereken bir diğer kurum ise medyadır. Medyanın kamuoyunu bilinçlendirmedeki rolü son derece önemlidir. Ancak laiklik ilkesine olan bağlılığından asla kuşku duyulmayacak olan bazı büyük medya kuruluşlarının, laiklik ve demokrasiye olan bağlılıklarını, rating savaşlarının ö-

nünde tutmayı da ulusal bir görev kabul etmeleri gerekmektedir. İslami hareketin oyun alanı içinde sürdürülen ve hukuk devletinde yaşanıldığını neredeyse unutturacak boyuta gelen fikir tartışmalarında, Türk halkı çoğu halde tarikatçılarla şeriatçıların görüşleri arasında bir tercih yapmaya itilmektedir. Laikliği savunan aydınların İslamiyet konusundaki bilgisizlikleri ise hemen her programda irticacıların tartışmadan zaferle ayrılmalarına yol açmaktadır. Türkiye'nin içinde bulunduğu durumun hassasiyeti, medya kuruluşlarının da maddi çıkarların önüne milli çıkarları almalarını zorunlu hale getirmiştir. Bu konuda medya patronlarının ve çalışanlarının yönlendirilmesi büyük önem arz etmektedir.

y. Dini ahlakla özdeşleştiren bir anlayışın yaygılığı nedeniyle, irticai görüşün daha dürüst bir topluma kapı açacağı inancı, halkın oylarını yönlendiren en önemli sebeplerden birini teşkil etmektedir. Bu nedenle demokratik süreç içinde halkın siyasal iradesi İslami görüş lehine bir artış gösterirken, bu tercihin din devletine değil, dürüst ve refah içinde bir toplum özlemine yöneldiği çok açıktır. Ancak, halkın iradesinden güç alan Siyasal İslamın, bu iradeyi İslam devleti lehine kullanacak bir çoğunluğa kavuşması halinde Türkiye antidemokratik bir sürece adım atma tehlikesiyle yüz yüze gelebilir. Bu sebeple "temiz toplum" yolunda başlatılan mücadelenin kamuoyunu tatmin edecek biçimde sonuçlandırılması büyük önem taşımaktadır. Türk halkının, demokratik rejimin temiz bir topluma ulaşmayı sağlayacak güçte olduğuna inanması, alternatif rejimlere özenmemesi bakımından büyük önem taşımaktadır.

z. EMASYA ve Sıkıyönetim planlarının uygulamaya konulması halinde takip edilecek harekat tarzları kontrol altında tutulması gereken kritik noktalar ve topluluklar iyi analiz edilerek muhtelif harekat tarzları belirlenmeli ve harekat tarzlarının hepsinde bu gruplar Silahlı Kuvvetleri mazlum halka ve İslama karşıymış pozisyonuna düşürmeyi, bu sürede halkla karşı karşıya getirmeyi planlayacakları bir faraziye olarak dikkate alınmalıdır.

aa. Batı Çalışma Grubu oluşturulan her kademede irticai olay ve faaliyetlerle bir bilgi bankası oluşturulmalıdır. Bu bilgi bankasını oluşturmak ve cari faaliyetleri takip etmek maksadıyla çok iyi bir istihbarat ağı kurulmalı ve bu sistemde görev yapacak personel irtica yanlılarının ve irtica karşıtı güçlerin dezenfor-masyon faaliyetlerine karşı eğitilmelidir.

bb. Atatürk'ün Türk ulusu için söylediği "Asıl olan iç cephedir" sözü Türk Silahlı Kuvvetleri içinde, kendi bünyesi içinde esas a-

lınmalı ve irticai görüşe sahip olmuş veya eğilimli personel derhal temizlenmelidir. Kendi iç cephemizi sağlam tuttuğumuz sürece bütün tehditlerin üstesinden gelineceği inancı beyinlere işlenmelidir.

3. SONUÇ:

a. 1946 yılından itibaren çokpartili demokrasiye geçiş ile birlikte din yeniden siyasete alet edilmeye başlanmış ve bugünün çağdaş Türkiye'sinde ihmal edilemeyecek bir konuma gelmiştir.

b. İrticai kesim gayesine ulaşabilmek için bir çok alanda planlı ve sistemli faaliyet içindedir. 60 yıllık bir süreç içerisinde planlı olarak ideoloji haline getirilmeye çalışılan **"Dini esaslara dayalı devlet anlayışı"**nın ancak kısa, orta ve uzun vadeli çözüm tarzları içeren devlet politikaları ile önlenebileceği tartışılmaz bir gerçektir.

c. Ancak **yaşanan sorunun özünde, irticanın devletin bir kısım unsurlarının göz yumması ile mesafe kat etmesi** bulunmaktadır. Sorun bir yanıyla bir siyasal iktidar meselesidir. Bu nedenle soruna halkın sahip çıkması ve geniş cephe oluşturması gerekmektedir. Bu hususu gerçekleştirmede Türk Silahlı Kuvvetleri gereğinden çok fazla öne çıkmadan ve günlük siyasi mücadelenin içerisinde görünmeden, Atatürkçü güçlere gereken desteği vermelidir.

d. İçinde bulunduğumuz şu dönemde, "Atatürk'ün gençliğe hitabesi"ni tekrar okumaya ve iliklerimizde hissetmeye ihtiyacımız olduğu inancındayım. Bahsedilen gün gelmiştir. Kahraman Türk Silahlı Kuvvetleri bu mücadeleden de yüzünün akıyla çıkacaktır. Muhtaç olduğu kuvvet damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

Gereğini arz / rica ederim

Genelkurmay Başkanı emriyle / namına
Orgeneral Çevik Bir

Belge / 5

ANAYASA MAHKEMESİ'NİN MİLLİ NİZAM PARTİSİ'Nİ KAPATMA KARARI

Esas Sayısı	:1971 / 1 (Parti kapatılması)
Karar Sayısı	:1971 / 1
Karar Günü	: 20 / 5 / 1971
Davayı Açan	: Cumhuriyet Başsavcılığı
Davanın konusu	: Milli Nizam Partisi'nin, 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun dördüncü kısmında yer alan 92., 94., 97. ve 101. maddelere aykırı faaliyetlerde bulunması ve bu faaliyetleri onaylar nitelikte karar alınmış olması nedeniyle aynı kanunun 111. maddesinin 2 sayılı bendi gereğince kapatılmasına karar verilmesi istenilmiştir.

I- Cumhuriyet Başsavcılığının İddianamesi:

Cumhuriyet Başsavcılığının 5 / 3 / 1971 gününde Anayasa Mahkemesi kaydına geçen 4 / 3 / 1971 günlü, Esas: S. P. 1970 / 3 - İddianame : S. P. 1971 / 1 sayılı iddianamesi şöyledir:

Davacı	: Kamu hakları
Davalı	: Milli Nizam Partisi
Davanın Konusu	: 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun 4'üncü kısım hükümlerine aykırılık.

Olay:

26 Ocak 1970 tarihinde, merkezi Ankara'da olmak üzere kurulan Milli Nizam Partisinin çeşitli il ve ilçelerdeki kuruluş ve açılış toplantılarında yapılan konuşmalarda, Türkiye Cumhuriyetinin Anayasa ile belirtilen laiklik ilkesine aykırı davranışlarda bulunulduğu yolunda basında yayımlanan haberler üzerine Siyasi Partiler Kanunu'nun 4 üncü kısım hükümleri çerçevesinde gerekli inceleme yapılmıştır.

Yapılan inceleme:

Bağımsız Milletvekili **Necmettin Erbakan** ve arkadaşları tarafından Milli Nizam partisi adı ile yeni bir siyasi parti kurulduğu bir kısım basın haberleri arasında görülmekle, parti genel başkanlığına gönderilen 3 / 2 / 1970 gün ve 754 sayılı yazımıza verilen 23 / 2 / 1970 gün ve 13 sayılı cevapta, Milli Nizam Partisinin Genel Merkezi Ankara olmak üzere 26 Ocak 1970 tarihinde kurulduğu bildirilmiş, tüzük ve programı gönderilmiştir.

9 Şubat 1970 günlü bir kısım basında, Ankara'da Büyük Sinema'da 8 / 2 / 1970 günü yapılan ilk kuruluş toplantısı ve bu toplantıdaki konuşmalarla ilgili olarak yayımlanan haberler üzerine 10 / 2 / 1970 gün ve 760 sayılı yazımızla önce Ankara Emniyet Müdürlüğüne ve sonra da Ankara, Samsun, İskenderun, Karabük, Safranbolu, Çorum, Çanakkale, Tekirdağ, Kırklareli, Bafra, Edirne, Kocaeli, Sakarya, Kütahya, Altındağ C. Savcılıklarına gönderilen talimatlara verilen cevaplarla eklerinden; Milli Nizam Partisinin bu il ve ilçelerdeki açılış toplantılarında yapılan konuşmaların bir kısmının ses alma araçları ile tespit edilip çözümlenmiş yazılı metinlerinin gönderildiği, bazı konuşmaların yetkili memurlar tarafından [illegible] edilen tutanaklarla tespit edildiği ve bir kısmının da C. Savcılıklarınca yapılan hazırlık soruşturmaları, tanık beyanları ve fezlekelerle teyit edildiği görülmüştür.

Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderilen 12 / 8 / 1970 gün ve 1970 / 3 sayılı yazımızla Milli Nizam Partisi'nin kuruluş toplantıları konusunda delil niteliği taşıyan belgelerin gönderilmesi isteğimize verilen 28 / 8 /1970 gün ve 128939 sayılı cevapta, bugüne kadar Gnel Müdürlüğe intikal etmiş delil niteliğinde belge ve bilgi mevcut olmadığı ifade olunmuş ise de, 28 / 12 / 1970 gün ve 999 sayılı yazımıza verilen 30 / 12 / 1970 gün ve 852 sayılı cevaba ekli dosyada Ankara, Adana, Ağrı, Bursa, Diyarbakır, Edirne, Gaziantep, Hakkari, Istanbul, İzmir, Erzurum, Kayseri, Konya, Kocaeli, Mardin, Sakarya, Sinop, Trabzon, Urfa, Van ve Zonguldak illeri ile bir kısım ilçelerinde yapılan kuruluş ve açılış toplantılarındaki konuşmaların ses alma araçları ile tespit edilmiş ve çözümü yapılmış yazılı metinleri gönderilmiştir.

Partinin 24 / 1 / 1971 tarihinde Ankara'da toplanan birinci büyük kongresi ile ilgili olarak 26 / 1 / 1971 günlü yazımızda istenilen hususlara da Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 1 Şubat 1971 gün ve C / 158 sayılı ve Ankara Emniyet Müdürlüğünün; 28 / 1 / 1971 gün, 8723 sayılı yazıları ile cevap verilmiş, Ankara, Diyarbakır, Erzurum, Samsun ve Trabzon il, Çankaya, Yenimahalle ilçe ve birinci büyük kongreleri tutanakları ile konuşmaların ses alma aracından çözümlenmiş yazılı metinleri gönderilmiştir.

İncelenen bu konuşma metinlerine göre:

MNP GENEL BAŞKANI **NECMETTİN ERBAKAN:**

1- 8 Şubat 1970 tarihinde Ankara'da Büyük Sinemada yapılan toplantıda (C.I. E. I) partinin açılışını kutladıklarını ifade ettikten sonra:

"Biraz önce sizlere M.N.P kurucuları takdim olundu. Ama sizden niçin saklayalım, niçin partimizin hakiki kurucularını bu ilk açılış gününde zikretmeyelim. Açıkça ilan ediyorum ki, bizim partimizin kurucuları Sultan Fatih Hazretleri, Sultan Yıldırım Hazretleri, Sultan Murat, Sultan melikşah, Ulubatlı Hasan, Orhan Gazi, Nizamü'l-Mülk, Akşemseddin, Sultan Yavuz, Kılıçarslan, Gelenbevi Hazretleri ve sultan Hamit'tir." (S.6) demiş ve partinin kuruluş beyannamesinden pasajlar okuyarak konuşmasını bitirmiştir.

2- 31 / 5 / 1970 günü Karabük İlçesinde, Site Sinemasında (C1.E.3) **"Esselamünaleyküm"** diye başladığı konuşmasını;

"150 yıl önce Selanikte kurulmuş Hareket Ordusu'ndaki subaylar kandırılmış ve Sultan Abdülhamit Han tahttan indirilmiştir. MNP milletin iman davasını kendisine şiar edinmiştir. Türkiye'de bugün üç yol vardır, birinci yol solculuk, sonu komünizm yolu. Bu yolda CHP; İkinci yol kozmopolit Masonluk yolu: Bu yolda AP levhası var. Üçüncü yol MNP

yolu; bu yol sağı temsil eder, hak yolu, iman yolu. Önümüzdeki seçim sonunda, yani 1973 yılında sizleri Ayasofya Camii'nde namaz kılmağa davet ediyorum." demek suretiyle bitirmiştir.

3- 18 / 1 / 1970 günü, Boyabat ilçesinde Sümer kahvesinde (C.1. E.3) **"Esselamünaleyküm Müslüman Kardeşlerim"** diye başladığı konuşmasında:

"Türkiye'de sekiz parti olduğunu, kendilerinin bunlardan ayrı bir parti olduklarını, AP ve CHP gibi sağcı ve solcu diye milleti kandırmayıp Türkiye'de yeni bir Müslüman Partisi kurulmasının lüzumunu hissederek MNP'yi kurduklarını" söylemiştir.

4- 9 / 7 / 1970 tarihinde Tekirdağ'da, Çankaya kahvesinde yaptığı konuşmada (C.1. E.3):

"Dünya üzerinde kalkınma hızı en fazla olan devletin İsrail ve Japonya olduğunu, bu iki devletin dine karşı itikat ve saygılarının büyük olması ile kalkınma hızını elde ettiklerini, iktidara geldikleri zaman burayı müze halinden çıkarıp cami haline sokarak ilk Cuma namazını topluca kılacaklarını" söylemiş ve **"beraberindekilerle Rüstem Paşa Camii'ne giderek akşam namazında imamlık görevi yapmış"**tır.

5- 6 / 10 / 1970 günü Kırklareli'nde İnci sinemasında yapılan toplantıda (C.1., E.7):

"Milli Nizam Partisi'nin diğer partilerden farklı bir çok yönleri bulunduğunu, esasen bir nizam ve düzen içinde çalışma gayesini güden teşkilatlarının kanunlar muvacehesinde böyle bir parti adı almak zorunda kaldığını, kendilerinin dinine, örf ve adetlerine bağlı imanlı müslümanlar olduklarını, Avrupalılaşmanın anlamını bulamadığını, bir kadının kocasından boşanmak için iki şahidin kafi geldiğini, Medeni Kanun'un bir kadına kocasından izinsiz çalışmak hakkını verdiğini, kendilerinin millet olarak bin yıllık hak yoluna döneceklerini" (S.7-9) söylemiştir.

6- 17 / 9 / 1970 tarihinde Bafra'da Cumhuriyet meydanında yaptığı konuşmada (C.1. E. 8):

"MNP'nin herkesin anladığı manada bir parti olmadığını, teşkilatlanmak ve maksatlarına ulaşabilmek amacı ile parti adını aldıklarını, kanuni mecburiyetle parti adı altında toplandıklarını, fakat hakikatta parti olmadıklarını, Avrupa ve Avrupalıların Batıllık, Avrupalının teharet

dahi bilmeyen hippiler olduğunu, elli yıllık batıl devreden kurtulup 1000 yıllık hakka teslimiyet devrine geçeceklerini" ifade etmiştir.

7- 7 / 10 / 1970 günü, Edirne'de Ayvazoğlu sinemasındaki konuşmasında (C.I., E.9) sık sık "Milli Nizam Harekatı"ndan söz ettikten sonra;

"Milli Nizam'ın programının lalettayin bir broşür gibi okunmamasını, kalp gözüyle okunacağını, söylenen sözlerin altında büyük manalar yattığını, bu mananın ne olduğunu anlayacak feraseti Cenab-ı Hakk'ın verdiğini (S.4), seçimle idare edilmeye başladığımız elli seneden beri millet olarak batıl yola sürüklendiğini, benzemek istediğimiz Avrupalının yıkanmasını bile bilmediğini, elli seneden beri sizi Avrupalılaştıracağız, sizi benzeteceğiz dedikleri insanların memleketimize geldikleri zaman gördüğümüz bitli turistler olduğunu, kodamanlarının yüz numarasında su olmadığını, batıl idarenin yaptığı yolun çamur olduğunu, Osmanlılar, Selçuklular zamanında yapılmış eserlerin hala mevcut olduğunu, en mükemmel kumaşların Cennetmekan Sultan Hamit tarafından yaptırılan fabrikalarda dokunduğunu, manevi halimizdeki perişanlığın elli senelik ters gidişin neticesi olduğunu, bu batıl, yanlış yoldan hakka dönmek için MNP'nin kurulduğunu (S.7-9), **Yeşilköy havaalanından hacca gitmek isteyen birisinin hacca gidecek tayyare dururken, Moskova'ya, Kızıl Çin'e, Tel-Aviv'e, Orta Asya'ya gidecek diğer sekiz tayyareye elbette binmeyeceğini** (S.12), **CHP'nin sola,. komünizme giden yolda, AP'nin masonluk yolunda, MNP'nin bin yıllık hak yolunda bulunduğunu, Anadolu'da namaz kılan insanın başına vurulduğunu, bu memleketi namaz kılan insanın sömürmediğini, aksine sömürüldüğünü, vergilerin zenginlerin değil fakir halkın sırtına yüklendiğini** (S.15-17), **başını örten öğretmen hanımların mektepten kovulduğunu, halbuki bu hanımlara en büyük takdirnamenin verilmesi gerektiğini, vaktiyle CHP'nin çarşaf giyenler ve peçe takanlara karıştığı gibi, AP'nin de öğretmenlerin başörtüleri ile uğraştığını, tek tip mektep diye kız ve erkek çocukları lisenin son sınıfına kadar aynı sırada oturtup ahlaksızlığı öğütlediklerini, bira içki değildir diye camiler civarında içki sattırdıklarını, milletin kültürünü tahrip için Kültür Sarayı denilen tiyatro yaptıklarını, turizm bahanesiyle memlekette 85 tane kilise inşa edildiğini** (S.20), **ama cami tamiratına para verilmediğini, hastanelerde tohum bankası açıp suni ilkah için Amerikan tohumu getirildiğini, İslam Enstitüleri bütçesine bir kuruş koyarlarken edepsiz yetiştirmek için iki tane bale mektebi kurduklarını** (S.21), **evinde dini kitap okuyanların tutuklandığını, Kur'an kurslarının kadrolarını ortadan kaldırmak için sinsi tertipler hazırlandığını, Milletin her şeyi anladığını tekrar hakka dönüp tarihi mahrekine oturtacağını** (S.22), **MNP gelince liselerde okutulan sosyoloji ve ahlak kitaplarının yerine Efendimizin Hadis-i Şerif kitaplarının,**

İmam-ı Gazali, İmam-ı Rabbani hazretlerinin kitaplarının okutulacağını (S.23,24) **ahlaksız yetiştiren bale mektebi açmayacağını, MN'ci olarak şahadet bayrağı altında toplanmanın mecburi olduğunu** (S.26), **bu kadar şehit ve evliyanın büyük eserleriyle Edirne'nin tapusunun MN'ye ait bulunduğunu, halkçıyım diyen bir adamın başı düşük olacağı için ona "demek batıl yola hizmek ediyorsun, bir an evvel tövbe et, gel MN'ye katıl" tavsiyesinde bulunmanın gerekli olduğunu, besmele ile MN'ye kaydolmak gerektiğini, MN iktidara gelince Sultan Fatih'in yaptığı gibi Ayasofya'yı açıp ilk cuma namazının beraberce kılınacağını** (S. 27). **MN ile Sultan Fatih hazretlerinin imanı, aşkı ve azminin yeniden iktidara geleceğini, MN'nin şahadet işaretinin manasının çok büyük olduğunu, bu işaretin ne olduğunu bilmeyen yarsa ve yapamıyorsa öğrenince eve gidip tövbe edeceğini** (S.28) ifade ile topluluğa şahadet parmaklarını kaldırarak sözlerini tamamlamıştır.

8- 13 / 11 / 1970 günü Kocaeli'de (C.1, E.10) **"Ortak Pazar"** konulu konferansında:

"Memleketteki ahlaksızlıkların MNP'nin iktidara gelmesiyle kalkacağı ve eskisi gibi şerefli, ahlaklı, Müslüman bir Türk Devleti'nin teşekkül edeceğini" söylemiştir.

9- 13 / 11 / 1970 günü Sapanca'da yaptığı konuşmada (C1.E.11):

"Milli Nizam'ın bir hak davası, diğer partilerin de batıl ve şer olduklarını" ifade ettikten sonra: **"MN'nin işaretinin tekbir olduğunu"** belirtmiş ve sözlerini herkesi ayağa kaldırıp parmaklarını da uzattırdıktan sonra:

"Yarabbi, MN'yi evliyaların duasındaki idarenin bu memlekete gelmesine vesile kıl. Amin! Yarabbi! Sen MN'ın bütün Sapancalı ve milletimizin dünya ve ahiret bütün saadetine vesile kıl. Amin!" duasıyla bitirmiştir.

10- 3 / 1 / 1971 günü Samsun il kongresinde (C.1. E.14):

"Müslümanlık yolunun hak, yahudilik ve hıristiyanlığın batıl din olduğunu, Müslümanlığın diğerlerinden farklı olarak Allah'ın indinde tek din ve hak olduğunu, Müslümanlığın hakkı, diğerlerinin ise batılı gösterdiğini, MN'ın da adının parti, diğerledinin de adının parti olduğunu, ama MN'ın hak, öbürlerinin ise batıl bulunduklarını, bu farkın ise nereden geldiğini Cenab-ı Hakk'ın kalbine hidayet ve merhamet verdiği kimselerin

bildiklerini ve konuşmaya lüzum olmadığını (S.3). **Bugün Türkiye'de hak ile batılın mücadelesinin yapıldığını, Türkiye'deki manevi harpte hak cephesinin bir, batıl cephesinin 72 fırka olduğunu, tek hak cephesinin de MN olduğunu, MN'dan başkasına hizmet etmenin yahudi askerliği olacağını** (S.5). **Ortak Pazara girmenin İslam aleminin başı olan Türkiye'yi Hıristiyan pazarında eritmek demek olduğunu, çocuklarımızı mektebe alıp putperestlikten başlayıp her türlü Haham kitabının fikriyatını okutarak zehirleyen bugünkü maarifi kökünden değiştireceklerini, Masonluk teşkilatı 1909 yılında Sultan Hamit Cennetmekan'ı tahttan indirmeseydi, onların zihniyeti yürüseydi Türkiye'nin bugün dünyanın en büyük otomobil fabrikalarına sahip olacağını, 60 yıldan beri gavurun tatbikatçılığı itiyadına düşüldüğünü** (S.6). **Cenab-ı Hakk'ın hakkın yanında batılı da yaratmış olmasının insanların cihat etmesine bağlı olduğunu** (S.12). **Cenab-ı Hakk'ın sanayi ve iktisadın en iyilerini Müslümanlara verdiğini, Müslüman memleketleri aralarından Ortak Pazar yapılırsa, istihsalin gavura satılacağını** (S.13-15)" ifade etmiştir.

11- 7 / 9 / 1970 günü Ağrı'da yaptığı konuşmada: (C.2.E.11)

"Milletin yeniden 1000 senelik hak yoluna döneceğini, diğer partilerin milleti imandan ve ahlaktan yoksun ettiklerini"

12- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakır'da yaptığı konuşmada (C.2. E.12)

"MNP'nin görüşünün hakkı getiren batılı yok eden görüş olduğunu, MNP'nin 4 aylık bir çocuk gibi olduğunu ve bu çocuğun terbiyesini ve gideceği yolu öğrenmesi için Akşemseddin Hazretleri'ne teslim edildiğini, Cenab-ı Hakk'ın aziz milletimizi Adem Aleyhisselamdan beri muhtelif peygamberler vasıtası ile insanlığa gönderdiği hak yolunun bir seneden beri bekçisi yaptığını, Masonların Selanik'te loca kurduklarını ve bir takım subayları da Mason yaparak hazırladıkları Hareket ordusu ile Sultan Hamit'i tahtından indirdiklerini (S.30). **böylece dünyanın idaresinin Müslümanlardan Yahudilerin eline geçtiğini ve İslam İmparatorluğunun çöktüğünü, MN'ın elli senelik karanlık devirden sonra 1000 senelik iman davasına giden, sağa giden yolda olduğunu** (S.32), **iktisadi meselelerin çözülmesi, insanlığın zenginleştirilmesi için din düşmanlığı yapmanın gereksiz olduğunu, imanlı insanın, dinini bilen insanın Masonik oyunları sezeceği endişesiyle İmam Hatip okulları ve Kur'an kurslarına engel olunduğunu, en kısa zamanda Yurt sathında MN'ı duyuracaklarını ve bunu bir menfaat için değil, Cenab-ı Hakk'ın rızası ve ibadet için yapacaklarını, namaz kılan insanın sömürülen insan olduğunu** (S.33)"

13- 28 Ağustos 1970 günü Hakkari'de (C.2. E.14):

"Küçük yaştaki çocuklara dinimizin layıkıyla öğretilmediğini, bir insanın gözlerinden kırmızı ışık çıkıyorsa Komünist, sarı çıkıyorsa Mason olduğunu, kendilerine yarayan insanın gözlerinden yeşil ışık çıkması gerektiğini, dinin de böylece kurtulacağını, MNP'nin gayesinin de bu olduğunu"

14- 17 / 5 / 1970 günü İzmir'de yaptığı konuşmada (C.2, E.15):

Milli Nizam Partisi'nin ihtiva ettiği davanın büyüklüğünü anlatacağından bahisle:

"Bu milletin 1000 yıl İslamlığa ışık tutup mağlup olmadığını (S.6), **MNP'nin 1000 senelik milliyetçilik ve mukaddesatçılığı hak yolda yürüteceğini** (S.7), **ticaret liselerine tanınan imkanın imam hatip okullarına tanınacağını, başını örten öğretmenlerin işlerinden atıldıklarını, TCK'nun 163. maddesinin Müslümanlığı yok etmek amacı ile kullanıldığını** (S.8)"

15- 17 / 11 / 1970 günü İzmir'de yaptığı iftar sohbetinde (C.2.E.15):

"MN'ın bir parti olmadığını, hak yolunda olduğunu, kanun zoru ile parti adını aldığını."

16- Trabzon'da yaptığı açılış konuşmasında (C.2, E.19):

"MNP'nin Türk milletinin imanlı insanlarından hareket ederek dinin içindeki komünistlik ve masonluk hastalığını yok etme hareketinin adı olduğunu, CHP devrinde köylü vatandaşların Kur'an'ı Kerim'lerinin çuvallarla toplatılıp yakıldığını (S.35), **MNP'nin gül ve cennet kokanların partisi olduğunu."**

17- 28 / 6 / 1970 günü Urfa'da (C.2.E.20):

"Maarifimizin dinî tedrisat yaptırmadığını, din ile alakalı kitaplar ve buna dokunan mevzuların çocuğu dinden uzaklaştırmak maksadını taşıdığını (S.24), **elli yıldır yapılan işlerin Nemrut'un iki sütununa gerilmiş mancınık gibi milleti ateşe attığını, MNP'ne düşen vazifenin tıpkı Hak Peygamberi İbrahim Aleyhisselam'ın yoluna sadakat ve hakka teslimiyet olduğunu, yakalarındaki rozetin "Biz İbrahim Aleyhisselam'ın yolundayız" anlamına geldiğini** (S.30)"

18- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C.2. E. 21):

"Asil milletimizin elli senelik delalet yolundan sonra karar gününe geldiğini ve aslına döneceğini, bizi batı mukallidi yapma gayretinin,

bizi dinimizden uzaklaştırmak maksadına matuf bulunduğunu, 1000 senelik tarihimizde, Sultan Selim'de, Sultan Fatih'te, Sultan Hamit'te dinimize sımsıkı bağlı olduğumuzu ve dünyanın en ileri memleketi bulunduğumuzu, halbuki şimdi 130 devlet arasında 90ıncı sıraya düştüğümüzü (S.12-13), **Mustafa Reşit Paşa'nın Türkiye'de de gavurluğu resmiyete sokmak ve Tanzimatı getirmek için dışarıda yetiştirilmiş bir mason olduğunu, İttihat ve Terakki'nin de bu oyunla Abdülhamit'i tahtından indirdiğini** (S.15), **camilerin yanında içki satıldığını, Maarifimizin Mason Maarifi olduğunu, halbuki Müslümanlık ne derse onu öğrenmeye mecbur olduğumuzu, kız okullarında erkek hocalara gece nöbeti tutturulduğunu, MNP'nin mecburi bir parti olduğunu** (S.18-20)"

19- 3 / 1 / 1971 günü Samsun İl Kongresinde (C.1.E.14):

"MNP'nin hak diğer partilerin ise batıl olduklarını, MNP adı partidir diye bunun da diğer partiler gibi sanılmamasını, MNP'nin hak davası olduğunu ve 50 yıldır yapılan particilik ve siyasetle alakası olmadığını, 36 milyon insanın bir şahadet bayrağı altında toplanması için bugünkü kanunların parti ismi almayı mecbur ettiklerini, Müslümanlık yolunun hak, Yahudilik ve Hıristiyanlığın (batıl) din olduğunu, ancak bunlara din adının insanlar tarafından verildiğini, Allah'ın indinde ise tek dinin İslam olduğunu, Müslümanlığın hakkı, diğerlerinin batılı gösterdiğini, şu halde MN'ın adı da partidir, öbürlerinin de adı partidir, aralarında fark yoktur denilemeyeceğini, çünkü MN'ın hak, diğerlerinin batıl olduğunu, bunu fazla açıklamaya lüzum kalmadığını (S.2-5)"

20- 7 / 1 / 1971 günü Erzurum İl Kongresi'nde (C.2.E.7):

"Batıl partilerden birisinin ikinci başkanının Ordu ilinde konuştuğu sırada MN'cı bir vatandaşın "MN'ın yolu nedir?" sorusuna hiddetlenerek; "Onun yolu Suudi Arabistan yolu, Hicaz yoludur" cevabını, "Allah razı olsun, biz de öyle biliyorduk" diye sevinçle karşıladıklarını (S.4)"

21- 14 / 1 / 1971 günü Diyarbakır İl Kongresi'nde (C.2, E.6)

"Bizim itikadımıza göre Mehdi Aleyhisselam geleceğini ve onun devrinden önce de ona basamak olacak devirlerin geleceğini, dua ve temennilerinin MNP'nin Mehdi Aleyhisselam'ın devrine basamak teşkil etmesi olduğunu (S.9)"

22- 16 / 1 / 1971 günü Ankara İl Kongresi'nde (C.2.E.5):

"**Türkiye'de tek yolun hak yolu, yani MN olduğunu, diğer 72 fırkanın batıl bulunduğunu, onların da 800 milyonluk İslam aleminin başını 400 milyonluk Hıristiyanlık potası içinde kaynatacaklarını, faiz düzeninin kaldırılması gerektiğini, Müslümanlık, Hıristiyanlık, Yahudilik hepsi birer dindir denilemeyeceği gibi, MN'a da parti denilemeyeceğini, çünkü öbürlerinin batıl, kendilerinin hak olduğunu** (S.6-8)"

23- 24 / 1 / 1971 günü Ankara'da Büyük Kongre açılış konuşmasında (C.2, E.4):

"Pahalılık ve zammın alıp yürüdüğünü ve iflasa gidişin temeli araştırılırsa geniş idare ve cari iktisadi sistemin yabancıya dayanmış bulunduğunu, böyle bir anda Cenab-ı Hakk'ın MN'ı aziz millete nasip ettiğini, bu kongrenin milleti 1000 yıllık tarihi ile temsil ettiğini (S.2). **MN'ın manevi sahada yapacağı köklü değişiklikler arasında milli kıyafetlere aykırı giyim tarzlarının yasaklanması, gayrı-milli maarifin yerine kendi zengin maarifimizin kurulması, çocuklarımızı asıl bünyemizden uzaklaştırıcı, gayrı-milli sporlar yerine milli spora tevcih edilmelerinin yer alacağını** (S.4). **MN'ın bu ve buna benzer çalışmaları ibadet aşkı ile yapacağını, 10 Ekim 1971 seçimlerinde 1000 yıllık hak ve hakkaniyete bağlılık yolunun temsilcisi olarak iktidara gelecek olan MN'ın mektepleri Durkheim fikriyatından kurtarıp İmam-ı Gazali Hazretlerinin kitaplarına kavuşturacağını** (S.7)"

24- büyük Kongre kapanış konuşmasında (C.2, E.4):

"Milletin oyları vesile olmak suretiyle, MN'ın şahadet işaretinin Çankaya'ya, TBMM'ye ve Başbakanlığa dikileceğini (S.25) ifade etmiştir.

MNP GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **HASAN AKSAY**:

1- 8 /2 / 1970 günü Ankara kuruluş toplantısında (C1, E1):

"Yavuz Sultan Selim'in dünyaya getirdiği İslamın hizmetinde ve onun kölesi olmak fikrinden yana olduklarını bu davaya gelenlerin hak yolda sürünmeye, ezilmeye, hakkı tutup kaldırmaya razı olmalarını, politikalarının bu olduğunu (S.5)"

2- 26 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1, E2):

"Davalarının 1071'de Malazgirt'te başlayan Türk'ün ve Anadolu'nun İslamlaşması olduğunu"

3- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakırda (C2. E12):

"MNP'nin İslamın Hıristiyana üstünlüğünü gösteren bir parti olduğunu, MNP gelinceye kadar bütün partilerin gaye maddesine batılılaşmak diye bir madde koyduğunu, ilk defa MNP'nin bu gaye maddesini kaldırıp kendi mazisine döndüğünü, Ayasofya'ya İslamın Hıristiyan dünyasına üstünlüğünün sembolü olarak baktıklarını (S.16-18)"

4- 16 / 1 / 1971 Ankara İl Kongresi'nde (C2. E5):

"MNP'nin diğer partilerden farkının, onların kurtuluşu Moskova'da, Çin'de, Paris'te aramalarına karşılık, kendilerinin 1000 yıllık hak yolunda aradıklarını (S.3)"

GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **HÜSEYİN ABBAS:**

1- 27 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1. E2):

"İktidara geldiklerinde okullardaki sosyoloji dersini kaldırıp, yerine İmam-ı Gazali okutacaklarını ve din icaplarının yerine getirileceğini"

2- 6 / 10 / 1970 günü Kırklareli'nde (C1. E7):

"Mücadelelerinin özünün iki noktada toplandığını, bunların da imanla küfür ve hakla batılın mücadelesi olduğunu, milli irade safsatası ile milletin uyutulduğunu, MN'ın sadece adının parti olduğunu, Kur'an kurslarının, müftülük binalarının, Müslüman milletin gayreti ile ayakta tutulduğunu, çocuklarımızın dinî vecibelerin gericilik olduğu zihniyeti ile yetiştirildiğini, camilerde cemaat olmadıkça onların açık sayılamayacağını, bira fabrikalarının temelinin besmele ile atılmasının din düşmanlığı sayılacağını, namazında niyazında bir Müslümanın suç işlemeyeceğini, memleketin sarhoş masalarında hazırlanan kanunlarla idare edilemeyeceğini, bugün en iyi öğrencilerin imam hatip okullarında yetiştirildiklerini (S.3-6)"

3- 12 / 11 / 1970 günü Kocaeli'de (C1. E10):

"Partinin ana gayesinin milliyetçi ve mukaddesatçı olduğunu, maarif sistemini değiştirip milli bir üniversite kuracaklarını, Diyanet İşleri'ne bütçeden 1,5 milyon lira ayrılırken, 5 milyon liraya açılan bale mektebinde orospu yetiştirildiğini (S.1-2)"

4- 6 / 12 / 1970 tarihinde Ankara Altındağ İlçesinde (C1, E13):

"Medeniyet ve batılılaşma diye başımıza kasket geçirildiğini, 19 Mayıs Bayramı diye kızların kıçlarının açıldığını, Lozan Antlaşmasının Müslümanlığın ortadan kaldırılması için bir oyun olduğunu, maarif diye açılan okullara gönderilen çocukların kirlenerek döndüklerini, bu hak yolda kelle vermeye azimli bulunduğunu"

5- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C2, E21):

"İdeolojik mücadelelerinin temelinin imanlı kültür olduğunu, insanlık ve medeniyeti telkin eden şeylerin esasını dinî inancın teşkil ettiğini, dinimizin ilk şartı "Oku!" diye başlarken, memleketimizin okullarında Allah'ı inkarla işe başlanıldığını (S.2)"

6- 25 / 6 / 1970 günü Urfa'da (C2, E20):

"**Maarif politikasının dinsiz ve maneviyatsız bulunduğu, 29 imam-hatip okulu ile darülfünun ilahiyat fakültesinin ve medreselerle tekke ve zaviyelerin kapatılmasının şedit bir sistem olduğunu** (S.5), **ortaöğrenim ve üniversitelerde yetişen yavrularımızın süper dinsiz olduklarını** (S.7), **milletin hiç bir derdi kalmamış gibi milletin kılığı ile, kıyafeti ile, başörtüsü ve Kur'an'ı ile uğraşıldığını, bir Müslümanın camide namaz kıldıktan sonra dükanında içki satamayacağını, haram olan her şeyin helallaştırıldığını, helal olan her şeyin haramlaştırıldığını, kendilerinin bu batıl zihniyeti yıkacaklarını, 4 hak mezhebin dışında bir şey tanımadıklarını** (S.10)"

7- 12 / 9 / 1970 günü Çarşamba'da (C2, E17):

"Polis copu ve jandarma dipçiği ile başlarına geçirilen küfür alametini bugün cahilin de giymediğini, kendilerinin de giymediğini (S.4), **ilkokul girmeyen köylerden başka bozulmayan köy kalmadığını** (S.5), **hainlerin tasallutundan kurtulup Müslüman gibi yaşamak hakkının mücadelesini yaptıklarını** (S.7)"

8- 7 / 9 / 1970 günü Ağrı'da (C2, E11):

"MNP'nin memlekette asayişsizliği ve ahlaksızlığı ortadan kaldırmak. dini ve dindar kardeşlerimizi bir araya toplamak için kurulduğunu, ilkokul yavrularına maktaplarda Allah'ı inkar etmeyi öğrettiklerini"

9- 9 / 1 / 1971 Ankara Yenimahalle İlçe Kongresi'nde (C2, E5):

"19 Mayıs bayramlarında kızların çıplak gösteri yapmalarını istemediklerini, din derslerinin okullara göz boyamak için konulduğunu, MN'ın sonuna parti kelimesinin kanuna uysun diye mecburen konulduğunu, kendilerinin parti olmayıp imanla küfrün mücadele ettiğini, MN'ın insanlara hem bu dünya ve hem de öteki dünya saadeti getireceğini, Türkiye'de parayı Masonlarla gayrımüslimlerin kazandığını"

GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **HÜSAMETTİN AKMUMCU:**

1- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakır'da (C2, E12):

"**Güneşin şarktan doğduğunu ve bu nedenle şarklı bir millet olarak kaleye iman bayrağı dikmek gerektiğini, İslam ahlak ve faziletini memlekete hakim kılacaklarını, din hürriyeti haklarını alacaklarını** (S.21)"

2- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C2, E21):

"1839'da Gülhane Hattı Hümayunu ile başlayan manevi tahribatın devam ettiğini, mektep denilen müesseselerle zalim bir zihniyetin gençlerin körpe dimağlarına yerleştirildiğini, 150 seneden beri manevi hayatımızdaki tahribatın son hadde geldiğini, spor bayramlarında kızları oynattıklarını, ilmin irfanın şark medreselerinde yükseldiğini, büyük engin bir maziye sahip bir milletin evlatları olarak batılılaşmayacaklarını, imanlı nesillerin memlekete hakim olmasına çalışacaklarını (S.3-6)

3- 28 / 6 / 1970 günü Urfa açılışında (C2, E20):

"150 seneden beri devam eden Haçlı zihniyetine karşı savaştıklarını, batılılaşmaya hiç niyetleri olmadığını"

4- 24 / 1 / 1971 günü Ankara Büyük Kongresinde (C2, E4):

"1000 yıl hakkı tutup dünyanın efendisiyken, 150 yıldan beri batının mikroplarına maruz kaldığımızı (S.7)"

GENEL BAŞKAN YARDIMCISI **AHMET TEVFİK PAKSU:**

1- 26 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1, E2):

"Hırsızlık yapan elin kesilmesi, kem gözle bakan gözün zayi edilmesi gibi şer'i hükümlerin MNP iktidara gelince getirileceğini, parlamento heyeti ile İngiltere'ye gittiği zaman Müslüman bir devletin parlamento üyesi olduğunu ifade ile smokin giymeyi ve toplantıda da domuz eti yemeyi ve içki içmeyi reddettiğini, dinimizin engellediği bir takım kaidelere, kurallara müsaade edildiğini"

2- 27 / 8 / 1970 günü Van'da (C2, E21):

"Çocuklarımızı kendi ellerimizle soyduğumuzu, kadınları sokağa döktüğümüzü, asrilik modasının alıp yürüdüğünü, bale ve dansöz mekteplerine milyarlar ayrılırken, imam hatip okullarının sadaka ile savulduğunu (S.6)"

3- 8 / 2 / 1970 günü Ankara'da (C1, E1):

"Sözlerime bu kainatın tek sahibi Cenab-ı Hakk'ın ismi ile başlıyorum" dedikten sonra: **"Bu topluluğun yıllarca kilit vurulan, ruhu söndürülen, yok edilmek istenilen bir milletin şahlanışı olduğunu** (S. 2)"

4- 31 / 5 / 1970 günü Karabük'te (C1, E3):

"Dünyanın hiç bir yerinde dinini tatbik edenin cezalandırılmadığını, parolalarının Allah'ın emrinde olmak ve onun emrinde olanlara hizmet olduğunu"

UMUMİ KATİP **SÜLEYMAN ARİF EMRE:**

1- 27 / 6 / 1970 günü İskenderun'da (C1, E2):

"Kıymetli Müslüman ve din kardeşlerim" diye başladığı konuşmasında; "Kendisinin Adıyaman'lı ve şarklı olduğunu, halen şarkta bir çok Müslümanların ananelerini muhafaza ettiklerini, Mardin civarında dine bağlı ve icaplarını yerine getiren bir kitle bulunduğunu"

2- 17 / 5 / 1970 günü İzmir'de (C2, E15):

"Esas gayelerinin İslam hak ve adaletini programlı olarak yaymak olacağını, batı taklitçiliğinden vazgeçip milli maarife yöneleceklerini (S. 31)"

3- 29 / 6 / 1970 günü Mardin'de (C2, E16):

"MNP'nin beynelmilel partiler arasında ayrı bir yer işgal ettiğini, dünya görüşünün ayrı olduğunu, milleti iman yolundan çıkarmak isteyenlere karşı İslam ahlak ve fazileti ile mücadele edeceklerini"

4- Trabzon'da yapılan açılış konuşmasında (C2, E19):

"Ortak Pazar meselesinin basit bir ticaret antlaşması olmayıp, İslam ticaretini Hıristiyanların boğmasına fırsat hazırladığını, Türkiye'nin kalkınma hızının imanlı bir hükümet tarafından gerçekleştirileceğini, 6187 sayılı kanun ile TCK'nun 163. üncü maddesini tadil edeceklerini (S. 17)"

GENEL İDARE KURULU ÜYESİ **FEHMİ CUMALIOĞLU:**

1- 30 / 6 / 1970 günü Diyarbakır'da (C2, E12):

"Mukaddesatımıza, dinimize, örf ve adetlerine bağlı bulunan, yüreklerinde vatan, millet ve Allah aşkı çağlayan Diyarbakırlı kardeşlerim" diye söze başladıktan sonra; "MNP'nin 1000 yıllık tarihi mirasımıza, mukaddesatımıza, dinimize ve milletin gerçeklerine uygun programı getirdiğini, Müslüman Türk Milleti'nin Reisicumhurunu doğrudan doğruya kendisinin seçeceğini, MNP iktidara gelince Mason müsteşar ve umum müdürleri değiştirip yerlerine imanlı kişileri getireceğini, batıyı taklit eden batıl ve imansız, faydasız nesiller yetiştiren üniversiteler yerine milli müesseseler getireceklerini, ilkokula giden küçük çocuklara putperestlik ve kafirlik öğretildiğini, iktidara gelince bu putları kıracaklarını ve İslamın faydasını göreceklerini, (S. 12-14)"

2- 29 / 6 / 1970 günü Urfa'da (C2, E20):

"Selamünaleyküm evliyalar, evliyalar diyarının 1000 senelik şanlı İslam_Türk tarihinin mücahitlerinin torunları!" diye söze başladıktan sonra; "Bugünkü maarifin dinimizi, mukaddesatımızı, maarif şuurumuzu tahrip eden sistemini değiştirip milli bir program tatbik edeceklerini (S. 3-4)"

3- 9 / 1 / 1971 günü Ankara Yenimahalle İlçe Kongresi (C2, E5):

"MN'ın 1000 yıllık mazimizin devamı, dönüşüm başlangıcı ve ecdada dönüş olduğunu, batı diye diye batırıldığımızı, batıya dönmek isteyen partilerin batıl olduğunu,_MNP'nin ise hakkın kendisi bulunduğunu,

milletin dinine, imanına hürmet etmeyen basına hürriyet tanınmayacağını"

4- 17 / 1 / 1971 günü Trabzon İl Kongresinde (C2, E8):

"MNP'nin Türk milletine; "Biz sizi ecdadımızın yoluna götüreceğiz, ecdadımıza benzeteceğiz" diyen bir parti olduğunu, diğerlerinin ise batı taklitçisi ve eski Yunan, Roma ve Hıristiyan inançlarla teşekkül ettiklerini; 19 Mayıs bayramında kızların soyunmasının Yunan hayranlığından ileri geldiğini, üniversitelerin başındaki idareciye "rektör" dendiğini, halbuki bunun "kilise papazı", "zangoç" anlamına geldiğini; öğretmenlerin Cuma namazına bile gitmediklerini; bunun talebe üzerinde menfi tesiri bulunduğunu, insanların biyoloji kitaplarında okutulduğu gibi maymun neslinden değil Adem ile Havva'dan geldiğini (S.3-4)"

İleri sürmüşlerdir.

Diğer yönden MNP'nin kuruluş toplantıları ile il ve ilçe kongrelerinde kullanılan slogan ve söylenilen Milli Nizam Marşı da ilgi çekicidir.

Örneğin MNP Bursa Gençlik Kolu'nun 17 Temmuz 1970 günü yapılan toplantı nedeni ile bastırıp dağıttığı Milli Nizam Marşı (C2, E22):

Herkes duyacak bilecek,

Saklanmaz gayri bu gerçek,

Yaprak yaprak çiçek çiçek,

Tek yol İslam yazacağız.

Bölümü ile sona ermekte ve sloganlar arasında **"İmanlı Türkiye", "Müslüman Türkiye"** ifadelerine raslanmaktadır.

Bu marş tutanak ve izlenen raporlarından anlaşılacağı gibi her toplantıda kaç defa tekrar edilmekte ve son cümle bazan **"Tek yol Nizam yazacağız"**, bazan da **"Tek yol İslam yazacağız"** biçiminde söylenmektedir.

9 / 1 / 1971 günü, Ankara'da Yenimahalle Alemdar sinemasında yapılan ilçe kongresinde Başkanlık Divanının üzerine asılan büyük pankartta, ilk üç satırı beyaz ve son satırı sarı yaldızla:

Solcuların kafasına,

Masonların locasına,

Türkün Anayasasına,

Hak yol İslam yazacağız.

Dörtlüğünün asıldığı tespit edilmiştir.

MNP'nin amblemi olarak kullanılagelen ve konuşmalarda genellikle **"şahadet işareti", "şahadet parmaklı bayrak"** şeklinde ifade edilen işaret i-

çin. Genel Başkan **Necmettin Erbakan**'ın 13 / 11 / 1970 günü Sapanca'da yaptığı konuşmada **"Milli Nizam'ın işareti tekbirdir"** dediği belirlenmiştir.

24 Ocak 1971 günü Ankara'da toplanan I. Büyük Kongre'de de toplantının yapıldığı salona:

"Hak geldi batıl yıkıldı"

"Hak geldi batıl zail oldu"

Tarzında sloganlar asıldığı 25 / 1 / 1972 günlü tutanakla belirtilmiştir.

Bu kongrede. Genel İdare Kurulu tarafından hazırlanıp okunan faaliyet raporunda (C1, E16):

"MNP'nin 1969 seçimlerinden sonra milletin 1000 yıllık hak davasına şuurla sarılıp ortaya çıktığı, solu temsil eden CHP ile renksizlerin ve masonik zihniyetin temsilcisi AP karşısında üçüncü olarak MNP'nin hakiki sağı temsil ettiği, maarifin temel yapısının dünya görüşü olarak mecusilerin, putperestlerin, çetecilerin fikriyatına dayandığı ve milleti kendi aslından ve benliğinden uzaklaştırdığı, manevi eğitim yapılmadığı, MN davasına sarılmanın artık zaruret olduğu, bu davanın milletin 1000 yıllık en mütekamil MN ruh ve sisteminde olduğunu bilme imanına ve 150 seneden beri milletin içine şırınga edilen kozmopolitlikten kurtulmaya bağlı bulunduğu, milletin hak ve batılın ne olduğunu bildiği ve MN harekatının hidayet ve ferasetle dolu kalplerin sezişi ile başladığı, milletin 60 yıldır parti adında kurulan çeşitli batıl fikirli teşekkülleri denedikten sonra hakka dönüşü ile MNP'nin doğduğu, bu bakımdan I. Kongre'nin batıl partilerden herhangi birisinin topluluğuna benzemeyip milletin 1000 yıllık şanlı tarihini temsil ettiği" ifade edildikten sonra. **"Genel İdare Kurulu'nun 60'a yakın il ve ilçenin açılış toplantısına iştirak ettiği,. 1971 yılında yapılacak seçimlerde adayların davayı temsil eden kimseler olarak seçileceği, "Ortak Pazar" konusunun faaliyetler içerisinde önemli bir yer tuttuğu ve bu konunun Genel Başkan tarafından Millet Meclisi'ne de götürüldüğü"** belirtilmiştir.

Bu rapor üzerinde yapılan görüşmelerden sonra Genel İdare Kurulu'nun ibrası ve faaliyet raporunun tasvibi Büyük Kongre kararına iktiran etmiştir.

Aynı tutanağa ekli ve **"MNP Birinci büyük Kongresi'nin Aziz Milletimize Beyannamesi"** ile **"Milli Nizam Ahdi"** başlığını taşıyan iki metin ayakta okunmuş ve sonra da yayımlanmıştır.

Beyannamede özetle:

"Allah'ın hakkı tutma, iyiyi sağlama ve kötüyü menetme yolunda bulunmak üzere seçtiği aziz milletimiz!" şeklinde başlayarak **"1000 yıl hakkı tuttun, dünyanın efendisi oldun, bütün dünya 1000 yıl ahlakı senden öğrendi, mesuttun, bahtiyardın, güçlüydün, 1000 yıldan beri sana her sahada yenilen batıl, 150 seneden beri senin güçlü (...) vücuduna sinsice mikroplarını aşıladı"**

"Milli bünyeye girmek için uğraşan batıl ve yabancı fikriyat, maarifini senden ayırdı, gayrımilli maarif yaptı, gençlerimiz kalbi boş yetiştirildi, manevi ve maddi uçurumun kenarına gelindi. Ey 1000 yıllık tarihin efendisi! İşte bugünkü manzara karşısında senin kendi MN hareketin başladı ve bu hareketin teşkilatını kurdun, bir anda milyonlarca vatan evladı MN'ın şahadet parmağı işaretli bayrağının altında toplandı ve sen bin yıllık tarihinle beraber yerini aldın, kendini ortaya koydun, şimdi bizler MNP Birinci Büyük Kongresi senin ve şanlı tarihin temsilcisi olarak sesleniyoruz" denildikten sonra, **"Milli Nizam Ahdi"**nde;

"Manevi İstiklal Harbi kazanılıncaya kadar mücadeleye devama, hakkın hakimiyetini kurmaya, MN'ı hakim kılmaya bütün gayretimizle çalışacağımıza ahdederiz." denilmektedir.

Genel İdare kurulu'nca Büyük Kongre'ye sunulan "Faaliyet Raporu"nda da belirtildiği gibi, MNP teşkilatı kuruluşundan bu yana, **"Meclis'te Ortak Pazar", "Doğu'da, Batı'da ve İslam'da Kadın", "Basında Profesör Doktor Necmettin Erbakan", "İslam ve İlim"** konulu yayınlar da yapmıştır. Bu yayınlar incelendiği zaman genellikle Genel Başkan'ın çeşitli yerlerdeki konferans, demeç ve BMM konuşmalarını kapsadığı görülmektedir (C1, E15).

(...)

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ:

Dosyadaki bütün kağıtlar, Anayasa'nın ve 648 sayılı Kanunun konuya ilişkin hükümleri; bunlarla ilgili gerekçeler ve Yasama Meclisleri tutanakları ve davayı ilgilendiren öteki metinler okunduktan sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

Anayasa'nın Başlangıç Bölümü'nde Türk Milleti'nin;

"..... ulusumuzu daima yüceltmeyi amaç bilen Türk Milliyetçiliğinden hız ve ilham aldığına ve Atatürk Devrimleri'ne bağlılığın tam bilincine sahip bulunduğuna"

İşaret edilmekle birlikte 2. maddede Cumhuriyetin nitelikleri tanımlanırken;

"..... laik ..... bir hukuk devleti"

Olduğu belirtilmiş; 19. maddede;

"Kimsenin ibadete, dini ayin ve törenlere katılmaya, dini inanç ve kanaatlerini açıklamaya zorlanamayacağı; kimsenin dini inanç ve kanaatlerinden dolayı kınanamayacağı; din eğitim ve öğreniminin ancak kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de kanuni temsilcilerinin isteklerine bağlı olduğu; kimsenin, devletin sosyal, iktisadi, siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya siyasi veya şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemeyeceği ve kötüye kullanamayacağı; bu yasak dışına çıkan veya başkasını bu yolda kışkırtan siyasi partilerin Anayasa Mahkemesi'nce temelli kapatılacağı"

57. maddede ise;

"Siyasi partilerin tüzük program ve faaliyetlerinin .... laik Cumhuriyet ilkelerine .... uygun olmak zorunluluğunda bulunduğu; uymayan partilerin temelli kapatılacağı"

İlkeleri yer almıştır.

Öte yandan 13 / 7 / 1965 günlü, 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun **"Parti Yasaklamaları"** başlığını taşıyan 4. kısmının **"Laik Devlet niteliğinin ve Atatürk devrimciliğinin korunması"** başlıklı 3. bölümünde yer alan 92. maddede;

"Siyasi partilerin Türkiye Cumhuriyetirir laik niteliğini değiştirmek amacını güdemeyecekleri"

Ve yine aynı bölümdeki 94. maddede;

"Siyasi partilerin devletin sosyal, iktisadi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya siyasi yahut şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edici ve kötüye kullanıcı faaliyetlerde bulunamayacakları"

Yazılıdır.

648 sayılı kanunun siyasi partilerin kapatılmasına ilişkin 5. kısmında yer alan 111. maddenin 2 sayılı bendine göre ise Anayasa Mahkemesi'nce bir siyasi parti hakkında kapatma kararı;

"Parti Genel Kongresi'nce yahut Merkez Karar Organı veya Merkez Yönetim Organı veya TBMM'deki grupların Genel Kurul'larınca bu kanunun 4. kısmında yer alan maddelerin hükümlerine aykırı karar alınması yahut genelge veya bildiriler yayımlanması takdirinde" verilir.

Cumhuriyet Başsavcılığının iddianamesinde de Anayasa'nın ve 648 sayılı kanunun aynı hükümlerine ve ayrıca Anayasa'nın 21. ve 648 sayılı kanunun 97. ve 101. maddelerine dayanılmaktadır. (...)

Bütün bu hükümlerin, ayrıca 4. kısımda yazılı öteki maddelerin ve aşağıda bir bir ele alınacak başlıca delillerin ışığı altında MNP'nin durumu incelenip tartışılacaktır:

1- MNP Birinci Büyük Kongresi'ne verilen "Genel İdare Heyeti Faaliyet Raporu":

"Cenab-ı Hakk'ın lutfuyla bugün MNP'mizin I.Büyük Kongresi'ni yapmak üzere bir araya toplanmış bulunuyoruz" diye başlayan bu rapor, parti tüzüğünün 28. maddesinin, partinin en yüksek icra organı olan Genel İdare Kurulu'na verdiği görevin gereği olarak ve I. Büyük Kongre'ye sunulmak üzere düzenlenmiştir. (...)

Faaliyet raporunun C bölümünün "Tanıtma Çalışmalarımız" başlıklı "f" kesiminde (...) **"İslam ve İlim"** (...) **"Basında Erbakan"** (...) **"Ortak Pazar"** adlı üç kitap da yer almıştır. (...)

2- Üç kitabın içindekiler: (...)

a) "İslam ve İlim"den:

"Böyle bir konuyu (İslam ve İlim konusu) **aramızda konuşmaya çok büyük ihtiyacımız vardır. Çünkü Müslümanlar olarak dünyanın gelmiş geçmiş en büyük düşünce sistemine sahip bulunuyoruz. Fakat bu büyük düşünce sisteminin ve Müslümanların mücadele suretiyle sevapları ve şerefleri artsın diye karşılarında daima batıl fikirler olagelmiştir."** (sayfa 5)

"Şimdi biz bu konuşmamızda bilhassa belirtmek isteyeceğiz ki, Müslümanlık dışında başka bir hakikat kaynağı olamaz." (sayfa 6)

"Alet nasıl yapılmış dersek adam bize bir takım formüller yazar. Bu formüllerin baş taraflarına bir takım harflerle rumuzlar koyar. İçimizden deriz ki, bu adam bilmediğimiz ve hiç bir zaman bilemeyeceğimiz mevzulardan bize bahsediyor. Halsuki Müslümanların böyle bir durumlar karşılaştığı zaman bunları çok büyük bir mesele olarak görmemesi lazımdır." (sayfa 6,7)

"Müslüman kardeşlerimiz, yarım yarım batı ilimlerini okumuş insanlarla karşılaştıkları zaman bunların istihfaflarıyla karşılaşıyor. Bu insanlar Müslümanları küçük görmeye kalkışıyorlar. Kendi küçüklüklerini bilmedikleri halde. Ben bu akşam siz Müslümanları küçük gören insanların kendilerinin küçük olduğunu ispat etmek için huzurunuza geldim." (sayfa 11)

"Şu çıkmaz yodan çıkmanın mümkün olup olmadığı meselesini görüşmek için Müslümanlığın bu ilimlere nasıl baktığı meselesini incelememiz gerekir." (sayfa 14)

"Bugünkü ilimler tarihi diyor ki, insanların bilgilerini artırmaya başladığı birinci nokta Asr-ı Saadet'tir. Bu nokta 7. asra raslıyor. Asr-ı Saadet'te insanların ilimleri birden bire artmaya başlıyor. Nereye kadar? Miladi 14 ve 15. asır (Hicri 7. ve 8. asır)a kadar. İkinci nokta da burasıdır. (...) İlim tarihindeki tedkikler, insanlığın bilgisinin bu şekilde geliştiğini gösteriyor. Bu iki noktadan biri, Müslümanların, ilmi, bütün insanlardan teslim alıp inkişaf ettirmeye başladıkları tarihtir." (sayfa 15, 16)

"Şöyle bir söz vardır: İnsanlara temel bilgiler, Peygamberler tarafından getirilmiştir. Sadece manevi bilgiler değil, dinin, inancın, yapılacak ibadetlerin, şekillerin peygamberler vasıtasıyla geldiğini biliyoruz. Ama maddi ve müsbet ilimlerin de peygamberler vasıtasıyla geldiğini hepimiz bilmeyebiliriz. Mesela: Gemicilik sanayisine ait temel fikirleri Nuh (A.S) getirmişlerdir. Terziliği İdris (A.S), tıbbı da İsa (A.S), sihirlere ait ilimleri Musa (A.S) getirmişlerdir. Peygamberlerin bunlara benzer temel fikirleri getirmesiyle bu ilmî inkişaflar yapılmıştır. İçinde bulunduğumuz ahir zamana ait bütün ilimlerin hepsinin temelini de Kur'an-ı Kerim insanlara getirmiştir. Onun için bizim içinde bulunmuş olduğumuz devir, mutlaka Kur'an-ı Kerim'in göstermiş olduğu yollar içerisinde kalmaya mahkum bir devirdir.

Bugün biz feza asrında yaşadığımızı söylüyoruz. Halbuki Kur'an-ı Kerim'de fezaya ait ne kadar ayetler vardır. Adeta bize önümüzdeki devrin feza devri olacağını söylemektedir. Fakat biz bunun farkında değiliz. Bütün bu ilimlerin temelleri Kur'an-ı Kerim'de vardır. Fezaya gidilmekle Kur'an-ı Kerim arasında ne münasebet vardır, deriz. Burada muhtelif ayetlerin tefsirini yapacak değilim. Yalnız bir noktayı açıklamak istiyorum, o da şu: Daha önce ifade edildiği gibi, muhtelif formüllerin sahibi Müslümanlardır. O formülleri sıktığımız zaman yere düşen esans, üç damladan ibarettir. Bu esansın ne olduğunu da onlar bilmezler. Yeni mefhumlar bulmak lazım. Bu yeni mefhumların bulunması için insanların Kur'an-ı Kerim'den ışık almaya ihtiyaçları vardır." (sayfa 29, 30)

"Doğudaki ilim adamının hali bundan tamamen farklıdır. O ilim sarayının içine iman anahtarıyla giriyor. Kur'an-ı Kerim'den almış olduğu ilhamlarla onun her tarafını aydınlatarak dolaşıyor, öğreniyor, öğretiyor. Bu itibarla ilim, bu devrin ilme Müslümanlar tarafından getirilmiş olan ilimdir. Bizim karşımıza geçip de, Batıda şu vardır, bu vardır, diye kimse konuşmasın. Biz ve batılılar için tek çıkar yol İslamlaşmaktır. Bunu sadece hamdedeceğimiz imanımdan dolayı söylemiyorum. Müsbet ilimler

sahasında senelerce çalışmış bir kardeşiniz olarak şunu söyliyeyim ki, bütün müsbet ilimler gelmiş tıkanmıştır. Bu tıkanıklıktan dışarıya çıkmamın yolunu bütün her türlü maddi ve manevi düşünce sistemimle mutlak surette inanıyorum ki, ancak Kur'an-ı Kerim'den almış olduğumuz ışıkla bulabiliriz. Sözlerimi şu ayeti kerimenin duasıyla bitiriyorum: (Metinde önce ayetin Arapçası yazılmış, sonra açıklaması yapılmıştır) **Rabbim, benim ilim ve anlayışımı artır ve beni salihler zümresine ilhak et."** (sayfa 32)

b) "Basında Prof. Dr. Necmettin Erbakan" dan: (Erbakan'ın gazetecilere söyledikleri)

"Türkiye'de Anayasa tam bir din ve vicdan hürriyeti tanımıştır. Ancak, bu hürriyet 163. madde ile kısıtlanmıştır. Bizim Türkiye'de bir vaiz çıkıp "Faiz haramdır" diye vaaz verir ve tevkif edilir. Bu gibi sözler yüzünden 10 binden fazla din adamı mahkemelerde, hapishanelerde sürünmektedir. Bizdeki din hürriyeti hiçbir batılı ülke ile mukayese edilemez. Ancak Rusya ile mukayese edilebilir. Risale-i Nur okudu diye adamı tevkif et. Olur mu böyle şey? Ne diye Cuma günleri tatil yapamıyoruz da Pazar tercih ediliyor? Pazar günü Hıristiyanlar kiliseye giderler. Cuma günü tatil yapılsa da Müslümanlar rahatça camiye gitseler olmaz mı? Ne mecburiyeti var bu milletin bu zulmü çekmeye? (...) Bu 163. madde kaldırılarak, din hürriyeti Müslümanlara mutlak verilmelidir. (...) Bütün batılı ülkelerde din siyasete hakimdir. Hatta İsrail'de din devletin de üstündedir. Dinle devlet ayrı şeydir, birleşmez; boş laftır, uydurmadır. Gerçek değildir. Dinle devlet aynıdır. Beraber yürür. Ayrılmalarına imkan yoktur." (sayfa 10, 11)

"Hilafetin gelmesinin bir çok büyük faydaları olabilir. Siyasi faydaları da. Ben illa gelsin iddiasında değilim. Ama millet isterse her şey olur... Atatürk'ün halifeye yazdığı mektup onun halifeye nasıl hürmet beslediğini ortaya koymaktadır. Hem Atatürk din aleyhtarı değildir ki, Kur'an-ı Kerim'in okunmasını da severdi." (sayfa 11)

"Bu halkın dinî duygusu, örfü, adeti, geleneği, uzun ve parlak bir tarihi vardır. İslam olarak en parlak devirlerini yaşamıştır. Ona bütün bunların değeri yokmuş gibi davrandınız mı, getirdiğiniz yenilik ne olursa olsun, tepkiyi de beraber yaratırsınız... Niçin Batı? Doğu'nun, Müslümanlığın hiçbir varlığı yok mu?" (sayfa 23)

"Allah'ın lutfu keremi ile bu işte muzaffer olacağız? Doğru yolda, iman yolundayız. Hakikatın sesi gürdür. Bizi duyuyorlar ve şükürler olsun Cenab-ı Hakk'a ki itimatlarını esirgemiyorlar." (sayfa 30)

"Din dersleri ihtiyari olmamalıdır. Gençlerin bu mevzuda bilgisiz yetiştirilmesi hüzün vericidir, çok acıdır. Okutulmakta olan din dersle-

ri de heyecansız ve inançsız okutulmaktadır. Bazı hocalar Peygamberimiz Efendimizden hürmetsiz bir eda ile bahsetmektedirler... Gençlere manevi yapımızın sütunları öğretilmemektedir. Dinin ilahi bir hakikat olduğu anlatılmamaktadır."(sayfa 29)

"Tasavvufta "fenafillah" (sevdiğinde kendini unutmak ve kendinden geçmektir). "Bakabillah" ise (hem sevdiğini hem de kendisini kendi mertebeleri içinde düşünmektir.) Benim aşk anlayışım bu iki tarif içinde mündemiçtir." (sayfa 40)

"Cemiyetimizin bugünkü yapısı, tabii olmayan (baş)lı, 1000 senelik tarihten gelme bir gövdedir. Bu 1000 senelik gövdenin üstünde, yakın vakte kadar, yani 40-50 senelik maarif tatbikatımızın neticesi olarak tabii olmayan bir (baş) vardır." (sayfa 43)

c) "Meclis'te Ortak Pazar"dan:

"Biz, milletimizin gençliği olarak bir devri kapatıp bir devri açan Büyük Sultan Fatih Mehmet Han Hazretlerinin "Bu beldeden bir karış toprağı gayrımüslimlere satana Allah'ın, Peygamberimiz (a.s.v) ve benim lanetim olsun" vasiyetine bağlı bir nesil olarak, Sultan Abdülhamit Cennetmekan'ın "Şehit kanıyla alınan vatan toprağı, parayla satılmaz" düsturuna bağlı vatan evlatları olarak, ticaret kisvesi altında aziz vatanımızın yabancıların istismarına terkedilmesine asla müsaade etmeyeceğiz." (sayfa 8)

"Ortak Pazar, II. Dünya Harbi'nden sonra yıkılan Avrupa'nın yeniden dünya hakimiyeti kurma projesidir. İş-Aksiyon halkının ekseriyeti katolik olan 6 Avrupa memleketi arasında kurulmuştur. Münih'li bir profesörün, memleketimizin tanınmış bir profesörüne Münih'te ifade ettiği gibi, Müşterek Pazar, Roma Antlaşmasından önce Roma Katolik Kongresi'nde karara bağlanmıştır. Bu kongrede, zamanın üç katolik Başbakanı De Gasperi, Schuman ve Aderauer bulunuyorlardı. O kongrede, katolik devletlerin bir birlik kurması fikri işlenmiş. Bugün Almanya'da Doğu Almanya'dan vaki göçlerle ekseriyeti **almaya başlamışlardır. Son günlerde İngiltere ve İskandinav memleketlerinin de Ortak Pazar'a alınması hadisesi, hakikatte muayyen formüllerle Protestanlarla Katolikler arasında bir işbirliği yapılma hadisesidir... Batı memleketlerinde istismarcı sömürgecilik bunların Yahudi, Hıristiyan, Grek medeniyetine mensup olmalarından ileri gelmektedir." (sayfa 16)**

"Bugünkü İsrail'in Büyük Millet Meclisi'nin içinde Teodor Herzl heykeli bulunmaktadır. Yüz sene önce Viyana'da yaşayan ve İsrail projesinin temelini atan bu siyonist, devrinde, İsrail'in ilk alması icapettiği toprakların haritasını çizmiş ve bu haritada Türkiye toprakları-

nın büyük kısmı İsrail'in bir vilayeti olarak gösterilmiştir. İsrail projesi aslında budur. İncil'de de Kayseri'ye kadar uzanan Asurilerin ülkesinin İsrail'e ait olduğu zikredilmektedir." (sayfa 17)

"Görülüyor ki, Konsey, büyük devletlerin hakimiyeti altındadır. Bugün için 200 milyonluk, yarın protestanlar da girerse 400 milyonluk bir Hıristiyan kütlenin içerisinde 35 milyonluk Türkiye, Konsey'de bir üyelikte bulunacak ve sadece büyüklerin emirlerine ittila kesbedecek... Türk milletinin, hakiki manası bir kültürel ve inanç sistemi içerisinde erimek olan Müşterek Pazar'a girmesi mümkün değildir. Türkiye'nin tarihi, sosyal, kültürel yapısı ve inanç sistemi buna manidir. Bu Müslüman milletin, bir Hıristiyan topluluğu içerisinde erimesine imkan verilemez."(sayfa 20, 21)

"Müşterek Pazar'a girilmesini militan bir şekilde müdafaa edenler, dikkat edilirse laikliği dinsizlik veya dine karşı lakaydî şeklinde tefsir edenler ve batılılaşmayı, Batı'nın maddi medeniyet ve tekniğinin çok ilerisinde, Batı Hıristiyan dünyasının inanç ve kültürel sistemini benimsemek şeklinde anlayanlar, İslamiyeti gelişmemizin engeli telakki eden ve fakat bu fikir ve kanaatlerini açıkça ifadeden çekinen kozmopolit zümreler, Türkiye'nin bir an evvel Müşterek Pazar'a girmesini, bu gayelerinin gerçekleşmesi yönünden hararetle savunmaktadırlar." (sayfa 21)

"Ortak Pazar, bir "Katolik Birliği"dir. Hedefi üye melleketleri tek bir devlet halinde birleştirmek ve kendine mahsus ideolojik maksatlara sahip bir konseyde toplayarak, her bir üye memleketin hükümranlık hakkını elinden almak gayesini gütmektedir. büyük çoğunluğunu Hıristiyanların teşkil edeceği ve daha dün Kıbrıs konusu münasebetiyle içlerindeki Haçlı zihniyetini yeniden ortaya koymuş bulunan bir topluluğa Müslüman Türkiye'yi bir vilayet gibi bağlamak, Türkiye'yi, onun büyük tarihini, onun insanlık için çok mühim olan hüviyetini yok etmek demektir... bat ile her türlü ticari münasebet kurulabilir. Fakat bu asil millet Hıristiyan potasında eritilemez, bir Hıristiyan topluluğu tarafından hükümranlık hakları elinden alınamaz." (sayfa 52)

"Türkiye'nin maddi ve manevi menfaatleri aramızda kültürel tarihi bağlar bulunan ve iktisadi denge olan İslam memleketleri ile Müşterek Pazar kurulmasıdır."(sayfa 53)

"Muhterem kardeşlerim, Ortak Pazar, bilesiniz ki aslında, özünde, iç planında bir "Siyonist Oyunu"dur. Meselenin kökü bugün siyonistlerin elinde bulunan Tevrat'a kadar gidip dayanmaktadır. Kendilerine Musevi dedikleri halde, bugünkü Musevilerin dünyayı kendi hegemonyasına almak isteyen, planlı olarak çalışan siyonist kısmı, tepedeki idarecilerin elinde tuttukları Tevrat, Musa Aleyhisselam'a gelen Tevret değildir ve bunların da Musa Aleyhisselam ile bir alakaları yoktur. Musa

Aleyhisselam'a gelen 'Hak Tevrat'ta Cenab-ı Hakk; "Ey Beniisrail, sizden sonra Ahir Zaman Peygamberi gelecek, ona tabi olacaksınız, onun yolu kıyamete kadar devam edecek" diyordu. Fakat bugünkü siyonistlerin ecdadı olan ve Musa Aleyhisselam'la harbetmiş olan o zamanki Beniisrail, bu ayetleri kendi elleriyle değiştirdiler ve bunun yerine; "Nasıl olsa dünyada Yahudiler, siyonistler hakim olacaklar ve kıyamete kadar bu böyle gidecek" diye yazdılar. Bugün her siyonistin kalbinde Tevrat'a olan bağlılığından dolayı bir dünya hakimiyeti kurmak planı yatmaktadır. Ortak Pazar da bunun bir tatbikatı olarak ortaya atılmıştır. Ortak Pazar, zahiri görünüşü itibarıyla 6 katolik memleketin birleşmesinden ibaret bir topluluk olarak başlamış zannedilir. Halbuki aslında Ortak Pazar, siyonistlere gidip dayanan bir teşkilattır."(sayfa 63, 64)

"Bilahare, 6 katolik memlekete bu fikri getirip kabul ettirdiler. "Siz aranızda birbirinizle niçin harbediyorsunuz?.." dediler Alman ve Fransız'a...Bu nasıl olacak? Bunun için Papa'ya geldiler. Bugünkü Papa'nın istişare meclisinin ekserisinin Yahudi olduğu bilinmektedir. Bunlar vasıtasıyla gizli fikri Papa'ya açtılar. "Aralarında gümrükleri kaldırmak suretiyle yavaş yavaş tek devlet olmaya gitsinler" dediler. Papa bu fikri kabul etti. 1954'te yapılan büyük katolik kongresinde 3 Avrupa memleketini temsil eden Almanya başvekili katolik Adenauer, Fransa Başvekili katolik Schuman, İtalya Başvekili katolik De Gasperi, bir "Katolik Birliği" kurmak fikri kendilerini okşadığı için, "Katolik Kongresi"nde Ortak Pazar kurma kararı aldılar."(sayfa 64)

"Siyonist planları mucibince kurulmuş İsrail'in Meclisinin burasında, bu şeref levhasında ise bir kafanın resmi, bir heykel ve onun yanında iki tek kelime var. Bu, Theodor Hezl denilen, Viyana'da yaşamış bir hahamın heykeli, yanındaki kelimeler de Theodor Hezl'dir. Onun için bugün Meclisinin şeref levhasıyla dahi İsrail'in alnına yapıştırmıştır ki,"Ben Theodor Henzl'in kurduğu planın adamıyom. Bundan sonra da gerisini getireceğim" demektedir... Planın içerisinde bilhassa üç madde her Türk vatandaşının bilmesi icap eden hususdur. Bu maddelerden bir tanesi diyor ki; "Tevrat, bize dünyaya hakim olmayı emrediyor, Asırlardan beri bunu gerçekleştiremedik. Bu planın gerçekleşmesi için size üç maddelik bir tatbikat planı veriyorum" diyor. birinci madde; "İslam memleketlerinin ortasında bir İsrail devleti kuracaksınız" diyor. İkinci maddesinde; "Bu devletin hudutlarını verdiğim haritadaki topraklara kadar genişleteceksiniz"... İsrail Büyük Millet Meclisi'nde resmi ve ismi bulunan bu haham, kitabın içerisine haritayı da koymuştur. Bu haritanın içerisinde aziz vatanımız bir İslail vilayeti olarak gösterilmektedir. "İsrail Projesi" aslında budur. Kökü Tevrat'a bağlıdır." (sayfa 65)

"Muhterem kardeşlerim, siyonistler Türkiye'yi Ortak Pazar'a niçin sokmak istiyorlar? Üç tane sebep var: 1. Türkiye bugün 36 milyon

nüfusuyla yeryüzünde takriben 1 milyara yaklaşan İslam aleminin başıdır. Siyonistler İslam aleminin başı olan Türkiye'yi alıp, şimdilik 200 milyonluk "Katolik Birliği"nin, bilahare de buna ilave edilecek 200 milyonluk protestanlarla beraber 400 milyonluk bir Hıristiyan Birliği'nin potası içinde eritmek istiyorlar." (sayfa 68)

3- MNP'NİN ÜÇ KİTAPTA YAZILI OLANLARLA BELİRLENEN GÖRÜŞÜ VE TUTUMU:

648 sayılı kanun 111. maddesinin 2 sayılı bendinde yazılı belgeler niteliğini taşıdığı yukarıda (Bölüm VI / 1) ortaya konulan **"İslam ve İlim", "Basında Prof. Dr. Necmettin Erbakan"** ve **"Mecliste Ortak Pazar"** adlı üç kitapçıktan aktarılmış örnekler, MNP'nin kuruluş ereğinin, çalışma ve yayılma düzeninin ve faaliyetleri yönünün saptanması bakımından değerlendirildikte, görülecek olan şudur:

Din bir vicdan, inanç ve kanaat konusu, Tanrı ile insan arasında manevi bir ilişki olmaktan çıkarılarak, Anayasa ile çizilmiş sınırlarından taşırılmakta; siyaset, idare, iktisat, öğretim, bilim, teknoloji alanlarında, toplumsal ve özel ilişkilerde sözün kısası bütün dünya işlerinde uyulacak tek kaynak, dayanak ve düzen olarak gösterilmek istenmektedir. Parti, halkla olan temaslarında, karşısındakileri yalnızca bir dinin müntesipleri gibi görme ve ele alma ve din fikrini hayatın tek hakimi kılma eğiliminde ve telkinlerinde başarı kazanabilmek, kendisine olabildiğince çok yandaş, başka deyimle oy toplayabilmek için de dini ve din duygularını sömürme ve kötüye kullanma yolundadır. Hitaplar hep "Müslüman kardeşlerimiz", "Siz Müslümanlar" veya buna benzer biçimdedir. Hangi konuda konuşulursa konuşulsun, mutlaka söz din alanına aktarılmaktadır. "Cennetmekan", "Aleyhisselatı vesselam", "Allah'ın lutfu keremi ile" gibi deyimlerin veya Kur'an ayetlerinin kullanılabilmesi için vesileler oluşturulmaktadır. Özellikle aşağıdaki örnekler, MNP'nin güttüğü amaçları ve bu amaçların yukarıda açıklanan niteliğini ortaya koyma bakımından tartışmayı ve yorumu gerektirmeyecek açıklık ve kesinliktedir:

-"Müslümanlık dışında başka hakikat kaynağı yoktur."

-"İnsanların ilimleri birdenbire Asr-ı saadet'le artmaya başlamıştır."

-"Maddi ve müspet ilimler de peygamberler vasıtasıyla gelmiştir."

-"Kur'an-ı Kerim'de adeta önümüzdeki devrin feza devri olacağını söyleyen, fezaya ilişkin bir çok ayet vardır."

-"İlimlerin temelleri Kur'an-ı Kerim'dedir."

-"Doğudaki ilim adamı ilim sarayının içine iman anahtarıyla giriyor. Kur'an-ı Kerim'den aldığı ilhamlarla öğreniyor, öğretiyor."

-"Biz ve Batılılar için tek yol İslamlaşmaktır."

-"Risale-i Nur okudu diye adamı tevkifet. Olur mu böyle şey?"

-"Ne diye Cuma günleri tatil yapmıyoruz da Pazar tercih ediliyor? Pazar günü Hıristiyanlar kiliseye gider. Cuma günü tatil yapılsa da Müslümanlar rahatça camie gitseler olmaz mı? Ne mecburiyeti var bu milletin bu zulmü çekmeye?"

-"Türk Ceza Kanunu'nun 163. maddesi kaldırılarak, din hürriyeti Müslümanlara mutlak verilmelidir." (Türk Ceza Kanunu'nun değişik 163.üncü maddesi, laikliğe aykırı olarak devletin içtimai, iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare etmeyi, böyle cemiyetlere girmeyi, girmek için başkalarına yol göstermeyi, dağılmaları emredilmiş olan yukarıda yazılı cemiyetleri sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare etmeyi; laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını, kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amacıyla veya siyasi menfaat veya şahsi nüfuz temin ve tesis eylemek maksadıyla dini veya dinî hissiyatı veya dince mukaddes tanınan şeyleri alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapmayı, telkinde bulunmayı, bu eylemleri yayın vasıtasıyla işlemeyi suç saymakta ve ceza tehdidi altına koymaktadır.)

"Bütün Batılı ülkelerde din siyasete hakimdir. Hatta İsrail'de din devletin üstündedir. Dinle devletin ayrı şeyler olduğu lakırdısı uydurmadır. Dinle devlet aynıdır. Beraber yürür. Ayrılmalarına imkan yoktur."

"Hilafetin gelmesinin birçok büyük faydaları olabilir. Siyasi faydaları da Millet isterse her şey olur. Atatürk'ün halifeye yazdığı mektup onun halifeye nasıl hürmet beslediğini ortaya koymaktadır."

"Din dersleri ihtiyari olmamalıdır."

Sözü geçen kitaplarda beliren görüşe göre: **Ortak Pazar sorunu dahi bir Katoliklik, Protestanlık, Yahudilik ve Müslümanlık sorunudur; kaynağını Tevrat'tan almaktadır.**

Yukarıya alınan örneklerin ve bu arada özellikle Türk Ceza Kanunu'nun "Laikliğe aykırı olarak devletin içtimai veya iktisadi veya siyasi veya hukuki temel nizamlarını kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak a-

macıyla dernek kurulmasını veya bu yolda propagandada ve telkinde bulunmasını" yasaklayan 163. üncü maddesinin kaldırılmasını, din derslerinin mecburi olmasını istemenin, hilafetin gelmesinde büyük faydalar görmenin ve millet isterse bunun olabileceğini belirtmenin, din ile devletin aynı olduğunu, beraber yürüdüğünü ileri sürmenin, her alanda İslamlaşma zorunluluğundan söz etmenin ve Cuma tatili üzerinde direnerek durmanın ve bütün bu görüşlerin MNP'nce benimsenip 648 sayılı yasanın 111.nci maddesinin 2 sayılı bendinde yazılı belgeler yoluyla açıklamasının anlamı kesinlik ve açıklıkla ortadadır. Parti, kuruluş ereği, çalışma düzeni, faaliyet ve bu arada propaganda ve telkin yönü bakımlarından Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına aykırı bir tutum ve durumun içindedir. Bu aykırılık başlıca, bir yandan Anayasa'nın başlangıç kısmındaki "Milletimizi dünya milletleri ailesinin eşit haklara sahip şerefli bir üyesi olarak milli birlik ruhu içinde daima yüceltmeyi amaç bilen Türk milliyetçiliği" ilkesi ile; vicdan ve din hürriyetine ilişkin 19.uncu maddesi ile ve özellikle bu maddenin din eğitim ve öğrenimini kişilerin kendi isteğine ve küçüklerin de iktisadi, siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen de olsa din kurallarına dayandırma veya siyasi veya şahsi çıkar veya nüfuz sağlama amacıyla her ne surette olursa olsun dini veya din duygularını, yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar etmeyi veya kötüye kullanmayı yasaklayan 5.inci fıkraları hükümleriyle; siyasi partilerin tüzük, program ve faaliyetlerinin demokratik ve laik Cumhuriyet ilkelerine uyması zorunluluğunu getiren 57.inci maddesinin 1.inci fıkrası kuralı ile; öte yandan 648 sayılı Siyasi Partiler Kanunu'nun (...) maddeleriyle doğrudan doğruya çelişkiye ve çatışmaya düşmek biçminde kendisini göstermektedir:

(...)

VII. SONUÇ:

(...) MNP'nin Anayasa'ya aykırı duruma düştüğüne ve bu nedenle temelli kapatılmasına (...) oybirliğiyle 20 / 5 / 1971 gününde karar verildi. [4]

[4] Bkz: Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, 1972, 9. sayı. sf. 6-14

KAYNAKÇA

Akaş, C.- Okyay, S: "Gorbaçov'un Rusyası", YKY, Şubat 1995.

Altaş, Hanefi: "Dünden Bugüne Atatürk ve Cumhuriyet Karşıtlığına Dayalı Sağ Cepheleşme", Yeni Hayat dergisi, Sayı 39, Ocak 1998.

Altındal, Aytunç: "Haşhaş ve Emperyalizm", Havass y. 1.basım, Temmuz 1979.

Altındal, Aytunç: "Laiklik", Anahtar y. 2 basım.1994.

Altındal, Aytunç: "Üç İsa: Paganlık, Musevilik, Hıristiyanlık, Laiklik", çev: Sibel Özbudun, Anahtar y. 1. Basım, İst. 1993.

Avcıoğlu, Doğan: "Milli Kurtuluş Tarihi" 4 c.Tekin y. İst. 1994.

Avcıoğlu, Doğan: "Türkiye'nin Düzeni", 2 c, Tekin y. İst. 1995.

Aydemir, Şevket Süreyya: "İkinci Adam", 3 c. Remzi k. İst. 1966.

Aydemir, Şevket Süreyya: "Suyu Arayan Adam", Remzi k. 7. Basım. İst. 1979.

Barnett, Anthony: "Sovyetler'de Özgürlük", çev: Dilek Hattatoğlu - Erol Özbek. İletişim y. 1. basım. İst 1988.

Beşikçi, İsmail: "Ortadoğu'da Devlet Terörü, Yurt y, İst. 1990.

Bozdağ, İsmet: "Degişim Şafağı", Emre y. İst. 1993.

Bullitt, William C: "Asıl Büyük Dünya", çev: Halit Çakır. Nebioğlu y. İst. 1947.

Carr, Edward Hallett: "Milliyetçilik Ve Sonrası", çev: Osman Akınhay, İletişim y. 2. Basım. İst. 1993

Cliff, Tony: "Rusya'da Devlet Kapitalizmi", çev: Ali Saffet-Tarık Kaya. Metis y. 1. basım. İst. 1990.

Conquest, Robert: "Aklıselim Karşısında Rusya", Çev: belirtilmemiş. Nebioğlu y. İst. 1960.

Çiçek, Hikmet: "İrticaya Karşı Genelkurmay Belgeleri", Kaynak y. Kasım 1997.

Çizgen, Nevval (Sevindi): "İki Ülke İki Devrim Türkiye ve İran", Say y. 1. Basım, İst. Kasım 1994.

Çulcu, Murat: "Marjinal Tarih Tezleri", Erciyaş y. 1. Basım. İst. 1995.

Erbakan, Necmettin: "Körfez Krizi, Emperyalizm ve Petrol", Rehber y. Ankara, Mart 1991.

Ergun. Doğan: "Türk Bireyi Kuramına Giriş: Türk Kültürünün Olanakları", Gerçek y. 1. Basım. Ocak 1991

Garaudy, Roger: "Sosyalizm ve İslam", çev: N. Şahsuvar. Genç Sanat y. 1. basım. İst. 1984.

Gökdemir, Orhan: "Devletin Din Operasyonu: Öteki İslam", Sorun y. 2. Basım. İst. 1998.

Gültekin, Mehmet Bedri: "Kürt Sorunu", Kaynak y. Temmuz 1993.

Gültekin, Mehmet Bedri: "Laikliğin Neresindeyiz", Kaynak y. 2. Basım. İst. 1995.

Gürtaş, Ahmet: "Atatürk ve Din Eğitimi", DİB y. 3. Basım. Ank. 1982.

Güvenç, Bozkurt: "Türk-İslam Sentezi", Gençay Şaylan, İlhan Tekeli, Şerafettin Turan ile birlikte, Sarmal y. 2. basım, Eylül 1994.

Güvenç, Nazım: "Kıbrıs Sorunu, Yunanistan ve Türkiye", Çağdaş Politika y. 1. Basım. Aralık 1983.

Güvenç, Nazım: "Küreselleşme ve Türkiye", BDS y. 1. Basım. İst. 1998.

Işıklı, Alpaslan: "Cumhuriyetin Sosyal Politikası Üzerine", Aydınlanma 1923 dergisi, Yıl:3, Sayı: 22

Karabagi, Abbas: "Generalin İtirafları: Şah'ın Son Genelkurmay Başkanı Abbas Karabagi'nin Anıları", Kıyam y. Çev: Sabah Kara. Tarihsiz.

Kaynak, Mahir: "Olaylar ve Çözümlemeler", Çukurova y. 1. Basım, Haziran 1995.

Kışlalı, Ahmet Taner: "Almanya'nın Çirkin Yüzü" Cumhuriyet gazetesi, 9.12.1998.

Komintern Belgelerinde Türkiye-1, Kurtuluş Savaşı ve Lozan, Kaynak y. 2. Basım. İst. 1993.

Kur'an-ı Kerim ve Açıklamalı Meali, Haz: Ali Özek, Hayreddin Karaman, Ali Turgut, Mustafa Çağırıcı, İbrahim Kafi Dönmez, Sadreddin Gümüş. Suudi Arabistan Krallığı, Medine-i Münevvere, 1407-1987.

Kutay, Cemal: "İstiklal Savaşının Maneviyat Ordusu", cilt 1, İst. 1977.

Kutay, Cemal: "Türkçe İbadet-2", Aksoy y. Haziran 1998.

Landau, Jacob M: "Tekinalp: Bir Türk Yurtseveri (1883-1961)", çev: B. Parmaksızoğlu, İ. Pınar, O. Engin, N. Medina, İletişim y. 1. basım. İst. 1996

Leca, Jean: "Uluslar ve Milliyetçilikler", çev: Siren İdemen, Metis y. 1. Basım. İst. 1988.

Lenin,V.I: "Din Üstüne", çev: Ferhat Gelendeş. Başak y. 2. Basım. İst. 1989.

Lenin,V.I: "Proletarya Kültürü", çev: Nadiye R. Çobanoğlu, Yar y. 3. Basım, İst. 1988.

Livaneli, Zülfü: "Orta Zekalılar Cenneti", Telos y. 4. basım. İst. 1993.

Milner, Robin - Gulland, Dejevski, Nikolay: "Rusya ve Sovyetler Birliği Tarihi", çev: Metin Çulhaoğlu, İletişim y. 1. basım. İst. 1993.

Mirzabeyoğlu, Salih: "Başyücelik Devleti", İBDA y. Şubat 1995.

Mirzabeyoğlu, Salih: "Dil ve Anlayış", İBDA y. İst. 1986.

Mirzabeyoğlu, Salih: "Tilki Günlüğü", İBDA y. Ekim 1991.

Mumcu, Uğur: "Kürt Dosyası", Tekin y. 12. basım. İst. 1995.

Nesin, Aziz: "Nutuk Makinesi", Adam y. Şubat 1992

Nesin, Aziz: "Sora Sora Cennet Bulunur", Adam y. 1991.

Oğuz, Burhan: "Yüzyıllar Boyunca Alman Gerçeği ve Türkler", İst. 1983.

Özakıncı, Cengiz: "İletişim Çağında Aydın Kirlenmesi: Nomos ve Aydın", Bellek y. İst 1995.

Özal, Turgut: "Turkey in Europe and Europe in Turkey", K. Rustem & Brother y. Revised English edition, U.K, 1991.

Parla, Taha: "Türkiye'nin Siyasal Rejimi: 1980-1989", İletişim y. 3. basım. İst. 1995.

Platon: "Devlet", çev: S. Eyüboğlu, M.A. Cimcoz, Remzi y. 8. basım. İst.

Poyraz, Ergün: "MNP'den FP'ye İhanetin Belgeleri", MK y. Ank. 1998.

Refah Partisi Kapatma Davası, İddianame, Esas Hakkında Görüş, Savunma, Gerekçeli Karar. Kaynak y. 1. Basım. Mart 1998

Salameh, Hassan: "Politik İktidar ve Suudi Devleti" çev: Sinan Şener-Nazlı Ökten, Birikim dergisi, Mart 1991.

SBKP-ML Enstitüsü, "Lenincilik ve Ulusal Sorun", çev: Ahmet Seven, Konuk y. 1. Basım. Kasım 1979.

Schlesinger, Philip: "Medya, Devlet, Ulus: Siyasal Şiddet ve Kollektif Kimlik", çev: Mehmet Küçük, Ayrıntı y. 1. Basım. İst. 1994.

Schnapper, Dominique: "Yurttaşlar Cemaati: Modern Ulus Fikrine Dair", çev: Özlem Okur, Kesit y. İst. 1995.

Shirer, William L: "Nazi İmparatorluğu", çev: Rasih Güran, İnkılap k. İst. 1992.

Şevardnadze, Eduard: "Gelecek Özgürlüktür", çev: Ayşe Karasu. Afa y. Ekim 1992,

Tan, M. Şahap: "Bugün'ün Dervişi (Mehmet Şevket Eygi) Kimdir?", Garanti m. İst. 1970.

Tanyol, Cahit: "Laiklik ve İrtica", Altın k. 2. Basım. Mart 1994.

Tekeli, İlhan - İlkin, Selim: "Türkiye ve Avrupa Topluluğu" Ümit y. Ank. 1993.

Tevetoğlu, Fethi: "Milli Mücadele Yıllarındaki Kuruluşlar", TTK y. Ank. 1988

Trotskiy, Lev: "Rusya'da Sürekli Devrim; Sonuçlar ve Olasılıklar", çev: Orhan Koçak, Kardelen y. 1. basım. İst. 1990.

Tunaya, Tarık Zafer: "Türkiye'de Siyasal Partiler" İletişim y. İst. 1998.

Turgut, Mehmet: "Döne Döne Düşünmek", Boğaziçi y. İst 1993.

Üçok, Bahriye: "Atatürk'ün İzinde Bir Arpa Boyu", Cem y. 2. Basım. Ekim 1993.

Yakovlev, Aleksandr: "Sovyetler Birliği'nde Ne Yapmak İstiyoruz?", çev: Çiğdem Kömürcüoğlu, Afa y. İst. 1991.

Yavuz, Turan: "ABD'nin Kürt Kartı", Milliyet y. 1. basım. İst. 1993.